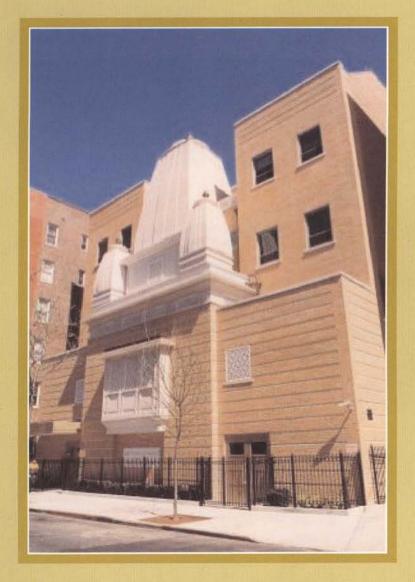
Jain Center of America, New York <

Pratishtha Mahotsav

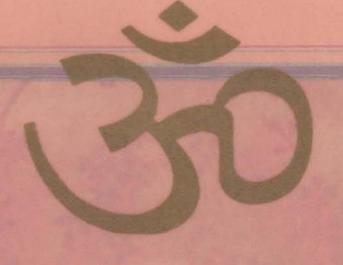

CONGRATULATIONS

We want to express our most sincere thanks to everyone who helped bring the Deharashar Project to life. The time, talent and generosity have provided a gift to the community that will be treasured for generations to come. And the example you've set shows that, with hard work and determination, people can accomplish anything.

Dilip, Bhartt, Levansm, Hardik // Naveen, Franna // Narottam, Chandra, Himanshu, Simpi, Aryan // Kinish, Nipa, Nilang, Rushil

Shri Neminath

Shri Mahavir Swami

Shri Sambhavnath

Namo Ashumanam
Namo Ayariyanam
Namo Uvajjhayanam
Namo Loe Savvasahunam
Eso Panca Namukkaro
Savva Pavappanasano
Mangalanam Ca Savvesi

જિનેશ્વર પરમાત્માની પ્રતિષ્ઠા પ્રસંગે શુભ-સંદેશ : ૧

પંડીત ધીરજલાલ ડાહ્યાભાઈ મહેતા.

અનંત અનંત જીવાત્માઓથી ભરપૂર ભરેલા, અને અનાદિ- અનંત એવા આ સંસારમાં આપણા જીવો પૂર્વબદ્ધ કર્મોના ઉદયને અનુસારે જન્મ-જરા- મરણ-રોગ અને શોકના દુ:ખોને અનુભવતો રખડે છે. સાંસારિક સુખનો રાગ

અને દુ:ખનો દ્વેષ રાખીને અનંત ભવભ્રમણા કરે છે. મોહાંધતા અને અજ્ઞાનતાના કારણે પાંચ ઈન્દ્રિયોનાં વિષયસુખોને જ સારભૂત અને શ્રેષ્ઠ માન્યાં છે. વાસ્તવિકપણે આ ઈન્દ્રિયજન્ય સાંસારિક સુખો અસાર છે, તુચ્છ છે, દુ:ખમય છે અને અનેક દુ:ખોની ઉપાધિઓથી ભરપૂર છે. આ વિષયનું સમ્યગ્જ્ઞાન નહી હોવાથી તેને જ સાર માનીને મધપુડામાં ચોંટેલી માખીની જેમ આપણા સર્વે જીવો તે સુખમાં જ (તે સુખ મેળવવામાં જ) રચ્યા પચ્યા રહે છે. સાંસારિક સુખોની અસારતા સમજાવનાર જો કોઈ હોય અને ચિત્તને વૈરાગ્યવાસિત કરનાર જો કોઈ હોય તો શ્રી વીતરાગ સર્વજ્ઞ તીર્થંકર પ્રભુ જ છે તથા તેઓની ૩૫ ગુણોથી યુકત પરમ પવિત્ર વાણી જ છે.

આપણને આ સંસારથી તારનાર, સાચો બોધ કરાવનાર અને સદ્બુદ્ધિ આપનાર જો કોઈ હોય તો તીર્થંકર પરમાત્મા અને તેઓની પવિત્ર વાણી જ છે. પૂર્વે બાંધેલા કોઈ અદ્ભૂત પુષ્યથી આપણને ૧. માનવદેહ, ૨. પંચેન્દ્રિયપણું, ૩. નિરોગી દેહ, ૪. ખોડ-ખાંપણ વિનાની પાંચે ઈન્દ્રિયો, ૫. આર્ય દેશમાં જન્મ, દ. આર્યકુળમાં જન્મ, ૭. ધર્મના યથોચિત સંસ્કાર, ૮. જિનેશ્વર પરમાત્માનું શાસન, ૯. તેમની વાણીને સમજાવનારા ધર્મગુરૂઓ અને ધર્મશાસ્ત્રો તથા ૧૦. તેને સમજવાની સદ્બુદ્ધિ ઈત્યાદિ અનેક અનેક દુષ્પ્રાપ્ય સામગ્રી મળી છે. આ સામગ્રીને આ જીવનમાં સફળ જ કરવાની રહે છે.

પરમાત્મા, પરમાત્માનું શાસન, પરમાત્માનાં શાસ્ત્રોનું જ્ઞાન અને પરમાત્માની પરમ પવિત્ર વાણીનું શ્રવણ જે મળ્યું છે તેનો એટલો બધો ઉપકાર આપણા ઉપર છે કે જે શબ્દોથી વર્ણવી શકાતો નથી. તે ઉપકારી પુરુષોની સેવા-ભક્તિ-પૂજા-સ્તવના વંદના જેટલી કરીએ તેટલી ઓછી જ છે.

જૈન શાસ્ત્રોમાં આ વીતરાગ પરમાત્માની સેવા-ભક્તિ સ્તવના વિગેરે 'ચાર નિક્ષેપે' કરવાની કહી છે. ૧. નામ, ૨. સ્થાપના, ૩. દ્રવ્ય, ૪. ભાવ.

પરમાત્માનું 'નામ માત્ર' લેવાથી પણ તેમના જીવનના આદર્શો દૃષ્ટિ સામે ખડા થતાં હ્રદયમાં અહોભાવ-પૂજયભાવ વધે છે જે કલ્યાણ કરનાર બને છે. આ નામનિક્ષેપ છે. તેઓની ગેરહાજરીમાં તેઓની પ્રતિમાને જ પરમાત્મા માની પૂજા-ભક્તિ-સ્તવના કરવી તે સ્થાપનાનિક્ષેપ છે. તેમના દેહને જોઈને પરમાત્માનું સ્મરણ કરવું તે દ્રવ્યનિક્ષેપ છે અને તેમના કેવળજ્ઞાનાદિ ગુણોને સ્મૃતિગોચર કરીને વંદના કરવી તે ભાવનિક્ષેપ છે. આ ચારે નિક્ષેપે પરમાત્મા પૂજનીય-વંદનીય અને સ્તવનીય છે.

પૂજય વીરવિજયજી મહારાજ સાહેબ પૂજામાં કહે છે કે 'દુષમકાળે જિનબિંબ-જિનાગમ, ભવિયણકું આધારા દે'- તે માટે આ પંચમકાળમાં પરમાત્માના વિરહમાં તેઓશ્રીની પ્રતિમા જ સંસારસાગરને તારનારી છે. તરણ-તારણના ઉપાય રૂપ છે તેથી જ શ્રાવક-શ્રાવિકાઓએ પોતાના આત્મકલ્યાણ માટે તથા પરોપકાર માટે જિનમંદિર બનાવીને જિનેશ્વર પરમાત્માની પ્રતિમા ભરાવવી જોઈએ, પૂજવી જોઈએ અને ઘણા જ ઉત્સાહ અને આડંબર સાથે પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ કરવો જોઈએ.

સીનેમામાં, ટીવીમાં અને ચલચિત્રોમાં દેખાતાં કરૂણારસનાં ચિત્રો જોતાં હ્રદયમાં કરૂણા ઉપજે છે, વીરરસનાં ચિત્રો જોતાં શૂરાતન આવે છે, શૃંગારરસનાં ચિત્રો જોતાં શૂરાતન આવે છે, શૃંગારરસનાં ચિત્રો જોતાં ભય ઉપજે છે. તો પછી શાન્તરસથી ભયનાં ચિત્રો જોતાં ભય ઉપજે છે. તો પછી શાન્તરસથી ભરપૂર સમતામય શ્રીવીતરાગ પરમાત્માની મૂર્તિને જોઈને આ આત્મામાં સમતારસ અને વીતરાગભાવ કેમ ન ઉત્પન્ન થાય ? અર્થાત્ અવશ્ય થાય જ. તે માટે પરમાત્માની મૂર્તિ માનવી-પૂજવી જોઈએ અને શક્તિને અનુસારે મોટા ઉત્સવ અને ઉમંગ સાથે પ્રતિષ્ઠા પણ કરાવવી જોઈએ.

જિનમંદિર બનાવવામાં અને પ્રતિમાની ભક્તિ-પૂજા-સેવા કરવામાં જે કોઈ અલ્પ આરંભ-સમારંભ (હિંસા) છે તે હિંસા જરૂર છે પરંતુ શ્રાવક-

જિનેશ્વર પરમાત્માની પ્રતિષ્ઠા પ્રસંગે શુભ-સંદેશ : ૨

શ્રાવિકાઓએ એકેન્દ્રિય જીવોની હિંસા ત્યજી નથી. તે જ આત્માઓનું આ કર્તવ્ય છે. ઘરસંસાર ચલાવવા જો અપાર આરંભ-સમારંભ આદરે જ છે તેની સામે આ વાત તો સામાન્ય છે. સ્નાન માટે ફુવારાથી અઢળક પાણી વાપરે છે અને પરમાત્માનો ૧ કળશ જેટલા પાણીથી અભિષેક કરવામાં હિંસા દેખાય છે. ઘાસ ઉપર ચાલે છે, ઘાસ ઉગાડે છે અને કાપે છે. ફુલોથી ઘરની શોભા-શણગાર કરે છે અને પરમાત્માની ૧/૨ ફુલથી પૂજા કરવામાં હિંસા દેખાય છે; આ કેવી વિચિત્ર વાત છે! જયારે ઘરની હિંસા છોડી દઈએ ત્યારે પરમાત્માની પૂજામાં થતી હિંસા પણ છોડી જ દેવાની છે. પરંતુ જયાં સુધી આ અપાર હિંસા ચાલુ જ છે ત્યાં સુધી અત્યન્ત અલ્પ હિંસા હોવા છતાં પણ તે પૂજા-સ્તવના કર્તવ્ય જ બને છે.

પરમાત્માની આ મૂર્તિને જોવાથી-પૂજવાથી અને ઉપકારીઓના ગુણગાન ગાવાથી જે ભાવોલ્લાસ આવે છે તે કોઈ અપૂર્વ અને અદ્ભૂત જ હોય છે. અનેક ભવોમાં બંધાયેલા કર્મોને તોડી નાખનારો આ ભાવોલ્લાસ હોય છે. 'લાભ ઘણો અને નુકશાન થોડું' એ ન્યાયે પરમાત્માની મૂર્તિ પૂજનીય-વંદનીય બને છે.

હજારો-લાખો વર્ષોનો ઇતિહાસ જોશો તો જણાશે કે સંપ્રતિ મહારાજા, કુમારપાલ મહારાજા, ભરત મહારાજા, વસ્તુયાલ તેજપાલ, વિમલશાહ મંત્રી જેવા અનેક રાજરાજવીઓએ અને મંત્રીઓએ ગણી ન શકાય તથા કલ્પી ન શકાય તેટલી પરમાત્માની મૂર્તિઓ બનાવરાવી છે, મંદિરો બનાવ્યાં છે, પ્રતિષ્ઠાઓ કરાવી છે. બેનમુન કલાકારીગરીથી જિનમંદિરો સોભાવ્યાં છે. તારંગા, રાણકપુર, આબુ, શત્રુંજય, ગિરનાર ઇત્યાદિ પરમપવિત્ર તીર્થો તેના પ્રત્યક્ષ જીવતાજાગતા પુરાવા છે માટે જિનમંદિર અને જિનપ્રતિમા અવશ્ય કરાવવાં જોઈએ તથા તેમની અનહદ ઉત્સાહપૂર્વક પ્રતિષ્ઠા કરાવવી જોઈએ. તે પરમાત્માની સેવા-ભક્તિ-પૂજા-સ્તુતિ અને પ્રભાવના કરીને આત્મકલ્યાણ સાધવું જોઈએ.

ભારત દેશ કરતાં અમેરિકા દેશમાં આ જિનમંદિર અને જિનપ્રતિમા વધારે જરૂરી છે કારણ કે આ અમેરિકા દેશમાં સાધુ-સાધ્વીજી મહારાજશ્રીઓનો યોગ નથી, જિનવાણી સંભળાવનારા સંતો નથી, જન્મજાત ધર્મના સંસ્કારો નથી... આજુબાજુનું વાતાવરણ ધર્મમય નથી પણ ભોગમય છે. બાળકોનું ઉચ્છેરણ અનાર્ય પ્રજાની

સાથે થાય છે. આવા કારણોસર આ દેશમાં તો જિનમંદિર અને જિનપ્રતિમા કરાવવી તે સવિશેષે ઉપકાર કરનાર છે. પૂર્વભવોના પુષ્યોદયથી મળેલી લક્ષ્મીનો સદુપયોગ કરવાનું આ જ એક પરમ પવિત્ર સ્થાન છે કે જયાં આવનાર-જનાર આત્માઓ પરમાત્માની પૂજા-ભક્તિ કરે, ભાવનામાં લયલીન થાય, સંસારના ભોગવિલાસો કંઈક ઓછા કરે, વૈરાગી બને, વીતરાગના માર્ગે ચાલવા પ્રેરણા પામે, પોતાના જીવનને ત્યાગ અને વૈરાગ્યના રંગથી વાસિત બનાવે. માટે જિનમંદિર અને જિનપ્રતિમા બનાવવી-ભરાવવી એ જ જીવનનું અતિશય આવશ્યક કર્તવ્ય છે અને આ જ પરમ શ્રેય છે.

વીતરાગ પરમાત્માની મૂર્તિ સામે ભક્તિભાવ કરતાં કરતાં ગાન-તાન અને નૃત્ય કરતાં કરતાં મંદોદરી એ અને રાવણે આત્મકલ્યાણ સાધ્યું, રાવણે જિનનામકર્મ ઉપાર્જન કર્યું… અષ્ટાપદ પર્વત ઉપર ગૌતમસ્વામીએ જગચિતામણીની રચના કરી… શત્રુંજય પર્વત ઉપર અનેક આત્માઓ મોક્ષે પધાર્યા. આવાં તો અનેક ઉદાહરણો મોજુદ છે. બાળ-યુવાન આદિ તમામ જીવોમાં ધર્મસંસ્કાર માટે આ જિનમંદિર અતિશય આવશ્યક છે. શકય બને તેટલો તેમાં ભાગ લેવો એ જ આ જીવનની સફળતા છે.

બધા જ દેશોમાં આજે અમેરિકા દેશ વિકાસક્ષેત્રમાં પ્રધાન કહેવાય છે. તે દેશમાં ન્યુ યોર્ક શહેર સૌથી મોટું શહેર, અમેરિકાનું પ્રવેશદ્વાર અને સર્વ દેશોની સાથે અનેક રીતે સંકળાયેલું શહેર છે. તેવા પ્રકારના મોટા શહેરનો મેનહટન અને કવીન્સ જેવો વિસ્તાર વધારેમાં વધારે વસ્તીથી ભરપૂર છે અને તેવા વિસ્તારમાં ચાર માળ જેટલું ઉંચુ અને ભવ્ય થતું આ જિનમંદિર એ ખરેખર દેવવિમાન જેવું રમણીય છે. આપણે બધા સાથે મળીને આ ભવ્યકાર્ય પુરૂં કરીએ. જે જે ભાઈઓ–બહેનોએ આ જિનમંદિર બનાવવામાં આર્થિક સહયોગ આપ્યો છે અને તન–મનથી સેવા આપી છે તે સર્વે ભાગ્યશાળી જીવોની આપણે સાથે મળીને અનુમોદના કરીએ... તેઓને આવાં ને આવાં પરમશ્રેષ્ઠ કાર્યો કરવાની શાસનદેવ શક્તિ આપે એવી અભિલાષા રાખીએ.

Sadharmic Brothers and Sisters.

Jai Jinendra.

Oh! What a glorious day! Welcome to the Pratishtha Mahotsav. We are eternally grateful to Lord Mahavirswami for His Karuna and Blessings. In this Shashan (rule) of Lord Mahavir, He has been our guiding Star.

शशिना च निषा, निषया च शशि; शशिना निषया च विभाति नमः पयसा कमलं, कमलेन पयः पयसा कमलेन विभाति सरः Shashina cha Nisha, Nishaya cha Shashi; Shashina Nishaya cha Vibhati Nabhaha: Paysha Kamalam, Kamalen Payaha; Paysha Kamalen Vibhati Saraha: It means that the darkness of the night brightens the moon, and the moon enhances the beauty of the night, however both the moon and night compliment the grandeur of the sky; (just as) the lotus flower glorifies water, and water (in turn) makes the lotus appear lovelier; but water and the lotus both, make the lake enchanting. Similarly the Moorties and the Temple with a vibrant united Sangh make our temple the Holy Tirth.

Dear JCA members take pride in your contributions, dedication and participation in this Pratishtha. Your love, faith and inspiration enlighten our heart. Our consecrated Tirthankars, will make our temple a symbol of unity, peace and harmony for the now and future generations. This Dehrasar belongs to all. Pledge to visit often with family, and friends. Mandir needs Darshanarthies, volunteers and donations. Support it and what it stands for, without any reservation. To our youth, we welcome you wholeheartedly and request your active participation at all levels. You are the future of our center.

I thank everybody, who helped for construction of this temple as well as of Pratishtha Mahotsav. It is not possible to list all, but I acknowledge my co-conveners, various coordinators, leading members of our community, the Board of Trustees, the Executive Committee and the chief coordinator for the temple project. Words fail me in expressing my sincere gratitude and thanks to my wife and my daughters, for their support and love. Thanks for the memories.

Knowingly or unknowingly, by my thoughts, speech, or deed, if I have hurt you, I ask for your forgiveness.

"मिच्छामि दुक्कडम्"

"MICHCHHAMI DUKKADAM"

May Lord Mahavirswami bless all the members of JCA with health, prosperity, long fruitful life, and nudge them along the path of eternal salvation.

Blessed are those, who give without remembering, and receive without forgetting.

DILIP R. MUKHTYAR, M.D.
Convener, Pratishtha Mahotsav,
Chairman, Board of Trustees,
JAIN CENTER OF AMERICA, NEW YORK CITY

JAIN CENTER OF AMERICA-NEW YORK

CONVENER

Dr. Dilip Mukhtyar (914) 633-1448

CO-CONVENERS

Mr. Jawahar Shetti (201) 387-2616 Mr. Hemant Shah (718) 347-0539

Mr. Naresh S. Shah (516) 741-9269

COMMITTEES CO-ORDINATORS & MEMBERS

PRATISHTHA

Dr. Dilip Mukhtyar (914) 633-1448 Mr. Ajit Vora Mr. Amul Shah Mr. Bachubhai Mehta Mr. C.J. Kothari Mr. Dinesh Gandhi

Mr. Dinesh Gandhi Mr. Harsukh Mehta

Mr. Hemant Shah Mr. Jawahar Shetti Mr. Jaymik Shah

Mr. Jitendra Doshi Mrs. Jyotee H. Shah Mr. Kirit Parekh

Mr. Kishor Mehta Mrs. Mridula Shah Mr. Naresh S. Shah

Mr. Naresh T. Shah Mr. Pravin Shah Mr. Rajendra U. Shah

Mr. Rajni Gandhi Mrs. Tilu Lakhani

SOUVENIR

Mr. Kishor Mehta (516) 747-0469 Mr. Ajit Vora Mr. Ashok Jain Mrs. Beena Kothari Mr. Mahendra Jain Mrs. Mridula Shah Mr. Naresh T. Shah Dr. Rajesh Patel Dr. Ujwala Shah

AUDIO VISUAL

Mr. Vijay Dalai (646) 221-9592 Mr. Abhay Mehta Mr. Vijay Shah Mr. Dhaval Mehta

FUND RAISING

Mr. Rajni Gandhi (516) 741-2892 Mr. Amul Shah Mr. Ashok Sancheti Mr. Bachubhal Mehta Mr. Bhavanji Lodaya Dr. Dilip Mukhtyar Mr. Dinesh Gandhi Mr. Hemant Shah Mr. Jawahar Shetti Mr. Jitendra Doshi Mr. Kishor Mehta Mr. Mukesh Ajmera Mr. Naresh S. Shah Mr. Naveen Shah Mr. Nitin Vora Mr. Praful Lakhani Mr. Pravin Shah

FACILITY MANAGEMENT

Mr. Raichand Shah

Mr. Sanjay Pandya

Mr. Rajiv Jain

Mr. Ramesh V. Shah (718) 343-0143 Mr. Bhavanji Lodaya Mr. Chinubhai Shah Mr. Jawahar Shetti Mr. Rajiv Jain Mr. Rajani Shah

REGISTRATION

Ms. Amy Doshi (718) 279-0140 Mr. Amar Doshi Ms. Amita Shah Ms. Ekta Sancheti Mr. Hardik Sanghavi Ms. Hiral Gosalia Mr. Rohak Doshi Ms. Taruna Jain Ms. Vanita Kothari

RELIGIOUS

Mr. Naresh S. Shah
(516) 741-9269
Mr. Anand Nahar
Mr. Chandresh Panchamia
Dr. Hernandra Shah
Dr. Jyotiben Gandhi
Mr. Mahendra Jain
Dr. Mahendra Pandya
Dr. Mukesh Ajmera
Mr. Rajiv Jain
Mrs. Ranian Mehta

PUBLICATION

Mr. Suresh Doshi

Mr. C.J. Kothari (516) 939-0011 Mr. Ramesh V. Shah

CULTURAL

Mrs. Alka Shah (718) 428-6385 Ms. Alpa Shah Mrs. Lalita Surana Mrs. Pratibha Shah Mrs. Seema Shah Mr. Sushil Parekh Mrs. Sudha Mehta Mrs. Vimala Jain Dr. Ujwala Shah Mrs. Ulka Kothari

DECORATION

Mrs. Purvi S. Shah (914) 997-1717 Mrs. Malti Shah Mrs. Mona Kothari Mrs. Preeti Parekh Mrs. Sunita Zaveri Mrs. Vajshali Shah

PUBLIC RELATION

Mr. Hernant Shah (718) 347-0539 Mrs. Tilu Lakhani (914) 472-7011 Ms. Amy Doshi Mr. Arvind Pragani Dr. Mamta Shaha Mrs. Pinky Doshi Mr. Raju Mehta Mrs. Rekha Kamani Mr. Sameer Mepani Mrs. Ulka Kothari

COMPUTER

MR. Gautam Sanghavi (516) 75-1265 Mr. Vipul Sanghavi (516) 822-8262 Mr. Dhaval Mehta

FINANCE/BUDGET

Mr. Rajendra U. Shah (718) 428-6385 Mr. Arvind Pragani Mr. Girish Sanghavi Mr. Kishor Doshi Mr. Pathik Shah

VOLUNTEER

Mr. Kirit Parekh (516) 938-8717 Mr. Arvind Lakhani Mr. Bharat Shah Mr. Biren Shah Mr. Jay Kothari Dr. Marnta Shaha Mr. Manina Dalal Mr. Narendra Karnavat Mr. Suketu Koradia Mr. Vipul Sanghavi

FLOAT (Varghodo)

Mr. Amul Shah (718) 729-2980 Mrs. Bhavna Shah Mrs. Chaula Shah Mrs. Divya Doshi Mr. Haresh Shah Mrs. Kiran Shah Mrs. Kusum Shah Mrs. Mattiben Shah Mrs. Meena N. Shah Mr. Nitin Vora Mrs. Parul P. Shah Mrs. Pinky Doshi Mrs. Pratibha Shah Mrs. Preeti Kothari Mrs. Sudha Mehta Mrs. Sunita Jhaveri Mrs. Sunita R. Shah Mrs. Usha Vora Mrs. Vaishali Shah

SWAMIVATSALYA

Mr. Jaymik Shah (718) 217-8684 Mr. Abhay Kothari Mr. Bharat Shah Mr. Dhiren Shah Mr. Harsukh Mehta Mr. Hasmukh Shah Mr. Jitendra Mehta Mrs. Kalpana Gandhi Mr. Mulchand Momaya Mr. Pratap Jain Mr. Pravin Shah Mr. Ramesh Vakani Mr. Sunil Dagha Mr. Suresh Shah Mrs. Usha Vora

TRANSPORTATION

Mr. Biren Shah (516) 294-3231 Dr. Jitendra Tolia

MESSAGE FROM PRESIDENT

Sahdharmik Brother and Sisters

Jai Jinendra,

Welcome to our Pratishtha Mahotsav. Jain Center of America is proud to have a new Shikharbandhi Daherasar with Pran Pratishthist Moorties for both Digambars and the Swetambar sect, for the first time outside of India. For the last nearly twenty-five years, we have a fully functioning temple with Pooja, Aarti, and Mangal Divo daily.

Jain Center of America—New York is the pioneer of Jainism in North America. We are the largest community of rapidly increasing society of Doctors, Dentists, Pharmacy owners, Entrepreneurs, Professionals, Businessmen, and highly educated, hard working upper middle class members. From a 2,000 sq. ft., we now have a well-equipped 16,000 sq. ft. facility with heated floors, elevator, and air conditioning. We respect all diversities and have also provided a Sthanak, Shrimad Hall, Ashtapad, and Dadawadi temple, all under one banner of "Jain Center of America—New York." We have an assembly room for our seniors, as well as a computer cum Art Gallery for our youngsters. Very soon, our GyanMandir—Pathshala—Library will be busy with our adults and youngsters learning about Jainism.

With the blessings of Lord Mahavirswami, both the Executive Committee and the Board of Trustees with many dedicated members of JCA, were able to fulfill our dream of a beautiful Daherasar in the middle of this bustling and hustling metropolis New York City—the Gateway to the Americas. Make a visit to Jain Center a habit for the whole family and you will see tremendous progress even in your children, as they learn the values you admire the most. To retain our identity in the midst of this melting pot of cultures, we must all do our share to make our understanding deeper and impart the teachings to our children. The Temple allows you an easy pathway. Five different philosophies within Jainism as presented in our temple are like five fingers in a hand, together they form a fist, a symbol of power.

A non-flowing mass of water becomes stagnated and starts stinking, a society is not different. In our lifetime, we accepted electricity, the light bulb, air travel, telephones, and computers. We have settled nearly 10,000 miles away in a foreign land, set in its own ways. The rigidity of thoughts will widen our generation gap, and our dream of leaving a legacy of Jainism will just remain a dream. Society has to adopt the changing times. Leave you minor differences and consider yourself as His (Lord Mahavir's) children. In spite of diversity, we all are one.

I am honored and humbled by your confidence in me to be your president for last four years. Indeed, I am fortunate to have this opportunity to serve you during this momentous occasion of Pratishtha. I am also blessed to have a team of hardworking, eager Executive Committee members, along with the Board of Trustees to help me. On behalf of myself, my family, and the Executive Committee, "MICHCHHAMI DUKKADAM."

Hemant Shah

Jai Jinendra

SANGHPATI

SMT. HIRABEN CHANDULAL SHAH

Hiraben Shah was born in Dhangadra (Gujarat) in the year 1925. She had four brothers and one sister, and was the youngest in her family. She got married to Mr. Chandulal Shah in the year 1941.

Chandulal Kasturand Shah, was born in the small town of Sayla, near Surendranagar in the year 1919. Then he went to Rangoon (Burma) at a young age for business, however, he had to leave Burma at the time of World War 2. He then came back to India, and got married to Hiraben.

After marriage, they moved to Bombay and had four sons, one daughter and 11 grandchildren. The eldest son Vijay, became a dentist and he came to the US for a better future in 1974. After becoming a US Citizen he sponsored our whole family to come to the USA in 1984. In a few years, all the sons got settled in Westchester County and the daughter settled in Albany.

WITH BEST WISHES FROM,

Dr. Vijay Shah • Mrs. Harsha V. Shah

Mr. Bipin Shah • Mrs. Mina B. Shah

Mr. Ashok Shah • Mrs. Varsha A. Shah

Mr. Rohit Dagli • Mrs. Nayna R. Dagli

Mr. Prakash Shah • Mrs. Seema Shah

Jai Jinendra SANGHPATI

Shri Pravin R. Shah & Smt. Jyotsna P. Shah

We are grateful to Lord Mahavir for his blessings bestowed upon Shri Pravin. R. Shah and Smt. Jyotsna P. shah as they serve the Jain Sangh of New York as "Sanghpati". We pray to Lord Mahavir to always shower them with his blessings and give them more opportunities to provide "Sevabhav" of this kind to serve the Jain communities worldwide.

Pravin and Jyotsna Shah were both born in Ahmedabad Gujarat, India. Pravin has 3 brothers and 2 sisters and Jyotsna has 3 sisters and one brother. Pravin did his B.A., M. Com, LI.B and Jyotsna did her B.A, LI.B from Gujarat University, India.

Pravin came to the United States in May of 1971 and Jyotsna joined him in April of 1972. After coming to the U.S.A, Pravin landed a Job in the Accounting Field. While working, he completed his M.B.A. in Accounting and Finance from LIU-Brooklyn campus in May of 1974. His hard work and dedication gave him the opportunity to hold a position as a Controller in a Printing Company. His strong will power allowed him to start his own accounting practice which he operated for five years. His zest to connect to people made him change his career and that is when he decided to go into Insurance and Financial Services. He has been providing the services to his clients in the field of Insurance, Financial, Estate and Retirement Planning since 1983. Jyotsna was also working as an Accountant and raising the family. They have a son Nehal who was born in India and a daughter, Nipa, who was born in New York. Nehal is a Mechanical Engineer and has a M.S. in Engineering Management from Brooklyn Polytechnic University, Long Island Campus. He currently holds a position as a Project Manager in a reputed company in N.Y. He lives in East Meadow, N.Y. Nipa is a Pharmacist and is living with her husband Nitish in San Francisco, while Pravin and Jyotsna reside in Westbury, New York.

GEORGE E. PATAKI GOVERNOR

province in the instantant in

STATE OF NEW YORK

June 2005

Dear Friends:

It is a pleasure to send greetings to all to all gathered to celebrate the opening of the new temple built by the Indian Jain community of New York.

The Empire State is home to many religious institutions that serve as the cornerstone upon which communities are built. The determination and hope shared by all of our citizens have made New York a true symbol of freedom and place where people from around the world have come to realize their fulfillment of the American Dream.

The Indian Jain community has been blessed with growth and prosperity that has enabled it to complete this house of worship after years of hard work and commitment. This new temple will allow your members to carry on their good work while continuing the spiritual philosophy that is at the heart of your faith. May your children grow to appreciate the time-honored principles that have guided people of Indian ancestry for centuries, and may this new facility serve your community well as a source of strength today and for generations to come.

As you reflect upon such a noteworthy achievement, I extend best wishes to all for an enjoyable and memorable celebration.

Very truly yours,

Mg E. Bott

JAIN CENTER OF AMERICA - NEW YORK BOARD OF TRUSTEES 2002 - 2005

FRONT ROW L TO R
MR. JAWAHAR SHETTI - DR. DILIP MUKHTYAR - MR. NARESH S. SHAH - MRS. TILU LAKHANI
MIDDLE ROW
MR. RAMESH V. SHAH - MR. KISHOR MEHTA - DR. MAHENDRA PANDYA - MR. RAJNI GANDHI - MR. JITENDRA DOSHI
BACK ROW
DR. RAJESH PATEL - MR. C.J. KOTHARI - MR. RAJENDRA U. SHAH - MR. HEMANT SHAH
CAMERA SHY
DR. NITIN DOSHI

JAIN CENTER OF AMERICA - NEW YORK EXECUTIVE COMMITTEE 2002 - 2005

FRONT ROW L TO R

MR. NARESH T. SHAH - MR. DINESH GANDHI - MR. HEMANT SHAH - MRS. JYOTEE SHAH

MIDDLE ROW L TO R

MR. MAHENDRA JAIN - MR. JAYMIK SHAH - MR. C.J. KOTHARI - MR. AJIT VORA - MR. HARSUKH MEHTA

BACK ROW L TO R

MR. PRAVIN SHAH - MR. KIRIT PAREKH - MR. PATHIK SHAH - MR. SURESH DOSHI

June 2005

Dear Friends:

I am pleased to have this opportunity to send greetings to each of you attending the Jain Temple's opening ceremony and Pratishtha Mohatsay celebrations.

These celebrations are an incredible testament to the noble spiritual principles of the Jain religion. They represent a wondrous message of hope and strength for people today. The tribute today is an exceptional reminder of the precious ideals that your community embodies. The Jain community's rich cultural heritage and strong character will certainly shine through on this exciting day.

This celebration is also a joyous commemoration of the diversity and vitality of New York's communities. New York thrives on its cultural richness – the Jain community continues to make positive contributions to the State's greatness and prosperity. Your efforts remind us of the values, the lessons, and the ideals that we want to preserve in building our future.

Please accept my best wishes for a wonderful and fun-filled celebration.

Sincerely yours,

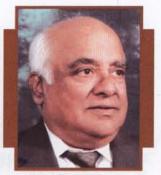
Hillary Rodham Clinton United States Senator

Hillary Rodham Clinton

JAIN CENTER OF AMERICA PAST AND PRESENT CHAIRMEN

Mr. Amulbhai Shah Chairman 1993-1995

Dr. Dilipbhai Mukhtyar Chairman 1996-Present

JAIN CENTER OF AMERICA PAST AND PRESENT PRESIDENTS

Dr. Mahendra Pandya President 1977-1980

Mr. Anand Nahar President 1981-1983

Mr. Rajnilbhai Gandhi President 1984-1986

Mr. Dineshbhai Jhaveri President 1987-1989

Mr. Nareshbhai Shah President 1990-1992

Mr. Amulbhai Shah President 1993-1995

Dr. Jyotiben Gandhi President 1996-1999

Dr. Sumatibhai Shah President 2000-2001

Mr. Hemantbhai Shah President 2002-Present

Dr. Narendra Shelti (Picture Not available) President 1973-1976

CHARLES E. SCHUMER

United States Senate

WASHINGTON, DC 20510

June 2005

Jain Center of America – New York 43-11 Ithaca Street Elmhurst, NY 11373

Dear Friends:

Please accept my warmest greetings and congratulations as you gather to celebrate "Pratishtha Mohatsav" and the opening of your new beautiful temple. I am grateful for the opportunity to recognize the fine work of your organization.

Since its inception in 1976, Jain Center of America has worked to promote and fulfill the religious needs of the Jain Community. I applaud the Jain Center of America for its hard work and dedication to their community, New York and America. It is wonderful to see that a religion older than recorded history is still alive and flourishing. The Jain community, along with all other religious communities in New York City, are what make it such a diverse and wonderful place to live. I commend the Jain center and the Jain community for their commitment to their beliefs and their community.

Again, congratulations and best wishes for a wonderful evening. I am sure the Jain Center of America will serve the New York community for many years to come.

Sincerely,

Charles E. Schumer

United States Senator

COMMITTEES

BANKING ENERGY JUDICIARY

RULES

આચાર્યદેવ શ્રી અશોક્ચંદ્રસૂરીશ્વરજી મ.સા.

म-आहिष्य हामक्ष वि-अंहाह प्रमुहि तथा भि-भारिष्य वि-श्रामक्षेर मुद्दि आहि भी के का मन्दर भी हे अमिरिष्टा (न्यु अमिर्य) भी भी हमां ता का है। हमें अमिरिष्टा हमें से अमिरिष्टा प्रमुख प्रभाव के कि से अमिरिष्टा हमें हमें से अमिरिष्टा हमें से अमिरिष्टा

आव्ह असमाह्या निर्मा महावा में में प्रमाह प्रां के महातार

अवार्त के प्रम तथाता इक्षा छ। तथा में प्रमाण ने कि है। है। है। भी भी

अरिहंत अलुनी आसान्यार क्री मंघ तिमक आ संघना लाहाओं जपन जप ते परमह पाज परमात्मानी परम हपाध क्री मंघ तथा क्री संघना मर्वे सत्यांने सवीश अल्युह्य अप्रथ ध्याना

ते-सी-था भारता ता अग्राम् ति-या त्रिसाद प्या शिषा शिस मात्र के मं ते यु त्रिसाय शामय हत की मं ते यु ते पता अमारी आपंत्री शेष पातिया सिंत् में ति अवसे ति हु पता ति अमारी आपंत्री शेष पातिया सिंत् में ति अवसे के प्रता अमारी आपंत्री शेष पातिया सिंत् में ति असंति के प्रता अमारी आपंत्री शेष पातिया सिंत् में ति असंति के स्वाप मया में ति विश्व विभिन्ना विश्व विभिन्ना विश्व विभिन्ना स्वाप्त स्वाप्त सिंत्री सिंत्र

THE CITY OF NEW YORK
OFFICE OF THE MAYOR
NEW YORK, N.Y. 10007

February 9, 2005

Dear Friends:

It is a pleasure to send greetings to everyone attending this year's Pratishtha Mohatsav celebration. I am delighted to join with the Jain Center of America and all those gathered for this very special occasion.

For nearly three decades, the center has been a tremendous source of support for our City's Jain community, and on behalf of the City of New York, I recognize its dedicated members for making this event possible. This is a wonderful way for you to come together in honor of your shared faith and in commemoration of the opening of your new temple. This new facility will allow you to welcome even more members of your faith and assist you in furthering your important initiatives.

New York City is proud to be the home of the fist Jain Center in North America, and I wish all its members much success with your new temple and in all your future pursuits.

Sincerely,

Michael R. Bloomberg

Michael & Bloomley

Mayor

લબ્ધિ-વિક્રમ-ગુરૂ કૃપાપાત્ર વિજય આચાર્ય રાજયશસુરી

માર્ચ ૧૧, ૨૦૦૫

જૈન સેન્ટર ઓફ અમેરીકા - ન્યુયોર્ક

તમો પ્રતિષ્ઠા પ્રસંગે સુંદર સોવેનીયર પ્રકાશિત કરી રહ્યા છો, જાણી ખુબજ આનંદ થાય છે. જે દિવસો માં અંજનશલાકા વિધિ થઇ એ દિવસો ની યાદ ભુલી શકાતી નથી. સમસ્ત વડાચૌટા નહી પણ પુરા સુરતમાં તમારા સહુ ની ભાવ-ભક્તિ ની અનુમોદના થતી હતી. અમેરીકા જેવા દેશમાં અંજનવાળા પ્રતિમાજી ની પ્રતિષ્ઠા કરાવવાનું સ્વપ્ન પણ સહેલુ નથી, છતાંય શ્રી રાજેન્દ્રભાઇ, શ્રી નરેશભાઇ આદી એ સુંદર આયોજન કરી પ્રતિષ્ઠા કરાવવાનુ કામ આગળ ધપાવ્યુ છે, તે ખુબજ આનંદ ની વાત છે. શ્રી રજનીભાઇએ આ દિવસોમાંજ રત્નપ્રતિમાઓ નો દર્શન કરાવી સુરતવાસીઓ ને ધન્ય બનાવી દીધા.

બસ આખરે તો જિન- ભક્તિ જ તારનારી છે!

આપણે ક્યાં સૃષ્ટિના સમસ્ત જીવો ને પ્રેમધારાથી ચાહી શક્વા ના છીએ?

તીર્થંકર ભગવંતોએ સવિ જીવ કરૂ શાસન રસી ની ભાવનાથી સમસ્ત જીવ સૃષ્ટિને પોતાની કરૂણામય પ્રેમધારાથી નહવડાવી છે! આપશી તીર્થંકરની ભક્તિ એટલે કદાચિત્ સમસ્ત જીવ સૃષ્ટિના જીવો ની પૂજા. આવી ધન્યતા કેળવી તમે સહુ વિદેશ માં રહી ને પણ દેશ કરતાં સવાયી ભક્તિ કરી મુક્તિપુરી ના (સિધ્ય લોકના) સ્વામિ બનો.

પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ ખુબજ સારી રીતે ઉજવાય તથા તીર્થંકર ભગવંતોની કૃપાદ્રષ્ટિ મળે તેવી શુભેચ્છા.

લી. વિજય આચાર્ય સજયશસુરી ના ધર્મલાભ HOUSE OF REPRESENTATIVES WASHINGTON, DC 20535 1202) 225-2603

Gary L. Ackerman Congress of the United States

218-14 NORTHERN BOULEVARD BAYSIDE, NY 11361 (718) 423-2154

http://www.house.gov/ackerman

5th District, New York

COMMITTEE ON INTERNATIONAL RELATIONS

PANKANC DEMOCRAT, DE HEOMARD TECC.
THE MIDGE FAST AND SOLETER, A
SOBORMAND HEOMERSTAN F
AND THE MASTER

COMMITTEE ON FINANCIAL SERVICES

N. BODGAN FEEL ON LAPTAL MARKETS (MISCHEANCE, AND CONTRACTOR SPONSOREGEN MARKETS)

SIBLEMANDED ON EXAMINE OF THE PROPERTY OF THE

The Jain Center of America 4311 Ithaca Street Elmhurst, New York 11373

Dear Friends:

It gives me great pleasure to congratulate everyone at the Jain Center on this momentous occasion. Your new temple in Queens is a magnificent structure, one which I hope will help you to promote the ideals of peace and truth associated with Jainism.

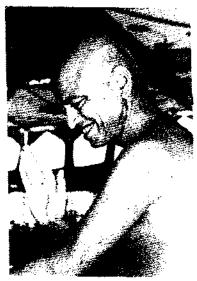
I have been privileged to know the members of the Jain center for many years, and I am happy to be able to see your progression as productive members of our community and to wish you all the very best as you celebrate "Pratishtha Mohatsav".

As always, please accept my heartiest of congratulations on what I hope will be a new chapter in the history of the Jain Center. Best wishes and future success always!!

Sincerely,

Gary L. Ackerman Member of Congress

Day L. ackerman

Acharya Shri 108 Vidyasagarji Maharaj

जैन मंदिर जिनेन्द्र भगवान के समवशरण का प्रतिरूप है। यहाँ सभी जीव समताभाव से एक साथ बैठ कर जिनेन्द्र देव की दिव्य ध्वनि सुन कर मोक्ष-मार्ग में लगते हैं।

अपनी मात्र भूमि भारत से दूर रहकर भी आप लोग जो जैन धर्म का पालन एवं प्रभावना कर रहे हैं वह सराहनीय है। इन आयतनों से आप अपनी एवं आने वाली पीढियों का कल्याण करें यह ही मंगल कामना है।

शुभ आशीष।

Jain temples represent the Samavasharan of the Jinas. In the Samavasharan, all living beings—humans, celestials, and animals—sit together, forgetting their ill feelings and listen to the Divya dhwani peacefully, concentrating on the soul in order to attain self realization.

Far away from your motherland, your following and propagating Jainism is a laudable achievement. Through these religious places, may you and the coming generations continue to progress on the path of liberation.

My blessings to you all.

Shubh Ashish.

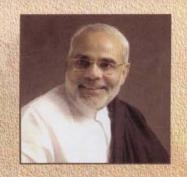
बुद्धि पूर्वक संपूर्ण परिग्रह का त्याग ही दिगंबरत्व है। Wise men who abandon all possessions are Digambar.

अपना ही परिणाम सुख का और अपना ही परिणाम दुख का कारण हैं। पर के द्वारा सुख-दुख नहीं होते। One is happy or sad because of his own thoughts. No one else can make him happy or sad.

हे आत्मन! तू विश्व के सभी प्राणियों को अपने समान मान क्योंकि उन्हें यदि छोटा मानोगे तो अभिमान के कारण संसार में पतित ही रहोगे और यदि बढा मानोगे तो दीन बनकर स्वभाव से च्युत ही रहोगे। O soul! You should regard all living beings as equal because regarding then inferior will perpetuate your existence in sansar (cycle of birth and death) and regarding them superior will make you will feel inferior and helpless and unable to uplift yourself.

राग को छोड़े विना आध्याल का ज्ञान मात्र बौद्धिक व्यायाम है। Without worldly detachment, all scriptural knowledge is merely a mental exercise. Cm/apro/jain /170305

સંદેશ

જય જીનેન્દ્ર..

વિશ્વની લગભગ બધી જ પ્રચીન સંસ્કૃતિઓ સમયના વ્હેણ સાથે લુપ્ત થઇ ગઇ, માત્ર ને માત્ર, ભારતભૂમિ પર ઉદભવેલી સંસ્કૃતિ જ આજે અજેય છે, આજે અમીટ છે, આજેય અડગ છે.. કારણ કે..

કારણ કે..

આપશી સંસ્કૃતિ હંમેશા પરિવર્તનંશીલતાને સ્વીકારતી રહી છે. સમયના વ્હેણ બદલે, સાથે સાથે, સંસ્કૃતિનો હાર્દ અકબંધ રહે પણે આ સંસ્કૃતિમાં ઉછરેલો માનવી પરિવર્તનની સાથે સમીપ રહેતો હોય છે..

કારણ કે..

વિશ્વના અન્ય ભાગોમાં જયારે લોહિયાળ જંગ અને ક્ષણિક લાભ-તરકટથી સંસ્કૃતિનો પ્રસાર થતો ત્યારે આપણી સંસ્કૃતિએ પ્રેમ, અહિંસા-શાંતિ અને સર્વધર્મસમભાવની બુનિયાદ પર ' વસુધૈવ કુટુમ્બકમ' સંદેશો ફેલાગીને ધરતીના ટ્રકડાં નહીં પણ લોકોના હૃદય જીતીને ધર્મ સંદેશ આપ્યો છે..

આવી ભવ્યતમ્ અને અખંડ સંસ્કૃતિના અવિભાજય અંગ સમાન પૂ. શ્રી મહાવીર સ્વામીની તપ અને આરાધનાથી ઉદભવેલી જૈન પરંપરા એક ઝળહળતી જયોત છે, અહિંસા-શાંતિ-પ્રેમ-તપ- આરાધના જૈન પરંપરાની આગવી ઓળખ બની ગયા છે, અને માત્ર ભારતમાં જ નહીં પરંતુ વિશ્વભરમાં પથરાયેલા જૈનોએ મુનિશ્રીઓ- આચાર્યશ્રીઓના તપ બળથી અને પ્રેરણાથી ધર્મધ્વજને અખંડ રાખવામાં સફળતા મેળવી છે.

વિરાટનગર-ન્યુયોર્કમાં ભવ્ય જૈન દેરાસર નિર્માણ પામ્યું છે. વૈવિધ્યસભરતા વાળી અમેરિકાની ભૂમિ પર જૈન પરંપરા પ્રબળ બનાવવાના જૈન સેન્ટર ઓફ અમેરિકા ન્યુયોર્કના પ્રયાસોને અંતરપૂર્વક આવકારું છું. દેરાસરના પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ સંસ્કૃતિક મહોત્સવ બની રહે તેવી શુભેચ્છા..

(नरेन्द्र भोदी)

<mark>નરેન્દ્ર મોદી</mark> મુખ્ય મંત્રી, ગુજરાત રાજ્ય

Sri Devendrakeerty Bhattaraka Mahaswamiji

HOLY BLESSINGS

We are extremely happy to know that Jain Center of North America, New York, NY, USA is publishing a souvenir to commemorate the Pratishtha ceremonies of new idols of Lord Jina in the newly built Jain Temple at Ithaca Street, Elmhurst, NY, USA, scheduled to be held from June 11th through June 19th 2005.

All our Teerthankaras used to preach the holy dharma in the samavasaranas. These samavasaranas were free for all peoples of all walk of life including the Heavenly Gods as well as to all the members of living kingdom such as animals, birds and plants etc. All Jivas of that contemporary period used to visit samavasaranas to crave the holy blessings of Teerthankaras.

But during the days of absence of teerthankaras and of samavasaranas our ancestors planed to build the Jain temples as the replica of samavasaranas and installed the idols as the image of teerthankaras. This tradition has been followed right from the period of first teerthankara, Lord Sri Vrushabhanatha Swamy. Jainism is the first religion which started the tradition of idol worshipping.

With pleasure we appreciate the efforts of Jain Center of North America. New York, USA for their yeoman service of bringing all the sub-sects of Jainism under one platform. We pray Bhagawan Sri Vrushabhanatha Swamy and Sri Mahaveer Swamy for the grand success of Pratishtha ceremony.

With blessings,

CH BOM SAM

H.H. JAGADGURU SRI SRI SRI DEVENDRAKEERTHY BHATTARAKA MAHA SWAMIJI

भारत का प्रधान कौंसल न्यू यार्क

CONSUL GENERAL OF INDIA NEW YORK

25th January, 2005

MESSAGE

It gives me great pleasure to send my tribute on the occasion of Pratishtha Mohatsav. I had the privilege of visiting the temple at Ithaca Street during the key-handing ceremony and was deeply moved. The Jain Centre at New York will serve the 1600 or so Jain families fiving in New York. It will be the centre of Jain philosophy and culture and an institution which will strongly contribute in inculcating the great traditions of Jainism in our future generations.

The Jain community in New York is well known for its scholarship, hard work and generosity, who have tried to put into practice the teachings of Lord Mahavira and his gospel of universal love which states that all living beings, irrespective of who they are, or how spiritually developed, are equal and deserve our love and respect. This is a message that continues to be relevant to our times.

(P Rath) Consul General

Jain Centre's Souvenir Committee, 42-11, Ithaca Street, Elmhurst, New York, NY 11373

Regd. No. 6467

Phone : 26821348 26315530

MANAV MANDIR MISSION TRUST

FOUNDER ACHARYA GURUDEV SRI ROOPCHANDRAJI MAHARAJ Jain Ashram, Ring Road, Opp. Sarai Kala Khan, New Delhi-110013 P.B. 3240

Ref. No.

Date 26 जनवरी 2665"

मंगल भावना

अमेरिका की धरती पर न्यूयार्क महानगर में दिव्य जिनालय की भव्य प्रतिष्ठा के अवसर पर आप सबको बहुत बहुत क्धाई।

यहां जिनालय के साथ दिव्य विशेषण का प्रयोग विशेष प्रयोजन से किया है। हमारे शास्त्रों में वर्णन मिलता है तीर्थंकर भगवान का जहां कहीं पदार्पण होता है, देव — गण वहां समवसरण की रचना करते हैं। देवता का अर्थ है जिसमें दिव्य भावनाओं का उदय हो। न्यूयार्क के इस जिनालय के निर्माणमें मैंने प्रारंभ से लेकर अंत तक उन दिव्य भावनाओं के दर्शन किए हैं।

कुछ वधौं पूर्व डॉ.रजनी भाई के मन में इस देवालय के निर्माण की दिव्य भावना जागृत हुई। न्यूयार्क जैन समाज ने उस भावना को दिव्य समर्थन दिया। और रजनी भाई कुमारपाल भाई, मृदुला बेन आदि पूरे परिवार ने नाम और यश से दूर रहकर अपनी दिव्य सेवाएं दीं। इस प्रकार इस जिनालय निर्माण में परिवार और समाज की दिव्य भावनाएं पूरी तरह जुड़ी हुई हैं। इसलिए इस सेंटर में आप जब भी जाएंगे, मेरा विश्वास है आपको हर कदम पर उस दिव्यता की झलक मिलेगी। आने वाले युगों—युगों तक इस जैन सेंटर से पूरी अमेरिका दिव्य प्रेरणाएं लेता रहेगा, इसी मंगल भावना के साथ—

आचार्य रूपचन्द्र मानव मंदिर, जैन आश्रम नई दिल्ली—110013

ALL DONATIONS ARE TAX EXEMPTED U/S 80G.

PROJECTS - MANAY MANDIR A GURUKUL FOR ORPHAN AND DESTITUTE CHILDREN (CERTIFIED BY SOCIAL WELFARE BOARD, DELHI GOVERNMENT)

JAINA

Federation of Jain Associations in North America

Founded 1981

A Non-Profit Tax Exempt Religious Organization IRS Code Section 501(c) (3) El # 54-1280028

JAINA Headquarters: P.O. Box 700. Getzville, NY 14068 USA: Phone & Fax (716) 636-5342

June 11, 2005

President

Anop R. Vora Rochester, NY (585) 473-9290 vara5010@ vahoo.com

First Vice President

Kint C. Daftary Waco, TX (254) 776-4209 petrat@att.net

Secretary

Sushil Jain Gaithersburg, MD (301) 670-0519 sashifaurerani com

Treasurer

Jit Turakhia Liverpool, NY (315) 622-3287 ttssscator twens it contributes

Vice Presidents

Lata Champsee Don Mills, ONT (416) 441-2200 latachampseem usa net

Rohak Vora San Diego, CA (858) 676-1150 rehak vora Ghorigal com

Udai Jaan Sugar Land, TX (281) 980-0741 junudart ≅aof com

Pravin K, Shah Raleigh, NC (919) 859-4994 pkshah limigiglobal net

Keerti Shah Bartlett, IL (630) 837-8716 kushahar archer

Sumati Shah Searingtown, NY (516) 625-8617 drsshah@aoi.com

Jain Center of America 43-11 Ithaca Street Elmhurst, NY 11373

I would like to extend my warmest greetings to the members of the Jain Center of America on the occasion of the Pratishtha Mahotsav. It is indeed a very important milestone in the history of your center. Your Sangh is a shining example of what a team of dedicated people can achieve once they focus on a specific goal.

I would also like to congratulate Dr. Rajni Shah who initiated the project, poured his sweat and blood, and worked extremely hard to make it a grand success. My hats off to him and his family for the sacrifice they have made in terms of time and money and personal dedication.

The renovated temple is a symbol of what is best in each of us. It represents an ideal and the highest potential we are all capable of realizing. The challenge for us all is first to identify and then close the gap between where we are and where we could be.

Once again my best wishes on this auspicious occasion and for every continuing success in the years ahead.

With Warmest Personal Regards,

Anop & Vora
JAINA President

401 East 86 Street • #20A • New York New York 10028 • 212-362-6483 • 212-534-6090

TAX EXEMPT # M-75-ED-1739 NON-PROFIT EDUCATIONAL ORGANIZATION

June 10-19, 2005

Fooder

His Holiness Pujya Shree Chitrabhanuji My dear President, Chairman, Members and Friends of Jain Center of America ~~

Directors

Jivan Proctor Pramoda Chitrabhanu Barry Wolfe Devendra Peer

It is a joyful occasion to sanctify this auspicious event of Pratishtha Mahotsav, one of its kind in New York City, which will be a blessing to members of the Jain Center of America. I congratulate you all who have created this beautiful Temple-Complex of Peaceful Liberators for mankind's peace and progress.

When the world is suffering from war and violence, Ahinsa and co-existence are the answer. We have been seeing even now that unprecedented slaughter of living beings is committed in the name of religion, nationality, post and position. In these times, a sanctuary of peace and prayer becomes an oasis in the desert of conflict.

Often people go to religious places to pray for the success of business, for power and position, for protection of their accumulated wealth. This sort of praying is the product of a greedy mind. Real prayer is meant for the peace and spiritual upliftment which open the door to divinity within and without.

This extensive renovated building into a Temple and a place for spiritual, cultural and social activities will be a reminder and an inspiration of love, peace, compassion, simplicity, multiplicity of perception, and freedom from war and violence.

Again, I want to express my best wishes to all of you on this auspicious occasion, and may my blessings be in the hearts of all who enter this Temple and in the hearts of all who can make a difference in the world by spreading peace through practice.

> Love and Blessings, Chitrabhanu

Jain International Meditation Center

E-1. Queen's View, - 28-30 Walkeshwar Road, Mumbai - 400 006, India Phone: 368 6887 • Tel. / Fax: 367 3355

રાજેન્દ્ર એ. દલાલ હૈકાબાદ, ભારત

માર્ચ, ૧૨, ૨૦૦૫

2.那2.那2.那2.那2.那2.那2.那2.那2.那2.第2.362.第2.第2.362.

જૈન સેન્ટર ઓફ અમેરીકા, ન્યુયોર્ક (યુ .એસ.એ)

ઐતિહાસિક પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવની યાદી ને ચિરંજીવી બનાવવા આપે સોવેનિયર પ્રકાશિત કરાવવાનો નિર્ણય લીધો તે ખુબજ સુંદર છે. આ પ્રસંગે મારી હાર્દિક શુભેચ્છા છે.

જૈન શાસનનાં ઇતિહાસમાં શાસનસમ્રાટ સમ્પ્રતિમહારાજા નું નામ અમર છે. આ મહાન સમ્રાટે એક કરોડ નૂતન પ્રતિમાજી ભરાવી ને અંજનશલાકા કરાવી પૂજનીય બનાવી સંઘને ભેટ આપી ત્થા લાખ્ખો નૂતન દહેરાસરો નાં નિર્માણ કરાવ્યા, આ એક ગૌરવગાથા છે.

ભારતથી હજારો માઇલ દુર ન્યુયોર્કમાં આપે ભવ્યાતિભવ્ય દહેરાસર નિર્માણ કરાવી સેંકડો વર્ષો માટે લાખ્ખો ભાવિકોને દર્શન-પૂજાનો લાભ અપાવ્યો છે, તે ખુબજ પૂર્ય નું કામ છે.

ન્યુયોર્ક એટલે યુ .એસ.એ. નું મુખ્ય શહેર અને દુનિયાનું પાટનગર કહેવાય, અહીં આપે અંજનશલાકા કરાવી પ્રભુજીને પ્રતિષ્ઠીત કરવાનો શાસ્ત્રોક્ત નિર્ણય લીધો તે યુ .એસ.એ. ના ઇતિહાસમાં અમરગાથા બની જશે. આપના સેન્ટરમાં વર્ષનાં ૩૬૫ દિવસ દર્શન-પૂજા-આરતિ થશે, લોકોને ખુબજ અનોખો લાભ મળશે અને આમ ન્યુયોર્ક એક તીર્થ બની જશે. આપે પ્રભુજીને અંજનશલાકા કરાવી હજારો વર્ષ માટે પૂજનીય બનાવ્યા, આપના આ નિર્ણયથી બીજા સેન્ટર પણ પ્રેરણા મેળવશે.

હું આપના સેન્ટર નો આભારી છું કે આપે અંજનશલાકા કરાવવાની ભારતમાં (ઇન્ડિયામાં) ગોઠવણ કરવાની જવાબદારી મને સોંપી - શાસ્ત્ર નિષ્ણાત સુપ્રસિધ્ધ પૂજ્ય આચાર્યદેવ શ્રી રાજયશસૂરિશ્વરજી મહારાજ સાહેબના પવિત્ર મંત્રોચ્ચારણ થી અંજનવિધિ સંપન્ન થઇ. આપના સેન્ટર તરફથી પણ કેટલાક ભાવિક પરિવાર વિધિ વખતે ખાસ યુ .એસ.એ. થી આવ્યા અને ઉત્સાહથી ભક્તિ માં જોડાઇને અંજનશલાકા નો લાભ લીધો.

આપના સેન્ટરના દરેક ટ્રસ્ટીઓ, કાર્યવાહક કમીટીના સભ્યો ત્થા સેન્ટરના દરેક મેમ્બરસ્ને આ અંજનશલાકા ત્થા પ્રતિષ્ઠા માટે હાર્દિક ઉત્સાહ છે, તેથી આ કાર્ય સફળ થશેજ તેવી મને ખાત્રી છે અને મારી શુભેચ્છા પણ છે.

પ્રતિષ્ઠા પ્રસંગે આપ સૌને મારી શુભેચ્છા પાઠ<u>વ</u>ુ છું.

શાસનસેવક રાજેન્દ્ર દલાલ નાં જયજીનેન્દ્ર

भूल भानाना

ત્રાગળ ના ટુકડા પર ગર્લમેન્ટ ની સફિ યાદ્ય તો કરન્સી નીટ બની જાય છે. તેમ કાર્રાગરે બનાવેલી પ્લ્યારની પ્રતિમા પર હ્યાસાર્ચ ભાવંતો અંજનશલાકાની પહિત્ર કિશા કરી હતો પ્રતિમાને પ્રમાન્ત્રા મનાવે છે. નીર રૂપ બનેલી કાગળ મનગમની વસ્તુને પ્રાપ્ત કરવા શકિતમાન બને છે તેમ પ્રમાત્મા સ્વરૂપ બનેલી પ્રતિમા મીડ્ર સુખને ક્ર હ્યાપલા સ્મર્થ બને છે.

भिन्न रुगर्य अनेली भ्रतिभागी किमंशियां खुलमुहूने गारी अस्ति। अस्ति। अही के गाभ-नगर-द्यारेमां आव्युर्वेड अल्युनी अतिहा व्याच के त्यां तनमा अवानड हर्दी, दुष्टाण वर्णेरे उपवर्षी तैमक भनना अंडलेशो वनां नवी अनुनी अतिष्ठाची स्तिष्ठा व्याचे स्वी अनुनी अतिष्ठाची व्याचे स्वी अनुनी अतिष्ठाची व्याचे स्वी अनुनी अतिष्ठाची व्याचे स्वी मानित्य अने भनना अंडलेशो व्यान नवी अनुनी अतिष्ठाची व्याच के त्यां स्वा द्या स्वी धननी अस्ति व्याचे स्वी वाथ के त्यां ह्या, हान, उत्था, असेपडार, असी व्याह खानी व्याह अलोनी व्याह व्याह अलोनी व्याह व्याह व्याह अलोनी व्याह व्य

ત્રિભુની ત્રનિષ્ઠા બનમંદિરમાં કરનારના ભુવનમાં ત્રસન્તના, મૃત્યુકાછો નિર્ભયતા તથા પરલોકમાં ઉચ્ચગતિને પ્રાપ્ય કરી નિકટના ભવમાં પરમાવ્ય પદને ત્રાપ્ય કરે છે.

Than minners men ment

MESSAGE OF ACHARYA

Shri Mahapraina

I have come to know that the Jain Center of America at NY has been established to promote the religious activities for all Jains.

I think that the need of the hour is to propagate the great principles of Jainism all around the world. For this, I suggest a few activities:

Preparation of Jain Books In English, through which not only the Jain followers can get knowledge about Jainism but also the Western people can understand Jainism thoroughly in modern perspectives.

The Jain meditation system like Preksha Dhyan, Anupreksha, Kayotsarga etc. should be propagated through practical training. This will also help people in attainment of mental peace as well as getting rid of the passions and negative attitudes (such as anger, fear, etc.), as well as solution to the health problems.

Promotion of training in non-violence and 'Science of Living' in institutions of education at all levels.

Our Samani-groups sojourning there are ready to work for all these activities which, I think, would go a long way to bring about a revolutionary change in the modern life-style and ultimately establish a new world-order based on non-violence, economic justice and peace. This would be the greatest tribute to the great Jain Tirthankaras from Lord Rishabha to Lord Mahavira.

-Acharya Mahaprajna

7th May 2005

Jaipur (Rajasthan)

India

फं ही नम

अंगल संदेश

ज्युवाक जैन सेन्टर में जब तिर्मित अव्य जेन मान्दर पम मुर्ति प्रतिब्हा का विराट आयोजन समाज के लिए सुरवर अनुसूर्ति से अश एक ऐतिहासिक अवसर है। जार्थ अमेरिका में यह पहला जैन सेन्टर है, जहां सभी जैन परंपराजीं कीपूजा - आराधाना - साधाना के किए अलग- अलग सुवियो जित व सुन्यवास्थित स्थान है। यह अनेकता के एकता का बेजीड उदाहरण है। पांची अग्रालीया अलग है कर भी एक हरोली से जुड़ी हुई है, तभी उनकी उपयोगिता है। विश्त के अन्य जीन संस्थानों के किए न्यूयार्क जीन समाज ने एक अनुकरणीय ामिकाल पेश की है। उसके किए राजाज की बहुत सासुवाद । उस मंगल कार्य में डा. रजनीकान्त शाह का प्रशंसनीय योगदान रहा है, जिनके समर्पण त अयक प्रमात से यह महात् कार्य सभय पर सुसंपान हुआ है। आवक के हदेविक कर्तट्यों में प्रयम करिय है छिनेन्द्र मार्कि। हम तीत्राम जिन ममवान के उपासक है। उपासना के लिए अनुकूल स्थान परम आवश्यक है। पावन पावन परक मान्देर उसकी भूमि करते हैं। जहां अक्ताण शुहू आवों से अकि : आराधना - साधना कर वीतरा प्रय पर आरी लटते है। हजारी साल की उस असुवन परंपरा का जिलह उत्तज भी समाज जायाहकता पूर्वक कर रहा है। ऐसे पुनीत कार्य में जो भी सहभागी - सहयोगी बनते हैं ने सब पुण्यशाली हैं। समाज में ऐसे अंगल कार्यों की आवना लढ़ती रहे। ऐसे दिटप मान्दर में भक्ति - उवासना कर इए उत्तरम मान्दर की भी दिव्य बनाएं। यही शक्त कामजा - आशीतिर

> मुनि अनक कुमार वसन्त पंचमी पूना (भारत)

Priti & Paresh Patel, RPh Pushpa Desai, MGR Mark Ackerman, RPh Ashok Patel, MGR

Narsinh & Hira Desai Dinesh & Ramila Desai **718.543.0800**

"Material compassion, Lamentation and Tears are all Signs of Ignorance of The Real Self. In Proper Discharge of Duty, One Has to Learn to Tolerate Nonpermanent Appearance and Disappearence of Happiness and Distress"

KNOW THY SELF*

Muni Shree Jinchandraji (Bandhu Triputi)

Translated by: Yogesh Desai

Know thy self' is the ardent call of the Rishis of the Yore. The saints and sages of all the ages by scrupulously adhereing to the said cry of the great Mahatmas, have reached the pinncale of Truth and there is no religion higher than Truth.

Thus, inquiry in one's own Real Nature which is nothing but Truth - the Self, the Atmah, starts with introspection of one's own self. One who wants to attain the real peace and bliss of the Self, observation of one's innerself is a 'must' as a preliminary Sadhana or exercise for treading on the Path of Truth. It is a privilege of Man alone to 'look within'. Animals are not endowed with this faculty of introspection. No spiritual Sadhana or practice or exercise at any level - be it physical, mental or intellectual - will bear any fruit whatsoever unless one knows the art of 'looking within'.

Introspection is a process of self-analysis of one's activities performed during the day. At the initial stage it may be performed only for a few minutes at any convenient time, preferably before going to bed. Sadhak should try to remember at least the main events of the day and gradually cover as many details as possible. With consistent and sincere application, more activities reveal themselves to his memory, until at last he is able to remember and recollect the minutest details of all that he has done during the day. with less effort and time. When such introspection is practised regularly. the constant observation of one's own actions with their merits and demerits. helps him to remember and observe them even at the time of performance. Thus man becomes conscious and watchful of all his activities day in and day out. To pause, to think, to judge and then act needs concentration which is provided by introspection. Introspection, therefore, prepares the seeker to think, to speak and to act rightly at the right moment of time. As the Sadhak progresses in observation of one's own self, correction comes automatically when he becomes fully aware of his imperfections. He develops ethical and moral values, mental equanimity and intellectual poise. With these qualities his concentration on any matter is perfected and he emerges successful in any walk of life. The more he lives right values of life, the more he shall succeed in introspection. Thus, the right way of living and introspection promise each other and they together help on to reach the Divine Abode of Truth.

[&]quot;Original Lecture in Gujarati Titled "Anter Ma Dokiyu"

AND

BEST WISHES

TO

JAIN CENTER OF AMERICA NEW YORK

FROM

JOSEPH J. BOLOGNA & CO. INC.,

1324 HEMPSTEAD TURNPIKE • ELMONT, NY 11003 • 516-437-2150

MARK SANTORO

JOHN SANTORO

ALAN SANCHEZ

When a state of observation is sustained, then change comes about in a person spontaneously. We see how anger creeps up and how selfishness and pettiness are there in us. Then, when we go back to our worldly relationship, we remain aware of our own susceptibility to anger, greed, jealousy etc. and when we are fully aware of these traits raising their heads at a given moment of time, we shall never succumb to them if we are further aware of the fact that these vices are self-annihilating. Thus, this process of introspection or say observation of one's own self or say 'looking within', will then take place as naturally as inhalation and exhalation of breath takes place. It becomes natural.

Now a man is said to be a rational animal. A man thus, inherently, is an animal with all traits of animalism in him. However, he has been endowed with the gift of intellect, by which he is capable of conquering all his animalistic tendencies. It is only by 'looking within' that he can trace these tendencies in himself and make an attempt to overcome the same. Not only that he will find the Divinity shining in himself which has been temporarily enveloped by the demoniec tendencies in him. It is thus the privilege of man and not of animal to 'look within' and discriminate between the demoniec and the divine traits in his bosom and see that the latter has an upper hand over the former. No animal is endowed with this capacity to discriminate between the fair and the foul. Nature thus has blessed us with the power of discrimination between the right and the wrong or true and the false. It is thus for us to weild this power at every moment of life by 'looking within' and act rightly in all our transactions of life, both inner and outer.

Now a look at the animal kingdom will reveal to us that each species of animals has only one or the other animalistic tendency to harm others and not the congregation of all such traits e.g. a tiger is known for his thirst for blood of other animals; a serpent is known for giving poisonous sting to other beings, donkeys are known for giving kicks to others by hinder legs; dogs are known for their unnecessary barking when they are in a crowd; a fox is known for its cunningness; a monkey is well known for its mischievousness and sheeps are known for their blind following without any discrimination. Now if we have developed an art of 'looking within', we will undoubtedly find all the aforesaid traits of all the above-stated animals in our own bosoms, always ready to raise their hoods as and when the occasion arises. All these traits are the outcome of the demonic tendencies broadly classified by our great Rishis in six groups as our deadly enemies, such as Kama (passion), Krodh (anger), Lobha (greed), Moha (delusion), Mada (ego) and Matsar (envy), which all the time are playing a game of hide and seek every moment in the secret chambers of our heart. Unless we are fully aware of the same and are fully alert to check them before they raise their hoods, it is quite likely that we may come under their sway to become a prey to them and lose the battle of life. 'Look within' and 'discriminate rightly' is the only remedy to save ourselves from the outburst of our demonic traits out to annihilate us and the society around us.

JAIN CENTER OF AMERICA

TO

ON IT'S AUSPICIOUS DAY OF

PRATISHTHA MAHOTSAV

SURATI MANAGEMENT GROUP

Harish Surati • Bharti Surati

When we are constantly watching our bosom, we shall at the same time find that the very same bosom is full of Divine virtues like love, goodness, mercy etc. which are generally missing in the animal kingdom. These virtues can be well developed by adhering to Satya (truth), Ahimsa (non-violence), Asteya (honesty), Brahmcharya (control over senses), Aparigriha (non-possessiveness), Saucha (purity), Santosh (contentment). Tapa (austerity), Swadhayay (self-study) and Ishwar Pranidhana (surrender to Almighty).

Thus, so far as human life is concerned, it is endowed both with the demonic as well as divine traits of living and is further endowed with discriminative intellect to keep former tendencies under its complete control by developing the later virtues in one's own life day by day. The choice is thus left to us to make or mar our life by following either of these traits in our daily life. Our choice for the former will make us, two-legged animals and a choice for the later will make us Narayana from Nar, meaning a living God upon the earth.

'Look within' and 'discriminate rightly' is the only way out to conquer the demon in us with the aid of the Divine, which is our real nature. The questioner himself is the answerer in this inquiry of the Self and if he is sincere and truthful, the answer is bound to be correct provided the mind does not take resort to its defence mechanism. Such a correct answer is bound to lift you up even from its grassroot level and by scrupulously adhering to the same, one can easily realise the SELF (ATMAN)which is eagerly awaiting to take us in its lap and shower its Bliss on us.

But unfortunately, we are today so much pre-occupied with our activities in the outer world of objects and beings that we hardly find any time to 'look within' and 'discriminate rightly' in the great rush of events of our hurried life from the womb to the tomb.

We have no great ideal to live upon nor do we ever think of any higher goal to be achieved in this short span of our life. We are all living a routine mechanical life as others live in the society around us. A great ideal or a higher goal is a prerequisite for treading on the path of spirituality. It is only with the help of this torch-light that we can dive deep into our bosom and have a victory over the demonic tendencies in us.

This process of introspection or say 'looking within' should start from our childhood and must continue till we breathe the last. A lapse even for a moment is likely to cause great harm not only to us but to all around us. We have, therefore, to be always vigilant to ourselves and allow not the demonic tendencies to raise their hoods even when the situation so demands. This is possible only when we have developed a capacity to observe every thought arising at every moment in our mind and to discriminate it rightly.

The Rishis of the ancient times have, therefore, divided our life span into four parts with specific duties to be performed by us in each span of

TO

JAIN CENTER OF AMERICA

ON IT'S AUSPICIOUS DAY OF

PRATISHTHA MAHOTSAV

367 WEST RT.59 • NANUET, NY 10954 tel: 845-623-4567 fax: 845-623-0190

Rajesh Sopariwala • Kelvin Sopariwala

Ami Sopariwala • Rosey Sopariwala

life. These spans in our scriptural language are known as **Ashramas** (stages of life) namely: Brahmcharyashrama or the period of training. Grahasthashrama or period of work in the world as a house holder, Vanprasthashram or the period of retreat for loosening the social bonds and Sanayasashram or period of renunciation. In the first span of our life, namely Brahmcharyashram, we are required to devote ourselves singlepointedly only to our studies which should be both academic and spiritual. In this span we prepare ourselves steadily to plunge into the life of house holder to live a controlled life of Dharma (righteousness), Artha (security), Kama (desires) and Moksha (liberation) and which are the four Purusharthas (ways of life) to be accomplished in our life while living. Dharma in its right spirit and not only in its usual meaning of rituals etc. as understood nowadays, has got to be adhered to while accomplishing Artha and Kama. To indulge in wealth and desire wihout adhering to righteousness in its right meaning, is not only self-destructive but destroys the culture of the entire society. Once these Artha and Kama are accomplished to the extent necessary, one should start withdrawing oneself from the same and gracefully enter the period of retreat, which is the third span of life. In this stage which can be said to be the golden period of life, one should devote himself to the serious study of scriptures and live a life of selfless service of the society around us wihout expecting any reward whatsoever even in the form of recognition from others. The study of the scriptures helps us a lot in rendering great service to our fellow beings in the right spirit of the great aphorism appearing in shrimad "Bhagwad Geeta"

कर्मण्येवाधिकारस्ते मा फलेषु कदाचन ।

"To action alone hast thou a right and never at all to its fruits".

This in turn gives us great strength and courage to live the life of spontaneous Bliss and joy. We then reach the state of renunciation where we try to tune ourselves with nothing but the Truth, the Self, the Atman which is the Lord of the Lords and merge therein to become one with the same and thus attain liberation from limitations meaning bondage of life, commonly known as Mukti alias Moksha in this very life while alive and are never reborn after the fall of the body.

This is the life that we are expected to live in the short span of about eighty to hundred years and reach the pinnacle of Truth while alive and that is possible only if we adhere scrupulously to the teachings of our scriptures laying down the fundamentals of life. 'Look within' and 'Know thy self' is therefore the screaming cry of our great Rishis for treading the path of spirituality leading us to the pinnacle of Truth.

Let us all wake up to this great call of our great Rishis and redeem ourselves from the vagaries of our present day life.

Try... Try we can... Try we must.

To

JAIN CENTER OF AMERICA

On It's Auspicious Day Of

PRATISHTHA MAHOTSAV

TRI-STATE FINANCIAL INC.

303 SO. BROADWAY #410 • TARRYTOWN, NY 10591 • 914.631.4500

We Specialize In:

Life Insurance • Pension • Estate Planning • Health • 401K • IRA • Investments • Mutual Funds

TOM PICONE
Managing Partners

914.631.4500

PRAVIN SHAH
Financial Consultant

516,334,8196

On Your Side

Securities Offered Through **Pravin Shah** as a registered representative of **1717 Capital Management Company**, PO Box 15626, Wilmington, DE 19850 (302) 453-3800

યુગપ્રદાન પરમ તત્ત્વજ્ઞ શ્રીમદ્ રાજચંદ્રજી:૧

લેખક: ગુરૂદેવ આત્માનંદજી

ઓગણીસમી સદીમાં થયેલા ભારતના પ્રથમ પંક્તિના આધ્યાત્મિક સત્પુરૂષોમાં જેમનું ગૌરવપૂર્ણ સ્થાન છે તેવા શ્રીમદ્ રાજચંદ્રજીના વ્યક્તિત્વ અને કૃતિત્વને એક લેખમાં યોગ્ય ન્યાય આપી શકાય નહીં. તેથી આ લઘુ-પ્રસ્તુતિમાં તેમના જીવનની અગત્યની તવારિખ માત્ર મુદ્દાઓમાં આપી છે અને તેમના કૃતિત્વના થોડા અંશો ગદ્યમાં આપેલ છે. જિજ્ઞાસાવાળા અભ્યાસીઓએ લેખના અંતમાં આપેલ 'વિશેષ વાંચન'માંથી વિસ્તૃત માહિતી મેળવવા વિનંતી છે.

શ્રીમદુના જીવનની તવારિખ:

વિક્રમ સંવત

- ૧૯૨૪ કાર્તિકી પૂર્ણિમા, રવિવાર રાત્રે બે વાગ્યે વવાણિયા (તા. મોરબી)માં જન્મ).
- ૧૯૨૮ હુલામણું નામ લક્ષ્મીનંદન બદલી રાયચંદ રખાવ્યું.
- ૧૯૩૧ વવાણિયા ગામે સ્મશાનમાં બાવળ ઉપર જાતિસ્મરણજ્ઞાન. અભ્યાસની શરૂઆત.
- ૧૯૩૨ પહેલું કાવ્ય રચ્યું, જે અપ્રાપ્ય રહ્યું છે.
- ૧૯૩૪ શાળાનો અભ્યાસ છોડયો.
- ૧૯૪૦ ચૈત્રમાં 'મોક્ષમાળા' રચી. અવધાનની શરૂઆત. મોરબીમાં અષ્ટાવધાન.
- ૧૯૪૧ જામનગરમાં ૧૨ તથા ૧૬ અવધાન, 'હિંદના તારા'નું ઉપનામ. બોટાદમાં પર અવધાન.
- ૧૯૪૨ ભાદ્રથી પોષ મુંબઈમાં શતાવધાન. કીર્તિની ટોચે. 'ભાવના બોધ'નું સર્જન. વૈરાગ્યની અપૂર્વતા.
- ૧૯૪૩ 'સાક્ષાત્ સરસ્વતીનું બિરૂદ.
- ૧૯૪૪ ગૃહસ્થાશ્રમમાં પ્રવેશ. 'મોક્ષમાળા'નું પ્રકાશન. અવધાન આદિ પરમાર્થમાં પ્રતિબંધ લાગતા બંધ. પ્રકાશ અને દિવ્યતાનો અનુભવ થયો. ચૈત્ર થી જેઠ અમદાવાદ.
- ૧૯૪૫ કાર્તિકમાં અમદાવાદ, માગશરમાં ભરૂચ, પછી મોરબી, વવાણિયા, શ્રાવણમાં મુંબઈ. પર્યુષણ પછી શ્રી રેવાશંકર જગજીવન સાથે ભાગીદારીમાં વેપાર શરૂ કર્યો.
- ૧૯૪૬ શ્રાવણથી વવાણિયામાં પર્યુષણ. ભાદરવામાં મોરબી. શ્રી સૌભાગ્યભાઈ મળ્યા. આસો વદમાં સાયલા છ દિવસ. દિવાળીમાં ખંભાત. મુનિ શ્રી લલ્લુજી મહારાજ (પ્રભુશ્રી), શ્રી અંબાલાલભાઈ આદિનો સમાગમ.
- ૧૯૪૭ શુદ્ધ સમકિત પ્રકાશ્યું. નિરંતર આત્મ દશાનો અનુભવ-લક્ષ-પ્રતિત. જયોતિષનો પરમાર્થ માટે ત્યાગ. ગાંધીજી શ્રી મદ્દને મુંબઈમાં મળ્યા.
- ૧૯૪૮ મુંબઈમાં સ્થિરતા.
- ૧૯૪૯ શ્રી લલ્લુજી મુનિ વગેરેનું મુંબઈમાં ચાતુર્માસ. પર્યુષણ વડોદરા.
- ૧૯૫૦ મુંબઈમાં પૂ. શ્રી લલ્લુજી મુનિ અર્થે આત્માનાં **'છ** પદનો પત્ર' રચ્યો. મહાત્મા ગાંધીજીએ પૂછાવેલ ૨૭ પ્રશ્નોના ઉત્તરો લખ્યા.
- ૧૯૫૧ સર્વસંગપરિત્યાગ-સંકલ્પ કર્યો. માહમાં કઠોર પર્યુષણ વવાણિયામાં. પછી સાયલા, હડમતિયા, ધર્મજ, વીરસદ, ઉંડેલ, ખંભાત, મુંબઈ.
- ૧૯૫૨ શ્રાવણ વદ ૧ થી કાવિઠા. પર્યુષણ રાળજમાં. પછી વડવા, ખંભાત, આણંદ, નડિયાદ. આસો વદ ૧ નડિયાદમાં ' આત્મસિદ્ધિ' લખી. અપૂર્વ જ્ઞાનદશા.
- ૧૯૫૩ સાયલા તથા ઈડરના પહાડોમાં શ્રી સૌભાગ્યભાઈને બોધ કર્યો. પરિણામે તેમને આત્મદર્શનનો લાભ.
- ૧૯૫૪ પૂ. શ્રી લલ્લુજી મુનિને વસો ક્ષેત્રે આત્મદર્શન કરાવ્યું.

TO

JAIN CENTER OF AMERICA

ON IT'S AUSPICIOUS DAY OF

PRATISHTHA MAHOTSAV

DIPAK PANDYA • RAJESHWARI • SHWETA

NIKET • SANKET

CHANIN NEWS CORP.

122 EAST 42ND STREET + NEW YORK, NY 10017

212.681.0833

Success Comes To Those Who Dare and Act.

યુગપ્રધાન પરમ તત્ત્વજ્ઞ શ્રીમદ્ રાજચંદ્રજી :૨

લેખક: ગુરૂદેવ આત્માનંદજી

૧૯૫૫ - સ્ત્રી-લક્ષ્મી આદિનો ત્યાગ કર્યો.

૧૯૫૬ તંદુરસ્તી બગડી.

૧૯૫૭ – ચૈત્ર વદી ૫, મંગળવારે બે વાગ્યે રાજકોટમાં મહાપ્રયાણ.

શ્રીમદ્દના કૃતિત્વના કેટલાક અગત્યના પાસાઓ પર્વ આરાધક:

શ્રીમદ્ની અધ્યાત્મસાધના માત્ર આ જિંદગી પૂરતી મર્યાદિત નથી. તેઓ યુગ-યુગની અને જન્મજન્માંતરની સાધના સાથે લઈને આવ્યા હતા. આ વાત તેમના વીસ વર્ષની ઉંમર પહેલાં લખાયેલા સાહિત્ય પરથી જ નહિ પરંતુ તેટલી ઉંમરમાં તેઓએ દઢ કરેલા 'માત્ર મોક્ષ-અભિલાષ'ના સંસ્કારો અને યુવાવયમાં જ તેમણે પ્રાપ્ત કરેલા તેમના જ્ઞાનવૈરાગ્યનો પ્રકાશ કરતા તેમના જીવન-પ્રસંગોમાંથી પણ જાણવા મળે છે. આ સંબંધમાં મહાત્મા ગાંધીજીએ દોરેલું તેમનું શબ્દચિત્ર તેનો સ્પષ્ટ ખ્યાલ આપે છે.

શુદ્ધાત્મજ્ઞાનપ્રકાશ:

વિ. સં. ૧૯૪૭ના પ્રારંભમાં તેઓને જે શુદ્ધાત્મ પ્રકાશ પ્રગટયો, તેના પ્રતાયે તેમની આગળની સાધનામાં ઘણું જ અંતરંગ બળ પ્રાપ્ત થયું. અને એકાંત મૌન-ધ્યાન–ચિંતન–તપ અર્થ તેઓ મુંબઈના પોતાના વ્યવસાયિક કાર્યની નિવૃત્તિ લઈ વારંવાર ચરોતરના પ્રદેશોમાં ૧૦–૧૫–૨૦ દિવસો સુધી રહેવા લાગ્યા અને ત્યાંની સરળ–ખેતીપ્રધાન–જિજ્ઞાસુ જનતાને પોતાની અધ્યાત્મપ્રસાદી પ્રસંગોપાત્ત પીરસતા ગયા. તેમની પરમ પ્રજ્ઞાએ જૈન, વેદાંત, આદિ સમસ્ત ભારતીય દર્શનોના હાર્દને હ્રદયગત કરી લીધું અને સેંકડો શાસ્ત્રોનું અવલોકન કરીને 'સાક્ષાત્–સરસ્વતી' અને 'નિ:સંદેહ જ્ઞાનાવતાર'પણાની પ્રાપ્તિ કરી.

જ્ઞાનીઓનો સનાતન માર્ગ:

શ્રીમદ્દના સાહિત્યમાં ઠેર ઠેર 'નિર્ગ્રથ સનાતન જ્ઞાનીઓના વીતરાગધર્મ'ની વાત આવે છે; અને વિ. સં. ૧૯૫૩માં લખાયેલા 'અપૂર્વ અવસર'માં તેમણે નિર્ગ્રથદર્શનને અનુસરીને આત્માના (અને પોતાના) અધ્યાત્મવિકાસનું સૂક્ષ્મ, વૈજ્ઞાનિક, ક્રમબદ્ધ અને વૈરાગ્યપ્રેરક વર્ણન કર્યું છે. તેમાં તેઓશ્રીએ પોતાના જીવનની અનુભૂતિને વણી લઈને જ કહ્યું 'દર્શનમોહ વ્યતીત થઈ ઉપજયો બોધ જે' વિ. સં. ૧૯૫૩ના સમયથી તેમણે અધ્યાત્મવિકાસની જે હરણફાળ ભરી તે આ કાળનું એક અલૌકિક અને અતિ મહાન પરાક્રમ છે. આવી અંતરંગ શુદ્ધિ અને આધ્યાત્મકતા, સાધારણ જનતા કે

જિજ્ઞાસુને નથી સમજાતા કે રસ પડતાં. તો પણ તે એક પરમાર્થસત્ય છે. અલૌકિક છે અને ઉત્તમ મુમુક્ષુઓ તેમજ જ્ઞાનીજનોને પરમ પ્રેરણાદાયી છે. વળી આ ઉચ્ચ અધ્યાત્મકક્ષાની સાધનાના ગહન ચિંતન અને અનુભૃતિને હારા વ્યક્ત કરવાની તેમની વિશિષ્ટ ક્ષમતા (વચનાતિશય)નો વર્તમાન આધ્યાત્મિક જગત પર મહાન ઉપકાર છે. આપણી ભવ્ય ભારતભૃમિમાં અનેક સંતો. જ્ઞાનીઓ અને મહર્ષિઓ થયા છે; તો પણ પોતાની અધ્યાત્મચિંતવના અને (Advanced spiritual contemplation and state of Equanimity) નજીકના ભૂતકાળમાં અને અદીક્ષિત જીવનમાં સિદ્ધ કરીને, તેઓએ મહાવીરપ્રભુની અનેકાંતાત્મક અધ્યાત્મપ્રધાન શૈલીનું અને વેદાંતની સાચી આધ્યાત્મિકતાના સમન્વયનું મૂર્તિમંત સ્વરૂપ આપણી સમક્ષ રજૂ કર્યું છે - જે રોમાંચક, પ્રેરક અને ચિંતનીય છે.

તેઓશ્રીની અત્મસાધના અને અપ્રતિમ સાહિત્યસાધના સામાન્યપણે સૌને ઓછા-વધતા અંશે ઉપકારી છે, પરંતુ વિશેષપણે આગળની કક્ષાના ગંભીર સાધકોને ઉપયોગી છે. ગુરૂગમથી, આત્માર્થીપણાની ભાવનાથી અને નિષ્પક્ષતાથી તેમાં નિમજ્જન કરવાથી સદ્દગુણસંપન્નતા, પરમ-વૈરાગ્ય, આત્મજ્ઞાન, અત્મસમાધિ આદિ અનેક રત્નોની પ્રાપ્તિ થઈ શકે છે. આપણે સૌ તેમાંથી પ્રેરણા લઈને, આપણા આત્માની ઉન્નતિ માટે દઢસંકલ્પી થઈને આગળ વધીએ, અન્યને પણ તેમાં સહાયભૂત થઈએ અને માનવભવના ચરમપુરૂષાર્થરૂપ મોક્ષના સુખ અને આનંદ પામીએ.

🕉 શાંતિ: શાંતિ: શાંતિ:

વિશેષ વાંચન:

- ૧. શ્રીમદ્ની જીવનસિદ્ધિ : ડૉ. સરયુબેન મહેતા, પ્રકાશક : શ્રેયસ પ્રચારક સભા, ૩૨, પ્રિન્સેસ સ્ટ્રીટ, મુંબઈ - ૪૦૦ ૦૦૨.
- રે. જીવન સાધના : મુકુલભાઈ કલાથી, પ્રકાશક : શ્રીમદ રાજ્યંદ્ર આશ્રમ, અગાસ (ગુજરાત), ૩૮૮ ૧૩૦.
- 3. જીવન કળા : પૂ બ્રૅક્સચારીજી, પ્રકાશક: શ્રીમદ રાજચંદ્ર આશ્રમ, અગાસ (ગુજરાત), ૩૮૮ ૧૩૦.
- 8. Shrimad Rajchandra: A Life By Digesh Mehta, Publisher: Srimad Rajchandra Ashram, Agas (Gujarat), 388-130.

ISHTHA MAHOTSAV

JAYENDRA and **DEVILA**

87 Sandy Hollow Road • Port Washington, NY 11050 tel: 516.767.9400 fax: 516.769.9494

मानव मस्तिष्क का चमत्कार - शतावधान विद्या

-शतावधानी पूज्य श्री मनकमुनि जी महाराज

शतावधान विद्या अति प्राचीन विद्या है । शत यानि सौ तथा अवधान यानि सजागता – एकाग्रता । एक साथ सैंकडों वस्तुओं पर मन– मस्तिष्क की सजागता व

एकाग्रता है शतावधान । भारत में सैंकड़ो वर्षों से इस विद्या का अभ्यास हो रहा है । आत्मज्ञानी श्रीमद् राजचन्द्र जी एक महान साधक तथा शतावधानी थे । शतावधान कोई दैवी चमत्कार नहीं है । मन व मस्तिष्क की क्षमताओं का विकास ही इस विद्या का रहस्य है । शतावधान में किसी शब्द, रूप या स्पर्श को सुनकर, देखकर या स्पर्शकर उसे स्मृति में धारण करना तथा गणित व ज्योतिष के माध्यम से जटिल समस्याओं का समाधान करना, ये दो तरह के मुख्य प्रयोग होते हैं ।

मानव मस्तिष्क प्रकृति का सबसे बड़ा वरदान है। यह एक सुपर कम्प्युटर से भी अत्याधिक शक्तिशाली है। कम्प्युटर बनाया तो मानव मस्तिष्क ने ही है। वस्तु से वस्तु को बनाने वाला अधिक शक्तिशाली होगा ही। शरीर विज्ञान के अनुसार छोटे से मानव मस्तिष्क में अरबों सेल्स हैं। इतने सूक्ष्म और नाजुक सेल, कितनी तिव्र गति से इतने लंबे समय तक सतत कार्य करते हैं। दुनियां का सबसे बड़ा आश्चर्य है मानव मस्तिष्क।

हमारे मस्तिष्क में जितनी क्षमता है उसका कितना प्रतिशत आदमी जीवन में उपयोग करता है। आम आदमी २ से ७ प्रतिशत ही उस क्षमता का उपयोग कर पाता है। महान वैज्ञानिक आइंस्टीन का मस्तिष्क मात्र ९-१० प्रतिशत ही विकसित था। जब दस प्रतिशत विकसित दिमाग इतना प्रतिभाशाली हो सकता है तो कल्पना करें यदि यह दिमाग २०-३०-४०-५०-६० प्रतिशत विकसित हो जाए तो वह क्या-क्या चमत्कार कर सकता है।

आज विज्ञान मस्तिष्क की क्षमता को विकसित करने की खोज में लगा हुआ है। ऐसी दवाइयां तथा अन्य साधन विज्ञान ने खोजे हैं जो मस्तिष्क को एक सीमा तक विकसित करने में सहायक होते हैं। लेकिन इनका परिणाम दीर्घकालीन नहीं होता है। ये मस्तिष्क को उत्तेजित कर कुछ समय तक सक्रिय बनाने तक ही सहयोगी होते हैं।

भारतीय ऋषि-मुनियों ने हजारों वर्ष पहले इसको विकसित करने की तकनीक खोजी, जो अत्याधिक प्रभावशाली है। उन्होंने अपने अन्तर्ज्ञान व अनुभव से ऐसी यौगिक क्रियाएं बताई जो मानव मस्तिष्क को स्थायी रूप से विकसित कर उसे शक्तिशाली बनाती हैं। इनके अभ्यास से कोई भी इस शक्ति को जगा सकता है।

एकाग्रता व स्मरणशक्ति बढ़ाने के साधन:

मानव मस्तिष्क रूपी सुपर कम्प्युटर का हार्डवेयर तथा सोफ्टवेयर, दोनों ही ठीक हों तभी सही ढंग से कार्य कर पाएगा । मस्तिष्क का हार्डवेयर भौतिक शरीर से सम्बान्धित है तथा सोफ्टवेयर सूक्ष्म मन से । अभी मस्तिष्क का न तो हार्डवेयर पूर्ण स्वस्थ है और न सोफ्टवेयर सम्यक् रूप से विकसित । इनको स्वस्थ व. सिक्रिय रखने के लिए प्राचीन शास्त्रों में यौगिक क्रियाएं, योग मुद्राएं, प्राणायाम तथा ध्यान के कुछ प्रयोग बताएं हैं, जो बहुत प्रभावशाली हैं । इनका नियमित – समुचित अभ्यास हो तो हमारा मस्तिष्क भी सुपर कम्प्युटर से कई गुना ज्यादा क्रियाशील व शक्तिशाली बन सकता है।

हमारे पास समय भी है, साधन और सुविधा भी है, मात्र आवश्यकता है दृढ़ संकल्प, प्रबल इच्छाशक्ति, समुचित मार्गदर्शन तथा नियमित अभ्यास की । जिससे हम भी इस प्रकृति प्रदत्त सर्वोत्तम वरदान का पूर्ण उपयोग कर सकते हैं।

BEST WISHES

F O R

PRATISHTHA MAHOTSAV

FROM

SUSHIL GOYAL NEELIMA GOYAL

LIBERTY GEMS

2 WEST 46TH STREET - NEW YORK, NY 10036 TEL. 212.391.5649 FAX. 212.391.4432

AHIMSA IS LIFE

Gurudev Chitrabhanuji

"As we meditate we come to know ourselves. We discover the sacred beauty of life."

Ahimsa is not a philosophy. Ahimsa is not a religion. Ahimsa is a feeling of life. Many people say, "Ahimsa means don't hurt anybody. Don't kill." That is one meaning, but it is secondary. The first meaning is: "Don't hurt yourself. When you hurt somebody, you are already violent inside; you lose the feeling of amity. Ahimsa is the road from enmity to amity. From hostility to love! Ahimsa is a subtle thing. It cannot be grasped unless we go deep into ourselves. As we meditate we come to know ourselves. We discover the sacred beauty of life. Unless we have that experience, we may use the word Ahimsa, but it will only be lip service. It will just come from language; it will not emanate from experience. To practice Ahimsa, one has to remove the veil of ignorance about oneself. One has to experience life.

Once we have the experience, we make an inner commitment to practice Ahimsa in three areas: With our actions. With our words. With our thoughts. Every night we review our day and ask, "Did I harm myself? Did I have any negative thoughts and feeling toward anybody? Did I criticize anybody? Did I judge anybody?"

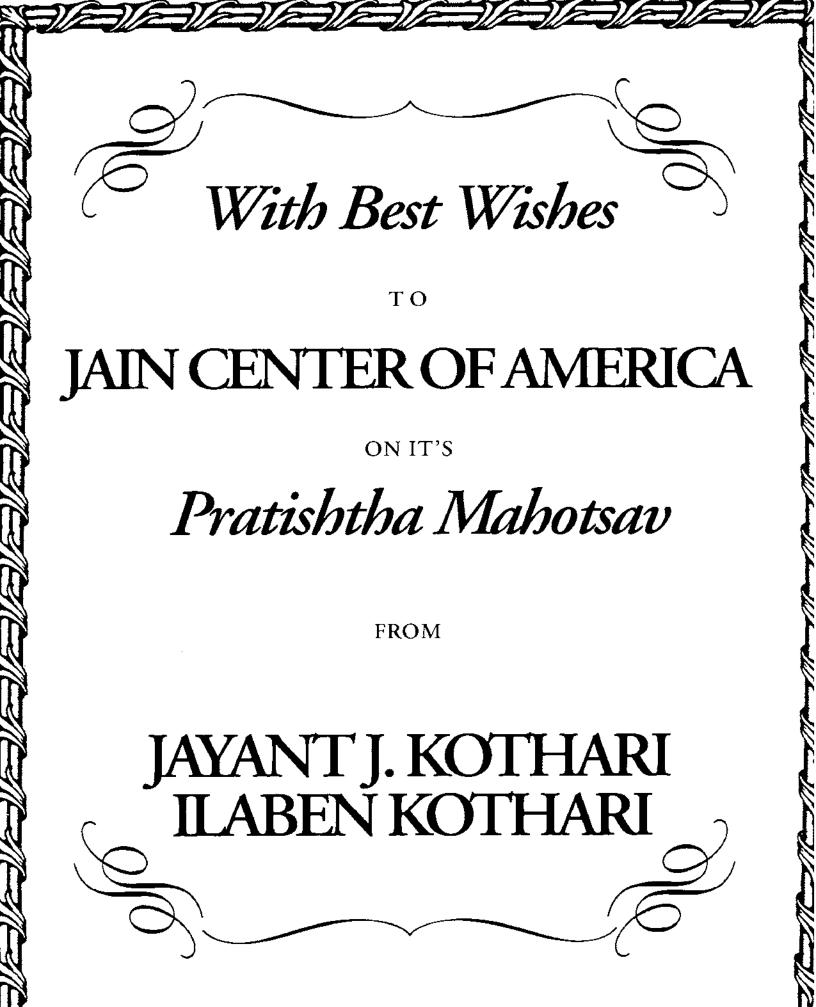
As we develop the tenderness in ourselves, we see the tenderness in others and become more compassionate toward others. Once we see the sacred beauty of life in ourselves, we see that sacred beauty in others. We do not see that person as a man or woman or a person from a certain sect or religion. All these obstacles evaporate.

Unless we see beyond the barriers, there won't be peace in the world. We may talk about peace; but inside we go on creating separation. Some say, "My religion is best; it is the only true religion. And, if you don't start to practice my religion, you will go to hell." Such dogmatism and bigotry is also a form of violence. When we practice Ahimsa, we try to understand what others are saying, what they are conveying, what they are feeling. We listen beyond the words.

Once you start practicing, your life becomes an inspiration. Wherever you go your eyes will speak; your feelings will speak; your words will speak; your actions will speak. And people will be changed. Not by your words, but by what they see. When we experience the sacred beauty of life, we experience peace. We inspire peace. Then, there will be peace. There will be peace.

Ahimsa and a meditative mind go hand in hand. Meditation is seeing things as they are. And when you see, you feel and you experience. A child is not thinking; it is experiencing. That is why it does not think that you are old or young, beautiful or ugly. It does not discriminate. It sees life. It connects with life.

In meditation we get in touch with life: its depth, its joy, its beauty, its ecstasy. This is our source. But when we think, the mind either worries about the future or has regrets about the past. So, the present slips through our fingers. In meditation, we just feel and live. We are in tune with the experience of life. Life is the experience. Life is not permanent. Life is change. Whatever action comes, it comes from our source. That source we experience and expand in meditation. We tune in. We connect to ourselves, our body, our cells, our vibrations. And we progressively evolve in this change.

If we look at a ray of the sun, one ray, it is white and bright. But if it enters a prism, it becomes like a rainbow. The ray shows only one color, but now in the prism it appears in seven colors. What happened? It is a connection. The drop of the water is hanging on the leaf. The sun ray touches it and you see the rainbow in the small drop of water. You don't see color in the rain, but there in that small drop it sparkles like a rainbow. The connection makes the change. When we meditate and have pure awareness, we see our own light. We see our own rainbow.

As meditators, we let the addiction to control melt away. We do not live in the future nor in the regretful past, but in the pleasant present. Every moment life is pulsating and moving. We connect each day with our source and feel the dawn of life.

If Ahimsa and a meditative state go hand in hand, then Ahimsa also opens us to the humanity within us and in others. One evening Tagore was writing at a table near the window in the light of his table lamp. He wrote for an hour and a half and it was getting late; he became tired and turned off the lamp to go to sleep. To his surprise, Tagore saw that the room was flooded with moonlight. The moonlight had been in his room for hours, but he had not noticed. Only when he switched off the table lamp, did he see. And he writes, "My table lamp ego did not allow the God-like moon to flood into my life." As long as we have the small ego lamp, we don't see the flood of cool, natural light; our ego looks only for that which confirms our beliefs and ideas. "Oh, he speaks of something different from my religion, my belief, my ideas, and my dreams ... I don't want to hear that." But if you turn off the ego, you realize the very presence of God within you. Once this door opens, you become open. You can listen to others and learn. Everywhere you can see many viewpoints.

In the partnership of love and marriage, you don't treat you partner as an object of pleasure. Your partner is a partner sharing love; is a partner sharing feeling; is a partner sharing your divinity. And when you look into his or her eyes, you realize that you don't want to hurt your partner with criticism, finding fault, or blaming the family. You want to understand.

When people are not aware of who they are, they go on criticizing, pinching, nagging each other. They do it in the name of perfection, in the name of improvement, in the name of caring, in the name of helping. But violence is present because there is no understanding. No reverence. No love. When we have negativity and hate, do we feel joy? Do we feel love? Do we feel pleasantness? Do our eyes smile? Do our limbs dance? No! Negativity stifles, constricts and confines.

In one Indian town, a woman came to see me. She told me that her mother was sick and wanted me to come and bless her. But I saw that this woman was very old, so I asked, "You have a mother?" "Yes," she said. I was curious and asked, "How old are you?" She answered "I am ninety." Ninety? I was surprised. A ninety-year-old daughter comes to take me to her mother? I asked, "How old is your mother?" "She's one hundred and ten," the woman told me. So, I went there. I saw. The mother's skin was so soft and tender. I touched her and it was like touching the holiest, highest, purest soul. So peaceful! I asked, "What is the secret of your longevity?" And she said, "I love everyone. I don't hate anybody. When anything happens I tell myself it is my karma. Nobody is responsible for my pain. I am responsible for my pain."

When we feel the divinity, we can feel the cool, refreshing light of love and joy. We understand our humanity; we understand neighbors, family, people, and the world in which we are living.

Love and Blessings, Chitrabhanu

CONGRATULATIONS AND BEST WISHES FOR

PRATISHTHA MAHOTSAV

FROM

ANIL & REKHA VIJAYVERGIYA SUBHASH & SUMAN VIJAYVERGIYA

GREEN ROCK USA INC.

2 WEST 46TH STREET, NEW YORK, NY 10036

E MAIL- greenrok1@aol.com

Tel: 212-730-9267

Fax:212-730-9277

અંજનશલાકા - પ્રાણ પ્રતિષ્ઠા - સ્થાપના

શ્રી જિનેશ્વર દેવ, તેઓના માર્ગે ચાલનાર નિર્ગ્રંથ ગુરૂઓ અને તેઓએ પ્રતિપાદન કરેલ ધર્મ, - આ ત્રણેયની સાધનાની રીતો અલગ અલગ છે. આ રીતો પૈકી શ્રી જિનેશ્વર ભગવંતનું નામ સ્મરણ, ગુણ સ્મરણ, ચરિત્રોના શ્રવણથી, ભક્તિથી અને તેઓની આજ્ઞાના પાલનથી થાય છે.

જગતના તમામ દ્રવ્યો – નવે તત્વો, પાંચે પરમેષ્ટિઓ અને નવે પદો – આ દરેકમાં ઓછામાં ઓછા ચાર નિક્ષેપા તો અવશ્ય ઉતારી શકાય છે. કોઈ પણ પદાર્થ કે વસ્તુનું સ્વરૂપ જાણવા માટે – ઓળખ માટે – ચાર નિક્ષેપા છે: ૧. નામ ૨. સ્થાપના ૩. દ્રવ્ય ૪. ભાવ

ઉપરોક્ત ચાર નિક્ષેષા પૈકી જિનાલયમાં કરાતી પ્રભુની પ્રતિમાની પ્રતિષ્ઠા એ સ્થાપના નિક્ષેષા તરીકે ઓળખાય છે. ભાવ નિક્ષેષો કાળ આશ્રયી હોવાથી દરેક ક્ષેત્રમાં દરેક કાળે હોવાનું સંભવિત નથી. બાકી રહેલા ત્રણ નિક્ષેપામાં, સ્થાપના નિક્ષેપા એ સાધનાનું પરમ આલંબન હોઈ સૌથી વધુ મહત્વનું અંગ બની જાય છે.

આમ, સ્થાપનાની ભક્તિ અપેક્ષાએ પૂજકના અધિક આદરને સૂચવનારી છે. જિનાલય અને જિનપ્રતિમા એક એવું અદ્ભૂત – અનુપમ સ્થાન છે કે જયાં જઈ ત્રિવિધ તાપ અને સંતાપને હરનારા અને ત્રિવિધ આરોગ્યને કરનારા ધર્મને સમ્યક્ પ્રકારે શ્રાવક આરાધી શકે છે. આમ, મૂર્તિની સ્થાપના દ્વારા પ્રભુના મૂળ આકારરૂપ પ્રતિમાની સેવા–ભક્તિથી સમ્યગ્ દર્શનાદિ ગુણોને ઢાંકી રાખનારા આવરણોને દૂર કરી શકાય છે અને પોતાના આત્મગુણોને પ્રગટાવી શકાય છે. મૂર્તિની સ્થાપના એ ઉપાસના માટેનું અનુપમ, અલૌકિક અને અનન્ય આલંબનનું પરમ નિમિત્ત બની રહે છે માટે તો જિનપૂજા- જિનપ્રતિમા સંબંધી યથાર્થ ફરમાવ્યું છે: 'જિન-પ્રતિમા જિન વર સમ ભાખી, સૂત્ર ઘણાં છે સાખી.'

શ્રી જિન પ્રતિમા સાક્ષાત શ્રી જિનરાજ તુલ્ય છે. તેના પ્રમાર્જન-વિલેપન વગેરેનો મહિમા નીચેના શ્લોકમાં દર્શાવ્યો છે:

> सर्यं पमञ्जणे पुत्रमं, सहस्सं च विलेवणे । सयसहस्सिया माला, अनंत गीयवायह ॥

અર્થ: શ્રી જિનેશ્વર પ્રભુના બિંબને પ્રમાર્જન કરતાં સો ગણું, વિલેપન કરતાં હજાર ગણું, પુષ્પની માળા ચઢાવવામાં લાખ ગણું અને ગીત-વાજીંત્ર વગાડતાં અનંત ગણું પુશ્ય ઉપાર્જન થાય છે.

ધર્મભાવનાને ટકાવી રાખવા માટે જેમ જિનાલયોની અને પ્રતિમા-સ્થાપનાની અત્યંત જરૂર છે તેમ લોભ અને પરિગ્રહ સંજ્ઞાના પાપ વડે ઉપાર્જન કરેલ દ્રવ્યનો સદ્દવ્યય કરવા માટે પણ જિનાલયોની ખાસ જરૂર છે.

શ્રી જિનપ્રતિમામાં સ્થાપના-નિક્ષેપે અરિહંતભાવની સ્થાપના કરવાનું 'અંજન-શલાકા-પ્રાણ-પ્રતિષ્ઠા' એ પરમોચ્ય કોટિનું વિધાન છે. 'અંજન' એટલે ચક્ષુમાં અંજન અને 'શલાકા' એટલે સળી. પ્રાથમિક વિધિમાં શ્રી આચાર્ય ભગવંત સળી વડે પ્રતિમાના ચક્ષુમાં પૂર્વાચાર્યોકૃત વિધિ અનુસાર ગર્ભિત મંત્રોચ્ચાર વડે 'અંજન' આંજે છે. આ ક્રિયામાં હાજરી માત્ર આચાર્ય ભગવંતોની જ હોય છે. આ ક્રિયામાં કલશ્રુતિ સ્વરૂપે પ્રતિમામાં પ્રાણશક્તિ-તેજશક્તિનો સંચાર થાય છે. આ વિધિ બાદ પ્રતિમા પૂજ્ય બને છે. આ વિધિ મધ્યરાત્રિ બાદ કરવામાં આવે છે. ત્યાર બાદ, બીજા દિવસે આ પ્રાણભરી પ્રતિમાની પ્રતિષ્ઠા કરવામાં આવે છે.

અંજન-શલાકા અને પ્રતિષ્ઠા – આ બંને વિધિ શાસ્ત્ર સુવિહિત આચાર્ય-સાધુ ભગવંતોના સમુદાય વડે જ કરવામાં આવે છે. આ બંને વિધિ દરમ્યાન દેવ-દેવીઓને આહ્વાહન, પ્રભાવક મંત્રો, સંનિધાન મુદ્રાઓ કરવામાં આવે છે. ભારતમાં આ અલૌકિક પ્રસંગે શુભ મુહૂર્ત 'દશાન્હિકા મહોત્સવ'નું આયોજન કરવામાં આવે છે. આ દસ દિવસ દરમ્યાન બૃહદ શાન્તિસ્નાત્ર સહિત વિવિધ પ્રકારના પૂજનો અને પ્રભુના પાંચે કલ્યાણકો વિધિસહિત ઉલ્લાસભેર ભાવવિભોર બની ઉજવાય છે.

પાશ્ચાત્ય દેશોમાં આજીવિકા-વ્યવહાર નિત્ય પ્રભાતે પૂજાને અનુકૂળ ના હોઈ, અંજનશલાકાવાળી પ્રતિમાની પ્રાણપ્રતિષ્ઠા કે સ્થાપના થતી નથી. અંજનશલાકાવાળી પ્રતિમાની દરરોજ પૂજા કરવી જ જોઈએ. ક્ષેત્રકાળ અનુસાર, આ દેશમાં તેના બદલે અંતરંગભાવ વિશુદ્ધિ અને પરમાત્મા પ્રત્યેનો સંપૂર્ણ સમર્પણભાવના આલંબન સારૂં અંજનશલાકા રહિત પ્રતિમાની ૧૮ અભિષેક વિધિ કરીને સ્થાપના કરવામાં આવે છે.

જિનેશ્વર પ્રભુની પ્રતિમાની પ્રતિષ્ઠા કે સ્થાપના એ પરમપદનો પાયો છે, સાધના-આરાધના-ઉપાસનાનું ભવ્ય આલંબન છે, આધ્યાત્મિક પ્રગતિ માટેનું પરમ નિમિત્ત છે. સંસારના સંતાપમાં આધિ-વ્યાધિ-ઉપાધિના ત્રિવિધ તાપથી બળ્યા ઝળ્યા આત્માનો વિસામો છે, કર્મ અને મોહના હુમલાઓથી ઘવાયેલા માટે ઔષધ છે, ભાવિનું ભાથું છે, ભવાટવીમાં ભૂલા પડેલાને દિવાદાંડી સમાન છે અને ગુણ-બહુમાન, કૃતજ્ઞતા અને વિનય- આ ત્રણ ગુણની સિદ્ધિનું સોપાન છે.

-શ્રી જિનશાસન દેવ કી જય-

आती रहेंगी वहारें

Nuclear Medical Scans – Ultrasound, M.R.I. Mammography – Diagnostic Radiology Doppler, CAT Scan, Echocardiography

3130 Grand Concourse, Suite 1P Bronx, New York 10458 Phone: (718) 933-6969 Fax: (718) 933-6970

Dear Patient: The Latest Facts On Breast Cancer

- 1 IN 11 WOMEN WILL GET IT
- WOMEN FACE A 1 IN 5 CHANCE OF HAVING A BREAST LUMP
- 1 IN 11 BREAST LUMPS TURN OUT TO BE CANCER
- BREAST CANCER IS THE BIGGEST CANCER KILLER OF WOMEN
- 1/3 OF BREAST CANCER OCCURS IN WOMEN UNDER 50

EARLY DETECTION RAISES THE 5 YEAR SURVIVAL TO 95% INSTEAD OF 50% ONCE THE CANCER HAS SPREAD III

We offer Mammography - Modern Low Dose X-Ray and Ultrasound

Contact: Dr. Ramesh Sarecha

Hours: 5 D/W 9-5 PM By Appointment – Open Saturday

Finances: Most Insurance Accepted

Special Low Rates for Non-Insured Patients

Emergency: Accepted simply on Doctor's request

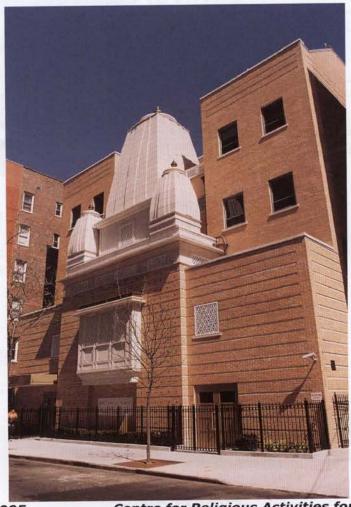
Reports: Same day by Phone if desired

Writted Report by mail ASAP

Jain Center of America Inc.

43 - 11 Ithaca Street, Elmhurst, NY 11373-3451. Tel: (718) 478-9141 | Fax: 718-478-9144

Email: info@nyjaincenter.org | Website: www.nyjaincenter.org

Year 2005

Centre for Religious Activities for Jains.

Four Storey Building with a Cellar

Three Temples, Upashraya & Shrimad Hall

Five Halls for various functions

Lobbies & Stair walls decorated with Jain Themes

Total Height with Kalash 66'-5"

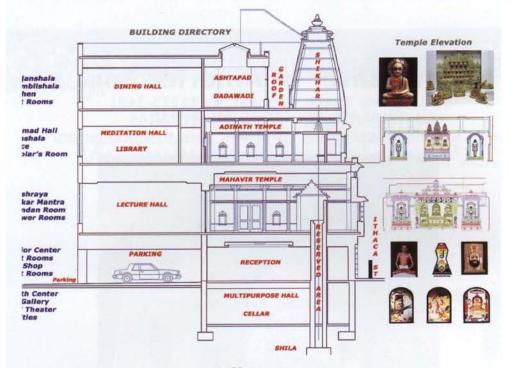
Shikhar 26'-9"

Total Construction Area 16,623 sq. ft. Parking in Rear (1st Floor) 5000 sq. ft.

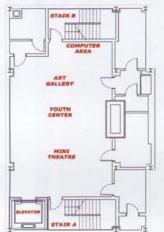
Occupancy 500 people

Two Sets of Stairs & an Elevator

WE BELIEVE IN TRUTH & NON-VIOLENCE

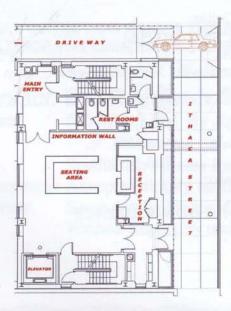
Cellar

- · Height. 8' 8"
- Area 2350 sq. ft.
- Elevator
- · 2 Set of Stairs
- Various Utilities
- Multipurpose hall 1000 sq.ft.- 65 people

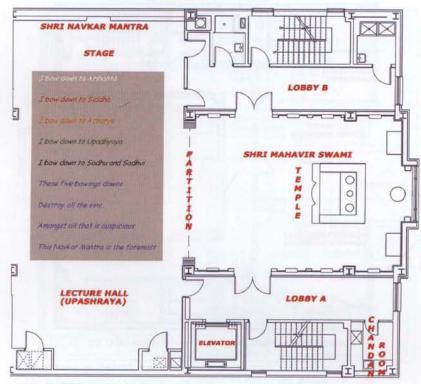
- · Youth Center
- Computer Area
- Art Gallery
- Mini Theatre
- · Children's Room

First Floor

- Height. 8' 2" & 9'
- Area 2350 sq. ft.
- Drive-way to 14-car Parking lot
- Handicap Parking
- · Front & Back entrance
- Coat & Shoe Rooms
- Rest Rooms
- Reception Hall 860 sq.ft
- Welcome Center
- Small office, including security and gift shop
- Shri Bhomiaji
- · Jain Chinh
- Senior Citizen Center
- T.V. Screen & Public Address System
- · Information wall
- Shilalekh
- Bulletin Boards

Second Floor

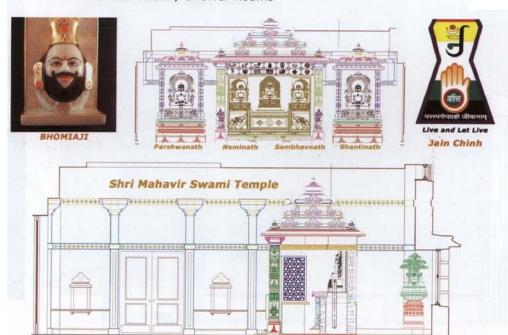

LECTURE HALL / UPASHRAYA

- Ht. 12'-10"
- Area 1850 sq. ft. (169 people)
- A folding partition to temple
- Wall Niche: Navkar Mantra
- Provision for Stage with audio visual facilities

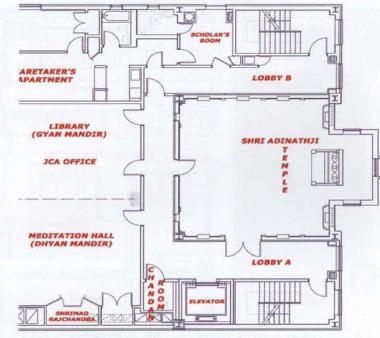
MAHAVIR SWAMI TEMPLE

- Ht. 14'-8" / Area 870 sq. ft. (52 people)
- · Entrance through two lobbies 280 sq. ft. each
- Main Garbha Griha with Ghummat, Kalash & Dhwaja
- Mahavir Swami main idol with Neminath & Sambhavnath on side
- · A small Chovishi on the wall inside the Gabhara
- Parshwanath & Shantinath (Gokhalas on sides)
- · Bhamati for Parikrama & Adinath Choumukhi
- 10 Dev Devi Gokhalas, various PATS & Art Work
- · Chandan Room / Shower Rooms

Third Floor

Jinkushal Suri

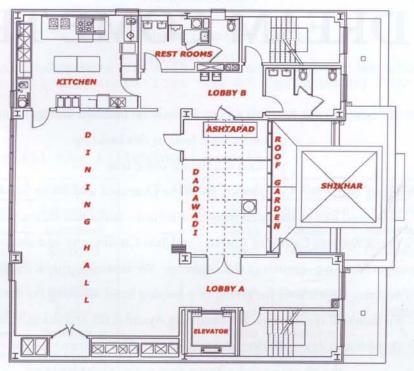
- Meditation Hall Height. 9' 6" area 500 sq. ft. dedicated to Shrimad Rajchandra
- · Facilities for Samayak, Pratikraman, Bhakti & Sadhana
- · A folding partition to Library
- Library 430 sq. ft. (Total area 930 sq. feet)
- J.C.A. Office fully equipped
- · Lobby & Hallway walls contain artwork
- · Scholar's Room for Sadhu, Sadhvi & Scholars.
- · Residential Unit: for Caretaker

ADINATH TEMPLE

- Height 11'-2" / Area 780 sq. ft. (41 people)
- Main Garbha Griha with 3 Shikhars, Kalash & Dhwaja dedicated to Adinath, Padma Prabhu & Chandra Prabhu
- One Gokhala has Mahavir Swami & Shantinath idol
- · Parshwanath & Bahubali on sides (Both Standing)
- · 5 Gokhlas, 12 Bhavna and other Art Work

Fourth Floor

DINING HALL

- Height 9 '- 5"
- Area 1200 sq. ft.
- Accommodation 100 people
- Bhojan Shala and Ayambil Shala
- Kitchen & Storage
- Drinking Water -Fountains
- **Public Facilities**
- A folding partition to Dadawadi

DADAWADI

- Height on sides: 11' 1"
- Skylight Ht. 15 '- 7" W. 6' L. 25' Area 375 Sq. Feet
- Shri Guru-Mandir
- Roof Garden & Shikhar

ASHTAPAD TIRTH

- Ht. 12.7' W. 14'.6" D. - 7'.5" Area- 105 sq.ft.
- Shri Chovishi
- Glass-Panel wall in front.

Shri Ashtapad Maha Tirth

A DREAM COME TRUE

JAI JINENDRA

We bow to Lord Mahavir whose idol will be installed during Pratishtha ceremonies right here in this building.

This is a dream come true.

On behalf of the Jain Community from the Diamond and Color Stone Industry we would like to thank all who have helped - make this dream possible.

We thank the Jain Center of America and Jain Community and committees for granting us permission to construct this building. We especially thank the Board of Trustees and Executive Committee for giving us a helping hand all along for the last 5 years.

We thank all the Tapasvis for observing Ayambil till upcoming Pratishtha.

We thank our religious leaders and scholars for their guidance and advice during the planning and construction stages of the building.

We thank the architects, engineers, resident engineers and various consultants with whose help this building was made a reality.

We thank all the contractors, sub contractors and all others at the construction site that helped in completing the building.

We thank all those in India who have supplied us with all marble work, Idols,

& Pratishtha material as well as all our local suppliers for various requirements.

We thank all the donors from our Diamond and Color Stone Industry as well as others whose contribution has gone a long way. Our special thanks go to all those who helped in collecting the funds.

We thank all those who were kind enough to extend Jain Center of America a loan,

thus giving financial support during this critical period of construction.

Special thanks go to Commerce Bank and the members who extended the loan.

We thank all our construction team members, coordinators and staff members at the site as well as at the office who have continuously helped us for the last 5 years in looking after the construction work.

And lastly, we thank all who helped us directly and indirectly for their guidance, suggestions and help.

Please forgive us for any shortcomings or misunderstandings on our part during this construction process.

MICHHAMI DUKKADAM

IAIN COMMUNITY OF DIAMOND & COLORSTONE INDUSTRY

List of Tapasvis

During Paryushana Mahaparva 2003 it was decided that we should do daily Ayambil Tapasya till the auspicious day of forthcoming Pratishtha.

The following Sadharmik brothers and sisters have come forward to do Ayambil.

We wish to thank all the following Tapasvis:

Date	Last	First	Middle	
1	Shah	Ashaben Ashwinbh		
2	Shah	Vimlaben Sumtibhai		
2	Jhaveri	Hinaben	Satinbhai	
3	Shah	Snehaben	Atuibhai	
4	Shah	Kaminiben	Kiranbhai	
5	Doshi	Kanchanben	Ratilal	
5	Sanghavi	Alpaben	Sandipbhai	
6	Shah	Hinaben	Sanjaybhai	
7	Tolia	Pritiben	Jitendrabhai	
8	Domadia	Poonamben	Jayeshbhai	
9	Shah	Minaben	Pareshbhai	
9	Vakani	Bhavnaben	Rameshbhai	
10	Shah	Jyotsnaben	Pravinbhai	
10	Mogha	Sarlaben	Nabinchand	
11	Vakani	Bhaviniben	Pravinbhai	
11	Sheth	Kalpaben	Vimleshbhai	
12	Shah	Hemaben	Arvindbhai	
12	Shah	Kiranben	Hemendrabhai	
12	Mehta	Susmitaben	1	
12	Shah	Lataben	Rameshbhai	
13	Shah	Nirmalben Mahendrabh		
13	Vadalia	Liliben	Mansukhbhai	
14	Sanghavi	Dakshaben	Gautambhai	
15	Sanghvi	Minaben	Rasendubhai	
15	Gosalia	Miraben	Kiritbhai	

Date	Last	First	Middle	
16	Shah	Pratibhaben Dineshbh		
17	Shah	Nikitaben	Narendrabhai	
18	Shah	Bhartiben	Himanshubhai	
18	Mehta	Jaynaben	Vasantbhai	
19	Shah	Darshanben	Kiranbhai	
19	Shah	Shilpaben	Dilipbhai	
20	Vora	Aniibhai	S.	
21	Lakhani	Darshanben	Rameshbhai	
21	Vora	Vanlilaben	Vinodbhai	
22	Doshi	Ninaben	Mayurbhai	
22	Shah	Chanchalben	Champatlalji	
23	Shah	Pushpaben	Champalalji	
24	Shah	Darshanaben	Bharatbhai	
24	Sanghavi	Devyaniben	Himanshubhai	
25	Doshi	Sadgunaben	Prafulbhai	
25	Shah	Minaben	Pareshbhai	
26	Doshi	Jayshriben	Mahendrakumar	
27	Doshi	Sarojben	Sureshbhai	
28	Shah	Niranjana	Dr. Rajnibhai	
28	Shah	Bhanuben	Chandrakantbhai	
29	Vora	Ushaben	Ajitbhai	
30	Shah	Mayurika	Rajendrabhai	
31	Lakhani	Tiluben	Harshadbhai	
31	Shah	Shardaben	Hasmukhbhai	
31	Kothari	Ulkaben	Abhaybhai	

Mr. Kanubhai Lakhani and Mr. Naresh S. Shah volunteered to do Ayambil any day if someone from above is unable to do Ayambil. We wish to thank Mr. Suresh Doshi for his coordination efforts.

"Do all the good you can, By the all means you can, In all the way you can, In all the places you can, At all the times you can, To all the people you can, as long as ever you can,"

- John Wesley

JAIN CENTER OF AMERICA – NEW YORK ITHACA STREET BUILDING PROJECT

Dono	rs List
bove \$100,000	
Jhaveri Family Foundation	Shri & Smt. Sanjay Pandya
Dr. & Mrs. Mahendra Pandya	Ms. Shilpa Pandya
M/S Medco Plumbing	Mr. Vivek Pandya
Dr. & Mrs. Praful Shah	Shri & Smt. Robin R. Shah
Shri & Smt. Rajiv Pandya	Well wishers
25,000 - \$99,999	
Shri & Smt. Amar Jyoti Jain	Shri & Smt. Mitesh Gandhi
Shri & Smt. Amit Sanghavi	Shri & Smt. Nihalchand Kasliwal
Dr. & Mrs. Anand Kumar Nahar	Shri & Smt. Pranay Shah
Shri & Smt. Arun Shah	Shrì & Smt. Rajesh Shah
Shri & Smt. Ashit Parikh	Shri & Smt. Samir Mehta
Shri & Smt. Ashok Sancheti	Shri & Smt. Sandeep Shah
Shri & Smt. Atul Kothari	Shri & Smt. Sharadkumar Shah
Shri Hemchand Bardia	Shri & Smt. Shiyendra Mookim
Shri & Smt. Kamal Kothari (Jaipur)	Shri & Smt. Sunil Doshi & Nimesh Shah
Shri Kastoorchand, Phoolkumari, Kirankumari, Ratanchand, Nabinchandra & Pravinchandra Mogha	Shri & Smt. Sunil Jain
Shri & Smt. Jignesh Shah	Shri & Smt. Surendra Bhansali
Shri & Smt. Mehul Shah	Shri & Smt. Vinay Kumar Kothari
10,000 - \$24,999	
Shri & Smt. Abhay Jhaveri	M/S Prism Diamond Inc.
Shri & Smt. Anil Dholakia & Family	A well wisher
Shri & Smt. Anshul Gandhi	Shri & Smt. Rajendra Kankariya
Shri & Smt. Arish Kumar Şahani	Shri & Smt. Ramesh Vora
Shri & Smt. Ashish Shah	Shri & Smt. Riken Sanghvi
Dr. & Smt. Ashok Surana	Shri & Smt. Sailesh Sanghavi
Shrì & Smt. Atul C. Shah	Shri & Smt. Salil Manilal & Family
Shri & Smt. Bharat Gandhi	Dr. & Mrs. Samin Sharma
Shri & Smt. Chandrakumar & Sushila Jhaveri	Shri & Smt. Sanjay Javeri
Shri & Smt. Chetan Choksi	M/S D. N. Gerns
Shri & Smt. Deepak Sheth	Smt. Shashi Kantilai Mehta & Alok Mehta
Shri & Smt. Devendra Surana	Shri & Smt. Shrenik Doshi
Shri & Smt. Dharamchand Hirawat	Shri & Smt. Sudhir Bothra
Shri & Smt. Dilip Gandhi	Shri & Smt. Sunil Daga
Shri & Smt. Dinesh Javeri	Shri & Smt. Sunil Jain
Shri & Smt. Divyakant Shah	Shri & Smt. Surendralal Jain
Shri & Smt. Harsh Mehta	Smt. Susmita A. Mehta
Shri & Smt. Jitendra Surani	i Sini & Smt. Onit Gangni
Shri & Smt. Jitendra Surani Shri & Smt. Ketan Doshi	Shri & Smt. Unit Gandhi Shri & Smt. Vineet & Neelam Mehta

Shri & Smt. Mitesh Kothari	Shri & Smt. Vinit Sethi
Shri & Smt. Nilesh Sheth	Shri & Smt. Viren Shah
Shri & Smt. Pannalai Jain	
\$5,000 - \$9,999	
Shri & Smt. Anuj Jain	Shri & Smt. Padam Kala
Shri & Smt. Ashok Patel	Shri & Smt. Pankaj Desaì
Shri & Smt. Bipin Jhaveri	Shri & Smt. Pratap S. Jain
Shri & Smt. Biraj Dugar	Shri & Smt. Samudra Singh Kavadia
Shri & Smt. Chintamani Jain	Shri & Smt. Sanjay Mody
Shri & Smt. Chinu Shah	Shrl & Smt. Sarju Shah
Shri & Smt. Chirag Gandhi	Shri & Smt. Shrenik Mehta
Shri & Smt. Dhanpat Karnawat	Shri & Smt. Shreyas R. Mehta
Shri & Smt. Goldie Shah	Shri & Smt. Siraj Shah
Shri & Smt. Gyan Jain	Shri & Smt. Snehal Kothari
Shri & Smt. Jinen Jain	Shri & Smt. Snehal Shah
Shri & Smt. Kirit Shah	
Shri & Smt. Nilesh Shah	Shri & Smt. Vinod Jain (Mumbai) Valani Foundation
Shri & Smt. Nimish Mehta	
11 11 11 11 11 11 11 11 11 11 11 11 11	Shri & Smt. Vijay Tongya
Shri & Smt. Rajshekhar Parikh	Shri & Smt. Vipul Shah
Shri & Smt. Rajesh Shah	Shri & Smt. Yomesh Shah
Smt. Rashmi Sen	A well wisher
<u></u>	
\$1,000 - \$4,999	
Ms. Aditi Milan Mehta	Smt. Nirmai D. Jain
Shri & Smt. Ajay Jain	Shrì & Smt, Paresh Jain
Shri & Smt. Ajay Jain (Metlife)	Shri & Smt. Parish Mehta
Shri & Smt. Arvind D. Bhandari	Shri & Smt. Pradeep Jain
Shri & Smt. Arvind Modi	Shri & Smt. Pradeep Lodha
Dr. & Mrs. Bansi D. Mehta	Shri & Smt. Prakash Mehta
Shri & Smt. Bharat Shah	Shri & Smt. Prakash Varaiya
Shri & Smt. Chetan Dhadda	Dr. & Mrs. Raj K. Jain
Shri & Smt. Dhananjay Sett	Shri & Smt. Rajendra Bafna
Shri & Smt. Hemant Jhaveri	Shri & Smt. Rajesh Bamb
Shri & Smt. Himanshu Mehta	Shri & Smt. Rajkumar Dhadda
Shrì & Smt. Hirachand Kochar	Shri & Smt. Rajmohan Kothari
Shri & Smt. Hukmi Chand Kankariya	Shri & Smt. Ramesh C. Jain
Shri & Smt. Kalpendra K. Jain	Shri & Smt. Ramesh Sakaria
Shri & Smt. Kamlesh Shah	Shri & Smt. Rohit Golechha
Shri & Smt. Kapil Benara	Shri & Smt. Sachin Gandhi
Shri & Smt. Kirit Parekh	Shri & Smt. Sanjay Javeri
Shri Kunal Milan Mehta	Shri & Smt. Sanjeev Dhandia
Lois Rosenberg Consultant Inc.	Shri & Smt. Saurav Shah
Shri & Smt. Manish Shah	Shri & Smt. Saurin Mehta
Shri & Smt. Manoj & Asit Shrimal	Shri & Smt. Subhash Lalwani
Shri & Smt. Mayank Shah	Shri & Smt. Sunii Karnavat
Shri & Smt. Nainesh Saraiya	Shri & Smt. Surendra Kankariya
	onn a onte outender numberrya

Jume Edition (Ministration of March 1996) And the Committee of March 1996 And the Committee of

Shri & Smt. Naman Shah	Smt. Toral Milan Mehta
Shri & Smt. Narendra Karnavat	Shrì & Smt. Vaibhav Sethi
Shri & Smt. Narendra S. Karnavat	Shri & Smt. Vineet S. Pandya
Shri & Smt. Naresh T. Shah	Shri & Smt. Vinit Bora
Shri & Smt. Aashish Jhaveri	Shri & Smt. Nilesh Shah
Shri & Smt. Ajay Chordia	Shri & Smt. Pravin Mehta
Shri & Smt. Ajit Kumar N. Shah	Shri & Smt. Rajesh Jamad
Shri & Smt. Atul Shah	Shri & Smt. Rajiv Jain
Shrì & Smt. Arun Kumar Mody	Shri & Smt. Ratan Behari Paload
Shri & Smt. Devendra Mehta	Shri & Smt. Ravikant Jargad
HSBC Bank, Woodside Br.	A well wisher
Shrì & Smt. Jayant Shah	Shri & Smt. Sanjay Baid
Shri & Smt. Lalit Kothari	Smt. Sayar Lunia
Shri & Smt. Linesh S. Shah	Shri & Smt. Shobhan Lai
Shri & Smt. Manish Dhadda	Shri & Smt. Sudhir Gangwal
Smt. Malti Mehta	Smt. Suman Agrawal
Shri & Smt. Manish Lodha	Shri & Smt. Sunil Dhandhia
Shri & Smt. Manoj Kumar Baid	Shri & Smt. Surendra Jain
Shri & Smt. Naveen Lodha	A well wisher
Following people ha	ve helped in collecting the funds
Shri & Smt. Annu Hirawat	Shri Kushal Sancheti
Shri & Smt. Bachubhai H. Mehta	Shri & Smt. Natwar Shah
Shri & Smt. Dulichand Baid	Shri & Smt. Pravin Shah
Shri & Smt. Dhansukh & Ms. Jagruti Shah	Smt. Pravina P. Parikh
Shri & Smt. Hukamichand Kankaria	Shri & Smt. Shekhar Bhansali
Shri & Smt. Jayendra Shah (Mumbai)	Shri & Smt. Shreyas Mehta
Shri & Smt. Kamal Surana	Shri & Smt. Surendra Karnawat
Shri & Smt. Kamlesh Mehta	Shri & Smt. Urvish Shah
Total Donation Amous	nt Received: \$ 3,926,685 as of May 31, 2005
s	iome pledges are open

ITHACA STREET BUILDING PROJECT

RECEIPTS AND EXPENDITURE

AS OF MAY 31, 2005

Donation Received	3,926,685	Construction Cost	4,292,410
Interest Income	31,441	Architects & Engineers Fee	636,190
Jain Center of America towards furnishings	1,000,000	Marble Cost & Installation	528,573
Loan from Maintenance Fund [to be collected]	1,000,000	Other Capitalized Expenses	127,192
	E 050 100	Audio & Video Equipments	98,615
1	5,958,126	Kitchen Equipments	73,720
		Furniture & Fixtures	85,085
		Security System	43,650
		Telephone System	10,710
		Computers and Printers	21,985
		Total	5,918,130
Pledges to Collect	41,874	Unpaid Cost & Expenses	81,870
Total	6,000,000	Total Project Cost	6,000,000

CONSTRUCTION HISTORY

43-11 Ithaca Street - Building Project

Jain Center of America (JCA) New York was founded in the year 1965. Registered as a non-profit corporation in 1970 in the State of New York, JCA was one of the first organizations established in North America not only to promote Jain principles and practice, but also to provide a place of worship for the Jain community. Before the building was acquired, New York-area Jains would meet at Columbia University and at the Indian Consulate in New York City or at individual residences.

On February 10, 1981, JCA purchased a residential building in Elmhurst, New York and was incorporated with the county on December 21, 1981. This residential building was converted into a Jain Center temple by installing an idol of Shri Mahavirswami. Since the modest beginning in 1982, this temple had become a focal point of Jain activities, such as hosting several Jain scholars, Jain Munis, Sadhvijis and celebrating Paryushan Maha Parva, Mahavir Janma Kalyanak, and other important religious ceremonies every year.

As the Jain population in the tri-state area grew significantly, the need for a larger temple to accommodate larger groups was strongly felt. An idea to build a new temple was borne following numerous suggestions by the community members based on the following guidelines taken from the 1993 circular:

Objectives

The Jain Center's goal is to envelope the mind, body and soul of every worshipper that comes through its inviting doors. The following factors were considered:

- Follow the Jain code of conduct in the design and construction process.
- Obtain guidance from various monks, scholars, and religious leaders.
- Incorporate Jain temple Vastushastra, Jain architecture and aesthetics.
- Center to be Non-Sectarian with all Jain beliefs represented equally.
- Reflect and recognize collective efforts instead of individual names.
- Consider suggestions from the JCA members.
- Adhere to local laws and regulations.
- Have facilities for disabled people.
- Create a design that combines the best of Eastern traditions with Western technology.
- Keep the community informed of the construction progress through newsletters and open houses.

Conceptualization and Site Selection

In the year 2000, the planning process to give shape to a new temple began. The first question was where to build the temple that would fulfill the growing needs of the community. Several factors were considered in the site selection process, namely the need to accommodate large groups, represent various sects, and provide many facilities under one roof. Other factors included:

- Current site of temple is an approved Zone area for a place of worship. This facilitated the approval of the plans by the City.
- The property was fully paid for.
- The temple site is centrally located for easy access by public transportation.
- The site is in a safe area due to other religious institutions nearby.
- Religious tradition to build a new temple on an existing temple site.

Design and Planning

BUILDING PLANS

Designing a temple blueprint for construction in the middle of a city like New York was an intricate process. A number of constraints, apposing architecture, and religious factors had to be balanced. Some constraints, for example, included having only a limited amount of floor space and having to comply with city and fire department laws that imposed serious restrictions on designing the internal space. Since the floor space was horizontally limited, the natural solution was to create floor space vertically. Vertical design also allowed the construction committee to plan space on the third and fourth floors to accommodate different Jain beliefs. Another important factor in the design process was to provide space for the movement of people to be able to pray according to their religious tradition. Sen Architects firm was appointed for the project.

Award of Construction Contracts

After the blueprints for the temple were finalized, the next big task was to award the construction contract to a capable firm who could incorporate their construction expertise with religious requirements and work with the other subcontractors. A number of potential contractors were identified. An RFB (Request for Bid) was floated. The RFB incorporated our requirements of qualifications, experience, and city-approved blueprints they were to comply with. The Bids were reviewed by the construction committee, and after extensive rounds of discussion and comparative evaluation, Magnetic Construction was awarded the contract to be our general contractor, Ark System Electric was to be the Electric contractor, and Medco Plumbing was to be the HVAC contractor.

Temple Plans

Trivedi Crafts, temple architects from Ahmedabad, India, joined our team as advisors and helped us design the temple architecture to conform to various requirements of the Jain Religion. They also provided all the marble work including beautifully carved columns, Gabharas, Gokhalas, and intricately carved Arches.

To further the interests of all Jain beliefs and provide a visual representation, a number of PAT, paintings, sculptures and narratives were planned to be posted throughout the Temple walls and on the walls of lobbies and stairs.

Ancillary Facilities

With a desire to combine tradition with modern technology, sophisticated audiovisual equipment, a PA system, computers, a telephone system and a modern security system were incorporated to make the temple the best place for community activities. The temple was wired to take advantage of the latest technological advancements. Specific areas have been created for community gatherings, education, library, dining, and the caretaker's residence. A fully equipped kitchen was built to allow catering for large gatherings.

Summary

Accordingly, in the year 2000, planning to reconstruct the temple began in earnest. The old building was demolished by December 2001 and Bhoomi Poojan was performed on March 30, 2002. Shilaropan was performed on July 12, 2002. The temple building came to a completion in the year 2004. The Pratistha ceremony will be performed between June 10 to 19, 2005.

The architectural design and planning of this divine place stays true to the multiple codes and ethics of the Jain Religion and satisfies the needs of the Jain Community for a place of worship in New York City. In this temple, religion and architecture come together to create a space that is sacred in every detail, while adhering to civic regulations.

Various aspects of Jain beliefs are displayed through sculpture, artwork, paintings and narratives throughout the building. This will evoke a greater spiritual consciousness and awareness amongst all. This Jain Center aims to absorb the mind, body and soul of every one that comes to its doorstep.

- Temporary certificate of occupancy was received on auspicious day of Mahavir Jayanti, April 22nd, 2005
 - Chaitra Sudi Teras, Vir Samvat 2531, Vikram Samvat 2061
- Following this, there is a list of some salient features about the project
- To be followed by pictorial guide to construction of the building

SALIENT FEATURES

- 5 STORY BUILDING (4 plus cellar)
- 5 YEARS TO COMPLETE (year 2000 to 2004)
- 5 MILLION BUILDING COST +1 Million Furnishing
- 5 HUNDRED PEOPLE ACCOMMODATION
- 5 THOUSAND SQFT. PARKING SPACE
- 5 RELIGIOUS PLACES (Panch Tirthi)

Mahavir Swami Temple - 2nd Floor

Adinath Temple - 3rd Floor

. Dadawadi / Ashtapad - 4th Floor

Upashraya / Navkar Mantra - 2nd Floor

Shrimad Hall/ Library - 3rd Floor

- 5 TIRTHANKAR IDOLS-on 2nd Floor + Choumukhi
- 5 IDOLS ON 3RD FL, (4) Tirthankaras + Bahubali
- 5 DEV DEVI GOKHALAS ON EITHER SIDE 2nd fl.
- . 5 GOKHALAS on 3rd Floor Temple
- 5 GHANT IN TEMPLE AREAS.
- 5 RELIGIOUS ARTWORKS:

Jain Chinha - Reserved area

Navkar - 2nd floor Upashraya

Various PATS & Art Work - 2nd & 3rd fl.

Ashtapad - 4th Floor

Jain themes on lobby & stair walls

5 DIFFERENT MATERIALS USED FOR STATUES

Makarana - White Marble

Bhaislana - Black Marble

Udaipur - Pink Marble

Jaisalmer - Yellow Stone

Panch Dhatu - Metal

5 SPECIAL FEATURES

An Ashtapad Tirth made from geinstones

Panch Dhatu Idol (5 Metals) (350 kg)

Choumukhi (Four Statues) (One piece)

2 Standing Idols (51" ht) Black & Pink

Navkar made with Inlay Work

5 MEDIUM TO LARGE HALLS:

Cellar-Multi - Purpose Hall

1st Floor - Reception Hall

2nd Floor - Lecture Hall

3rd Floor - Meditation Hall / Library

4th Floor - Dining Hall.

• 5 MAIN FACILITIES: Various Religious activities

Path Shala / Library / Office

Bhojan Shala / Ayambil Shala

Youth Center / Art Gallery

Senior Center

• 5 MAIN EVENTS:

Uthapan - 4/6/01

Bhoomi Poojan - 3/30/02

Shila Ropan - 7/12/02

Anjan Shalaka - 5/2/04

Pratishtha - 6/18/05

5 MAJOR CONTRACTORS WORKING

General Contractor

Electrical

Plumbing and HVAC

Marble Installation

Kitchen and others

5 MAJOR PROVISIONS

Security

Audio/Video

Computer

Telephone

Furnishing

5 GROUPS OF PEOPLE HELPING IN CONSTRUCTION

Religious Leaders & Scholars

Architects, Engineers & Consultants

Donors and Well Wishers

JCA Community & Committee Members

Coordinators & Staff

5 GROUPS OF PEOPLE WHO CONTRIBUTED

Jain Center

Colorstone Business Community

Diamond Business Community

General

Others

5 VIEWS

Pabasan area is a reserved area - Earth to Sky

Vision of Moolnayak is open to infinity - Both Temples

Darshan (View) Adinath Choumukh - from Ithaca Street

View Small Shikhars from 3rd Flr Temple windows

View Main Shikhar - from Dadawadi & Dining Hall

• 5 GENERAL POINTS

For All Jains

Centrally Located

Fase of Transportation

Parking Facilities

Abides Civic Regulations

PICTORIAL GUIDE TO CONSTRUCTION

43- 11 Ithaca Street, Elmhurst, NY 11373

February 10, 1981 -Purchase

This building was purchased on February 10, 1981. Shri Mahavir Swami idol was installed in Spring 1982.

July - Dec 2001 - Demolition was completed by Dec 2001/

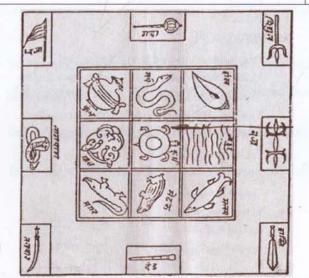
March 30, 2002 - Bhoomi Poojan - Ground breaking ceremony was performed.

April 2002 - Proposed Bldg. Plan

Shows a four story building with Shikhar in the center.

July 12, 2002 - Shila Sthapana

Shows 9 shilas being laid down at the site under the reserved area.

Pipe will rise from central Shila all the way up to Pabasan on second floor where Mulnayak will be installed.

For Private & Personal Use On

August 27, 2002 - Excavation

Shows excavation of the site. To prevent landslides shoring and sheet piling were conducted.

October 28, 2002 -Foundation

Shows concrete foundation in place after footing completed. Note assembly of steel in place.

August 27, 2002 -Reserve Area

Shows Sacred Reserve area above the Shila. Notice copper pipe extending from the Shila upwards. Also notice surrounding foam work on the sides with the foundation wall.

November 25, 2002 -Basement

Shows the basement of building. Note metal decking above. Also notice solid concrete block wall, sacred area on left without any steel used.

November 25, 2002 - Steel Frame

Shows the construction of the steel beams and columns of the building.

December 30, 2002 -Stairs

Facing South shows the installation of steel stairs at the East end of the basement. Also note block walls being built.

December 30, 2002 -Mechanical

Southeast corner of the basement shows plumbing installation underway.

January 21, 2003 -Reserve Area Pipe

Shows the reserve area below the main gabhara. Notice the copper pipe extending from the central Shila stone to the second floor Gabhara.

May 16, 2003 - Front Elevation

Shows the South elevation of the building. Note Block walls, framing and stud walls construction underway. Also notice Shikhar frame in place.

June 20, 2003 - Fourth Floor

Shows the fourth floor of the building. Notice duct work for air-conditioning and heating. Also notice masonry opening (windows).

May 16, 2003 - Fourth Floor

Shows the fourth floor of the building. Note framing prior to sheetrock and door frame installation underway. Also notice electric conduits and drain pipes in place.

July 22, 2003 - External Brickwork

Shows the West elevation of the building. Note brickwork underway.

November 10, 2003 - AC Units

Shows the airconditioning equipment
being installed on the
roof. Notice steel
dunnage in place beneath
each AC unit.

November 10, 2003 -Windows

Shows the North elevation

of the building. Note brickwork and windows

installed.

November 10, 2003 -Skylight

Skylight is 6 feet wide and 25 feet long over the Dadawadi area.

Specially constructed for Ashtapad.

March 4, 2004 - Ceiling

Jain Education International 2010 03

On the second floor, note sheetrock installation and taping. Also note ceiling tiles installation with light fixtures.

May 25, 2004 - Elevator

Shows the elevator doors installation.

May 25, 2004 - First Floor

Shows the first floor of the building. Notice the elevator in the back on the right, lighted area

in the cove in the

ceiling.

July 21, 2004 - Second Floor Temple

Shows marble columns and Gokhalas on the side wall.

July 21, 2004 - Second Floor Temple

Shows the main Gabhara and small Gokhala on the side.

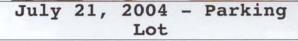
July 21, 2004 - Third Floor Temple

Shows Gokhala for the standing statue. See radiant heat pipe layout.

July 21, 2004 - Fourth Floor Dadawadi

Shows Dadawadi construction and radiant heat pipe layout. See windows on the south wall.

Shows the new concrete parking area under the building. Also note new concrete retaining wall being installed at the west side of the building.

July 21, 2004 - Shikhar Construction

Shows the new Shikhar being installed.

July 21, 2004 - Granite Flooring

Shows the installation of the dining hall flooring using granite stone.

See windows on the north wall.

September 7, 2004 - Kitchen

fourth floor. Note preparation table, cooking ranges, refrigerators and sinks in place.

Shows kitchen area on

September 7, 2004 - Driveway

On the east side of the building shows new concrete curb and driveway as well as retaining wall and new fence.

September 7, 2004 - Ceiling

Shows second floor ceiling wood work. Notice recessed lights in the ceiling.

September 7, 2004 - Shrimad Hall

On third floor notice marble work — niche and arch where Shrimad painting will be installed on the wall.

September 7, 2004 -Shikhar

construction with stucco and cast stone. All three

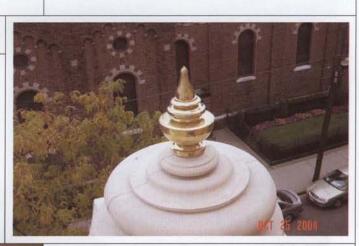
shikhars are visible.

Shows Shikhar

October 25, 2004 - Kalash Installation

After due religious ceremonies, Kalash was brought at the site in a procession and was installed on Ghummat in presence of community members.

March 1, 2005 - Library

Shows the library with furniture. This area was used as construction office. Notice security system monitor.

March 1, 2005 - Partition

Shows the folding partition on the second floor between temple and Upashraya.

March 1, 2005 - Jharokha

Facing Ithaca Street shows the South elevation of the building. Notice Jharokha's with marble screen and two windows on right & left with marble screen.

March 1, 2005 - Main Door Canopy

Shows the main entrance gate from Ithaca Street with canopy that welcomes all into the temple.

March 1, 2005 - Sidewalk & Fence

Front View of the building. Notice black wrought iron fencing separating the building from sidewalk.

March 1, 2005 - Parking Lot Screen

Shows marble screen work as well as the Main gate in the driveway.

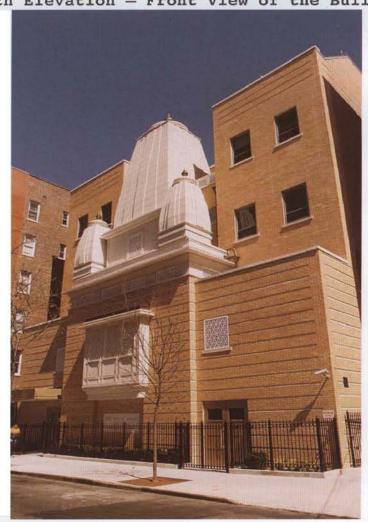

March 1, 2005 - Bhomiaji

Shows the Gokhala where the Bhomiaji statue will be placed on the first floor. Notice the marble screen work in the window behind the Gokhala.

South Elevation - Front View of the Building

Important Dates and Events (Followed by Pictorial guide)

February 10, 1981	43-11 Ithaca Street, Elmhurst, NY property purchased.		
December 21, 1981	Incorporated with Queens County as a religious organization.		
	Shri Mahavir Swami Mulnayak Idol installed in the building. This idol was		
Spring 1982	received in Nov 1974 from Palitana, India.		
1982-2000	Various Religious activities took place at this building.		
Summer 1993	Proposal for new temple was put forth.		
7 2200	Decided to construct a new building. Planning and permission process started.		
January 2000	5 million dollar project to be completed in 5 years.		
November 2000	City Permission Granted.		
1 (2004	Uthapan Ceremony of Mulnayak Idol from Ithaca Street Temple.		
April 6, 2001	Mini Pratishtha of Mulnayak Idol at Kishor Mehta's Residence.		
June 19, 2001	New building purchased - 45-22 74th Street, Elmhurst, NY 11373.		
7 1 24 2004	Uthapan Ceremony of Mulnayak Idol from Kishor Mehta's Residence.		
July 21, 2001	18 Abhishek of Mulnayak and other idols at 74th Street Temple.		
July 22, 2001	Mini Pratishtha of Mulnayak Idol at 74th Street Temple.		
July-December 2001	Demolition of Old Temple Building.		
March 20, 2002	Bhoomi Poojan Ceremony - A ceremony to purify the land and clean any evil		
March 30, 2002	energy, while awakening the right forces to help the course of the project.		
	Shilaropan/Shila Sthapana - This ceremony was performed in the presence of		
July 12, 2002	Shri Chitrabhanuji and Shri Samaniji.		
	Construction Commences. First Concrete poured to form the foundation.		
August 2003	Daily Ayambil Tapashya started		
	Panch Kalyanak (Pran Pratishtha) performed in Agra, India by Digambar		
February 9-12, 2004	Vidhi by Shri Gyan Sagarji. 1) Shri Adinath 2) Shri Padma Prabhu		
	3) Shri Chandra Prabhu 4) Shri Parshwanath 5) Shri Bahubali		
February 15, 2004	Uthapan Ceremony of Mulnayak from 74th Street Temple for Lap-Oap to		
	Ahmedabad, India.		
	Anjanshalaka (Pran Pratishtha) performed in Surat, India by Shwetambar		
May 2, 2004	Vidhi by Acharya Shri Rajyash Suriswarji.		
 	1) Shri Mahavir Swami 2) Shri Neminath 3) Shri Sambhavnath		
September 19, 2004	Kalash Abhishek Ceremony-Pooja of all three Kalash for exterior Shikhars		
ļ	was performed at Hindu Temple.		
October 22, 2004	Kalash Installed on all 3 exterior Shikhars.		
November 28, 2004	Key Handover Ceremony - On behalf of Jain Community of Diamond and		
	Colorstone Industry, keys were handed over to the Chairman, J.C.A.		
April 22, 2005	Temporary Certificate of Occupancy received – Mahavir Jayanti Day.		
	Chaitra Sudi Teras, Vir Samvat 2531 – Vikram Samvat 2061		
May 1, 2005	Opening Ceremony		
361 200F	1) Building 2) Upashraya 3) Library 4) Bhojanshala 5) Art Gallery		
May 1, 2005	Dhwaja Dand, Ghant and Kalash Abhishek		
May 15, 2005	All Pratimas Nagar Prayesh ceremony / Shwetambar Tradition, Dadawadi		
May 23, 2005	All Pratimas Nagar Prayesh ceremony / Digambar Tradition		
June 10-19, 2005	Various Pratishtha Ceremonies.		

Important Dates & Events Pictorial Guide

February 10, 1981 43-11 Ithaca Street, Elmhurst, NY Property purchased.

Spring 1982

Shri Mahavir Swami Mulnayak Idol installed in the building.

1982-2000 Various Religious activities took place at this building.

For Private & Personal Use Only

Summer 1993

Proposal for new temple was put forth.
Copied from the circular.

- 1. TRADITIONAL SHIKHARBANDHI TEMPLE FOR SWETAMBER AND DIGAMBER
- 2. STHANAKVASI UPASHRAYA

- 3. SHRIMAD RAJCHANDRA STHANAK AND SADHANA KENDRA
- 4. COMMUNITY HALL WITH ALL MODERN FACILITIES
- 5. DINNING HALL WITH FULLY EQUIPPED KITICHEN
- 6. PATHASALA, LIBRARY AND MUSEUM
- 7. ADEQUATE PARKING FACILITIES

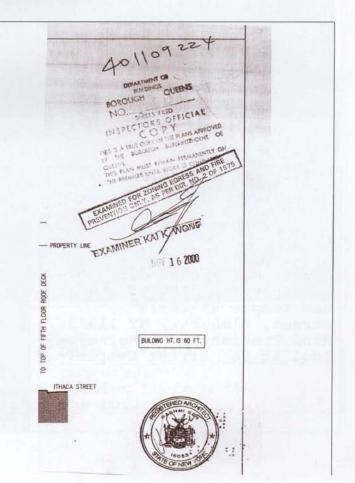
January 2000

Block Model.

Decided to construct a new building.
Planning and permission process started. A 5 million dollar project to be completed in 5 years.

November 2000

Drawings Approved. City Permission Granted.

April 6, 2001

Uthapan Ceremony of Mulnayak Idol from Ithaca Street Temple.

April 6, 2001 - Mini Pratishtha of Mulnayak Idol at Kishorbhai Mehta's Residence.

July 21, 2001

Uthapan Ceremony of Mulnayak Idol from Shri. Kishorbhai Mehta's Residence to 74th Street Temple.

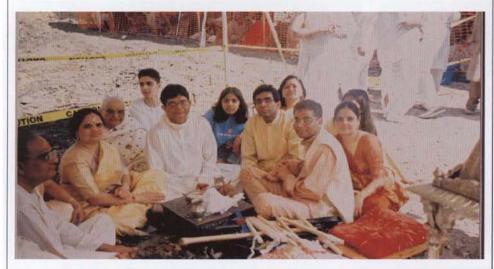
July 21, 2001 & July 22, 2001

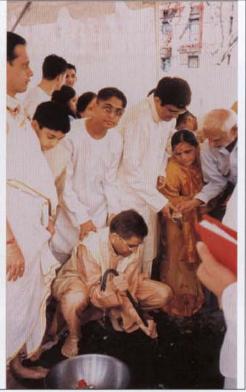
Eighteen Abhishek of Mulnayak and other idols at new temple 45-22 74th Street, Elmhurst, NY 11373. Mini Pratishtha of Mulnayak Idol at 74th Street Temple.

March 30, 2002 - Bhoomi Poojan Ceremony

A ceremony to purify the land and clean any evil energy, while awakening the right forces to help the course of the project.

July 12, 2002

Shilaropan/Shila Sthapana — A ceremony performed by excavating deep into the ground so as to lay the foundation stone. Specially prepared stones (shilas) were laid precisely beneath the Mulnayak's Pratima. A total of 9 stones (1-center, 8-side) were laid. This ceremony was performed in the presence of Shri Chitrabhanuji and Shri Samaniji.

See Pictorial Guide to Construction

July 12, 2002

Construction Commences.
First Concrete poured to form the foundation of the building.

wate38 Personer Use Only _ V

February 9-12, 2004

Panch Kalyanak (Pran Pratishtha) performed in Agra, India by Digambar Vidhi by Shri Gyansagarji.

1) Shri Adinath 2) Shri Padma Prabhu 3) Shri Chandra Prabhu

4) Shri Parshwanath 5) Shri Bahubali

February 15, 2004

Uthapan Ceremony of Mulnayak from 74th Street Temple for Lap-Oap to Ahmedabad, India.

May 2, 2004

Anjanshalaka (Pran Pratishtha) performed in Surat, India by Shwetambar Vidhi by Acharya Shri Rajyash Suriswarji.1) Shri Mahavir Swami 2) Shri Neminath 3) Shri Sambhavnath

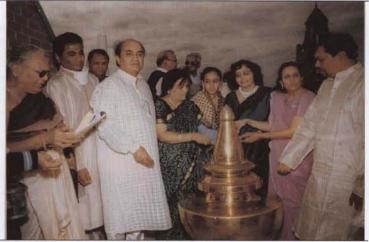

September 19, 2004

Kalash Abhishek Ceremony - Pooja of all three Kalash for exterior Shikhars was performed at Hindu Temple.

October 22, 2004

Kalash Installed on all 3 exterior Shikhars.

November 28, 2004

Key Handover Ceremony — On behalf of Jain Community of Diamond and Colorstone Industry, keys were handed over to Dr. Dilip Mukhtyar, Chairman, Jain Center of America.

April 22, 2005

Temporary Certificate of Occupancy received -Mahavir Jayanti Day. Chaitra Sudi Teras, Vir Samvat 2531 - Vikram Samvat 2061

BUILDINGS

Certificate of Occupancy

CO Number:

Number of dwelling units: 0

This certifies that the premises described herein conforms aubstantially to the approved plans and specifications and to the equirements of all applicable laws, rules and regulations for the uses and occupancies specified. No change of use or occupancy hall be made unless a new Certificate of Occupancy is issued. This document or a copy shall be available for inspection at the vulding at all reasonable times.

Α.	Borough: Queens Address: 43-11 ITHACA STREET Building Identification Number (BIN): 403 Special District: None	Block Number Lot Number 19315	r(s): 56	Certificate Ty Effective Date Expiration Da	04/22/2005		
	This Certificate supercedes CO Number(s): None						
	For zoning lot metes & bounds, please see BISWeb.						
В.	Construction classification: Building Occupancy Group classification:	NON-COMB: 1-D	Number of		n		

Multiple Dwelling Law Classification: C. Fire detection and extinguishing systems: None associated with this filing.

May 1, 2005

Opening Ceremony

- 1) Building 2) Upashraya
- 3) Library
- 4) Bhojanshala
- 5) Art Gallery

- 1) Dhwaja Dand Abhishek
- 2) Ghant Abhishek
- 3) Kalash Abhishek

May 15, 2005

- All Pratimas (Idols) Nagar Pravesh ceremony.
- Shwetambar Tradition
- 2) Dadawadi

May 23, 2005

All Pratimas (Idols) Nagar Pravesh ceremony.

1) Digambar Tradition

June 10-19, 2005 - Various Pratishtha Ceremonies

: PRATISHTHA:

Vir Samvat 2531

ADINATH TEMPLE

(Digambar Tradition)

WEDNESDAY JUNE 15, 2005 JYESTH SUD 8

DHYAN MANDIR- MEDITATION HALL

(Shrimad Rajchandra Tradition)

FRIDAY JUNE 17, 2005 JYESTH SUD 10

MAHAVIRSWAMI TEMPLE

(Swetambar Tradition)

SATURDAY JUNE 18, 2005 JYESTH SUD 11

DADAWADI

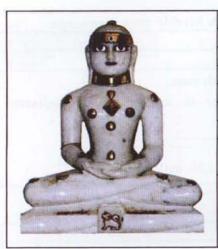
SATURDAY JUNE 18, 2005 JYESTH SUD 11

: PRATISHTHA MAHOTSAV: FRIDAY - JUNE 10, 2005 TO SUNDAY - JUNE 19, 2005

IMPORTANT INFORMATION ABOUT IDOLS SHRIMAD CHITRAPAT - ASHTAPAD PAT - ART WORK - JAIN THEMES

Name	Mahavir Swami (Mulnayak)	
Lanchhan Mark	The Lion	
Floor	Second Floor Temple	
Placement	Main Gabhara - center	
Height	21 "	
Material	White marble	
Place of Making	Original Idol from our Temple	
Significance	24 th Tirthankar – Last Tirthankar of present Chovishi	
Special Notes	 Parikar Anjanshalaka performed at Surat, India on May 2, 2004. 	

Name	Neminath		
Lanchhan Mark	The Conch Shell		
Floor	Second Floor Temple		
Placement	Right of Mulnayak		
Height	25 "		
Material	White marble		
Place of Making	Jaipur, India		
Significance	22 nd Tirthankar		
Special Notes	Bha Mandal.		
	 Anjanshalaka performed at Surat, India on May 2, 2004. 		

Name	Sambhavnath		
Lanchhan Mark	The Horse		
Floor	Second Floor Temple		
Placement	Left of Mulnayak		
Height	25 "		
Material	White marble		
Place of Making	Jaipur, India		
Significance	3 rd Tirthankar		
Special Notes	 Bha Mandal Anjanshalaka performed at Surat, India on May 2, 2004 This was selected astrologically to: Name: Jain Center & Place: New York City 		

Name	Parshwanath		
Lanchhan Mark	The Snake		
Floor	Second Floor Temple		
Placement	Back Gabhara, Right of Mulnayak		
Height	31 "		
Material	Bhaislana Black Marble		
Place of Making	Jaipur, India		
Significance	23 rd Tirthankar		
Special Notes	 Ht: 36" with fana. Idol design is similar to Uvsaggharam Tirth. 		

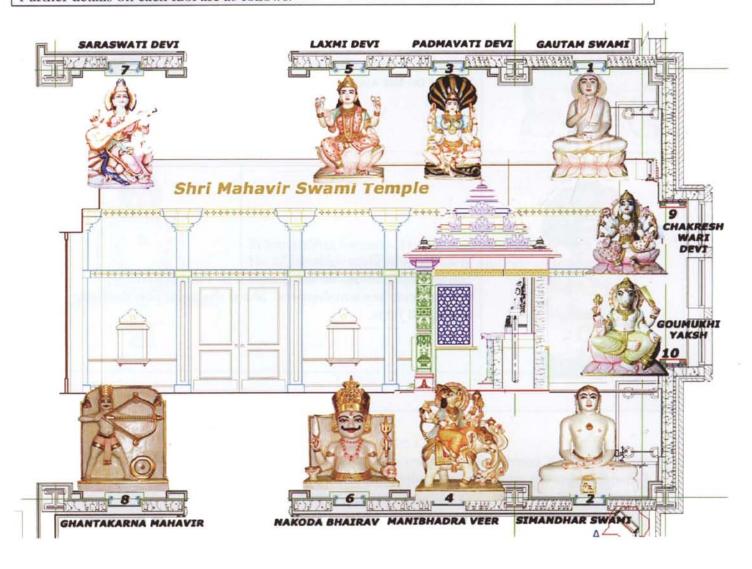
Name	Shantinath		
Lanchhan Mark	The Deer		
Floor	Second Floor Temple		
Placement	Back Gabhara, Left of Mulnayak		
Height	31 "		
Material	Panch Dhatu (Metal)		
Place of Making	Indore, India		
Significance	16 th Tirthankar		
Special Notes	 Bha Mandal Casting was done under guidance of Acharya Shri Hem Ratna Suriji. Total wt: 750 kg; Statue wt: 350 kg. Bha Mandal wt: 150 kg; base wt: 250 Kg. 		

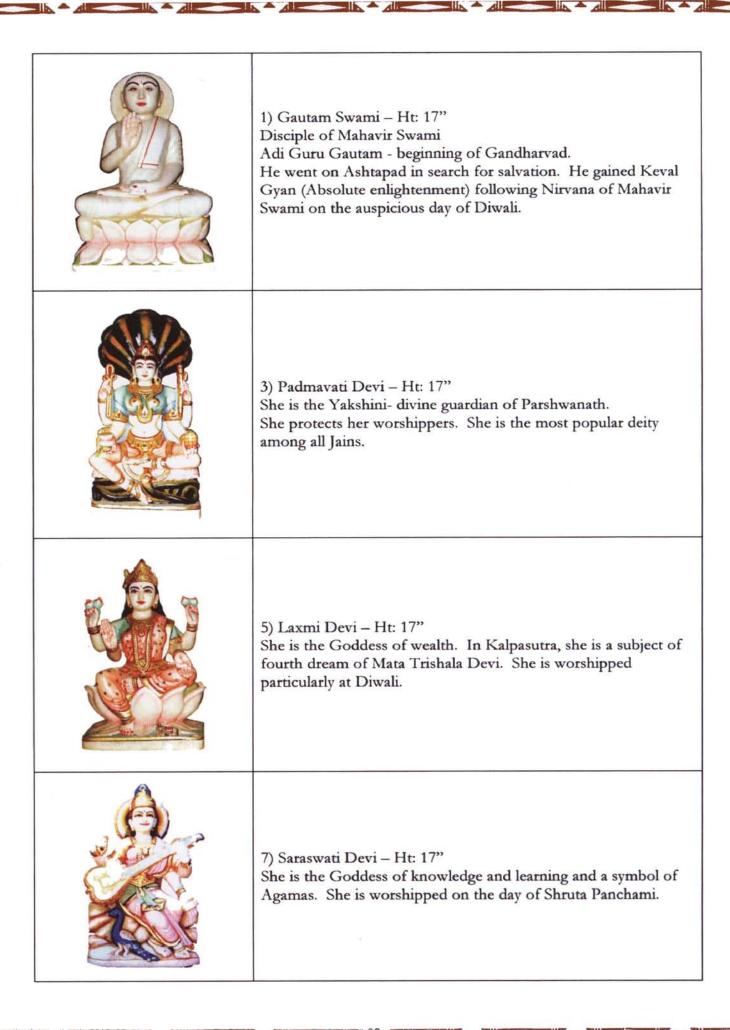
Name	Adinath Chomukhi		
Lanchhan Mark	The Bull		
Floor	Second Floor Temple		
Placement	Bhamati Area - sitting on lotus flower on pedestal with a tree on the top		
Height	Total 6'-9" - statue Ht: 15"		
Material	Yellow Jaisalmer stone		
Place of Making	Ahmedabad, India		
Significance	1st Tirthankar of present Chovishi		
Special Notes	 Four Pratimas, one in each of the four directions Carved from one piece of stone. Can view from Ithaca Street 		

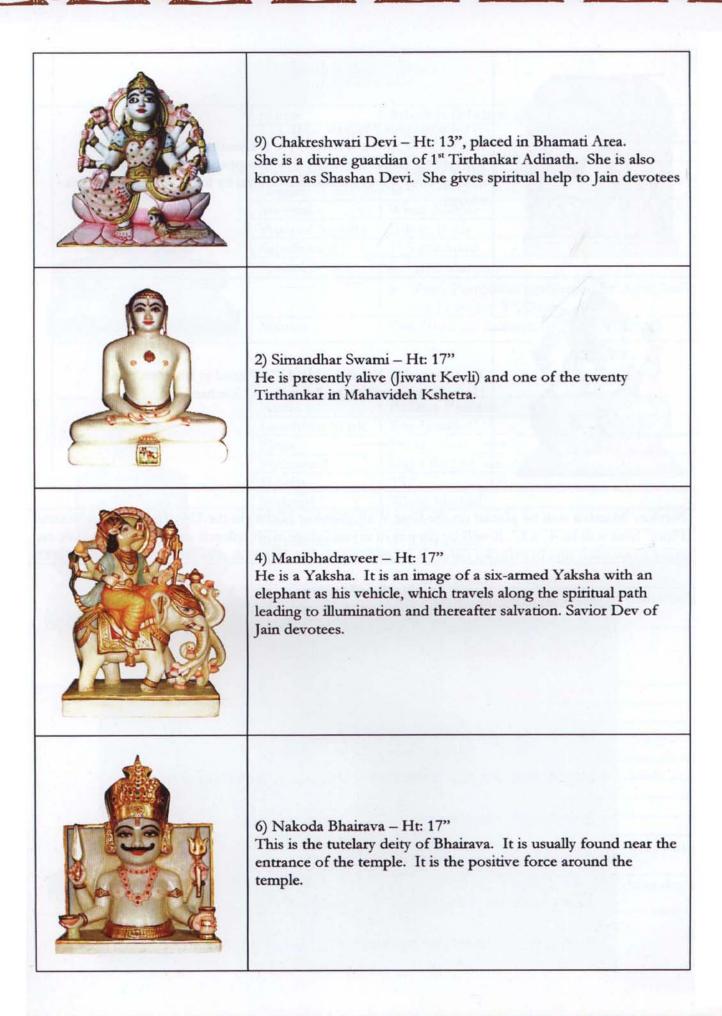
DEV DEVI GOKHALAS

On second floor temple east & west walls has 10 Dev Devi idols. All are made out of white marble at Ahmedabad. 18 Abhishek were done at Surat on 2nd May 2005. Further details on each idol are as follows:

	Name	Bhomiyaji
	Floor	First Floor
	Placement	Gokhala at rear entry vestibule
	Height	17 "
	Material	White Marble
	Place of Making	Ahmedabad, India
(C)	Significance	Caretaker of the temple
	Special Notes	 He is the natural positive energy at the mountain Sametshikhar. Also Two Elephant and Dwarpal artistically carved on marble panel will welcome all

8) Ghantakarna Mahavir – Ht: 17" He is 13th of 52 Vir (Heros). He is celestial being and protects the faithful Jains. This deity is worshipped for protection and driving away the evil influence created by lower types of negative energy.

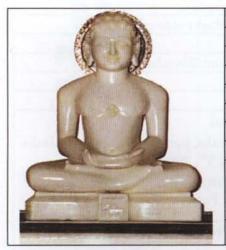

10) Goumukhi Yaksha – Ht: 13" – Placed in Bhamati area He is divine guardian to Adinath - 1st Tirthankar.

Navkar Mantra will be placed on the East Wall (Navkar Niche) in the Upashraya on the Second Floor. Size will be 4' x 6'. It will be carved in crystal stone with colored gem stone inlay. We are trying to do each line in original color. It is being carved in Jaipur'& will be installed in June 2006.

Navkar Mantra

Navkar	viantra
Namo Arihantanam	I bow down to Arihanta
Namo Siddhanam	I bow down to Siddha
Namo Ayariyanam	I bow down to Acharya
Namo Uvajjhayanam	I bow down to Upadhyaya
Namo Loe Savva-sahunam	I bow down to Sadhu and Sadhvi
Eso Panch Namokaro	These five bowings downs
Savva-pavappanasano	Destroy all the sins
Manglananch Savvesim	Amongst all that is auspicious
Padhamam Havei Mangalam	This Navkar Mantra is the foremost

Name	Adinath (Mulnayak)	
Lanchhan Mark	The Bull	
Floor	Third Floor Temple	
Placement	Gabhara in the Center	
Height	31 "	
Material	White Marble	
Place of Making	Jaipur, India	
Significance	1 st Tirthankar	
Special Notes	Bha Mandal	
	 Pran Pratishtha performed at Agra, India on February 9th, 2004 	
Mantra	Om Hrim Sri Adinath Jinendraya Namah	

Name	Padma Prabhu	
Lanchhan Mark	The Lotus	
Floor	Third Floor Temple	
Placement	Right side of Adinath	
Height	25 "	
Material	White Marble	
Place of Making	Jaipur, India	
Significance	6 th Tirthankar	
Special Notes	 Pran Pratishtha performed at Agra, India on February 9th, 2004 	
Mantra	Om Hrim Sri Padhma Prabhu Jinendraya Namah	

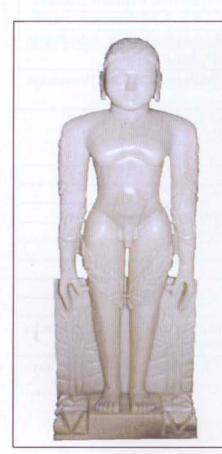

Name	Chandra Prabhu						
Lanchhan Mark	The Moon						
Floor	Third Floor Temple						
Placement	Left side of Adinath						
Height	25 "						
Material	White Marble						
Place of Making	Jaipur, India						
Significance	8 th Tirthankar						
Special Notes	 Pran Pratishtha performed at Agra, India on February 9th, 2004 						
Mantra	Om Hrim Sri Chandra Prabhu Jinendraya Namah						

nat Use Pilly V

Name	Parshwanath
Lanchhan Mark	The Snake
Floor	Third Floor Temple
Placement	Back Gabhara, Right side of Adinath
Height	51 "
Material	Black marble from Bhaislana
Place of Making	Jaipur
Significance	23 rd Tirthankar
Special Notes	Standing Idol
	 Pran Pratishtha performed at Agra, India on February 9th, 2004
	Bhigna Haran, Upsarga Vijeta, Chintamani Parshwanath
Mantra	Om Hrim Sri Parshwanath Jinendraya Namah
	des de l'action de la faction
	1000
	The state of the s

Third Floor Temple							
Back Gabhara,Left side of Adinath							
51 "							
Pink marble from Udaipur							
Jaipur							
Bearer of utmost penance "Akritim Sadhak"							
Standing Idol							
 Pran Pratishtha performed at Agra, India on February 9th, 2004 							
Om Hrim Sri Bahubali Swami Namah							

& Parso

OM

Mahavir Swami

Shrimad Rajchandra

Charan

Shrimad Rajchandra - Chitrapat						
Third Floor Shrimad Hall – Dhyan – Mandir						
Special marble structure						
60" x 30"						
Painting						
AGASH						
 Charan (Paduka) – size 7" Om & Mahavir Swami Idol at the top 						

Mantra

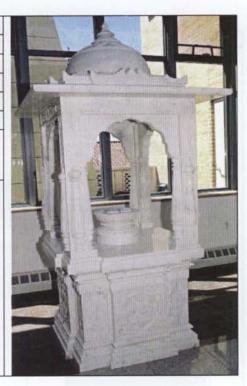
36 245000-22-034 424-253 2010401001001001000 030 62 30001102 42493 44860.

Sahajatma Swarup Paramguru Atam Bhavana Bhavata Jiv Lahe Kevalgyan Re Paramguru Nirgranth Sarvagnadev

Name	Jin Kushal Suri			
Floor	Fourth Floor			
Placement	Dadawadi			
Height	15 "			
Material	White Marble			
Place of Making	Jaipur, India			
Special Notes	• Charan – size 7"			

Ashtapad Maha Tirth

This will be located on fourth floor in the Dadawadi Area. The mountain will be made of natural Crystal Stone and Idols will be carved out of various Gemstones at Jaipur. This will be installed in place in May 2007. (For further details see other articles in the Souvenir.)

SECOND FLOOR – PAT– ART WORK				
MARBLE	PAT 6	W"x H"		
PAT # 2	Delvada	62"x42"		
PAT # 3	Girnar	40"x42"		
PAT # 4	Shatrunjaya	52"x42"		
PAT #10	Sametshikhar	52"x42"		
PAT #11	Pava puri	50"x42"		
PAT #12	Ranakpur	62"x42"		
SILVER P	AT			
PAT # 5	Champapuri	68"x30"		
PAT # 9	Shankheshwar	68"x30"		
ARTWOR	K – PAINTINGS			
1. Nem Raj	ul Procession -	100"x40"		
2. Panch K	alyanak (5) paintings			
A. Chhya	van	50"x32"		
B. Janma		50"x32"		
C. Diksha	ì	50"x32"		
D. Keval		50"x32"		
E. Nirvan		50"x32"		
3. Shri Mal (7) painting	navir Swami S	27"x42"		
A. Indra –	5 – Roop			
B. Bal Kro				
C. Family				
D. Brahm				
	coshiyo Nag			
F. Chanda				
(2017년 요금원)(10일 출위 10일)	thapna Samovsaran			
4. Jain Arty	vorks –			
(8) paintin				
Abstract de	_			
(Size for		28"x28"		
(Size for		28"x28"		
5. Vis – Sth	nanak	52"x42"		
6. Siddhi C	hakra	52"x 42"		

	202
THIRD FLO PAT- ART W	70.F. T. T. T
Temple Walls	Either Marble or
PAT area	Painting
	0.50
12 Bhawna	
2. Bhamati PAT area	Either Marble or Painting
4 Bhawna	
A. Maitri	
A. Pramod	
B. Karuna	
C. Madhyasth	
2. Flat Gokhalas	Painting 4 14"x24"x1"
A. Om	
B. Rim	
C. Shrim	
D. Arhum	
3. Temple Main Gokhalas	Marble 19"x24"x7"
A. Nav Devta	
B. Panch Parmeshthi	
C. Panch Meru	
D. Jeen Vani / Shruti Skandh	
E. Kesar/ Gandodhak	
4. Hallway Temple Wall	4 Temple Photographs
A. Bawan Gaja	
B. Mangi Tungi	
C. Kundal Pur	
D. Mahavirji	
5. Lobby –Both walls	Painting 6 to 8
(Temple wall/ stair wall)	
A. Jamboo Dweep/ Teenlok	
B. Sansar Chakra	
C. Shat Leshya	
D. Sansar Darshan	
E. Gati 4	

	ARTWORI	K – INTERIOR DECORATION – THEM	MES
FLOOR	PLACE	ART WORK	THEM
CELLAR	HALL	ART GALLERY	
1st FLOOR	BACK VESTIBULE RESERVED	ELEPHANT & DWARPAL JAIN CHINHA	1. ANEK. 2. ACAD
2 nd FLOOR	AREA LECTURE HALL UPASHRAYA	NAVKAR MANTRA	3. COSM 4. ECOLO 5. GEOG
	LOBBY A	TIRTH DARSHAN PILGRIMAGE	6. HISTO
	LOBBY B	AHIMSA, JEEVDAYA NON-VOILENCE	7. LITER 8. PHILO
3 rd FLOOR	HALLWAY	TEMPLE PHOTOGRAPHS GYAN DARSHAN SHRIMAD RAJCHANDRA	9. SCIEN
	LOBBY A	JAMBOO DWEEP/TEENLOK SANSAR CHAKRA SHAT LESHYA SANSAR DARSHAN GATI 4	10. OTHE
	LOBBY B	CHARITRA – TAP	
4 th FLOOR	DINING HALL	VEGETARIANISM	1
	LOBBY A	RESPECT TO SADHU & SADHVI SAKAL SANGH FORGIVENESS	1

TOO DE PROTOCO DE LA COMPANSION DE LA CO

Proposed Ashtapad Maha Tirth - Model

*Our Concept of Ashtapad Model

4th Floor - Dadawadi - Dimensions		Ashtapad Mountain Dimensions			
Length	25'	Height at Centre	12' 7"		
Width	14'9"	Height on Sides	9°		
Height at Centre	15' 6"	Width	14' 6"		
Height on Sides	10' 9"	Depth	5' 1"		
Skylight Width	6'	Depth from Glass	7' 5"		
Front Glass Windows	25'	Size of the Steps	5' X 1'8" X 2'6"		

			Gol	chala &	Statu	e Dimensions:			
Level	Size	#	Н	W	D	Tirthankars (Idols)	Н	W	D
1-Lowest	X-Large	2	24"	22"	7"	1 to 2 (2)	9"-11"	9"	5"
2-Lower	Small	10	14"	12"	4"	15 to 24 (10)	3"-5"	4"	2"
3-Middle	Medium	8	18"	15"	5"	7 to 14 (8)	5"-7"	6"	3"
4-Upper	Large	4	22"	18"	6"	3 to 6 (4)	7"-9"	7.5"	4"

Story Carvings:

- 1. Shri Adinath-Birth
- 4. King Bharat7. Shri Gautam Swami
- 2. Varshi Tap Parna5. Areesha Mahal Story
- 3. Samovsaran
- 6. Tapas-Kheer Parna
- 8. Naagkumar Story

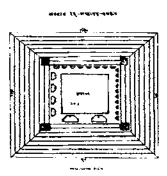
SHRI ASHTAPAD MAHA TIRTH

Introduction

Shri Ashtapad Maha Tirth (place of worship) is one of the major Jain Tirths and is situated in the tranquil heights of the snow-covered Himalayas. It is 168 miles north of Badrinath and about 5 to 7 miles away from Mansarovar on the way to Mount Kailash. Thousands of years ago, Shri Adinath Bhagwan, first of the 24 Tirthankars, attained salvation at this place. After his salvation, his son King Bharat made a palace (known as "Sinh-Nishadhya") of gemstones with 24 idols of Jain Tirthankars on Ashtapad Mountain in his memory. Ashtapad derived its name from the fact that it has eight steps to go up the mountain (Ashta means eight and pad means steps in Sanskrit). Other names for the Tirth are Ratnamay (made of gemstones) Rajatdri and Sfatikachal (the crystal palace).

Ashtapad design as per scripture

The following legend is associated with Ashtapad, describing the clairvoyance and absolute knowledge of Tirthankars. "After attaining absolute knowledge, Shri Adinath Bhagwan was delivering sermon while seated in Samovsaran. Out of curiosity, King Bharat asked if anyone out of the audience would become Kevli and be a part of forth-coming Chovishi. Shri Adinath Bhagwan replied affirmatively and clairvoyantly declared that the soul of Marichi, who was present in the audience, will become 24th Tirthankar after many life cycles and will be known as Mahavir."

Development of the concept

The Jain Center of America in New York is constructing a new building for its temple and other religious activities. As a tribute to the 24 Tirthankars and with a view to making a lasting contribution to the society, some of the devotees thought of creating 24 idols (Shri Chovishi) out of the gemstones and to house them in a "Ratna Mandir" around Gabhara wall on 2nd Floor.

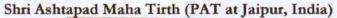
While details of Ratna Mandir were being worked out, a PAT (a picture engraved or carved) with artwork of Shri Ashtapad Tirth was seen in a temple at Jaipur, India. This provided an inspiration to integrate the Ratna Mandir with Ashtapad Tirth, which is supposed to be made of gemstones. Thus an idea was born to create a model of Shri Ashtapad Mountain along with 24 idols out of gemstones that will fulfill the desire of constructing a Ratna Mandir as well as Shri Chovishi.

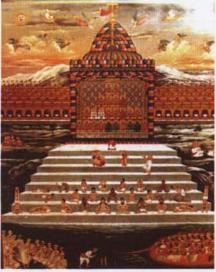
Design Development

Once the concept of Ashtapad was confirmed, the next step was to develop an architectural design of the model on the drawing board. This required further research for pertinent information. We received some leads from our religious leaders, scholars & friends including artisans in Jaipur. We collected a number of articles from old Jain Scriptures. This provided us with considerable knowledge and insight into the history of Shri Ashtapad.

The next step was to identify & earmark a suitable place to house the whole unit in the upcoming four-storey Jain Center building. In order to imitate the real environment of Ashtapad's location in Himalayas with its exposure to open sky, a decision was made to locate the unit on the

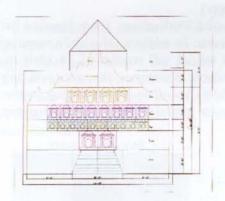
4th floor in the conservatory (Dadawadi). The 4th floor being the top floor has a skylight and front windows giving a semblance of openness to the sky. This was the best location for Ashtapad.

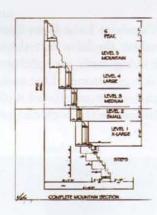

Now an architectural design was developed to a scale based on the available space. The original Ashtapad is omni-directional (four-sided) but space constraints forced us to make a unidirectional unit viewable only from the front. The height & width of the mountain was determined according to the space available in the conservatory.

Based on the religious verse, idol positions were determined for a unidirectional unit in 4 horizontal rows, one above the other. Dimensions of the idols will depend on the available space in each row. The next step was to carve suitable niches in the mountain for each row and position the idols inside the niches. Each niche will have a base, an arch, and à dome that resembles a small Gokhala. In the final unit, the front part of the Gokhalas will be sculpted in the mountain itself.

Model Making

A series of progressive prototypes were developed to experiment with various materials, layouts, designs and dimensions. These prototypes also helped in visualizing the ultimate design of the model of Shri Ashtapad. The first two original prototypes were flat, made out of serpentine stone. In the initial models, idols were installed in the individual Gokhalas, carved in the mountain.

Initially, stories were carved as two-dimensional units at the base in front of the mountain in first two prototypes. As the concept matured, eight of these carvings depicting various stories were carved into three-dimensional units, which will be located in front of the mountain.

Model In Making

Mountain

The mountain is the main body and is made of crystal quartz. Various pieces were assembled to provide a sloping pattern on the front & sides in order to replicate the effect of a real mountain. Eight steps are constructed in the center leading to the first row of the Gokhala. Just above the topmost step, 24 Gokhalas are sculpted out of the mountain itself wherein the idols will be housed. This model is built to 1/5th scale compared to the final unit. The final model will also be adorned with a Kalash and a flag on the mountain-top. The wall at the back will be suitably decorated to depict the open sky. It is intended to create an effect of snow-capped mountains by appropriate measures. The weight of the mountain will be 10 tons.

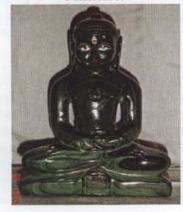
Gokhalas

There are 24 Gokhalas of varying sizes carved into the mountain. Two are extra large, four are large, eight are medium and ten are small. Two front pillars of each gokhala have carved images of devotees (chamardharis or whisk carriers) praying to the God. The domes and arches are also carved with decorative art work.

Idols (Figurines)

24 Figurines have been carved to represent the 24 Tirthankars. Each figurine has its own symbol carved at the base that identifies the idol to a viewer. In addition, the idol's name will appear at the base along with the gemstone name. The final model will consist of 24 idols made from different color gemstones. Due to limitations of the available gemstones, the color will not conform to the original color associated with each Tirthankar. Idols are arranged according to the religious rules. Dimensions and positions vary according to the space available within the arrangement.

Malachite

Smokey Quartz

Shri Adinath Bhagwan

During the third Aara (Era) of "Avsarpini kaäl", King Nabhiraj and Queen Marudevi ruled over the land of Bharat-kshetra. When the Soul of Bhagwan Rishabhdev took its place in the womb of Mata Marudevi, she had a vision of 14 auspicious dreams in sequence. The Queen gave birth on the eighth day of second half of the month of Chaitra. The first Tirthankar was endowed with the three-fold knowledge of Mati, Shruti and Avadhigyan. On the twelfth day Indra named Bhagwan as Rishabhdev based on the first vision of a Vrishabh (Oxon) in the Queen's dream.

When prince attained adulthood, he was married to Sumangala and Sunanda. Sumangala gave birth to Bharat and Brahmi. Sunanda also gave birth to Bahubali and Sundari. After Nabhiraj, Rishabh came to throne and became King. He ruled well and taught Yugliks (Couple) – Ashi, Mashi and Krushi - various arts & crafts, languages, commerce, agriculture and relationships and established a good society. As life went by, he decided to renounce the world. He plucked all his hairs and bowed down to the liberated Souls.

Janma Kalyanak

Parna

Varshi Tap Parna

While fasting continuously for over a year, Rishabhdev reached the city of Hastinapur. King Shreyanskumar, grandson of Bahubali, bowed down and offered him fresh sugarcane juice. This is how Rishabhdev ended his year-long fast. The entire universe resounded with the words Aho Daanam meaning best donation. Since then the tradition of Varshi-Tap Parna has been followed.

Kevalgyan & Nirvana

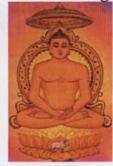
A considerable amount of his time was spent in the highest kind of meditation. Sitting under a Ryan tree in deep meditation he attained Kevalgyan (absolute knowledge). Indra & other Gods thronged there to celebrate the fourth Kalyanak (Kevalgyan). They constructed a divine Assembly Hall known as Samovsarana for Adinath Bhagwan's first sermon.

When he learnt that his life was to come to an end, he went atop Mount Ashtapad along with 10000 Jain Munis for santhara (fasting unto death). After six days of fasting, Bhagwan attained Nirvana (Salvation).

Samovsaran

Shri Adinath Bhagwan

Bharat Chakravarti

Bharat was the eldest son of Adinath Bhagwan. He was obsessed to be a Chakravarti. He demanded his brothers to yield to his power. This was followed by famous Bharat/Bahubali fight. Bahubali was very much disturbed to learn that Bharat has tried to use the ChakraRatna. He raised his strong arms to punish Bharat but then he realized that he was the son of Adinath Bhagwan and should observe non-violence and renounce this materialistic world like his father. Without lowering his arms, he plucked his hairs and became a monk. Subsequently Bharat became Chakravarti.

Upon hearing of Nirvana of Adinath Bhagwan, Bharat went to Ashtapad Mountain to pay his homage. Overwhelmed by grief, he lit the funeral pyre. After cremation, he decided to construct a Ratnamay Palace in the memory of Adinath Bhagwan on Ashtapad Mountain where he installed statues of 24 Tirthankaras as per description given by Shri Adinath Bhagwan during a sermon.

Bharat Chakravarti

Areesha Mahal

Areesha Mahal

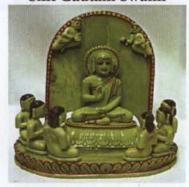
Once, King Bharat, looking in the mirror (in Glass) adored himself and the jewels that adorned him from head to toe. Suddenly, it struck him that his handsome looks were only skin-deep and illusionary. True beauty, he realized, did not lie in material possessions, came from within. Thus the King was able to break away from the bonds of Karma and attained Kevalgyan immediately. King Bharat was the last in his family to attain Moksha.

Gautam Swami

Indrabhuti of Gautam Gotra, was well versed with Vedic knowledge, became a disciple of Mahavir and along with his 500 followers established Chaturvidh Sangh. Shri Gautam Swami became head of all monks and nuns as first Ganadhar at the age of 50.

When Gautam Swami learned about Bhagwan Mahavir's Nirvana, he broke down with grief. He went on lamenting when all of a sudden he realized the folly & futility of it and at that moment he attained absolute knowledge.

Shri Gautam Swami

Tapas-Kheer Parna

Tapas Story - Kheer Parna

Once Bhagwan Mahavir said in his sermon, "Anyone who will scale Mount Ashtapad and offer prayers to all the 24 Tirthankars will get salvation". When Gautam Swami learned this, he decided to go to Ashtapad. At this time 3 Tapas, each having 500 disciples, were trying to scale Mount Ashtapad. With the help of spiritual power (Labdhi) - holding the sunrays as rope – Gautam swami scaled the Ashtapad Mountain. Next day morning when he came down, all 1503 Tapas, impressed by his achievement became Mahavir's disciples. All the Tapas were fasting for 3 days so Gautam Swami arranged for Kheer Parna. As the quantity of Kheer was not enough, he put his thumb in the vessel so that everyone could do Kheer Parna. Since all Tapas had pure heart & mind, all of them became Kevli.

Naag Kumar & Sagar's Sons

King Sagar had sixty thousand sons. Impressed with the beauty of Ashtapad Palace these princes wanted to provide protection. The Princes decided to dig a trench around the mountain and fill it with the holy water from the Ganges. This disturbed Naag Kumar Dev so he came out and with his flame he reduced all 60000 princes to the ashes.

Naag Kumar & Sagar's Sons

Ravan - Mandodari Bhakti

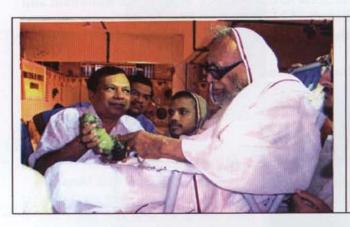
Ravan went up the Ashtapad Mountain with his wife Mandodari. Filled with joy she went up the mountain dancing while Ravan played Veena. Accidentally a wire from Veena got loose and broke. Thinking his wife may stop dancing, he pulled out a vein from his arm & replaced the wire. This way he kept playing Veena till they arrived at the top of Ashtapad. They performed pooja and offered prayers to all the idols. This way Ravan attained Tirthankar Gotra & a place in upcoming Chovishi.

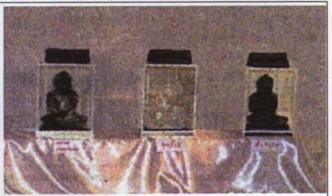
Exhibit at Mumbai, July 2003

Exhibit at Surat, April 29 to May 1, 2004

ન્યૂયોર્ક લઈ જવા પૂર્વે સૂરતમાં લવાયેલી રત્નો જડિત ૨૪ તીર્થંકરોની પ્રતિમાઓ

(પ્રતિનિધિ) સૂરત, તા. રહ સદીઓ પુરાજ્ઞા જૈન ધર્મની ભારતીય સમાજમાં એક વિશિષ્ટ પ્રતિભા ઉપસી છે. ભગવાન મહાવીરના સિદ્ધાંતોને સંપૂર્ણ વરેલા જૈન સમાજ અત્યાધુનિક વિજ્ઞાન સો પણ કદમ મીલાવીને ધર્મનો પ્રચાર કરે છે. જેના ભાગરૂપે જ ૨૪ તીર્થંકરની સાચા બહુમૂલ્ય રત્નોમાંથી બનાવવામાં આવેલી ૪૦ જેટલી અમૂલ્ય પ્રતિમાઓ ન્યુયોર્કના મંદિરમાં લઈ જવાય એ પહેલા સુરત શહેરમાં દર્શન માટે લાવવામાં આવી હતી.

દુનિયાભરમાં કલાત્મક મૂર્તિઓ બનાવવા માટે પ્રખ્યાત સ્થળ જયપુર ખાતે સાચા રત્નોમાંથી બનાવવામાં આવેલી ૪૦ જેટલી મૂર્તિની વિગતો મુજબ મૂર્તિ બનાવવા માટે મુખ્ય હિસ્સો કિસ્ટલ બ્રાઝીલથી મંગાવવામાં આવ્યા બાદ પાંચ વર્ષ પહેલા મૂર્તિ બનાવવાનો પ્રારંભ થયો હતો. જેમાં હેમરલ, રૂબી, ટોપાઝ, મરકસ, એમએસસીસ વગેરે સાચા રત્નોનો ઉપયોગ કરવામાં આવ્યો

ક્રિસ્ટલ બાઝિલથી મગાવાચા બાદ પાંચ વર્ષ પૂર્વે મૂર્તિઓ બનાવવાનો પ્રારંભ થયો હતો

છે. ભારત ભરમાં સંભવત સાચા રત્નોમાંથી આવી અમૂલ્ય મૂર્તિ ભાગ્યે જ જોવા મળી શકે. કોઈપજ્ઞ ઉંમત અંદાઝી ન શકાય એવી ૨૪ તીર્થંકર ભગવાનની અલગ- અલગ પ્રતિમાઓ ન્યુયોર્ક ખાતે જૈન સેન્ટર ઓફ અમેરિકા દ્વારા નિર્મિત કરવામાં આવી છે. જેના દર્શન આવતી કાલ સુધી શહેરીજનો કરી શકશે. ત્યાર બાદ પ્રતિમાઓને સીધી ન્યુયોર્ક લઈ જવામાં આવશે.

સામાન્ય રીતે ભગવાનની પ્રતિમાઓ પથ્થરમાંથી કે આરસમાંથી બનાવવામાં આવતી હોય છે પરંતુ સાચા રત્નોમાંથી એકી સાથે ૪૦ જેટલી પ્રતિમાઓ બનાવવાનું ભગીરથ કાર્ય જૈન સેન્ટર ઓફ અમેરિકા દ્વારા પાર પાડવામાં આવ્યું છે. હાલમાં ન્યુપોર્ક ખાતે બની રહેલા જૈન મંદિરમાં આ પ્રતિમાઓ પ્રસ્થાપિત કરવામાં આવશે. મૂર્તિની લંબાઈ લગભગ ૭ થી ૮ ઈચની છે.

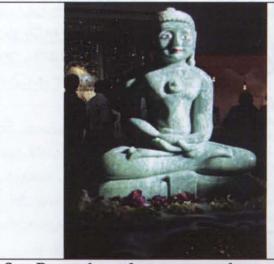
આવતી કાલ સુધી અઠવાલાઈન્સ ખાતે સ્થિત જૈન મંદિર સામે પ્લેઝન્ટ પ્લાઝા બિલ્ડીગની બાજુમાં આવેલા જૈન ઉપાશ્રય ખાતે અમૂલ્ય પ્રતિમાઓના દર્શન કરી શકાશે.

Exhibit at Palitana, January 4-5, 2005

Exhibit at Ahmedabad, January 7-9, 2005

Sun Rays adorned statue everyday at 4:10 pm | Long queue of people waiting for 2/3 hours

Devotees come for a 'darshan' of a miniature model of the largest-ever Ashtapad Tirth, comprising idols of 72 Jain Tirthankars, at Hutheesing Jain temple in Ahmedabad on Sunday.

Rare miniature on display at Jain temple

TIMES NEWS NETWORK

Ahmedabad: A miniature model of the largest-ever Ashtapad Tirth of its kind, comprising idols of 72 Jain Tirthankars made of precious and semi-precious stones, is on display at the Hutheesing Jain Temple here, this

The original Tirth, which will be set up in New York in 2006, is under construction at Jaipur. About 12.5 feet in height and 14.5 feet in breadth, it is being made of 80 kinds of precious and semi-precious stone

The raw material is mostly being imported and 30 tonnes of crystal has been acquired from Brazil, of which

12 tonnes will be used for the Tirth.

The stones being unique and colourful, a miniature model is being displayed at various Jain temples in Palitana, Surat, Ahmedabad and Mumbai.

અષ્ટાપદ મહાતીર્થનું રહસ્ય ઉકેલવાવ્યાપકસંશોધનની જરૂર

અમદાવાદ, શનિવાર જૈનોના ત્રેવીસ તીર્થંકરો જ્યાં નિર્વાલ પામ્યા તે પર્વતો ગિરનાર, પાવાપુરી, સમેતશિખર અને ચંપાપુરીનું ઠેકાશું તો મળે છે અને આ તીર્થો જૈનોની યાત્રા અને ભક્તિથી સભર પણ રહે છે. પરંતુ સૌથી પહેલા તીર્થંકર આદિનાથજી ૠષભદેવ જ્યાં નિર્વાણ પામ્યા હતા તે અષ્ટાપદ તીર્થ ક્યાં છે તે આજે પણ એક કોયડો છે. પ્રાચીન ગ્રંથોમાં આધારભૂત રીતે અષ્ટાપદ તીર્થનો ઉલ્લેખ છે પરંતુ આ તીર્થ ક્યાં છે તે સ્પષ્ટ રીતે જાણવા મળી શક્યું નથી. અમદાવાદમાં આજે આ વિષય પર વિમર્શ માટે સેમીનાર યોજવામાં આવ્યો હતો.

ગ્રંથોમાંથી નીકળતી કડી મુજબ અષ્ટાપદ તીર્થ હાલના તિબેટના કૈલાસ માનસરોવર વિસ્તારમાં હોવાનું મનાય છે. ભરત હંસરાજ શાહ નામના ભાઈએ અષ્ટાપદ તીર્થ શોધવા માટે પાછલા વર્ષોમાં ત્રણ વખત કૈલાસ માનસરોવરની મુલાકાત લીધી છે. આજે પરિસંવાદમાં તેમણે તેમના લીધેલા સંભવિત અષ્ટાપદ તીર્થના કોટોગ્રાફ બતાવ્યા હતા. તેમનું કહેવું છે કે ૧૯૯૩માં જ્યારે તેઓ સૌ પ્રથમ વખત કૈલાસ યાત્રાએ ગયા ત્યારે તેમને અપાયેલા સરકારી પુસ્તકમાં અષ્ટાપદનો ઉલ્લેખ હતો. તેમણે કૈલાસ યાત્રા દરમિયાન નંદી પર્વત જોયો અને તેમને લાગ્યું કે આ કુદરતી નહીં પરંતુ માનવસર્જિત પર્વત છે અને શક્ય છે કે અષ્ટાપદ તીર્થ અહીં હોય. ઉલ્લેખનીય છે કે નંદી એ તીર્થંકર ઋષભદેવનું લાંછન છે.પોતાની માન્યતા અને શોધને આગળ ચલાવતા તેમણે ૧૯૯૬ અને ૧૯૯૮માં ફરીથી કૈલાસની મુલાકાત લીધી જેમાં તેમણે બીજા યાત્રીઓથી અલગ થઇને એક ગાઇડ લઇ સંશોધન કર્યું. આ માટે તેમણે લેખિત બોન્ડ પણ લખી આપવો પડ્યો. શ્રી

આદી તીર્થંકર ૠષભદેવના પુત્ર ચક્રવર્તી ભરતે અષ્ટાપદ સ્થાપ્યું હતું

શાહે આ વિસ્તારોના પુષ્કળ ફોટોગ્રાફ પણ લીધા છે જે તેમણે આર્કિયોલોજી વિભાગને બતાવ્યા તો વિભાગ તરફથી એમ કહેવામાં આવ્યું કે આ ફોટામાંના પર્વત કુદરતી રીતે રચાયેલા છે. પરંતુ શ્રી શાહનું કહેવું છે કે જે રીતે ચીલીના પીરામીડ કુદરતી માનવામાં આવતા હતા પરંતુ માનવસર્જિત હોવાનું પછીથી સિદ્ધ થયું છે તેવુંજ આ કિસ્સામાં બનવાજોગ છે. તેમનું કહેવું છે કે અષ્ટાપદના સ્થળે ૠષભદેવના સો પુત્રો અને દસ હજાર અનુયાયીઓની હાજરી હતી. આ એક વિરાટ તીથે ક્ષેત્ર હતું. અહીં બરફમાં હાલ ૭૨ જિનાલયો દટાયેલા પડ્યા હોવાની એક માન્યતા છે

અષ્ટાપદ તીર્થ આદિ તીર્થંકર શ્રી ઋષભદેવજીના પુત્ર ચક્રવર્તી ભરતે સ્થાપ્યું હતું.તેમણે અહીં રત્નજડિત મહેલ બાંધ્યો હતો જેમાં જૈન તીર્થકરોની ૨૪ મૂર્તિઓ હતી. આજે યોજાયેલા પરિસંવાદમાં કો. લતા બોથરાએ તેમના સંશોધનના આધારે એવી માહિતી આપી હતી કે પ્રાચીન સુમેરુ મંદિરો અને અષ્ટાપદ તીર્થના વર્શન વચ્ચે સામ્યતા જોવા મળે છે. રાજસ્થાનના ભાજપના જૈન સંસદસભ્ય શ્રી પુષ્પ જૈને કહ્યું હતું કે પોતે અષ્ટાપદના સંશોધનકામમાં તમામ મદદ કરવા તૈયાર છે.ભારત ચીન મૈત્રી સંઘનો ઉપયોગ માત્ર વ્યાપાર વિષયક વાતો માટે નહીં પણ આવી સાંસ્કૃતિક બાબતો માટે પણ થઇ શકે. અષ્ટાપદ માટે કૈલાસ જવા સંશોધકોની ટીમ રવાના થાય તો પોતે પણ તેમાં જોડાવાની તેમજ ચીન સરકાર સાથે વાત કરવા માટે સેતુરૂપ બનવાની તૈયારી બતાવી હતી. જૈન સેન્ટર ઓફ અમેરિકા યોજિત આ પરિસંવાદમાં અષ્ટાપદ તીર્થ વિશે વ્યાપક સંશોધનને પ્રોત્સાહન આપવાનું, આ તીર્થ અંગે શાસ્ત્રાધારિત સંશોધનોને पुस्तडरूपे प्रडाशित डरवानुं, मे २००६ना અખાત્રીજમાં ન્યૂયોર્કમાં અષ્ટાપદજી મહાતીર્થની પ્રતિષ્ઠા કરવાનું અને અષ્ટાપદ તીર્થ વિશે જૈનોમાં જાગૃતિ આણવાનું નક્કી કરવામાં આવ્યું હતું.

તિબેટના બરફમાં ૭૨ જિનાલયો દટાયેલા હોવાનું મનાય છે પ્રાચીન સુમેરુ મંદિરો અષ્ટાપદ તીર્થના વર્શન સાથે મેળ ધરાવે છે

मुर्जि सक्ष्ट्रिय सामर युद्धका हो प्रातिभा औं है हा लेकी क्या ही अवसीहै सजरे वेस्परियारी भू सिंखा है सज़ मन में हर्सारी आंवा ही असे 2419 खटाना न लाही.

व्याद्रश्र राक्षीत्र राष्ट्रित् राजा पुत्तमाधीना ६ र्यान उरता क्यातिषु ट्यान ह स्पन् अस्ती कारला अस्ति क टार प्रमा हरीन हरी, शक्यता प्रानू-लवा हा हित्रका अधि हा-3 21/21/2 Mysin 232 のないり

できてるいろいろのかんりから ant attable told of the fire office FUGIL TO 91 24 ONLET RY HOR OF

ने स्वास्त्र कोयानुं पुत्र 32 देस के ले उल्लंब अ*ली* 3-1512 415 2152 60. में अली राष्ट्र अपर \$1-45/2011 2165 2467 <u> असंग्रह्मा छ अन्यका</u> Was tome word as will a संध्य कारी सारीय इस्पना

हिनेड प्राप्तेमा केरली अवनेषुक्त एक प्रवास उक्ताप्तिम THE THE THE THE PARTY SEE SEE TO WEST मिर्देन काल दारा नहा मुक्त केलू मा कार करें मिया विशासकारी प्रशासनाथी n.

Ansat Ester of Afrit track परभंगान्य का मिर्यहास्याः नार् परभागः। का हिम रही बुँदी ज्याप प्रस्थाय प्रत्यू में अना अत्तामाना दशीन स्टरी indry riseses (Chistis cianta) का काम्बही ।भाक्त अर स्वतः

कांतरने कार्नहराया राज्यात्रमहान) दम्मकाने टामनारी व्यत्मेशी प्रमूलना अगिमदेनों मामनदाय ही त्याने बना अध्यमने क्यांत क्षांतस धानाशीही E: बिस्टाई माद्री -- Quiowing 128 % विकास का जार क्वरीश्रम् ना व्यमुहायाली

क्या अटबार भी भीत का अभी सामाल न होय

. ₹

. दिसम्प्रभ

त्येची कान्यताच कार्यो धे. अन्त अन अतिकानी हत्रीनीय म बामया काममत्त्रवानी वहनीय तेनाती क्रामाय वहार में प्राचीय क्रमांवया पुत्रती अवाश यामली . व्यनाई डाक्टन द्याय म्हेगरम ती द्वारा पुरतीय होया हते पर क्रियम क्रमधा क्रम्मीनी क्रमीय हाली . कार्रे मेर्ड हो. क्या ह्यी तत्त्वपूर्वाभीप भारता-

हात्रताम अह कलाप्यां है भेजनाराजीमा हरोग गरि असतरमां @ देवले अह ं व्यापारं क्लेकामा नारा अस्ति वा व्यक्तानु अाराम पाडेमा अराख माठा आहाता." प्रमा भित्रता ताहित भिर्भ में मालाका कार्यहमा कार्यहमा कार्यहर भारतताला ट्याडियमा मिल्या के कार्य के ही अरंदी अब दातने खर्म अमात हर Comare अनितरेटका क्षांची केलशाचीह पाडवह १६६ मण्याप्याध्या पा<u>र्वा</u>

Quotes from Visitor Book

क्रमार्थिहारी वैस् क्रावार्य हैशामां यात्र ३५१ म्ह्रीकियां श्री स्वराण पाद्यी क्रावां वह क्षेत्र-श्रेमेल्ड आ स्वस्तात्र तरी प्रथ

Setting up Ashtapad Mahntinth in New York is creating history. It will be a spiritual budge between Shah & MST / East & west Which will glotalize the Tinnam (Atlanott)

कामिक तो धनाक्ष हैरा स्म विमाध किया प्रित्सियी सन्दर्स प्राथ न देशे प्राय कार्या सहा त्रामां कार्या प्रतिभागी विश्वभाग होय त्रा क्ष्य विमाने भेरतायनाः—

अध्याकी केंद्रियादिकार ने अध्याकी केंद्रियादिकार ने अध्याक केंद्रियादिकार केंद मिलमुग्ना पंचमञ्चारा पण हुटानी बारी त इसमें उचारी उनेहम मयनरम्य उपहासन ग्राम इसमें उचारी उनेहम मयनरम्य उपहासन ग्राम इसमें उचारी इसमें हु भारा उचा त्मदाना देशमी हमस्यता करने ब्रामिनी क्यापना प्रासी करनेश्वर बेम पण क्या सिनिनी क्यापना प्रासी करनेश्वर बेम प्याम बाहेर गाम करनेता पुर्थमा प्रास्ते उपायी सामात स्मिना हश्चन झाने पोलमा तेमक वन्नारा केवा सर्व्य कुट्योमी क्यात्मारात्र इसम्यता करने प्रायशे जा विमोह का समा

withing to open all my intelling to open all my intellectual support to make this project generate when spin heal in the western with Dr N. P. Jim

29:80 2nd 21 Directing of Hans on Directing of Contract of Contrac

(द्याराजनसार के क्लिक्ट्रा) हता, हरी, क्लिक्ट्रा प्रीक्स क्लिक्ट्रा) काल्क्स क्लिक्ट्रा प्राच्या क्लिक्ट्रा) कालक्स क्लिक्ट्रा क्लिक्ट्रा (इस्ट्रा क्लिक्ट्रा)

भूतिकोनी कातमाता काउद्धि है यह आरी मूर्तिही, प.पू.कात्माचे अरक्षाविपाल काअस्ताविक म मार्डिहेनायामा)का पुरावताओ स मार विनेट्ड जरी

Quotes from Visitor Book

नाव वर्ष के प्रधान आरतार में इतनां व्युक्टर भीरका आकर्षक श्रातियां को दर्भन वास्तव में ब्युत ही कार्यक री भेश यहाँ सारम्यावयं कार्या आविक दुना।

जाताकारा

जापने इस यहा बेटे जीवो

को भी दर्शन करना कर जीवन सफत कनाया में प्रतिभागि चिदेश में जाकर सर्व जीवन को शिप्रतासे लिप्र पार घर में शापि एवं मेंग्रा प्राप्त करवाले एवं नाप अस्य मेर आपके परिजना को भी अतिहा जिती जात हो थिए थुमेन्द्रा परमात्मा स्टीस भोगे निरुषी या भारिष्रभाष्ठीवी में सार्व

अभाग हर्यन यमाडवानुं कार्याधि नी कार्यो उपर कार्य- माणी शृहर अभागा हर्यन जमाणां अयमधार यह रसाह

This Join Tir Harkay and
Ashtopred, Put in wonderful
Anty Carrier in 72 different
PATANS of different combines
Privides another wonder of the holds
Jain Scripelines are best so for at-

Chief Jutheren Sumendalle Justice Guman Moltochlag Frace Mifforn Rajestin हरह प्रतिमा पुजन क्षेट्ट गर्ड नामेता.

हार्कामां किल्ह्यातमा निज वाणिन वामित क्या क्षेत्रका किल्ह्यातमा निज वाणिन वामित क्या किल्ह्यातमा निज क्या किल्ह्या क्या किल्ह्या क्या किल्ह्या किल्ह्या क्या किल्ह्या किल्ह्या किल्ह्या किल्ह्या किल्ह्या किल्ह्या क्या किल्ह्या किल्ह्य

ट्राइस्ट्राम् ह तरे! क्राइड्रा २ दित देनी क्राइट्रा उनावद्रात क्राइम् दाने! के के अल्पेस्ट्रा शहराकावन ट्राइड्रामनाः हम्मद्राताचारामा. रह्म. विद्राप्ताले अन्ता क्राइड्रामनाः हम्मद्राताचारामा. रह्म. विद्राप्ताले अन्ता

It is a wind boggtong
Incredible! I have never
seen anything lite it. My
his to India is well worth

or 841 marger of 410

Kalpana Shalh

हार हो, कुर्ग राज्ञाला अहीबा कडाकड़ो को उराज्ञाताह पाहां या उजावा उराज्ञा उराज्ञा कार्या अंत्रेश उराज्ञ ज्याय जार्य उराजे ज्येनमञ्जाहत्

अभ्य = 10 टार्य अन्य ही क्यांटी क्रक्यंती इभियामा क्रिया मंडी भने

- 40		
/(2 8	一段	1 5 3
799	न जिल्ला जिल्ला	专品多
12 5	中 1000年	5 mm 2 -
15/2	क्ष प्राप्त के कि	£ 1 3 2
22/8	1 to 2 to	3 2 3
25	SEL WELL	1 2 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1
C Par C	一直 中国 是 是 是 是 是 是 是 是 是 是 是 是 是 是 是 是 是 是	18 0
1233	1 6 5 7 5 6 5 G	575 4
2001 2000 2000 2000 22 2000 20 2000 20 2000 20 2	तका स्वामान् दर्शन मेया मानद्दिन्। नोद्दां फेवमां अल सेन डो झात्माप्ट इन दर्शन प्रति मन्यने सम्यग्द्रश् स्रोक्ता को स्वामीसाद्द को निर्ध प्रति है प्रका ध्र मोममे ज्याने आकाश्य को निर्ध प्रति है प्रका प्रति शु कासने नुट मोभू भो है की. पु.सुबीद्व फर्लापूर्ण सु. स. माः समुद्दायन	हुनायान्त्र पहेसे क मारस्य कहि। उना करा मित्र उर्देश: नुद्राम पत्र स्था पर्द्राम
	15 15 15 15 15 15 15 15 15 15 15 15 15 1	1
	黄原世 号 清蒙	157 7
F 0//3 3	18 A. 18 A. 18 A.	(g) 540°
युव्य स्वास्त्र	1 是你是	1 F/C
S CH TO BY	西海军网	की या है। उस्स्थान
THE PROPERTY OF THE PROPERTY O	6 € 5 3 5 5 7 € 3	100 mg
[\$ 5. E]	क कि म	Hog &
7 6 29 7	五年一日	3 7
25, 26, 26, 26, 26, 26, 26, 26, 26, 26, 26	43 50	EP COS
6 4 5 g	जिस्ते व स	W 2 2
10 2 The Co. 10	1	To the second
20 4 种种心理解摄影器。		

D) अमरायह मी बरामाती के हाथ अमेरीडाजी अधियात लाभि मेरेन तीहर अली मर WINDLY CHARIN 1 すちらへてマラ 大品行马 医大大人 र्भात कर्मर रमह जिल GHUISA

Quotes from Visitor Book

JAIN CENTER OF AMERICA-NY HISTORY

"JAIN CENTER OF AMERICA – NEW YORK" is the first Jain organization established and registered in North America - USA. Presently flourishing center had a modest beginning under the leadership of Dr. Narendra Shethi and few others in year 1965. Few Jain families used to meet at residence of different families for Bhakti Bhavna, Samayik, and Pratikraman and for special events/functions at Columbia University, Indian Consulate or at other Secular Halls. In year 1973 Dr. Narendra Shethi – President of Jain Center of New York, announced to build a temple during the Diwali celebration function and Gurudev Shri Chitrabhanu envisioned the temple as something more than a place of worship but also a center of communication, with other faiths. This news was published in New York Times, the renowned newspaper of New York & USA. (See Appendix –A)

Soon the wheels started rolling. Shri Dinesh Chheda and Shri Bhavanji Lodaya made an arrangement to bring Pratimaji (Idol) of Shri Mahavirswami from Plaitana through their father–in-law Shri Nayak Jethabhai, a trustee of Sheth Keshavji Nayak Palitana Charities Trust. The Pratimaji of Shri Mahavirswami was shipped from Bombay by ship 'Hoegh Dyke' in November 1974 and was installed at Jain Meditation Center, New York in December 1974. (See Appendix –B). In seventies New York Jain Sangh benefited in learning Jain Philosophy and Teachings under the spiritual guidances of Gurudev Shri Chitrabhanu and Guruji Shri Sushilkumarji.

Jain Center of New York was re-named as Jain Center of America – New York and registered as Religious Non-profit Membership Corporation in New York in April 1976. The principal goal of the organization was to fulfill religious needs of Jain community of New York –Tri-state area. The motto of the organization is:

"We believe in Truth & Non-Violence" and "Live and Let Live."

However a temple remained a dream up to 1980. Finally the community leaders and officers of Jain Center of America, Dr. Mahendra K. Pandya. Shri Anand Nahar and Shri Kamal Surana decided to purchase a building at 43-11 Ithaca Street, Elmhurst, NY on February 10, 1981. The Pratimaji of Shri Mahavirswami (our Mulnayak) was installed in the temple building in spring of 1982 after necessary renovation.

A small group of people under the leadership of Shri Kanubhai Lakhani, Shri Vinay Vakani and Shri Jayendra Shah started Bhakti-Bhavna every Friday night at this location. The Bhakti-Bhavna program became very popular in eighties due to devotional Bhakti by Shri Vinodbhai Shah, Shri Harshad Doshi and Shri Nareshbhai S. Shah. People eagerly awaited Bhakti-Bhavna of Fridays. More religious activities like Bhavna, Snatra Puja, Samayik, Pratikraman etc. were performed at the temple. The temple became a focal point for all Jains - young, Adults and seniors; Swetambars, Digambars, Sthanakvasis etc.

The center started regularly observing Paryushana Parva, Das Lakshna Parva, Samvatsari Pratikraman (Kshamapana), Janma Kalyanak of Mahavirswami, Mahavir Nirvan Din (Diwali), Aaymbil Oli, Chaitya Paripati, Akhand Jaaps, Samayik, monthly recitation of Bhaktamar Stotra with five smarans etc. at the temple as well as Auditoriums of Schools or Colleges, to accommodate ever growing crowd.

The center set a trend by inviting spiritual Leaders and Scholars like Gurudev Shri Chitrabhanu, Guruji Sushilkumarji, Shri Triputi Bandhu, Acharyshri Chandnaji, Shri Roopchandji, Shri Manakmuni, Shri Jinchandrasuriji, Shri Atamanandji, Shri Bhattaraakji, Pandit Shri Dhirajbhai Mehta, Dr. Kumarpal

Desai, Shri Kiranbhai Parekh, Rajendrabhai Shah, Smt. Sunandaben Vora, Dr. Rajnikant Shah (of New Jersey), Shri Chandrakant Mehta etc. for Parvushna Parva and for summer lectures.

Over and above regular events several Poojans such as Shri Bhaktamar Poojan, Shri Gautamswami Poojan, Shri Parshwa – Padmavatidevi Poojan, Shri Siddhachakra Poojan, and Shri Rushimandal Poojan etc. were performed at the temple. These poojans were performed by renowned vidhikars such as Shri Babubhai Kadiwala, Shri Shashikant Mehta, Shri Rajendrabhai Dalal, Shri Narendrabhai Nandu, Shri Daga and many others including our own Shri Nareshbhai S. Shah. We also had Bhav Yatras of Shetrunjay by Smt. Bhartiben Shah and one lakh (100,000) Navkar Mantra Jaap at our temple.

The members of JCA visited several temples of USA and Canada such as Toronto, Chicago, Pittsburgh, Washington DC, Boston, Allentown, and Siddhachalam New Jersey as pilgrimage or as Chaityaparipati after Paryushana Parva and performed Snatra Puja / Panch Kalyanak Puja at various towns from 1981 to present.

Jain Center organized classes to teach Jain religion to young kids through pathshalas. We had able guidance from Shri Chandrakant Shah, Smt. Susmitaben Mehta, Smt. Jayanaben Mehta, Smt. Bhartiben Shah, Dr. Meeraben Kothari, Dr. Jyotiben Gandhi, Urmilaben Sanghvi and others.

During the above period there were number of Tapscharyas like Atthais. Mas-kshamans, Ayambil Olis and Varsitaps. Parna with entire Jain Sangh followed most of the above tapscharyas. Our Sangh is fortunate to have number of Tapsvis performing Varsi-Tap, Vardhman-Tap, Ayambil Oli, Mas Kshaman & Atthais.

The center also hosted International Jain Conference on April 20, 1975 and 2nd JAINA Convention in May 28-30, 1983, when JAINA adopted their constitution. JCA revised its original constitution and approved it at the general body meeting, on November 22, 1992. As JCA kept on growing with the time—the constitution of JCA was again revised and adopted on September 21, 2001, to accommodate the needs and desires of members and to have better organization.

The space of the temple and parking became a constraint for the growing community and hence a 4.5 acres of virgin land was purchased on North Service Road of Long Island Expressway, in the Village of Lake Success. The project to build temple and community hall in the year 1998 got delayed due to governmental procedures. In the mean time in year 2000 a Sadharmik family came forward with a proposal to construct a new building at Ithaca Street. Jain Center of America and Jain Community (Sangh) accepted their proposal to build the temple building.

The existing Pratimajis from the temple were moved to Shri Kishorbhai and Ranjanben Mehta's residence and then to 45-22 74th Street, Elmhurst, NY, the place purchased by JCA for temporary temple. The building at Ithaca Street was demolished in end of year 2001. Bhoomipoojan and Shilaropan ceremonies for new temple building were performed on March 30, 2002 and July 12, 2002 respectively. Construction of building was started soon after Shilaropan of nine shilas with the blessings of Gurudev Shri Chitrabhanu.

The temple building is now completed by enormous efforts of Dr. Rajnikant Shah, Smt. Mridulaben Shah and many others over last (5) five years. The Jain Community of Diamond and Color Stone Industry donated the construction cost for the building. Jain Center of America – New York contributed funds towards furnishing of the building. The building has Shri Mahavirswami Temple (Swetambar Tradition), Shri Adinathji Temple (Digambar Tradition), Dadawadi, Upashrya / Sthanak, Shrimad Hall (Dhyan Mandir), Library (Gyan Mandir), Art Gallery, Dinning Room (Bhojanshala) and Multi-purpose Hall for seniors and youth. The building will uniquely satisfy the needs of all Traditions, under one roof of JCA.

The building was handed over by members of Diamond and Color Stone Industry to Jain Center of America on November 28, 2004 in a formal "Key Handover Ceremony" in presence of Jain Community. The Building and Upashrya / Sthanak, Art Gallery, Library (Gyan Mandir), Bhojanahala were opened on May 1, 2005 with formal "Opening Ceremony". Nagar Pravesh of the Pratimajis was celebrated with a very colorful procession and multiple floats, with a gathering of over 1,500 sadharmics on May 15, 2005.

The temple has become a real example of courage, determination, strength and unity of our community. It has fulfilled the dreams of number of community members and leaders starting from Dr. Shethi – our First President to Dr. Dilip Mukhtyar – Present Chairman. The temple complex will nurture the needs of this generation as well as future generations. It will serve as a center of religious activities, rituals and place for learning Jain religion and philosophy for our youngsters – the next generation, for centuries to come.

Let us celebrate the upcoming evens of Pratishtha Mahotsav, during June 10 – 19 2005, with our heart and soul. Let us make this temple fulfill our motto "We believe in Truth and Non – Violence". Let the temple enhance our knowledge about the Jain religion and its principles like Ahimsa (Non-Violence), Satya (Truth) and Anenkantvad (Multi faith). Let this place guide us to the path of Salvation (Moksha). Live and Let Live.

Compiled by Ramesh Lakhani.

MURTIS OF DERASAR

Compiled by: Ankit Mehta

The newly designed Jain Center of America features many brand new Jain murtis and one very familiar one. In 1981 the building housing the first Center was fully established by the arrival of a twenty-one inch marble statue of Mahavir Swami featuring his characteristic lion insignia and fair complexion. Now, nearly a quarter of a century later, this murti returns to its home fully refinished and accompanied by dozens of newly constructed statues to consecrate a new building and to inspire a new generation of Jains in New York City.

Mahavirswami: Mahavirswami was the twenty-fourth tirthankar of our time and has been the central figure and guiding light of this derasar since 1981.

He was born in 599 BC as Prince Vardhaman to a powerful King in what is now known as Bihar, India. He grew up with wealth, health, power and fame, but renounced it all to search for his soul.

At the tender age of thirty he relinquished his life of privilege to pursue a life of non-violence and peace, and he achieved it all by the age of forty-two when he attained keval gnan. He gave the last thirty years of his life to bring truth to his students, followers and enemies alike. At the age of seventy-two, he attained nirvana and freed his soul from the bonds of life.

As the last tirthankar of our time, Mahavir Swami remains our inspiration. He is largely credited with having revived the philosophy of Jainism, and it is thanks to his students that the words, practices, culture and science of Jainism survives to this day. His teachings and leadership continue to guide us in today's turbulent times. His message of ahimsa is the foundation of this derasar and our lives.

Neminath: Neminath was twenty-second tirthankar of our time.

Prince Nemikumar was born to the historic Yadav family in what is now Meerat, India. The family patriarch was King Jarasangha, the reigning monarch of Magadh, and his entire family settled along the banks of the Yamuna River in cities of Mathura, Shauripur and Dwarka.

Nemikumar was born into a tumultuous time in history of the world, a time of war and decadence. The Mahabharata was in full force and the Prince, also a cousin of Krishna, matured in the midst of it all. Despite the times Nemikumar was far from attached to his circumstances. His natural spirituality came to bear at the time of his wedding when he inadvertently learned of plans to slaughter a large number of animals to cater his wedding.

Nemikumar was thoroughly disgusted. He canceled the wedding, relinquished his claim to his property and set out to Mount Girnar in search of his soul. Just fifty-six days later, Nemikumar attained keval gnan. His former bride to be, Rajul, and his brother, Rathanemi, soon followed his example and accepted him as their spiritual guide and teacher. Soon after, all three and countless others who joined Neminath, attained nirvana.

Sambhavnath: Sambhavnath was the third tirthankar of our time. He was born to King Jitari and Queen Senadevi of Shravasti in modern day Uttar Pradesh, India. Prior to his conception kingdom was in the grips of a terrible famine, but this was soon drastically changed when the Queen became pregnant with the soul of the third tirthankar. Crops became plentiful and the local agricultural economy enjoyed an explosive, and entirely unexpected, revival. For the role that he played in bringing about that which seemed impossible, the couple's newborn was named Sambhav.

Years later he gave up the throne that he inherited and chose the path of spirituality in search of his soul. His soul was set free on Mount Sametsikhar, in the modern Indian state of Bihar.

Shantinath: Shantinath was the sixteenth tirthankar of our time.

He was born to Vishvasen and Achiradevi, the reigning King and Queen of Hastinaput in present day Meerut, India. The occasion of his birth brought uncharacteristic prosperity and calm to the kingdom, and so he is remembered as Shantinath. As the young Prince grew he conquered most of what is now South Asia, and was named Chakravarti. Despite his vast influence he renounced his empire and took diksha, eventually attaining keval gnan.

He dedicated the final decades of his life to teaching the truth about souls and observed an austere regimen of meditation, fasting, and concentration. He attained nirvana with hundreds of his followers on the historic Sametsikhar Mountain in Bihar, India.

Parshvanath: Parshvanath was the twenty-third tirthankar of our time.

He was born in 879 BC as Parshva, the son of King Ashvasen and Queen Vamadevi of Varanasi, in what is now Meerut, India. He was raised near the banks of the river Ganga and had access to all of the material comforts of life.

He was raised as a royal, but his reputation as a fierce warrior was eclipsed by his scholarly esteem. In time he became an admirer of Neminath, and soon followed his path to diksha, keval gnan and eventually nirvana in 777 BC.

Parshvanath's insignia is the snake, thanks to a pair of very famous incidents. While she was pregnant him, Parshva's mother saved his father from a snake in the dark of night, so the parents decided to name their son Parshva in memory of that night. Later on in his life when he was a teenaged Prince, Parshva came across a religious ceremony in a kingdom village whereby a local priest sacrificed a pair of serpents in a ceremonial fire. This shook the Prince. He decided to act against the direction of his advisors, and to the dismay of the priest, by trying to save the burning snakes. He removed them from the flames and placed them gently on the ground and softly recited the Navkar Mantra with the hopes of healing them. As those snakes took their last breaths, the Prince lost the will to continue life in royalty.

He took diksha and became an ascetic, and resolved to spend the rest of his life in search of his soul. He observed a disciplined program of meditation through harsh climates and physical threats, but he never lost his concentration or will to continue. Through it all he was protected by the souls of the snakes he had tried to save decades earlier. The statue that commemorates his life now bears the image of those thankful devotees.

Simandhar swami: Simandhar swami is a current tirthankar in Mahavideh Kshetra. Simandhar swami was born to royal privilege as the son of King Shreyans and Queen Satyaki at the time of our Kunthunath in a distant dimension known only as Mahavideh Kshetra. He renounced the world around the time of Munisuvrat Swami and after many years as an ascetic attained keval gnan. He is now tens of thousands of years old and is expected to live much longer until he ultimately attains nirvana some time in the distant future.

Until that time arrives, he works today like tirthankars past to advance the message of ahimsa, and to bring all living beings closer to the truth and to their souls. We honor his mission and follow his lead so that we may, one day, join him in that far away land and free our own souls.

Gautamswami: Gautamswami was a student of Mahavir.

He was famous for his intelligence and devotion to his teacher, so much so that some say that his passion clouded his soul. Soon after Mahavir left his natural body and attained nirvana, Gautam suffered and grieved much. It was only after this grieving that he understood the ills of his attachment to the human form of his teacher's soul. Soon after he finally realized keval gnan, and eventually reached nirvana.

Ghantakarna: Ghantakarna is the spirit of a former king and fierce warrior who used his military expertise and weaponry to protect people of faith and to defend the helpless. He is worshipped by those who seek his help and protection, and by those who hope to follow in his example.

Manibhadra: Manibhadra was a very powerful monarch who was also intensely spiritual. He was known to conduct his business from his airavat, and so his face is often depicted to look like an elephant. He is a very popular deity and his soul is revered by those who seek his help to make miracles come true.

Nakoda Bhairav: Nakoda Bhairav is a deity who is symbolically installed at the entrance of the place of worship to arouse positive emotions from visitors and worshippers.

Saraswati: Saraswatidevi is the patron goddess of knowledge. In her hands she holds a book, a sitar and a rosary as symbols of knowledge, practice, and spirituality.

Laxmi: Laxmidevi is the patron goddess of wealth. In her hands she holds a lotus, an elephant, a vase, and gold as symbols of prosperity and power.

Padmavati: Padmavatidevi is the patron goddess of Parshvanath, and is charged with the responsibility of carrying forth his spiritual message.

Rushabhdev: Rushabhdev was the first tirthankar of our time.

He was born as Rushabh, the son of King Nabhi Kulkar and Queen Marudevi in what is now the city of

Ayodhya in the Indian province of Uttar Pradesh. He was brought up in a royal household and in time assumed the throne of his father's kingdom.

He married and had many children, including one hundred sons. His two eldest children, Bharat and Bahubali, grew to become icons in the kingdom for different reasons. Bharat became the greatest warrior on earth, while Bahubali became the strongest physical specimen ever seen. But despite all of his achievements and accomplishments Rushabh resigned his position of power and entrusted portions of this empire to his sons, and left its two largest divisions to Bharat and Bahubali; soon after Rushabhdev took diksha and set out in search for his soul

After many years of teaching and practice, Rushabhdev attained keval gnan. Soon after that he freed his soul and attained nirvana on the peak of Mount Ashtapad.

Chakeshvari: Chakeshvaridevi is the patron goddess of Rushabhdev, and is charged with the responsibility of carrying forth his spiritual message. With her many hands she grasps a number of weapons with which she seeks to protect those on the spiritual path.

Gomukh Yaksh: Gomukh Yaksha is the patron saint of Rushabhdev. He is responsible for helping protect the students and devotees of Rushabhdev as they follow his path to spiritual enlightenment.

Bhomiyaji: Bhomiyaji is a deity who is the embodiment of Mount Sametsikhar, now located in the province of Bihar in modern day east India. He provides the strength and energy to pilgrims as they travel rugged terrain of the mountain.

Bahubali: Bahubali was born as the second son of Rushabhdev, and the younger brother of Bharat Chakravarti, who became sole emperor of the world. In a famous incident the two siblings engaged in an explosive feud over Bharat's kingdom, and Bahubali, who was a far more physically imposing figure, had the opportunity to kill Bharat but gave up the fight, the kingdom and everything else to search for his soul.

Chandraprabhu: Chandraprabhu was the eighth tirthankar of our time.

He was born to Mahasen and Laxmandevi, the reigning royals of the small kingdom of Chandranan. This prince followed in the tradition of so many enlightened souls before him by taking diksha and seeking a life of harsh discipline in an effort to search for his soul. He attained keval gnan and reached nirvana on the peak of Mount Sametsikhar in the modern Indian state of Bihar.

Padmaprabhu: Padmaprabhu was the sixth tirthankar of our time.

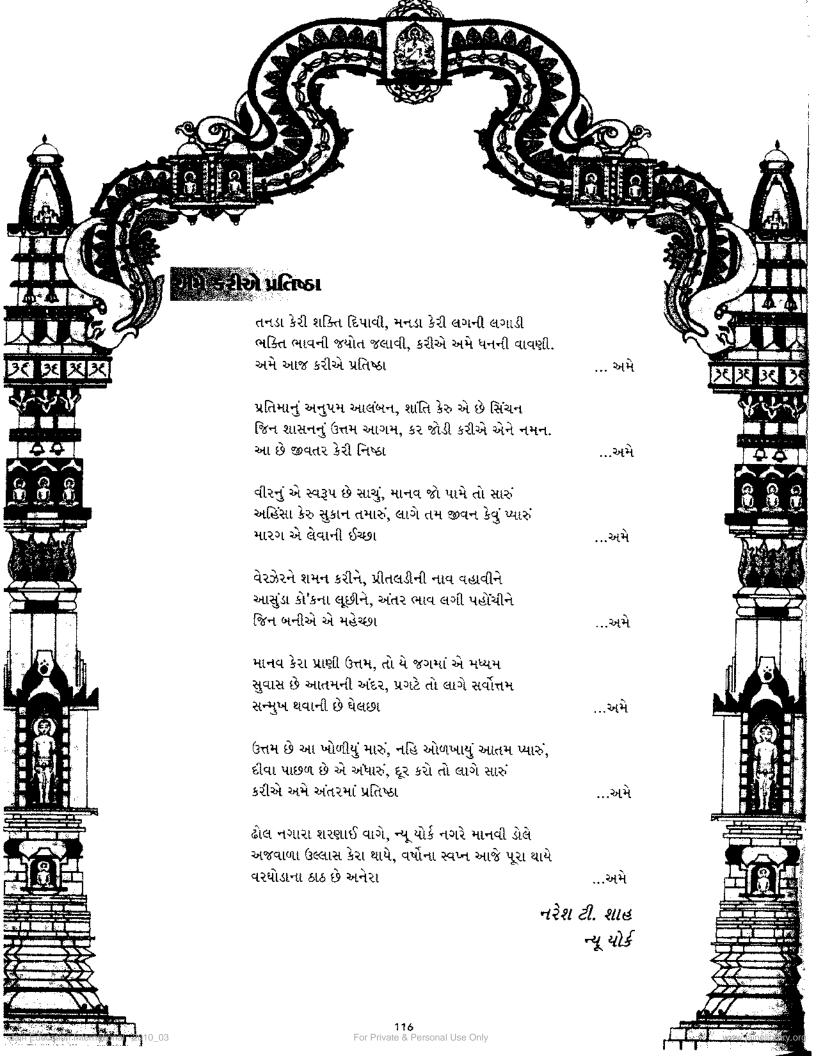
He was the son of Shri Ghar and his queen Susimadevi in the ancient Indian city of Kaushambi in modern day Uttar Pradesh.

He took diksha and achieved keval gnan at Prabhas Giri, a thick forest that stood on the banks of the Yamuna river, about 100 miles from his home. He attained nirvana on Mount Sametsikhar in Bihar.

Shrimad Rajchandra: Shrimad Rajchandra was born in 1867 as Raichand to Ravaji and Deva Mehta in Vavania Bandar, a small village in what is now the western Indian state of Gujarat.

His was a prominent family of merchants and he was brought up in a household that featured his father's Vaishnav and his mother's Jain faith. He was a child prodigy, and turned to poetry as his emotional and intellectual outlet at a very young age. As he grew his writings and renown spread globally, and many powerful people sought his guidance, including a young revolutionary named Mohandas Gandhi. The two forged a close relationship, a tie that Gandhi himself considered vital to his own work and beliefs. But it wasn't until 1890 that Raichand found his own spiritual direction when he met a Jain monk named Laghurajswami, under whose guidance he continued his formal study of Jain philosophy.

Just six years later Shrimad published what is now recognized as his single greatest literary contribution, the Atmasiddhi shashtra. The work was an investigation into the very nature of the soul. He chose to focus upon the impact of karma and its emotional manifestations as misery and suffering. He continued his study into the depths of faith until his untimely death in 1901. To this day his legend lives on through his teachings, writings and memories as he continues to galvanize a new generation of people worldwide.

सेवा : साधना का सर्वोच्च शिखर

🗷 आचार्व चन्दन

अनुकम्पा वह पावन गंगा है जो कठोर च्ट्रानों को तोड़कर बह जाती है और सबको जीवन, त्राण देती हुई सूखे मृतप्राय निराश जीवन में प्राण फूँकती है। अनुकम्पामय भावों की तरलता में ही सम्यक्त की प्राप्त होती है। साधना का सूत्रपत यहीं से होता है।

जीवन का यही वह उत्स है जिसने व्यक्ति को जीवन से ओड़ा है एवं जिसने परिवार की रचना की है। परिवारों से समाज बना है, समाज से राष्ट्र और राष्ट्र से विश्व। सबको परस्पर गूँथ दिया गया है। व्यक्ति की समष्टि से एकात्मभूत प्रतीति, अनुभूति ही अनुकम्पा है। व्यक्ति समष्टि में विलीन होकर ही विराट होता है। बूँद समुन्दर में खोकर समुद्रवत हो जाती है। समार क्या है? बूँद-बूँद का संग्रह। जब सागर में समाहित हो जाती है बूंद तब वह बूँद बूँद नहीं रहती है। एक-एक बूँद सागर हो जाती है। एकत्व का विराट बोध, सागर है।

अन्तर्बोध

अनुकम्पा ही जगाती है अन्तर्बोध –

जैसे मेरा अस्तित्व है, वैसे सबका अस्तित्व है। जैसे मुझे सुख प्रिय है, वैसे सबको सुख प्रिय है। जैसे मुझे अपना जीवन प्रिय है, वैसे सबको अपना जीवन प्रिय है। अत: मुझे सबके साथ वही व्यवहार करना चाहिए जो मैं अपने प्रति चाहता हूँ।

अगर कोई पीड़ित है, दुःखी है, असहाय अवस्था में है तो उसको सुख देने के लिए मुझे प्रयास करना चाहिए। कोई विपदाग्रस्त है, तो उसकी विपदा दूर करने का प्रयास मुझे करना चाहिए।

यह जागृत अन्तर्बोध बोधिबीज है जो जिनत्व का विराट कल्पवृक्ष बनता है। सम्बक्त का उद्भूत स्वरूप है, जिसकी पूर्णता सिद्धावस्था है, मुक्तावस्था है। उक्त बोधि की पूर्णता ही बुद्धत्व है। तीर्थंकरों की धर्मदेशना यही तो है। महान् भाष्यकार जिनदास ने कहा है -

MILONI GEMS INC.

Sanjeev Parekh Chhaya Parekh Chandni Parekh Miloni Parekh

43W 47th Street - Suite #501 - New York, NY 10036

tel: (212)764-6165 fax: (212)764-6166 email: milonigems@hotmail.com

जं इच्छिस अप्पणतो, जं न इच्छिस अप्पणतो, तं इच्छ परस्स वि। एत्तियगं जिणसासणयम्॥

जो अपने लिए चाहते हो वह दूसरों के लिए मी चाहना और जो अपने लिए नहीं चाहते हो वह दूसरों के लिए भी नहीं चाहना। बस इतना ही तीर्थंकर का उपदेश है।

मनुष्य यदि यथार्थ में मनुष्य है तो किसी को कष्ट में देखकर उसका इदय अनुकम्पा से कांप उठता है। उसके मन-प्राण आन्दोलित हो उठते हैं। वह कष्ट-निवारण के लिए तत्काल सारे करणीय उपाय करता है। परदु:खकातर होकर प्राणिमात्र की सेवा में संलग्न हो जाना ही चेतना का विकास है, उर्ध्वारोहण है। जहाँ चेतना को ऋजु भावों की विशुद्धता में सहजानन्द की विलक्षण अनुभृतियों का स्पर्श होता है वह अन्य भावों में कहाँ हो पाता है?

जीवन की अंतरंग और बाह्य उभयत: सर्वमंगल विकास-यात्रा में भगवान महावीर ने अनुकम्पा के विधिपक्ष सेवा अर्थात् वैय्यावृत्य को प्रमुखता दी है। सेवा से चिन्तन में एवं भावों में "सर्वभूतहितं" की व्यापकता आती है। सेवाभावी मन विनम्र, उदार और परस्परोपग्रही होता है।

जीवन, धर्म और दर्शन के शब्दसंसार में "सेवा" - एक ऐसा शब्द है, जो उदात भावों का जापक है मानवीय चेतना के कीर समुद्र के मन्धन से निकला अमृत-कलश है। प्राणिमात्र से संबन्धित अपनत्व का सारगर्भित सूत्र है। मनुष्य को देवाधिदेव के पद पर अभिसिक्त करनेवाला रचनात्मक धर्म का पावन रूप है।

सेवाधमं मनुष्य के वजमय अहं को गलाता है, नीच स्वाधों के जंगलों को मिटाता है, प्रमाद में पड़े सुविधाभोगी सुबुप्त मन को जगाता है। भगवान महावीर और गणधर गौतम का एक बहुत ही सुन्दर परिसंवाद है, जो सेवा की महता को उद्माटित करता है।

इन्द्रभृति गौतम भगवान महावीर के प्रथम गणधर हैं। गणधर का अर्थ है - संघ को भारण करनेवाला। अर्थात् भगवान महावीर के संघ का पूरा दायित्व गणधर गौतम वहन करते हैं। महान् श्रुतधर हैं।

INVOLVING YOUTH IN THE RELIGIOUS WORLD

Sadhvi Shri Shilapiji

In this fast era of development, it is relatively easy to concentrate on outer or materialistic achievements. One can see them, use them, or enjoy them. However,

there are some very special souls who dedicate their energy and efforts on achieving inner perfection. All the members of the Jain Center of America – New York are such special people. Despite their tremendously hectic lives, they dedicated their energy and enthusiasm to building an absolute screne temple in the midst of the city of New York. We are absolutely sure that the existence of this temple, set among the hustle and bustle of the city, will bring ample peace and happiness to the hearts of many. Given its location, it will be able to increase the understanding of the Jain religion to non-Indians, as well as the local Indian community. We at Veerayatan congratulate all the members of the Jain Center of America – New York for their tireless efforts, commitment and motivation that were critical to building this temple; it will bring much spiritual benefit to the larger community.

A couple of years ago, when the sadhvijis of Veerayatan began coming to countries like America, people always questioned whether our religion would grow in the West. Parents of Indian families were anxious about their children possibly losing their identity, and wanted to promote the great heritage and culture of their religion. The very existence of Young Jains of America and other such youth organizations ensures the continuity of Jainism in the West. The efficiency and professionalism with which these organizations operate only promises an extraordinary future for our faith.

Once the disciples of Tirthankar Mahavir asked him which religion or community could have a continuous, stable future. He replied that the community in which old people raise the questions and young people answer them is the community best positioned for the future. The community in which young people raise questions and are dependent on the elders for answers may grow weak in time.

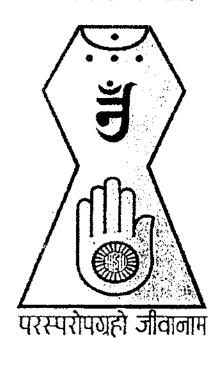
According to sociologists and contemporary thinkers, this generation of young people is extremely intelligent and capable. It is very important that their energy is channeled toward the constructive development of society, nation, and towards humanity at large. When the parents of this generation arrived in America about three decades ago, they had to work very hard to establish themselves and become successful. The present generation doesn't have to struggle to that extent, and they have relatively more resources and abilities. Therefore, it is very important that the energy and resources of the current young generation become focused in the right direction. Otherwise, there could be a potential danger for cultural, moral, and ethical deterioration.

Since the present young generation is very, very competent and full of innovative ideas, they should be given a leading role in the religious world and social organizations. The core values of our religion never change: ahimsa, love, and compassion, remain constant throughout the generations. However, the ways and methods to practice these may change. The practice of our age-old rituals could be modified so that young people are inspired to observe them in a more meaningful way.

Our young generation can offer us a lot if they are given adequate opportunities for their involvement in the spiritual world. Their intelligence, energy, and enthusiasm can be greatly beneficial to the larger humanity, provided that their entire development can be spiritually charged. This is only possible if they are given the right platform, education, and guidance.

We are sure that the Jain Center of America – New York will pave the way for the spiritual development of the current generation of young followers by offering them many more opportunities for their involvement in the religious world. This will automatically ensure the future of Tirthankar Mahavir's teachings in the land of America.

Congratulations and Best Wishes to the Jain Center of America for the Pratishtha Mahotsay

From ARK Systems Electric Corp. Bhavanji Lodaya, Anjana Woolsey Rajiv Lodaya, Vijay Dand

Engineering, Installation & Construction Electrical ~ Low Voltage ~ Voice & Data

27-08 42nd Road, Long Island City, NY 11101 Phone: (718) 482-3922, Fax: (718) 482-3923 E-Mail: arkelectric@arkelectric.com

Visit us at www.arkelectric.com

ગવિદ્યા: જીવનવિકાસની કળા: ૧ - મુનિશ્રી ક્રીર્તિયન્દ્રજી (બધુત્રિપુટી)

ભારતીય સંસ્કૃતિમાં માનવજીવનના વિકાસ અંગે જે ઊંડું ચિંતન અને વ્યાપક પ્રયોગો થયા છે તે માનવજાતની મૂલ્યવાન ભારતીય મૂડી છે. ૠધ્ધમુનિઓ અને જી વન દેષ્ટાઓ એ મનુષ્યના ઐહિક

જીવનની વાત કરતાં તેના દેહ, મન અને ચૈતન્યની વાત કરી છે. આ પરિબળોમાંથી દેહ અને મન વિષે યતિકંચિત સમજ આપણે ધરાવીએ છીએ. શક્ય છે કે ચૈતન્ય વિષે પણ આપણને વધતુંઓછું જ્ઞાન હોય. એ પણ શકય છે કે આપણી જે કંઈ સમજ છે તે સમજ સાથે આત્મતત્ત્વ જોડે તદ્ભુપ થવા, ચૈતન્યરૂપ થવા, આપણે આપણી શક્તિમતિ મુજબ સાધના કરતા હોઈએ. પણ ચૈતન્યનું યથાર્થ સ્વરૂપ સમજવા અને જ્ઞાન, પ્રેમ, આનંદ આદિ આત્મગુણોનો વિકાસ કરવા આધ્યાત્મિક સાધનાને જીવનમાં અપનાવવી જરૂરી છે. આધ્યાત્મિક સાધનાને માર્ગે આગળ વધવા માગતા મુમુક્ષુને સહાયરૂપ અનેક માર્ગો અને પદ્ધતિઓ છે. એ સૌમાં જ્ઞાનમાર્ગ, ભક્તિમાર્ગ અને યોગમાર્ગનો ઉલ્લેખ અવારનવાર થતો જોવામાં આવે છે કારણ કે સાધનામાર્ગની એ મુખ્ય ત્રણ ધારાઓ છે.

યોગમાર્ગ પુરુષાર્થનો માર્ગ છે. યોગસાધના માટેની પણ અનેક પધ્ધતિઓ આજે પ્રચલિત છે. આ સૌ પધ્ધતિઓનાં મુળ પતંજલિના અષ્ટાંગયોગ, બૌદ્ધધર્મની વિપશ્યના અને જૈનધર્મના સાધનાપથમાં છે. આ ત્રણેય પદ્ધતિઓનો આશય માનવ મનની-વિત્તવૃત્તિઓની-અશુદ્ધિઓ દૂર કરવાનો, ચિત્તના ક્લેશો શમાવવાનો અને માણસને આધિ, વ્યાધિ, ઉપાધિથી મુકત કરવાનો છે. દેખીતિ રીતે જુદી હોવા છતાં આ ત્રણેય પધ્ધતિમાં એક પ્રકારનું સામ્ય છે તે એ કે અષ્ટાંગયોગમાં પાંચ યમ, વિપશ્યનામાં પાંચ શીલ અને જૈન સાધનાપથમાં પાંચ વ્રત પાળવાનાં હોય છે. યમ, શીલ અને વ્રતના પાલનને યોગસાધનાનો પાયો ગણવામાં આવે છે. સાધનાનું લક્ષ્ય ત્રણેય પરંપરાઓમાં સમત્વની ઊચ્ચ અવસ્થાની પ્રાપ્તિ છે.

યોગમાર્ગની હઠયોગ, રાજયોગ, મંત્રયોગ અને લયયોગ એવી ચાર શાખાઓ છે. યોગસત્રના પ્રણેતા મહર્ષિ પતંજલિએ એ ચારેય શાખાઓનો પોતાની રીતે સમન્વય કર્યો છે જેને અષ્ટાંગયોગ કહેવામાં આવે છે. પતંજલિના જે ગ્રંથમાં અષ્ટાંગયોગનું નિરૂપણ કરવામાં આવ્યું છે તે 'યોગસૂત્ર' નામના ગ્રંથને જૈનધર્મના પૂર્વાચાર્યોએ 'મહાન ગ્રંથ' કહી બિરદાવ્યો છે. તેમણે એ ગ્રંથની વિવેચનાઓ પણ રચી છે. પતંજિલની સાધના પદ્ધતિ જૈન સાધનાપથની ખૂબ જ નજીક છે. 'અષ્ટાંગ' એટલે જેને આઠ અંગ-પગથિયાં-છે તે. આ આઠ અંગો: યમ, નિયમ, આસન, પ્રાણાયામ, પ્રત્યાહાર, ધારણા, ધ્યાન અને સમાધિ છે. યોગસાધનામાં ક્રમે ક્રમે આગળ વધવા માટે પતંજલિએ બતાવેલાં આ આઠ પગથિયાં

પહેલું પગથિયું યમ છે. યમના પાંચ પ્રકાર છે... અહિંસા, સત્ય, અચૌર્ય, બ્રહ્મચર્ય અને અપરિગ્રહ. પતંજલિએ આ પાંચ વ્રતોનાં પાલનથી થતા લાભો સમજાવ્યા છે. આ પાંચ યમના પાલન વિના કોઈ પણ વ્યક્તિ, સમાજ, કુટુંબ કે દેશ સ્વસ્થતાપૂર્વક અને શાંતિથી પોતાનું અસ્તિત્વ ટકાવી રાખી શકે નહીં. વ્યક્તિ અને સમાજનો વિકાસ કરવો હોય તો આ પાંચેય યમનું પાલન સમજ અને નિષ્ઠાપૂર્વક કરવું જ રહ્યું.

બીજું પગથિયું નિયમ છે. નિયમના પાંચ પ્રકાર છે... શૌચ, સંતોષ, તપ, સ્વાધ્યાય અને ઈશ્વર પ્રશિધાન. પાંચ યમ સાથે પાંચ નિયમનું પાલન કરવાથી જીવન વધુ ઉન્નત, પવિત્ર, ધર્મમય અને સુંદર બને છે. આ નિયમોથી થતા લાભોનું વર્શન પણ 'યોગસૂત્ર'માં સવિસ્તર કરવામાં આવ્યું છે.

ત્રીજું પગથિયું આસન છે. 'સ્થિરમ્ સુખમ્ આસનમુ' અર્થાત યોગસૂત્ર સ્થિરતા અને સુખથી બેસવાની ક્રિયાને આસન કહે છે. આ પ્રકારની આસનસ્થિરતા ધ્યાનસાધના માટે કેળવવી જરૂરી છે. રોગીષ્ટ અને નબળા શરીરવાળા સાધકો સ્થિરતાપૂર્વક સાધના કરી શકતા નથી. સાધનામાં સફળ થવા માટે નિરોગી અને કેળવાયેલું શરીર ખબ જ સહાય3પ બની રહે છે. એટલે જ તો યોગમાર્ગમાં ધ્યાન- સહાયક અને આરોગ્યવર્ધક આસનોના અનેક પ્રકાર છે.

આસનોને મુખ્ય ત્રણ ભાગમાં વહેંચી શકાય :

BANNER DIAMONDS INC.

580 FIFTH AVENUE - SUITE 3100 - NEW YORK, NY 10036 TEL: 212.944.0014 - FAX212.944.3640

યોગ વિદાઃ જીવનવિકાસની કળાઃ ર

- ધ્યાન સહાયક આસનો :
 દા.ત. પદ્માસન, અર્ધપદ્માસન, સુખાસન, વજાસન, સિદ્ધાસન, ગોદોહિકાસન, કાર્યોત્સર્ગ આસન વગેરે
- આરોગ્યવર્ધક આસનો :
 ઊભા ઊભા કરવાનાં આસનો:
 તાલાસન, કોણાસન, સર્વાગપુષ્ટિ આસન બેસીને કરવાનાં આસનો :
 ભદ્રાસન, અર્ધ મત્સ્યેન્દ્રાસન, યોગમુદ્રા ચત્તા સૂઈને કરવાનાં આસનો :
 પવનમુક્તાસન, સર્વાગાસન, હલાસન ઊંધા સૂઈને કરવાનાં આસનો :
 ભ્જંગાસન, સલભાસન, ધનુરાસન
- આરામદાયક આસનો : શવાસન, મકરાસન, નિષ્પંદભાવ અને સુખાસન

યોગવિદ્યાનું ચોથું પગથિયું પ્રાણાયામ છે. પ્રાણ એટલે જીવનશક્તિ અને તેનો આયામ એટલે પ્રાણશક્તિનો વિકાસ અને સંયમ. પ્રાણાયામ દ્વારા શ્વાસોચ્છ્વાસની ક્રિયા ઉપર સંયમ પ્રાપ્ત થાય છે. પ્રાણ અને મન એકબીજાં સાથે જોડાયેલાં હોવાથી પ્રાણાયામ દ્વારા એ બંને સ્થિર થઈ શકે છે. પ્રાણાયામના અભ્યાસથી શારીરિક, માનસિક અને અધ્યાત્મિક વિકાસ થાય છે. પ્રાણાયામના અનેક પ્રકારની મૂળભૂત ચાર ક્રિયાઓ છે...

રેચક – ઉચ્છ્વાસ બરાબર બહાર કાઢતાં શીખવું પૂરક – શ્વાસ બરાબર લેતાં શીખવું. કુંભક – શ્વાસને મર્યાદિત સમય સુધી રોકતાં શીખવું. શૂન્યક – શ્વાસનું રેચન કર્યા પછી શ્વાસ વિનાની સ્થિતિમાં રહેતાં શીખવું.

પાંચમું પગથિયું પ્રત્યાહાર છે. બહિર્મુખ થયેલી ઇન્દ્રિયોને અંતર્મુખ બનાવવાની સાધનાને પ્રત્યાહાર કહે છે. પ્રત્યાહારના પાંચ પ્રકાર છે કારણ કે ઇન્દ્રિયો પાંચ છે.

આંખ - ચક્ષુ ઇન્દ્રિયનો પ્રત્યાહાર કાન - શ્રવણેન્દ્રિયનો પ્રત્યાહાર નાક - ઘ્રાણેન્દ્રિયનો પ્રત્યાહાર જીભ - રસનેન્દ્રિયનો પ્રત્યાહાર ચામડી - સ્પર્શેન્દ્રિયનો પ્રત્યાહાર પ્રત્યાહારની સાધનાનાં ત્રણ પગથિયાં છે...

- ૧. ઇન્દ્રિયોને અશુભમાંથી શુભમાં જોડવી
- ૨. અનેક શુભ વિષયોમાંથી એકમાં કેન્દ્રિત થવું
- ૩. સ્થૂલમાંથી સૂક્ષ્મ સ્વરૂપમાં લીન થવું

આ ત્રણેય તબકકા સમજપૂર્વક કરવામાં આવે તો ચંચળ ઇન્દ્રિયોને વશ કરવી શકય છે.

છઠું પગથિયું છે ધારણા. ધારણા એટલે મનની એકાગ્રતા. મનની એકાગ્રતા વિના સફળતા શકય નથી. સફળતા મેળવવા એકાગ્રતા કેળવવી જોઈએ. મનને એકાગ્ર કરવાની અનેક રીત છે... દા.ત.

૩૫સ્થ ધારણા :

જે બિંદુ, જ્યોતિ, મૂર્તિ વગેરે પર ત્રાટક કરી થાય.

પદસ્થ ધારણા:

જે મંત્ર, જપ અને નાદાનુસધાન દ્વારા થાય.

પિંડસ્થ ધારણા:

જે સપ્તચક્રભેદન, કાયવિપશ્યના વગેરે દ્વારા થાય.

૩પાતીત ધારણા:

જે અ3પી તત્ત્વોમાં મનને જોડવાથી થાય.

સાતમું પગથિયું ધ્યાન છે. ધારણા એટલે એકાગ્રતા અને ધ્યાન એટલે મનની લીનતા. મન જેમાં એકાગ્ર થયું હોય તેમાં લીન થઈ જાય, તદ્રુપ બની જાય, ત્યારે ધ્યાનની સ્થિતિ આવે. ધારણાની જેમ ધ્યાનના પણ ચાર પ્રકારો છે.

રૂપસ્થ ધ્યાન, પદસ્થ ધ્યાન, પિંડસ્થ ધ્યાન, રૂપાતીત ધ્યાન. ધ્યાન સાધનામાં ક્રમે ક્રમે નિષ્ઠાપૂર્વક આગળ વધતાં આત્મધ્યાન સુધી પહોંચી શકાય. ચિત્ત સૂક્ષ્મ જગતમાં લીન થાય ત્યારે અતિ સૂક્ષ્મ આત્મત્વ સુધી પહોંચાય. આત્માનું સાચું સ્વરૂપ સમજાય.

આઠમું પગથિયું સમાધિ છે. સમાધિ ધ્યાનથીય આગળની ઊચ્ચ અવસ્થા છે. પતંજલિએ સમાધિનું વિસ્તારથી નિરૂપણ કર્યું છે. એટલે સમાધિના બે પ્રકાર બતાવ્યા છે, સંપ્રજ્ઞાત્ સમાધિ અને અસંપ્રજ્ઞાત્ સમાધિ. આ બેના અનેક પેટા પ્રકાર અને તેની સૂક્ષ્મ છણાવટ 'યોગસૂત્ર'ના સમાધિપદમાં મળે છે.

અષ્ટાંગયોગની સાધના જો નિષ્ઠાપૂર્વક, દઢસંકલ્પથી નિયમિતરૂપે કરવામાં આવે તો માનવજીવનનો શારીરિક,

SHREE MAHAVIRAYA NAMAHA

WISHING A GRAND SUCCESS FOR

PRATISHTHA MAHOTSAV

Dr. Haresh & Jyotee Shah Prashant & Pamee Shah Menaben & Bipinbhai

642 Sutter Ave. Brooklyn, NY 11207 (718) 342 - 5201 157 South Fourth Ave Mt. Vernon, NY 10550 (914) 664 - 5342

"A Healthy Smile is always in Style"

ચોગવિદ્યાઃ જીવનવિકાસની કળાઃ 3

માનસિક, આધ્યાત્મિક અને સામાજિક એમ સર્વાંગી વિકાસ થાય. સાધકને દેહમાં રહેલા આતમદેવનાં દર્શન થાય. શરત એટલી જ કે આ યોગસાધના આદર, ઉત્સાહ અને નિષ્ઠાથી લાંબો સમય સુધી કરવી. યોગમાર્ગની સાધનામાં સાધકે શક્તિઓને વિકસાવી, શુદ્ધ કરી તેમનું ઉર્ધ્વીકરણ કરવાનું હોય છે. યોગસાધનામાં સિદ્ધાંત (થીઅરી) કરતાં સાધના (પ્રેક્ટીસ)નું મહત્ત્વ વધુ છે. આ સાધના સમર્થ અને અનુભવી માર્ગદર્શકની દેખરેખ હેઠળ કરવી હિતાવહ છે.

એક દુ:ખદ માન્યતા એવી છે કે જૈન પરંપરામાં યોગસાધનાએ ઝાઝું મહત્ત્વ આપવામાં આવ્યું નથી. હકીકત એ છે કે જૈન પરંપરામાં યોગનો જેટલો મહિમા કરવામાં આવ્યો છે તેટલો ભાગ્યે જ બીજે કશે થયો હશે. તીર્થંકરો સ્વયં મહાયોગીઓ હતા. એટલે તેમની મૂર્તિઓ ધ્યાનસ્થ જોવામાં આવે છે. જૈન ધર્મની તમામ વિધિઓમાં યોગાસનો અને યોગનો મર્મ વર્ણવેલો છે. ભગવાન અથવા ગુરુને વંદન કરવા પંચાંગ પ્રશિપાતની વિધિમાં અનેક યોગાસનોનો સાર સમાઈ જાય છે.

ભગવાન મહાવીરને કેવળજ્ઞાન પ્રાપ્ત થયું ત્યારે તેઓ ઉત્કટિક-ગોદોહિકા-આસનમાં હતા. ચૈત્યવંદન અને કાયોત્સર્ગ માટે પણ અલગ અલગ આસનો છે.

તીથલનાં 'શાંતિનિકેતન સાધના કેન્દ્ર'માં યોજાતી શિબિરો માત્ર યોગ શિબિરો જ નથી, તે જૈન દસ્ટિએ થતી યોગસાધનાની શિબિરો છે. અહીં જૈન શબ્દ સાંપ્રદાયિક નહીં પણ વિશાળ અર્થમાં પ્રયોજયો છે. જૈનદર્શનનું બીજું નામ અનેકાંતદર્શન છે. જૈનદસ્ટ એટલે અનેકાંતદસ્ટિ.

સત્ય અનંત છે. તેને એક જ નહીં અનેક દેષ્ટિકોશથી સમજવા અને સ્વીકારવાની વૃત્તિ કેળવવી એ અનેકાંતદેષ્ટિનું હાર્દ છે. અનેકાંગી સત્યને પામવા એકાંગી દેષ્ટિ ન ચાલે. એટલે જ 'શાંતિનિકેતન'ની શિબિરોમાં અનેકાંતદેષ્ટિએ સત્યને પામવાના બધા માર્ગોનો સ્વીકાર થયો છે. અહીં જ્ઞાન, ભક્તિ અને યોગ એ ત્રણેની સાધનાના કાર્યક્રમો ઉપરાંત હઠયોગ, રાજયોગ, મંત્રયોગ અને લયયોગનો સમાવેશ કરતા કાર્યક્રમો પણ યોજાય છે.

પ્રારંભિક શિબિરમાં પ્રાથમિક સમજ આપી, આગળ વધવા માગતા મુમુક્ષુને તેની પ્રકૃત્તિ અને ભૂમિકા મુજબ જુદી જુદી સાધના પદ્ધતિ સૂચવી, એ પદ્ધતિએ સાધના કરવાનું શિક્ષણ આ શિબિરોમાં અપાય છે.

છેલ્લા બે-ત્રણ દાયકાથી દેશ-વિદેશમાં 'યોગા'નો પ્રચાર-પ્રસાર વધ્યો હોવાનું જણાય છે. પણ આ 'યોગા' સાધના 'યોગ' એટલે શારીરિક સ્વાસ્થ્ય પ્રાપ્ત કરવાની સરળ અને સચોટ વ્યાયામ પદ્ધતિ' એવી અધૂરી સમજથી કરવામાં આવે છે. યોગનાં આઠે અંગોની યથાર્થ સમજણ વિના માત્ર યોગાસનોને જ યોગ સમજી યોગનું અનુસરણ થાય ત્યારે સાધક યોગસાધનાથી મળતા સાચા લાભોથી જરૂર જ વંચિત રહી જાય. તે યોગના મહિમાને કુંઠિત કરનાર સાધક બની રહે, સાચો સાધક નહીં. આત્માને ચેતનાની ઊંચી ભૂમિકાએ લઈ જતી યોગસાધનાનો ઉપયોગ માત્ર શરીર સૌષ્ઠવ માટે થાય તે યોગસાધનાનું અવમૂલ્યન છે. યોગશાસ્ત્ર શરીરનું નહીં, ચિત્તનું શાસ્ત્ર છે. એનો સંબંધ શરીરથીય ઉપર મન, ચિત્ત અને ચેતના સાથે છે. યોગસાધના ચિત્તવૃત્તિઓનો નિરોધ કરી આત્મસ્વરૂપમાં સ્થિર થવા માટે છે.

એવું નથી કે યોગસાધનામાં શરીરની ઉપેક્ષા થઈ છે. યોગમાર્ગમાં શરીરને સાધનાનું એક મહત્ત્વનું સાધન ગણ્યું જ છે. એની શુદ્ધિ અને કેળવણી માટે આસન તથા પ્રાણાયામની સાધના સંબંધી ઉપર વિસ્તારથી વાત કરી જ છે. આપણે જે ભૂલવાનું નથી તે એ કે આસન-પ્રાણાયામ યોગસાધનાનાં પ્રારંભિક અંગો છે, તે સાધનાનું અંતિમ ચરણ નથી.

મહર્ષિ પતંજલિએ અષ્ટાંગયોગના બે વિભાગ પાડયા છે – બહિર્રગ યોગ અને અંતરંગ યોગ. ધારણા, ધ્યાન અને સમાધિ એ અંતરંગ યોગનાં ત્રણ અંગો છે જેનો સંબંધ ચિત્તવૃત્તિનાં શુદ્ધિકરણ અને ઉર્ધ્વીકરણ સાથે છે. જયારે બહિર્રગ યોગને અંતરંગયોગનું સાધન બતાવ્યો છે અને બહિર્રગયોગમાં યમનિયમના પાયા સાથે આસન, પ્રાણાયામ અને પ્રત્યાહારનો કમિક અભ્યાસ સૂચવ્યો છે. અર્થાત્ ચિત્ત શુદ્ધિના પાયામાં શરીર, પ્રાણ અને ઇન્દ્રિયોની શુદ્ધિ અને સંયમ કેળવવાં જરૂરી છે. ટૂંકમાં અષ્ટાંગયોગની સાધના શરીરથી લઈ આત્મા સુધીનાં, બાહ્યવ્યક્તિત્વથી આંતરિક અસ્તિત્વ સુધીનાં, જીવનનાં દરેક અંગોને સ્પર્શે છે. આ સાધના સાધકના શારીરિક, માનસિક અને આધ્યાત્મિક વિકાસનો ત્રિવેણી સંગમ રચી આપે છે. સાધકજીવનની પળે પળ જ્ઞાન, પ્રેમ અને આનંદથી રસાતી જાય છે. સાધકનું જીવન એ જ તેનું તીર્થ બની જાય છે.

"The secret of success is to find a need and fill it."

BEST WISHES FROM CHARU MANIAR

Sales Representative

- > Serving Bergen County in Northern New Jersey
- > Certified Capital Properties & Estates representative
- ➤ New Construction specialist
- ➤ Recipient of NJAR Million Dollar Club 1989,1992,1997,1998,1999
- > Participated in more than 60 Million Dollars of closed Real Estate transactions in past 19 years

We Sell More Because We Do More

For All your **REAL ESTATE NEEDS**- buying, selling or renting-in residential or commercial property, Please Call:

Charu Maniar

201-767-8600 Ext. 115 Office 201-784-0492 residence 201-759-6827 Cell 201-750-7528 ext. 115 voicemail Charumaniar@hotmail.com 142 Oakland Avenue Closter, NJ 07624

साधना से साध्य

- आचार्य विमल सागर

अनादि कालीन संसार दु:खो से संतप्त जीव सुख चाहता है पर सुख की प्राप्ति के उपायों को नहीं करता हुआ पांच पापों के प्रपंच में फ़ँसा दु:ख श्रंखला को मजबूत करता है।

आचार्य श्री गुणभद्र स्वामी आत्मानुशासन में लिखते है –

'पापत् दु:खं धर्मात् सुखं' – पाप से दु:ख व धर्म से सुख प्राप्त होता है। प्रश्न उठता कि धर्म क्या है? तो प्रवचनसार में कुन्द कुन्द स्वामी लिखते है, 'चारित्तं खलु धम्मो' – चारित्र ही निश्चय से धर्म है। आचार्य इसी लिये भव्यात्माओं को सम्बोधित करते हुए लिखते है 'महानुभावो, सच्चे सुख की प्राप्ति करना है तो चारित्र धारण करना परम आवश्यक है'। कहा हे –

> 'अनन्त सुख सम्पन्न चेनात्माय क्षणादिष । नमस्तस्मै पवित्राय चारित्राय पुन: पुन: ॥'

उस चारित्र को बारम्बार नमस्कार है जिसके धारण करने से आत्मा क्षण मात्र में अन्त सुख का स्वामी बन जाता है।

महानुभावो ! दर्शन की पूर्ति क्षायिक सम्यग्रहिष्ट के चतुर्थ गुणस्थान में हो जाती है, पर जीव सुख को प्राप्त नहीं करता । ज्ञान की पूर्णता केवलज्ञान होते ही तेरहवें गुणस्थान में अर्हदावस्था में हो जाती है; फिर भी ८ वर्ष कम १ कोटि पूर्व तक जीव संसार में बना रहता है । पर चारित्र की पूर्णता चौदहवें गुणस्थान के चरम समय में होते ही आत्मा शाश्वत सुख को प्राप्त कर सिद्धावस्था को प्राप्त होता है । तात्पर्य यह है कि चारित्र सुखप्राप्ति का साधकतम कारण है।

> चारित्रं सर्व जिनैश्चरितं प्रोक्तं च सर्व शिष्येभ्य: । प्रभामि पंच मेदं, पंचम चारित्र लाभाय ॥

> > -वीरभक्ति

पूर्व में जितने तीर्थंकर हो गये सभी ने स्वयं

चारित्र की आराधना की और शिष्यों के हितार्थ चारित्र धारण करने का उपदेश दिया । द्वादशांग वाणी में सर्वप्रथम 'आचारंग काही कथन किया' । पंचम यथाख्यात चारित्र की प्राप्ति के लिए उस पंच मेदों युक्त चारित्र को में पुन: पुन: प्रणाम करता हूं।

तीर्थंकरों को भी बिना चारित्र धारण किये अनन्त सुख प्राप्त नहीं हुआ तो साधारण जीवों की क्या कथा ?

कुन्द कुन्द स्वामी ने अष्ट पादुड़ में विवेचन किया है –

णिव सिन्क्षड़ वत्थधरो, जिणसासणे जई वि होई तित्थयरो । णम्मो विमोक्ख मग्गो सेसा उम्मग्गय सब्बो ॥

जिन शासन में वस्त्रधारी कभी सिद्धि को प्राप्त नहीं कर सकता, चाहे वह तीर्थंकर भी क्यों न हो । नग्न दिगम्बर यथाजात रूप ही मोक्ष मार्ग है शेष सभी उन्मार्ग है।

आचार्य श्री समन्त भद्र स्वामी से शिष्य ने पूछा – प्रभो ! चारित्र धारण करने की आवश्यकता क्यों ? आचार्य श्री ने समाधान किया –

> मोहतिमराणहरणे, दर्शन लाभादवाप्त संज्ञान: । रागद्वेष निवृत्यै, चरणं प्रपद्यते साधु ।। -रत्नकरण्ड जावकाचार

सम्यक्-दर्शन व ज्ञान की प्राप्ति हो जाने पर भी राग द्वेष रूप अशुभ परिणामों की निवृति चारित्र धारण किये बिना नहीं हो सकती । अत: मोह रूप अंधकार को नाश कर राग द्वेष की निवृति चारित्र धारण किये बिना नहीं हो सकती । अत: मोह रूपी अंधकार को नाथ कर राग द्वेष की निवृति के लिये साधु जन चरित्र की शरण को प्राप्त होते है । इस लिये तीनों की एकता ही मोक्ष का मार्ग है।

Congratulations...

ON A JOB WELL DONE
ON THE JAIN CENTER

65-11 FRESH MEADOW LANE FLUSHING, NY 11365

718.939.8100

ARHAM THE TRUE NATURE OF NON-VIOLENCE

Samani Shuklaprapragyaji

Bhagwan Mahavir enunciated the great principle of Non-Violence. He defined Non-Violence in its most profound depths. Non-Violence is a living philosophy for peaceful life. As long as a person lives alone, there is no cause for fear, hatred or retaliation. Only when he starts to live with someone else, it becomes mandatory to practice the principle of Non-Violence. This is necessary to create an environment of fearlessness that can lead to peace and harmony.

The big question, therefore, is how to promote and practice Non-Violence in personal life, in family, in society and overall at the global level. It seems that unless and until the root causes of violence are known, it is difficult to foster and encourage people to have faith in the great power of Non-Violence. H.H.Acharya Mahaprajnaji says, "The inner triggers that cause a person to engage and get involved in violent activities are emotional agitation and arrogance." The external triggers of violence might be impoverishment and inadequacy of meeting the basic necessities of life.

To live in a society means to live a life of relationships. If a person lives together with others peacefully, can we regard it as a complete practice of Non–Violence? In the real sense, this is only a pragmatic practice of Non–Violence and not the transcendent practice of the principle. The pragmatic practice of Non-Violence arises from self-interest and the need for self-preservation. Not to hurt someone, not to kill and not to disrespect – all these societal norms are formulated on the basis of personal protection and not for the welfare of all living beings. That's why whenever there is a dispute in one community or sect, it ignites all the other communities and religious sects to get involved leading to communal riots and killing thousands of innocent people. How can we stop this brutality, this terror and fear? Is there a way to extinguish this inner burning fire? Unless and until we understand the real meaning of Non–Violence, it seems difficult to protect this beautiful planet from the burning flames of violence.

With Best Wishes

ΤO

JAIN CENTER OF AMERICA NEW YORK

FOR THE

Auspicious Day of Pratishtha Mahotsav

SAURAJ DIAMOND'S INC. N.Y.

10 West 46th Street - Suite 1301 - New York, NY 10036 212.354-7390 Non-Violence must not be understood as a principle of utility. The core definition of Non-Violence in the words of Bhagwan Mahavir is "Aatmaupamya Bhaav". This means developing the feeling of oneness with all existing souls and to consider everyone else's soul as equal to our own soul. This includes not only the souls of human beings but also those of every living organism. This concept of equality of souls is the true nature of Non-Violence. Until these feelings are cultivated in our mind, peace and harmony cannot exist. Pragmatic practice of Non-Violence does have its own value, yet more importance should be bestowed upon the transcendent practice of Non-Violence.

The seeds of violence exist not only in the external world but also in the inner world. Violence was not born in the twentieth century; it emerged a long time ago. Only a delicate string of usefulness and self-interest has placed a curtain on the emergence of violence. Whenever this string is broken, violence shows its heinous face. We need to introspect on this problem very seriously. Where do we start? It would be best if all of us started to assess our own actions, behaviors and attitudes. There are many questions that each one of us needs to ask himself. Who am I? What's the purpose of my life on this beautiful planet? Am I living a life influenced by untrained instincts? Are my actions creating negativity in my own life, in my family and in the society? Which of my instincts are responsible for stimulating negative emotions? Is it possible to transform and transmute those emotions? Am I prone to act according to my destiny? Do I have to suffer pain throughout my life? Contemplating in this manner might lead to a ray of light that will illuminate our path towards peace and happiness.

<u>kadaranan daran daran arang panggan daran daran</u>

An economist or a sociologist would say that man commits violence because of the confluence of situations, circumstances and environment. Man adapts and behaves according to the situation. His actions and reactions are related to the circumstances. These, surely, are the instrumental causes that increase violence, but the main cause exists in the deeper level of the internal world, inside the sub-conscious mind.

The literal meaning of Non-Violence is no violence, no Himsa. This elucidates both the negative and the affirmative implications of its meaning. Refraining from killing and abstinence from attachment and hatred in all actions is the negative implication of Non-Violence, whereas engaging in auspicious deeds, learning and understanding spiritual practices is its affirmative implication. In the superficial physical sense, it seems that where there is negation, there is only prohibition of violence and where there is affirmation, there is an exposure towards creativity and positive actions. In a deeper sense, it is obvious that where there is a negation, there is a provision for action and where there is an action; there is a negation too.

TO

JAIN CENTER OF AMERICA NEW YORK

FROM

PARAS SHAH BHAVNA SHAH HEMANT SHAH

Hemant Shah

Allstars Realty

270-01 Hillside Avenue, New Hyde Park, NY 11040

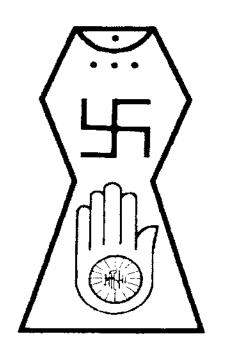
Bus 718 343-SALE, 516 355-0600

Fax 718 343-7266 Cell 516 263-9624

website: www.allstarsrealty.net Email: hshah38112@aol.com

"Religion is the highest of all blessings. It compromises Ahimsa (non-violence), Samyam (self-restraint), Tapa (penance). Even the Gods bow down to he whose mind is always centered in religion" If inner thoughts, feelings and emotions are not purified, we cannot be completely non violent. Therefore to stay away from violence, we need to perform good deeds. In the same way, to engage in performing good deeds, it is necessary to keep away from violence. In general, the affirmative perspective is considered as active Non–Violence and negative as passive Non–Violence.

We are very fortunate to have received the great heritage of Non-Violence from the teachings of the great Tirthankaras. Our Jain temples are the replicas of Non-Violence. The idols of Tirthankaras are devoid of any weapons. By contemplating and meditating on them, the dirt of our minds disappears and the spontaneous flow of eternal peace and happiness fills our minds and bodies. On this pious occasion of Pratishtha, let us make a strong resolution to apply the true nature of Non-Violence in our lives and spread its fragrance throughout the world. Let us pray together in the words of H.H.Acharya Mahaprajnaji – "Soul is my god. Renunciation is my prayer. Amity is my devotion. Self- restraint is my strength. Non – violence is my religion."

WITH BEST COMPLIMENTS

FROM

DR. VINIT SHAH, DDS

JAYSHREE SHAH MAMTA SHAH PARTH SHAH

A Person Who Is Free From Delusion

(Who Understands Things as They Are)

Who Has Good Qualities, Who Has Good Thoughts, Speech and Deeds, and Who Avoids Violence of Body, speech and Mind Enjoys Freedom Like A Bird. While Living on This Earth

-Uttaraadhyayan Sutry: 20-60

80-31 BROADWAY ELMHURST, NY 11373 718.429.4477

Soul: A great traveler:

By: Chandrakant Mehta Parsippany, N.J. 07054

A traveler starts his journey. On his way he stays in an Inn for some time. Then he resumes his journey. Again stays for a few days somewhere and again he resumes his journey till he reaches his destination. Similarly the soul assumes one body; he stays there for some years. Then he leaves the body and assumes other physical frame. A few years later he continues his journey changing from one body to the other until he is finally liberated. This is called a pure soul or moksha where the soul stays independently forever.

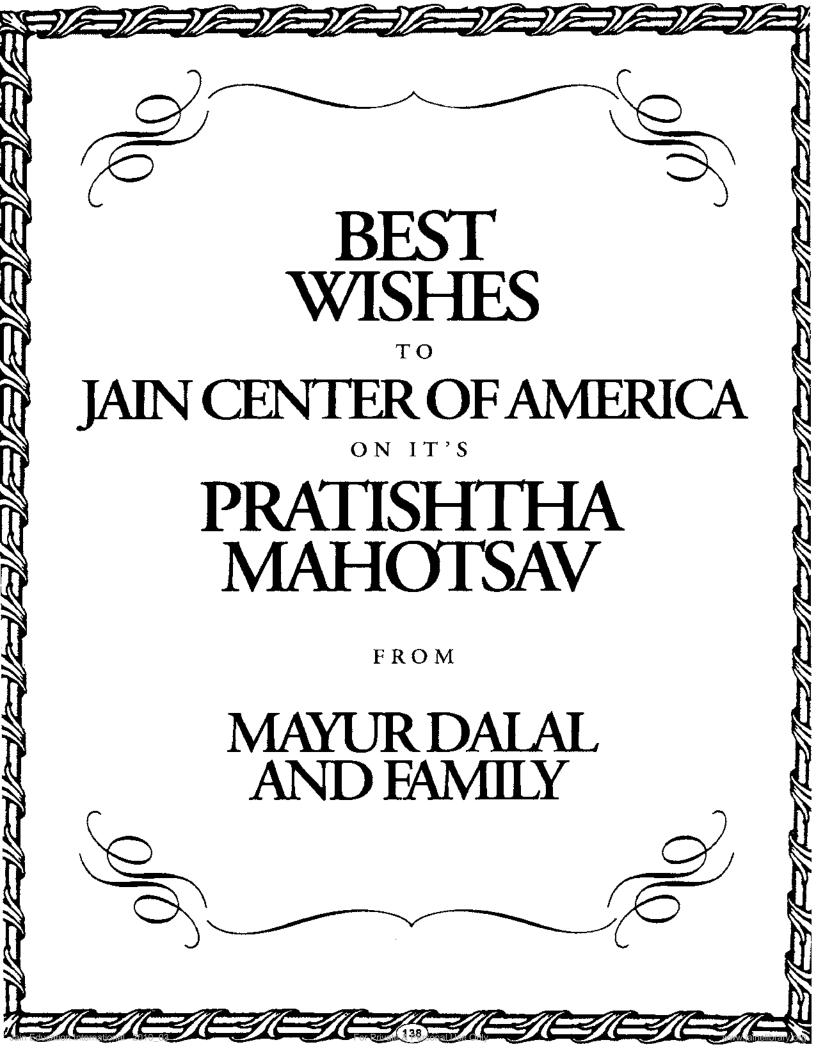
Travel by modern jet plane with the speed of 600 miles per hour would cover 259200000 miles in fifty years and would cover about 518400000 in about 100 years. Such a protracted journey is quite negligible in comparison with the infinitely protracted journey of the soul. In this universe, there is no such species, nor a place where the soul has not undergone innumerable birth and death. Soul is the greatest traveler. Since the time immemorial, it moves in four gatis (human, animal, heaven, and hell) and 84 lakhs (8.4 million) of sources of birth. It ends the journey when liberated from the bonds of 'Karmas'.

Some people doubt the rebirth or reincarnation of soul. Let us discuss their arguments and we will provide the answers. We can remember the incidents which occurred five, ten or fifty years back; then why do we not recollect incidents of the previous life? The theory of rebirth is not imaginary. Our thirthankars could see the infinite past, present and future. They had achieved perfect knowledge (Keval-Gyan); they were selfless and therefore, would not describe a fact contrary to what they actually perceived. So they should be taken as authentic representing facts as they actually exist. What kind of wisdom do we display in not relying on words of the Omniscient and in relying on one's limited intelligence? Do you not rely on a physician to cure yourself? You must have a faith in our Thirthankar in matters relating to soul.

Our thirthankars describe the world as the ocean. An infinite number of souls traverse as drops of water do in the ocean and they have infinite number of births. How can the infiniteness of these births are established unless we accept the repetition of births. The soul assumes such a state in order to reap the rewards of their sinful and meritorious acts and how could this happen if rebirth is not possible? Moreover, our thirthankars described in details their own previous lives in the Aagams (Sacred texts). Why would they describe reincarnations if reincarnations did not exist?

There are three ways to prove certain facts. With the help of (1) Aagams (sacred texts), (2) logical arguments, and (3) of personal experience.

We have shown how the sacred texts establish the theory of reincarnation of soul. Now we proceed with the logical arguments. If you hold that you do not remember your

previous life and that is why you do not accept it as a fact; then I ask you, "Do you remember the fact that you stayed in the womb of your mother?" Were you not delivered from the womb? Or where you dropped here on the earth from above?

All of us, who are born, are delivered from the mother's womb. If a man could remember what he experienced in the mother's womb, he would not choose to return to the same place. But he forgets all this and takes care of his new life. Our life is like a bridge connecting both the banks of a river. One of them is birth and the other is death. In fact, there is no distinction between the two. One for the entry and the other for the exit. We celebrate birth and subsequent birth dates with festivals and music, and we regret and lament after death for days together. These two, passion and prejudice are our great enemies which keep us wandering in this world through series of death and birth.

Let us discuss about the argument of remembrance. A man does not remember the incidents of his life, when he was two years old. It does not mean that this stage of childhood did not exist. A child in the womb has no company. Still among the four siblings, one is cruel, the other is kind, the third is greedy and the fourth is generous. They bear very often quite contrary nature to that of their parents. Why? The only answer is that the child has entered this world with good and bad karmas of his previous births. When a soul transmigrates from one body to the other, he carries along with him two types of bodies called *Taijas* and *karman*. These bodies are very subtle and no one can obstruct their path. Therefore, they accompany the soul everywhere, until the soul is liberated.

Now let us consider the actual experience of human beings in this connection. You might have read in the newspaper that some people had the knowledge of their past lives. Let me quote a case which I read in the Indian newspaper. In the village Chanasma near Patan (India) one boy remembered his past birth. He used to say, "I stayed in a such and such locality in Patan in my previous life. My name in the past life was Kevalchand". For verification, the boy was brought over to Patan and he led the people to his house by the road he claimed to remember. He identified his house of the previous life. He pointed out many secret matters and could recognize his grandson Manilal. Thus, actual experience also supports the contention of rebirth which is established beyond doubt.

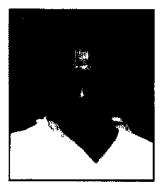
SHASHI TOLIA, DDS MRS.ASHA TOLIA

FAMILY DENTISTRY

291 Knickerbocker Avenue • Brooklyn, NY 11237 718.821.1516

પાઠશાળા : પાઠશાળા એટલે સુસંસ્કારની ખાણ : ૧

સુનંદાબહેન વોહોરા અમદાવાદ.

પાઠશાળાનું માહાત્મ્ય :

ભૌતિક વિજ્ઞાનની હરણફાળ સાથે માનવ જીવનને ઉત્તમ અને સમતોલ બનાવવા સુસંસ્કારની અત્યંત આવશ્યકતા છે. વૈજ્ઞાનિક યુગમાં બુદ્ધિયાતુર્યથી માનવ ધનરાશિ એકઠી

કરી શકશે, આશ્ચર્યજનક શોધો કરી શકશે. આવું ઘણું બધું થયા પછી પણ કોઈ તત્વચિંતકને કહેવું પડયું કે આત્મસંશોધન વગર આ બધું વ્યર્થ છે.

ભૌતિકક્ષેત્રે આત્મસંશોધન થવાના સાધનો કે સ્થિરતા નથી. પરિવર્તનશીલ જગતમાં એક ધર્મસંસ્કાર જ એક એવું સાધન છે કે જે આત્મસંશોધન પણ કરી શકે. એ ધર્મ કોઈ મત કે પંથ નથી પણ પવિત્ર વૈશ્વિક શક્તિ છે. ધર્મ માત્ર કોઈ શબ્દ કે ક્રિયા નથી પણ પશુતા તરફ જતા માનવને ઉત્તમ જીવન બક્ષતું પવિત્ર આયોજન છે. એવા ધર્મના સંસ્કારનો પાયો પાઠશાળા છે. તે પાઠશાળા મુખ્યત્વે ત્રણ ક્ષેત્રને આવરી શકે છે.

૧. બાળ વિભાગ પાઠશાળા ૨. કુમાર વિભાગ પાઠશાળા ૩. પ્રૌઢ વિભાગ પાઠશાળા.

ત્રણેય વિભાગમાં અન્યોન્ય સંબંધ છે. માતાપિતામાં ધર્મ સંસ્કાર હશે તો તેઓ બાળકોને કે યુવાન સંતાનોને ભણતર સાથે ઘડતર માટે પાઠશાળાના શિક્ષણ માટે પ્રોત્સાહિત કરશે, પોતે પણ તેમાં રસરૂચિ ધરાવશે.

વળી બાળકો પાઠશાળામાં જશે એટલે માતાપિતાને પણ જે કાંઈ શીખ્યા તે જણાવશે જેમાં નિર્દોષ આનંદ મળશે જે ટીવી જેવા સાધનો આપી નહિ શકે.

યુવાનો પાઠશાળામાં જવાનું જાળવી રાખશે તો કોલેજ જીવનના દૂષણોથી દૂર રહી જીવનની નિર્દોષતા સાચવશે અને પવિત્ર જીવનના સંસ્કારો દ્વારા તેમના ક્ષેત્રમાં પણ અન્યને પ્રેરણા આપશે. આમ ત્રણે ક્ષેત્રે પાઠશાળા મહત્વનું અંગ છે.

પાઠશાળાના યુવાનોનું ખમીર:

પાઠશાળાએ ભણેલી એક કન્યા કોલેજ ગઈ. એક એપાર્ટમેન્ટમાં ચાર કન્યાઓને સાથે રહેવાનું હતું જેમાં ત્રણ અમેરીકન હતી. પાઠશાળાની કન્યાએ કહ્યું કે હું તો સ્ટ્રીકલી વેજીટેરીયન છું. પેલી ત્રણ અમેરીકન કન્યાઓની ઉદારતા કેવી કે તેમણે કહ્યું કે સોમથી શુક્ર આપણે વેજીટેરીયન ફૂડ ખાઈશું. આમ સંસ્કારનું મનોબળ અન્યના હ્રદયની લાગણીઓ સુધી પહોંચે છે.

એક યુવાનને પૂછયું હવે તમારા વડીલો પછી દહેરાસરોનું શું થશે ? 'અમે સંભાળીશું તેમાં શંકા નથી.'

આ રીતે કેવળ જૈનદર્શનમાં પાઠશાળાનું માહાત્મ્ય છે તેમ નથી પણ જયુઈશ, મુસ્લિમ, કિશ્ચિયન જેવા સમાજમાં અન્યરૂપે પણ પાઠશાળાના શિક્ષણ જેવા ક્ષેત્રો છે.

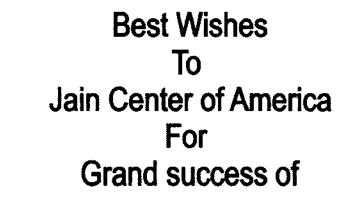
માનવ માત્ર સુખ-શાંતિ ઈચ્છે છે, સંતાનો સંસ્કારી થાય તેમ ઈચ્છે છે... તે ધર્મના પવિત્ર સંસ્કાર વગર શકય નથી. તે સંસ્કારના પાયામાં પાઠશાળા મહત્વનું અંગ છે. અમેરીકાના નાગરિકો આ માટે સજાગ થયા છે. તેઓ યુવાનોની ધર્મસભાના આયોજન કરે છે. યુવાનો જ તેનું સંચાલન કરી ઉત્તમ વિચારોના પ્રવાહને વેગ આપે છે.

કેટલાક ઉદાહરશો:

વર્ષો પહેલાં એક સત્સંગી ભાઈને ત્યાં મારો ઉતારો હતો. રિવવાર તેમનો ૧૨ વર્ષનો બાળક તૈયાર થઈ તેના મિત્ર સાથે ચર્ચમાં જતો હતો. પિતાને વિચાર થયો કે મારો પુત્ર ચર્ચમાં જશે તો સંસ્કાર બદલાઈ જશે એટલે તેમણે બે–ચાર મિત્રોને ભેગા કરી પોતાના જ બેઝમેન્ટમાં (ભોયરામાં) પાઠશાળા શરૂ કરી. પછી સ્નાત્રપૂજા શરૂ કરી અને આજે તો ચેરીહીલમાં સુંદર દહેરાસર સેન્ટરમાં પાઠશાળા અને એડલ્ટના વર્ગો ચાલે છે. પછી તો અન્ય સ્થળોમાં આ આયોજન શરૂ થઈ ગયાં.

જયાં સુધી સેન્ટર ન થાય ત્યાં સુધી ગમે તે પ્રકારે આ પ્રવૃત્તિ સત્સંગીના ઘરમાં શરૂ થઈ જાય તો એટલા વર્ષો બાળકો પાઠશાળાના શિક્ષણ વગર વંચિત ન રહે પણ સેન્ટર થાય પછી સેન્ટર(સંઘ)એ સંઘના નેજા નીચે સંગઠિત અને સુવ્યવસ્થિત આયોજન થવું જરૂરી છે. સેન્ટર ન થાય ત્યાં સુધી એક સંગઠનથી ચાલે તેમાં લાભ છે.

એડીસનમાં પાઠશાળા સેન્ટરના ભાવે બંધ થઈ હતી. ૧૯૯૮માં મેં કહ્યું કોઈ પોતાને ઘરે જગા આપો અને શરૂ કરો. એક વર્ષ એક બહેને પોતાના ઘરે પાઠશાળા ચાલુ કરી પણ બાળકોની સંખ્યા બે વર્ષમાં ૧૦૦ જેટલી થઈ ગઈ એટલે શાળાના ઓરડા હાયર કર્યા. સંખ્યા તો વધતી જાય છે અને

PRATISHTHA MAHOTSAL

K.G. INDUSTRIES, INC.

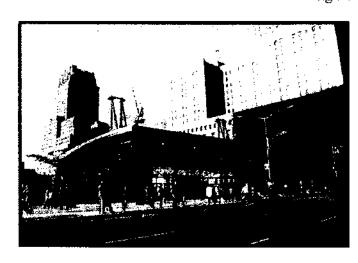
BANSI SHAH RAMESH SHAH C.J. KOTHARI SANDEEP SHAH

GENERAL CONSTRUCTION

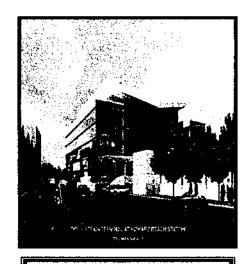
&

COMMERCIAL ROOFING CONTRACTORS

27-08 42rd Road, Long Island City- NY 11101 Phone: (718) 433-2211 Fax: (718) 433-2200 www.kgind.com

Canopy Roof - Ground Zero Path Restoration Project World Trade Center-New York

Air-Train Terminal at Howard Beach JFK Airport New York

પાઠશાળા : પાઠશાળા એટલે સુસંસ્કારની ખાણ : ૨

તેઓ સેન્ટર થવાની રાહ જુએ છે. આમ હવે ઘણા સેન્ટરોમાં પાઠશાળા એ જીવનનું અનિવાર્ય અંગ મનાયું છે. ધન એ જીવન જરૂરીયાતનું દેખાતું સાધન છે જયારે પાઠશાળાનું શિક્ષણ એ અદ્રશ્ય પણ જીવનના સુખ અને શાંતિ માટે અત્યંત આવશ્યક સાધન છે. ધન કરતાં તેનું અનેક ગણું મૂલ્ય છે. ધન હોય અને સંસ્કાર ન હોય તો આ જીવન તો વ્યર્થ પણ પછીના જન્મો તો અતિ દુ:ખદાયક જ થવાના છે.

વડીલો (પેરન્ટસ)ની જવાબદારી:

<u>Marsia poi printa poi a poi printa poi aprinta printa poi printa poi printa printa printa printa printa printa</u>

પૂ. કેદારનાથ નામે સંત થઈ ગયા. એક વાર તેમના દર્શને જવાનું થયું ત્યારે હું ગ્રામ વિસ્તારમાં મોટી સંખ્યામાં બાળમંદિરોનું આયોજન કરાવતી. તેઓ મને કહે પહેલા મા-બાપને શિક્ષણ આપો તો બાળકોનું શિક્ષણ વધુ વેગવાળું બનશે નહિ તો તમે શીખવશો અને તેઓ ધર્મસંસ્કાર વગરના હશે તો શીખવેલું ભૂલી જશે.

આમ આજે અમેરીકા જેવા દેશમાં બાળકોની પાઠશાળા સાથે વડીલોની પાઠશાળા પણ એટલી જ મહત્વની છે. બાળકો શાળામાંથી સૂત્રો, ધર્મવાર્તા કે તત્ત્વના પાઠ શીખી ને આવે ત્યારે માતાપિતાને તેનું શિક્ષણ કે રસરૂચિ ન હોવાથી બાળકોને પણ પ્રોત્સાહિત કરી નહિ શકે. તેમને તેની જરૂરીયાત ન લાગે તેથી બાળકને તેઓ મૂકવા લેવામાં પણ પ્રમાદ કરશે.

વળી સુત્રો, તત્ત્વ કે ધર્મકથાઓ જાણવા શીખવાની માતાપિતામાં પણ કંઈક સમજ અને સમતા પેદા થાય છે. આથી તેમના જીવનમાં સંઘર્ષ કે કજીયા ન થાય તો બાળકો પર સારા સંસ્કાર પડે છે. આથી પાઠશાળાનું શિક્ષણ ઘણું જરૂરી છે.

વિભકત કુટુંબમાં એક કે બે બાળક હોય, અઢળક સામગ્રી હોય તેથી બાળકમાં ભૌતિક લાલસા વધવાની છે. માતાપિતાને સુસંસ્કાર આપવાનો સમય નથી. પાઠશાળામાં બાળકોને મિત્રોની ઉજ્ઞપ પુરી થાય છે; વહેંચીને ખાવાનું, ધીરજથી રમવાનું શિક્ષણ મળી રહે છે.

નાના કે મોટા દરેકને માટે પાઠશાળાનું શિક્ષણ સંસ્કાર સિંચન કરે છે. એથી વ્યસનો, અભક્ષ્ય આહાર, કુસંગત જેવા દૂરાચારો સહેજે છૂટી જાય છે. બાળપણથી પડેલા આ સંસ્કારો દઢતાથી ટકી રહે છે. પાઠશાળામાં ભણવું અને બાળકોને પાઠશાળામાં ભણાવવા એ તો જીવનનો અમૂલ્ય અવસર માનજો.

મારો તો અનુભવ છે કે પાઠશાળામાં જતાં બાળકો

એમની પુરી જીંદગી સુધી દૂરાચારથી દૂર રહે છે અને માતાપિતા પણ જો કંઈ વ્યસનાદિ સેવતા હોય તો તેઓ પણ પાઠશાળાના સંસ્કારથી વ્યસનાદિથી મુકત થાય છે. જો માતાપિતા વ્યસનવાળા હશે તો પાઠશાળાના બાળકો તરત જ કહેશે આ ન ખવાય, ન પીવાય… માતાપિતાને પણ સંકોચ થશે.

જૈનદર્શનમાં 'સંઘ'નું ઘણું માહાત્મ્ય છે. ભદ્રબાહુ સ્વામી જેવાએ પણ સંઘની આજ્ઞા માન્ય રાખી શિષ્યોને વાચના આપી હતી. પરદેશમાં સેન્ટર એ સંઘના સ્થાને હોવાથી સેન્ટર દ્વારા ચાલતી પાઠશાળાઓ સાધનસંપન્ન, સુવ્યવસ્થિત અને સંવાદી હોય છે. તે દ્વારા બાળકોને પણ ઘણાં બાળમિત્રોનો પરિચય વધે છે અને વિવિધ કાર્યક્રમોનું આયોજન થવાથી બાળકોનો પાઠશાળા પ્રત્યેનો આદર ઉત્સાહ જળવાઈ રહે છે.

અમેરીકામાં કે અન્યત્ર દેશોમાં આ રીતે સર્વ જગાએ સેન્ટરો દ્વારા પાઠશાળાની પ્રવૃત્તિ વિકસતી જાય છે. સાથે સાથે એડલ્ટ પાઠશાળા પણ દરેક સેન્ટરમાં અસ્તિત્વમાં આવી છે જેથી સેન્ટરની અન્ય સુવિધાનો લાભ મળે છે. લગભગ ૧૯૯૧માં લોસ એન્જેલસમાં એક વાર પાઠશાળા જોવા ગઈ હતી ત્યારે પેરન્ટસને બાળકોને પાઠશાળામાં મૂકીને જતા જોયાં. મેં પૂછયું 'આ બધા કયાં જાય છે ?' 'ગ્રોસરી, શોપીંગ, સોશ્યલ વિગેરે.'

મેં કહ્યું 'અરે, એ સૌને બોલાવો અને અહીં મારી પાસે બેસાડો.' તે વખતે દસ-બાર ભાઈ બહેનો બેઠા. તેમને પાઠશાળાનું મહત્વ સમજાવ્યું. તેઓને વાત પસંદ પડી અને તરત જ શ્રી ગીરીશભાઈએ તે વાત હાથ ધરી અને એડલ્ટ વર્ગો શરૂ કર્યા. હવે એમ કહી શકાય કે લોસ એન્જલસનો એડલ્ટ વર્ગ પુરા અમેરીકામાં આદર્શ વર્ગ છે. શાસ્તાભ્યાસ, સૂત્રાભ્યાસ, રોજના સંયમીની જીવનનું શિક્ષણ, પરીક્ષાઓ... આમ જાણે કુદકે ને ભુસકે વર્ગ વિસ્તરતો જાય છે. સો જેવી સંખ્યા જળવાઈ રહે છે અને દેશાવગાશીક જેવા વ્રત સથે શિબિરો યોજાય છે.

સપ્તાહમાં વિવિધરૂપે પાંચ દિવસના આ વર્ગો ચાલે છે. મને લાગે છે હવે બાકીના બે દિવસ પણ ગોઠવાઈ જશે. સિવશેષ તેમની પાઠશાળાના માનદ સેવાભાવી ટીચર્સ આ જ વર્ગોમાં શિક્ષણ લે છે. આમ બાળકોની પાઠશાળા અને એડલ્ટ વર્ગ અન્યોન્ય પૂરક છે જે સેન્ટરના અગત્યના અંગો છે. તેથી ત્રણે વિભાગની સંખ્યા અને સંગઠન જળવાઈ રહ્યું છે.

Best Wishes to ...

JAIN CENTER OF AMERICA

for

THE PRATISHTHA MAHOTSAV

from

JAYMIK SHAH SIMA SHAH NEHAL SHAH SHARDABEN SHAH

When you get overconfident remember that today's peacock is tomorrow's feather duster.

પાઠશાળા : પાઠશાળા એટલે સુસંસ્કારની ખાણ : 3

શિકાગોમાં, ડેટ્રોઈટમાં પણ આવી આદર્શ પાઠશાળાઓ ચાલે છે. એમ ઘણાં સેન્ટરમાં આ પ્રવૃત્તિઓ ચાલે છે. જયાં ન ચાલતી હોય તેમણે તેનો સંકોચ અનુભવી આ પ્રવૃત્તિઓ હાથ ધરવી જોઈએ. સેન્ટર હોય ત્યાં બીજી સુવિધાઓ પણ મળી રહે છે. સેન્ટર ન હોય પણ બાળકો તો છે ને... માટે પાઠશાળા પાયાની જરૂરીયાત છે તેમ માની આયોજન કરવું આવશ્યક છે.

પાઠશાળાના બાળકોમાં સદવિચાર:

એક પાઠશાળાના બાળકને પૂછયું, 'તું પાઠશાળાએ શા માટે આવે છે ?' 'ધર્મ કરવા.' 'ધર્મ કરવાથી શું થાય ?' 'પાપ જતા રહે છે.' 'પાપ કેમ લાગે ?' 'મીટ ખાવાથી. એટલે હું ડેડી-મોમને કહું છું કે ક્રોધ કરીએ તો સર્પ થઈએ.' પછી તેણે ચંડકૌશિકની વાર્તા ટૂંકમાં કહી. આમ બાળક ઉચ્ચ આદર્શને ગ્રહણ કરે છે.

દયાના સંદર્ભમાં એક બાળકે કહ્યું કે 'દયા આપણે આત્માની કરવી જોઈએ.' 'કેમ ?' 'આપણે કર્મ બાંધીને આત્માને દુ:ખ આપીએ છીએ માટે પહેલા આત્માની દયા કરીને પછી બીજી દયા પણ કરવાની.'

બે બાળકો કારપુલમાં સાથે જતાં; તેમાંની એક અમેરીકન કન્યા લંચબોકસમાંથી કંઈક કાઢે અને અન્ય બાળકને ખાવાની ઓફ્રર કરે. આ બાળક પૂછે, 'તેમાં મીટ છે ? તો તે ન ખવાય, પાપ લાગે.'

પંદરેક દિવસ આમ ચાલ્યું અને આખરે અમેરીકન કન્યાએ પણ મીટનો ત્યાગ કર્યો. આમ પાઠશાળાનું શિક્ષણ વ્યાપક બને છે. એથી જ કહી શકાય કે નાના મોટા સૌને માટે પાઠશાળા એટલે સંસ્કારણી ખાણ… ધન રાશિ છે. ભૌતિક ધન કે પ્રતિષ્ઠા આ જન્મ પૂરતી રહે કે ન રહે પણ ધર્મ સંસ્કારની ધનરાશિ – સંસ્કાર તો જીવ મુક્તિ પામે ત્યાં સુધી સાથે રહે છે. જે માતાપિતા બાળકોને પાઠશાળાએ મોકલતા નથી તેમને હું અપરાધી કહું.

માનદ્સેવાભાવી ટીચર્સને ધન્યવાદ:

પાઠશાળા ચલાવનાર ટીચર્સમાં પણ એક પ્રકારનો સદ્ભાવ પેદા થાય છે. દરેકની શક્તિઓનું સંગઠન થવાથી બાળકોને પણ લાભ છે. સેન્ટર દ્વારા ચાલતી પાઠશાળામાં એક સંચાલક હોય છે. તેમજ વ્યવસ્થા માટેની જવાબદાર વ્યક્તિઓ હોવાથી સંચાલન આદર્શ બને છે. એકાકી કે અલગ ચલાવવાથી એ લાભ મળતો નથી.

જેમની શક્તિ બુદ્ધિ હોય તેમણે આવી પાઠશાળામાં તન, મન, ધન કે સેવાથી યોગદાન આપી પરમાત્માની કૃપાને પાત્ર થવું જોઈએ. ટીચર્સ સમાજનું આદર્શ અંગ છે. પ્રેમ, સમભાવ, અન્યોન્ય ઉદારતા, મૈત્રીભાવ જેવા ગુણો દ્વારા ભાવિ પેઢીને સંસ્કાર આપી મહાન કર્તવ્યના તેઓ પ્રદાતા બને છે જેથી તેમની પુણ્યરાશિ એકઠી થાય છે.

જે ભાઈ બહેનો ગુણયુકત ઉદારતાથી આ ક્ષેત્રે યોગદાન આપે છે તેમને ઘણાં ધન્યવાદ આપું છું અને શુભેચ્છા યાઠવું છું.

પાઠશાળામાં કેવા શિક્ષણની જરૂર છે :

પાઠશાળામાં મત પંથના ભેદભાવ વગર સત્પુરૂષોએ બોધ સૂત્રોની પ્રણાલિથી આપ્યો છે તે વારસો જાળવવો જોઈએ. તે માટે અમુક સૂત્રો બાળકોને રસપ્રદ રીતે કંઠસ્થ કરાવવા જોઈએ. તે સાથે રોજની બાળજીવનની ચર્ચામાં તેઓ મૈત્રીભાવ કેળવે, વિનય શીખે તેવું શિક્ષણ આપવું જોઈએ. યુવાનો ભાવિમાં સેન્ટરની કામગીરી બજાવી શકે તે પ્રમાણે તેમને પણ પૂજા, ભક્તિ, સૂત્રો જેવું શિક્ષણ મળવું જરૂરી છે.

અંતમાં એટલું જ કહીશ કે પાઠશાળાઓ ચાલુ કરો, હોય તેને વિકસાવો. મૈત્રીભાવ રાખીને મોટા નાનાનો વિશ્વરૂપ મેળો હોય તેમ આનંદ પ્રમોદથી કર્તવ્યપાલન કરીને આપણે સંતપુરૂષોની કૃપાને પાત્ર થઈએ.

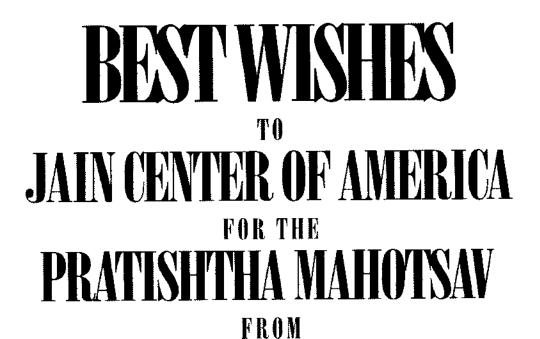
જીંદગી કેવળ સંસારની વેઠ ઉતારવા માટે નથી પણ માનવીના વિકાસના પ્રયોગની શાળા છે. ધાર્મિક સંસ્કારનો પવિત્ર વારસો આપનાર પરમાત્માનું નિત્ય સ્મરણ કરૂં અને તેમના બોધેલા કાર્યોને નિ:સ્પૃહભાવે બજાવું એ જ પ્રાર્થના.

હાર્દિક શુભેચ્છાઓ :

સવિશેષ જૈન સેન્ટર ઓફ ન્યુ યોર્ક, અમેરીકાના આશ્રયે નૂતન ભવ્ય જીનાલયનું નિર્માણ થઈ રહ્યું છે. ૨૦૦૪માં એ ભૂમિને સ્પર્શ કરવાનો લાભ મને મળ્યો હતો. ૨૦૦૫ના પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ અને આ નવનિર્માણના પ્રસંગે મારી હાર્દિક શુભેચ્છા છે. આ કાર્યના સૌ સહભાગીઓને મારા અભિવાદન છે. પરમ કૃપાળુ પરમાત્માની કૃપા વડે આ પ્રસંગો યાદગાર બની રહે તેવી પ્રાર્થના.

પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ પ્રસંગે હાર્દિક મંગળભાવના.

સુનંદાબહેન વોહોરા.

Smt. Champaben S. Doshi Mahendra Doshi – Divya Doshi Rupal – Rohak Doshi

जैन धर्न का संक्षिप्त परिचय

संघ प्रवर्तिनी साध्वी श्री मंजुला श्री जी

जैन धर्म विश्व के प्रमुख एवं प्रचीनत्तम धर्मों में से एक है। यह जितना पुराना है, उतना ही तरोताजा, वैज्ञानिक, व्यवहार्य और आडम्बरों से मुक्त भी है।

सामान्यतः पुरानी वस्तु जीर्ण-शीर्ण, रुढिग्रस्त, अव्यावहारिक और प्रदर्शन प्रधान बन जाती है। पर जैन धर्म इसका अपवाद है। इसमें जितनी तेजस्विता और मौलकिता है। वह इसकी अपनी विशेषता है।

जैन धर्म का शाब्दिक अर्थ है—जिन यानी 'विजेताओं के द्वारा निरूपित किया गया धर्म।' यह धर्म राग—द्वेष को जीतने वाले वीतराग जिन भगवान के द्वारा निर्दिष्ट धर्म है और कषाय विजय के इच्छुक व्यक्तियों के लिए है। जिनो देवता यस्य सः जैनः—जिन भगवान जिनके आराध्य हैं वे जैन कहलाते हैं। जैन धर्म वह मार्ग है जिसका अनुसरण कर व्यक्ति अन्ततः कर्म बंधन से मुक्त होकर मोक्ष गामी बन जाता है।

इस काल-चक्र में जैन धर्म का निरूपण करने वाले ऋषमादि चौबीस तीर्थंकर हो गए हैं, पर वर्तमान में जो जैन धर्म का स्वरूप उपलब्ध है, उसके निर्देशक और उपदेशक भगवान महावीर थे।

श्रमण भगवान महावीर चौबीसवें तीर्थंकर थे। आप एक राजघराने में जन्मे थे वैभवपूर्ण वातावरण में पल—पुसकर भी विलासिता में नहीं फंसे। त्याग के पथ का अनुसरण किया और सुख शांति चाहने वाले प्राणियों को भी त्याग का पथ बतलाया।

भगवान् महावीरं ने तीन मौलिक सिद्धान्तं दिए—अहिंसा, अपरिग्रहं और अनेकान्तवाद। अहिंसा और अपरिग्रह की चर्चा अन्यत्र भी मिलती है। किन्तु अनेकान्तवाद भगवान् महावीर का सर्वथा नया दर्शन हैं।

जहां कोई ज्ञान-योग से मुक्ति की स्थापना करता था, कोई भक्ति योग को मुक्ति का माध्यम बताता था, कोई कर्म-योग में विश्वास करता था, वहां भनवान ने सम्यक् दर्शन, सम्यक ज्ञान, और सम्यक आचरण की समन्विति से मोक्ष की प्राप्ति बताई। सम्यग दर्शन ज्ञान चारित्राणि मोक्ष मार्गः"

जहाँ कुछ दार्शनिक पदार्थों को कूटरथ नित्य मानते थे, कुछ क्षण क्षयी के सिद्धान्त को स्वीकार करते थे, कुछ लोग अमुक अमुक पदार्थों को नित्य और अमुक को अनित्य मानते थे, वहां भगवान महावीर ने उत्पाद, व्यय, धौव्यात्मक पदार्थ की स्थापना कर नित्यानित्य के सिद्धान्त की घोषणा की।

जैन दर्शन में आत्मा को ही परम विकसित अवस्था में परमात्मा के रूप में स्वीकार किया गया है। जहाँ अन्य दर्शनों में भक्त, भक्त ही रहता है वहां भगवान् महावीर ने जैन दर्शन में भक्त को भी भगवान बनने का अवकाश दिया है।

सुख दु:ख, जन्म-मरण, संसार-मुक्ति-सब अपने कृत कर्मों का भोग है। दूसरा कोई किसी का भला-बुरा करने वाला नहीं है।

बन्ध और बन्ध के हेतु, मोक्ष और मोक्ष के हेतु —इन चारों का सम्यक् बोध जिस व्यक्ति को हो जाता है, वह शीध ही संसार—भ्रमण से मुक्त हो जाता है। आत्मा को संसार में मटकाने वाले रागद्वेष या कषाय है। कषाय को क्षीण करने पर व्यक्ति की मुक्ति स्वतः हो जाती है।

JAIN CENTER OF AMERICA FOR GRAND SUCCESS OF PRATISHTHA MAHOTSAV

from...
Madhu Corp.

JAYENDRA SHAH
CHAULA SHAH
MAMTA SHAH
APURVA SHAH

Whether I get any help from this world or not. Please Lord! I need your blessings and protection forever.

यह संसार जिसकी न कोई सरंचना करता है न कोई संहार, अनादिकाल से चला आ रहा है। और इसका कोई अन्त भी नहीं है।

जैन धर्म मानवीय एकता का पोषक है। वह एकैंव मानुषी जातिः, आचारेण विभज्यते को लेकर चलता है। वहां किसी तरह की वर्ण—व्यवस्था नहीं है। जाति से किसी को उंचा और किसी को नीचा मानना जैन दर्शन के विरुद्ध है। यहां पर मनुष्य की सत्—असत् कर्म से ही उसकी उच्चता और हीनता आंकी जाती है।

जीवन-शुद्धि का साधन धर्म किसी आश्रम व्यवस्था के आधार पर नहीं किया जाता। धर्म में अवस्था, लिंग, वर्ण, रंग, जाति और परिस्थिति का कोई प्रतिबंध नहीं है।

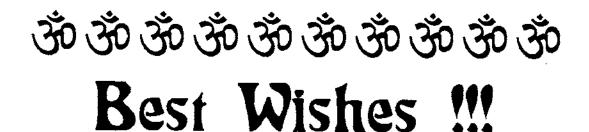
आहार-शुद्धि जैन धर्म का उज्जवल पक्ष है। जैन धर्मावलिम्बियों की यह पहचान है कि वे मांस, मदिरा जैसे अमक्ष्य और उत्तेजक पदार्थों से परहेज करते हैं।

आहार में और भी कई तरह की शुद्धाशुद्धि का विवेक परमावश्यक है। शुद्ध आहार से ही मन पवित्र रह सकता है और पवित्र मन ही पवित्र आत्मा का साक्षी है।

आचार संहिता का जहां तक प्रश्न हैं, मुनि और गृहस्थ दोनों ही वर्गों के लिए मिन्न भिन्न आचार, नियम, बनाए गए हैं। फिर भी वहां बाह्य उपासना और क्रियाकाण्डों की अपेक्षा आन्तरिक तप पर विशेष बल दिया गया है।

कपितय लोगों की यह धारणा है कि जैन धर्म तो काय-क्लेश और तपस्या पर ही बल देता है। किन्तु यह धारणा सर्वथा भ्रान्तिपूर्ण है। जैन धर्म ने ध्यान, स्वाध्याय, भावना-शुद्धि, समता भाव, मैत्री भाव, सिहष्णुता पर प्रमुखता से बल दिया है। भगवान ने कहा—दो दिन भूखे रहकर जितने कर्म काटे जाते हैं, शुद्ध मन से एक क्षण का ध्यान करके उससे भी अधिक कर्म का निर्जरण किया जा सकता है।

इस रूप में जैन धर्म का यह संक्षिप्त विवेचन है।

JAIN CENTER OF AMERICA
ON ITS AUSPICIOUS DAY OF
PRATISHTHA MAHOTSAV
FROM

Bharatbhai Vijuben Ami & Aalok Parekh

I devote myself to you to the best of my abilities, I offer this life to your service.

SHRI ASHTAPAD MAHA TIRTH

Past, Present and Future

Dr. Kumarpal Desai

History and researchers are baffled – where is the mountain Ashtapad in the Himalayan range? The Hindu scriptures, Jain literature and Buddha scriptures all have references about Ashtapad but still the search has remained inconclusive and its location not found. The Jain centre of America - New York has launched a campaign to discover its exact location. The first Tirthankar Bhagwan Rishabhdev was the first to establish social code of governance and symbolised this importance of renunciation and penance, and attained Nirvana (final emancipation) at the Ashtapad Mountain.

There are numerous places of Jain pilgrimage but five of them are the most important ones and hence are known as Maha Tirth and one of them is Ashtapad.

The places where other Tirthankars attained Nirvana do exist today - Sametshikhar, Girnar, Pavapuri and Champapuri - and are visited by a large number of pilgrims. The second Tirthankar Shri Ajitnath was born in Ayodhya (North India) and attained Nirvana at Sametshikhar and the pilgrims flock this sacred place. What baffles people is the fact that the first Tirthankar Bhagwan Rishabhdev was also born in Ayodhya but his place of Nirvana is not to be found. The four other Maha Tirths exist, but the fifth Ashtapad is still undiscovered. It is believed that Ashtapad is somewhere among the snow-clad Himalayan peaks, about 168 miles North from Badrinath on the way to Mount Kailash. It is about seven miles from Mansarovar.

Thousands of years ago the first Tirthankar Bhagwan Rishabhdev attained Nirvana here. After his Nirvana, his son Bharat Chakravarti constructed a gemstone-studded palace in his memory on the Asthapad Mountain. 24 idols of Jain Tirthankars were installed in it. It is believed that since there are eight steps to be climbed to reach the mountain it is known as Ashtapad. The Tirth is also referred to by such names as Ratnamay, Rajatadri, Sfatikachal in some scriptures.

Description of Ashtapad is found in ancient volumes. The first reference is in Acharang Niryukti and it is referred to as Maha Tirth in a very ancient text Ekadashangadi Agam. The final sermon of Bhagwan Mahavir is found in Shri Uttaradhyayan Sutra. According to it anyone charamsariri who undertakes pilgrimage to Ashtapad will attain salvation. There are references and discussion about the Tirtha in Avashyak Niryukti, Nishithchurni, Vividh Tirthkalpa, Shri Ashtapad Maha Tirth kalp Gyan Prakash Diparnave and other volumes, while details about Shri Rishabhdev Bhagwan are found in Uttarpurana. The discription in uttarpurana refers to Shri Rishabhdev's son having built a gemstone-studded shrine in which were installed 72 idols of three chovisi - The past, present and future. Shri Gautamswami had undertaken pilgrimage to Ashtapad through his special powers. Siddhastavan Sutra has the description of the order in which the idols are found on Ashtapad Mountain. They were installed in four rows of four, eight, ten and two.

A detailed description of Ashtapad Tirth is given in Trishashti-Shalaka-Purusha Charitra of Hemchandracharya. In the beginning of its tenth canto, it is said that anyonc who would spend a night here and worship the idols, he would be a liberated soul. According to Pujya Sahajanandghanji, three chovisis of 72 idols are covered in snow. A Mangol Mendicant has said that Shri Rishabhdev Bhagwan practised penance on the Ashtapad Mountain. This reference is found in Kanjur and Tanjur texts. The description of Tirthankar's Nirvana is also found in ancient texts housed in Potala Palace which was the earlier abode of Dalai Lama. These descriptions show that, unlike other pilgrim places, it was not easy for ordinary people to visit this Tirth.

FOR THE AUSPICIOUS

PRATISHTHA MAHOTSAV

O_F

ITHACA STREET JAIN TEMPLE

FROM

DR. THAKOR and USHA RANA

BRONX HEART MEDICAL, P.C.

3184 Grand Concourse Bronx, NY 10458 718.584.0555 Even today the mountain is covered in snow and going near is next to impossible. Most of the people have its glimpse about 4 miles away from the mountains. Well-known scholar Shri Hiralal Duggad has noted, after observing the mountain, in his book that "this mountain appears like the construction of samovasaran (holy assembly)."

Swami Pranavanand stayed on Mount Kailash for two years and undertook researches from Hindu and Tibetian angles. In his volume 'Kailash and Mansarovar' in english, he has observed that "it is assumed that the first Jaini Tirthankar attained Nirvana on Mount Kailash and Kailash is known as Ashtapad." At the foot of Kailash, there is a mountain called Nandi in the south. Nandi means a bull. It is well-known that Tirthankar Rishabhdev's lanchchan (symbol) is a bull. Just as a bull is always scated in front of Lord Shiva, it is natural that Nandi is situated in front of Rishabhdev.

20 Km. from Mount Kailash is a snowclad majestic mountain known as Gurulamandhata. Madhanta is the name of the ancestor of Sagar Chakravarti. Between Mount Kailash and Gurulamandhata Mountains is a large and beautiful lake known as Ravan Taal. References of Ravan and to music and dancing near Ashtapad Mountain by Ravan-Mandodari are found in Jain texts. In some Tibetian scriptures there is a reference to Shri Munisuvratswami, the 20th Tirthankar, having visited the place.

Some poets have described the snow-covered peaks of Ashtapad visible in a clear sky from the top of the tree on the outskirts of Ayodhya. Ayodhya is well-known as the birthplace of Bhagwan Rishabhdev. Is there a link between the places of birth and Nirvana? According to Jain folklore, about 160 people including Bhagwan Rishabhdev and his ninety-nine sons attained Nirvana on this mountain. Three stupa (pillars) were erected to commemorate this event. Bharat Chakravarti constructed a temple Sinhanishdya at this place which was huge and elegant. In one of his letters, Sahajanandghanji has noted that Mount Kailash is known as Ashtapad. 72 Jinalayas Shrines - covered with snow exist in Tibetan territory. The Jain idols around the place are under the supervision of Buddhists. Today, the territory is under the control of China. It is rare for a human to set foot on these mountains. Anyone getting its glimpse from a distance is bound to experience unearthly joy and will be filled with spiritual fervor. Words are inadequate to describe the spiritual and celestial pleasure one experiences; and the sky, mountains and clouds are in complete harmony and the sight is other worldly.

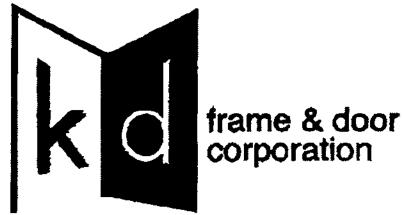
Mount Kailash is the abode of Shiva and the thirteenth day of (vad) the month Maha [Hindu Calendar] is known as Shivratri, also the day of Nirvana of Tirthankar Rishabhdev is the thirteenth day [vad] of the month of Posha of the Hindu Calender.

A number of letters have been received regarding the series of articles written on Ashtapad Tirth. According to Shri Pramesh Gandhi, the latest research by MIT of America says the human civilization must have originated in Tibet. Is it possible that it was the beginning of development of Asi (weapons), Masi (writing) and Krishi (agriculture) of Rishabhdev? Swami Pranavanand, who has undertaken pilgrimage to Kailash thirty-five times, has authored a book on Kailas-Mansarovar and the preface is by Pandit Jawaharlal Nehru. He has also affirmed that Kailash is Meru and Ashtapad.

Shri Pramesh Gandhi narrates his extraordinary experience and writes that nonagenarian Rambaba was with him during the pilgrimage. This Sadhu had performed the last rites of Indira Gandhi, Sanjay Gandhi and Rajiv Gandhi. He also pointed to a peak near Kailash and said that it was Ashtapad. It had the same shape as Pramesh Gandhi had seen in the pictures of Ashtapad in the shrines. He saw the peak from a distance surrounded by a deep valley. Today it is difficult to climb the peak.

from: Ralph Sklar

Manufacturers of Hollow Metal Frames & Doors and Wood Pre-Hung Interior Units

52-15 FLUSHING AVENUE, MASPETH, NY 11378 tel: 718.366.7100 Fax718.381.7179

Shri Bharat Hansraj Shah of Delhi deserves to be complimented for the research about Ashtapad done by him. He seems to have taken it up as a mission. During his pilgrimage to Kailash in 1993, he took a number of photographs when he enlarged them; he discovered that the description of Kalikalsarvagna Hemchandracharya in Trishasthishalaka Purushcharitra matches with what was seen in the photographs. The large steps seen in them suggest that they must have been carved out by human beings and cannot be natural. Also remnants of ancient shrines ditches, etc are seen in the photographs. Some researchers believe that Kailash is not Ashtapad for Kailash is such a mountain on which one cannot do penance. Shri Jaswantrai Busa had done considerable research and has presented some of his observations very logically. According to him Mount Kailash is not such a mountain which can be scaled nor can anyone stay over there. The journey is very hazardous and the pilgrims can reach Dolmala at the height of 19,800 feet. It is at this place that pilgrims perform all the rituals and prayers or pay homage to Lord Shiva. The air at this height is rarefied and there is freezing cold. This makes it difficult for pilgrims to camp. Besides, there are certain shrubs which can render people unconscious. Some of them, if consumed, can satisfy hunger and thirst and people will feel reinvigorated.

Scriptures say the Tirthankar Shri Rishabhdev, accompanied by ten thousand sadhus journeyed to Ashtapad Mountain, when he foresaw his Nirvana; he fasted for six days and attained Nirvana. Since it was difficult for one to stay onto Mount Kailash, how could one practice penance? Therefore Mount Kailash is mountain Meru and not Ashtapad. This is what Jasvantrai Busa's research corroborates. Ashtapad, it is believed, is situated between Padmahad [Mansarovar] and Kagnimpo (Kailash) and at its foot is plain land where staying and performing penance is possible.

From here it is possible to get a glimpse of Shri Kailash and Mansarovar early in the morning. Near Ashtapad were two hot water springs and the climate was congenial. One could undertake farming here and dry twigs were in plenty for lighting fire to cook. Therefore, this Ashtapad is the mountain on which Tirthankar Rishabhdev and his 108 disciples must have performed penance and then attained Nirvana. The atmosphere here seems to be calm and the dividing line between atma (soul) and paramatma (supreme soul) gets obliterated and one feels charged in the holy surroundings sanctified by Shri Rishabhdev's penance.

In New York, the Jain centre of America New York, is reconstructing Aradhana Bhavan and on the top floor gemstone-studded Chovisi of Ashtapad Mountain is being installed. The idols made in Jaipur, were kept in Mumbai, Surat, Palitana, and Ahmedabad before being sent to the USA for darshan. A large number of Sadus, Sadhvis, Shravaks, Shravikas, Scholars, Researchers and others had Darshan of these idols. There were serpentine queues stretching up to three miles. A seminar was organized in Ahmedabad Management Association in which scholars of scriptures and Himalayan researches participated. A public meeting was also held in the Town Hall, Ahmedabad and informative talks were given by scholars throwing light on the new researches being done on the ancient Tirth.

The following facts stand out about Ashtapad.

It is 168 miles north to Badrinath and 25 miles south to Kailash or Kagringo Mansarovar. Between Mansarovar (Padmahad) and Kailash is a mountain and it is Ashtapad and which is about five to seven miles from Mansarovar. It is 8 miles tall and covered with white rocks. Hence it is known as Dhavalgiri. From Darechin one can reach there on foot in about four hours by crossing over mountain ranges. At the foot of the mountain is a ground where one can stay and meditate. In the morning, one can get a glimpses of Kailash and Mansarovar. There are two hot-water springs and fact is also available for looking. It is possible that Tirthankar Rishabhdev stayed here with his disciples and meditated. There are references that the 20th Tirthankar Muni Suvratswami meditated here. It is planned to have Ashtapad Research Society to undertake researches. A pilgrimage to Ashtapad in June 2006 is under consideration.

FROM

Kuldip Contractor Sonya Contractor Sanoma & Twinkle

1361 Port Washingon Blvd, Sands Point, NY 11050 tel: 516-767-2807

શ્રી ૠષભદેવ પરમાત્માની સિદ્ધિઓ : ૧

-છાયા શાહ, અમદાવાદ.

લલિત વિસ્તરા સ્તોત્રમાં આઠમી સદીમાં થઈ હરિભદ્રસરિજીએ ગયેલા જેમની ૩૩ વિશેષણોથી સ્તવના કરી છે તેવા ૠશ્ષભદેવ ષરમાત્મા આગળ 'સિદ્ધિ' શબ્દ બાહ્ય દેષ્ટિએ અત્પંત વામણો લાગે, અલ્પાર્થ લાગે પરંતુ ઈતિહાસની દૃષ્ટિ. કર્મસતાની વ્યવસ્થાની

દેષ્ટિ, કાળચક્રની ગોઠવણની દેષ્ટિ કેન્દ્રમાં રાખીને વિચારીએ તો વર્તમાન ચોવીશીના દરેક તીર્થકરોની કેવળ લક્ષ્મી એક જ સરખી હોવા છતાં ૠપભદેવ પરમાત્માની કેટલીક સિદ્ધિઓ જુદી તરી આવી છે.

આ જુદી તરી આવતી સિદ્ધિમાં સૌથી પહેલી સિદ્ધિ છે પ્રભુનું મનુષ્યજાત પ્રત્યેનું પ્રદાન. કાળચક્રના ગણિત પ્રમાણે અવસર્પિણી ચક્રના છ આરામાં ત્રીજા આરામાં ચોરાશી લક્ષપૂર્વ અને નવ્યાસી પક્ષ બાકી રહ્યા હતા, નૃતન પાષાણયુગ નજીક હતો, ત્યારે ૠષભદેવ પ્રભુનો જન્મ થયો. આ એક એવો કાળ હતો કે લોકો કલ્પવૃક્ષ પાસે માંગણી કરી જીવન જરૂરિયાતો પ્રાપ્ત કરી લેતા. પરંતુ કાળની અસરથી કલ્પવૃક્ષ વિચ્છેદ પામવા લાગ્યા. લોકો ક્ષુધાથી પિડીત થઈ ગયા ત્યારે રાજા ૠષભદેવે કુંભ બનાવી, તેને અગ્નિ પર મુકી અનાજને રાધવાની કળા શીખવી. આમ પ્રભુએ શિલ્પોમાં પ્રથમ કુંભાકારનું શીલ્પ પ્રગટ કર્યું. ત્યાર પછી ઘર બાધવાની, વસ્ત્રો તૈયાર કરવાની, ચિત્રો દોરવાની વગેરે કળા શીખવી. આમ પાંચ શિલ્પો કુંભકાર, ચિત્રકાર વર્ધકિ, વણકર, નાપિત દરેકના વીશ વીશ ભેદ થવાથી સો શિલ્પો પ્રગટ થયા. લોકોની આજીવિકાને માટે તૃણહર, કાષ્ઠહર, કૃષિ, અને વ્યાપાર વગેરે કર્મો ભગવંતે ઉત્પન્ન કર્યા અને જગતની વ્યવસ્થારૂપી નગરીના જાણે અનુપ્પથ હોય તેમ શામ, દામ, ભેદ અને દંડ એ ચાર ઉપાયની કલ્પના કરી. મોટા પુત્ર ભરતને ૭૨ કળા શીખવી. ્બાહુબલિને પ્રભુએ હસ્તી, અશ્વ સ્ત્રી અને પુરૂષના અનેક પ્રકારના ભેદવાળા લક્ષણોનું જ્ઞાન આપ્યું. બ્રાહ્મિને જમણા હાથ વડે અઢાર લિપિઓ બતાવી અને સુંદરીને ડાબા હાથથી ગણિત બતાવ્યું. વસ્તુઓના માન, ઉત્માન, અવમાન તેમજ પ્રતિમાન પ્રભુએ બતાવ્યા અને મણિ વગેરે યરોવવાની કળા પણ પ્રવર્તાવી. ધનુર્વેદ, તથા વૈદકની ઉપાસના, સંગ્રામ, અર્થશાસ્ત્ર, બંધ ઘાત, વધ અને ગોપ્કી વગેરે પ્રવતવા લાગ્યા. પ્રભુએ કરેલું પ્રથમ પ્રાણિગ્રહણ જોઈને અદાપિ લોકો પણ તે પ્રમાણે કરવા લાગ્યા. બીજાએ આપેલી કન્યાને પરણવું, ચૂડા, ઉપજ્ઞય, હવેડા વગેરેની પ્રથા ત્યારથી જ શરૂ થઈ. આ સર્વ ક્રિયાઓ સાવદા હોવા છતાં પોતાનું કર્તવ્ય જાણનાર પ્રભુએ લોકોની અનુકંપાથી તે સર્વે પ્રવર્તાવી. તેમના અમ્નાય પુથ્વી પર આજે પણ તે સર્વે કળા પ્રવર્તે છે. વિશ્વની સ્થિતિરૂપી નાટકના સૂત્રધાર પ્રભુએ ઉગ્ર, ભોગ, રાજન્ય અને ક્ષત્રિય એવા

ચાર ભેદથી લોકોના કુળથી રચના કરી. આમ ૠપભદેવે માણસજાતને ઉપયોગી એવી ઘણી કળા શીખવી તેથી બધા જ ૠપભદેવને તેઓના તારણહાર તરીકે માનતા હતા. તેઓ ૠપભદેવને કૃષિ-દેવતા તરીકે અથવા સૂર્ય-દેવતા તરીકે પૃજતા હતા કારણ કે તેઓ સર્વજ્ઞ ધર્મોપદેશક અને જ્ઞાનના સૂરજ સમ અને જગ ઉદ્ધારક હતા.

આમ પ્રભુએ જીવનનો મોટો ભાગ માનવજાતને સંસ્કારી જીવન કેવી રીતે જીવવું તે શીખવવામાં અને માનવજાતના ભલા માટે તેને લાભદાયી થાય તેવી શોધો કરવામાં ગાળ્યો હતો તે તેમની સૌથી મોટી સિદ્ધિ હતી.

આ વાતના પુરાવા શ્વેતાંબર ત્રિપષ્ટિ શલાકા પુરૂપ ચૈત્રમાં અને જિનસેનના દિગંબર આદિપુરાણોમાં વિગતવાર જોવા મળે છે. ધ્વનિ શાસ્ત્રીઓ ૠષભને 'રીસેફ' કહીને બોલાવતા અને ગ્રીક વગેરે લોકો તેમને 'એપોલો' તરીકે ઓળખતા. મોટા ભાગના લોકો તેમને વૃષભ-દેવ તરીકે પુજતા હતા. ઋષભનાથ તરીકે ઓળખાતી 'રીસેફ'ની સાયપ્રસમાં (ઈ. સ. પૂર્વની ૧૨ મી સદીમાં) અને અન્ય સ્થાનોમાં મળી આવે છે. તેના ઉપરથી સાબિત થાય છે કે તે દેશોમાં ૠષભનાથની પૂજા થતી હશે. ૠગવેદના એક મંત્રમાં ૠપભદેવનો પ્રજાને સંપત્તિ આપનાર રાજા તરીકેનો ઉલ્લેખ થયેલો છે. (ૠ ૧, ૨, ૩, ૧૭૭) બ્રહ્માંડ પુરાણમાં ૠધભનાથને પૃથ્વી પરના ક્ષત્રિયોના પૂર્વસૂરિ તરીકે વર્ણવ્યા છે. (બ્રહ્માંડ પુરાણ પર્વ-૨ શ્લોક ૧૮) શીવપુરાણમાં પણ તેમનો ઉલ્લેખ છે. આમ ૠપભનાથની સમગ્ર માનવજાતના ઉધ્ધારક તરીકેની વિભાવના પ્રાચીન પૌર્વાત્ય અને પ્રાચીન પ્રશ્વાત્ય લોકો વચ્ચેની એકતાને સુંદર રીતે પ્રતિબિંબિત કરે છે. જે જૈન પુરાણમાં સુંદર રીતે વર્ણવાયેલી છે.

પ્રભુ ઋષેભદેવ ભગવાનની બીજી મહાન સિદ્ધિ હતી સત્ય માર્ગનું માર્ગદર્શન. પ્રભુની માતાએ પ્રભુ જે રાત્રિએ ગર્ભમાં આવ્યા ત્યારે ચૌદ સ્વપ્નો જોયા તેમાં પ્રથમ ૠષ્ભને જોયો તેનું સ્વપ્નાર્થ બતાવતા કહેવામાં આવ્યું કે તમારો પુત્ર મોહરૂપી પંકમાં ખુંચી ગયેલા ધર્મરૂપી રથનો ઉધ્ધાર કરવામાં સમર્થ થશે. પ્રભુએ ભરતને રાજય સોંપી પોતે સંસારનો ત્યાગ કર્યો. સાધુત્વની મહાન પ્રતિજ્ઞા લઈ ત્યાં તેમણે કઠોર તપશ્ચર્યા આરંભી અને ઉંડા ધ્યાનમાં લીન થઈ ગયા. પ્રભુએ લોકોને ભૌતિક પ્રગતિ કેવી રીતે કરાય તે શીખવ્યું પણ પછી આધ્યાત્મિક પ્રગતિ જ જીવનનું ખરેખરું લક્ષ્ય છે, એવું પોતાના અચરણ દ્વારા શીખવ્યું.

પ્રભુએ લોકોને અહિંસા ધર્મનું મૂલ્ય સમજાવ્યું 'અહિંસા પરમો ધર્મ' આ સૂત્રના પ્રવર્તક ૠષભનાથ હતા. પ્રભુએ પોતાની દેશના દ્વારા સંસાર નિવાસથી ઉત્પન્ન થતા અનેક દુ:ખો સમજાવ્યા અને સાથે મોક્ષ પ્રાપ્તિમાં રહેલ મહાઆનંદનું સ્વરૂપ સમજાવ્યું. પ્રભુનો ઉપદેશ સાંભળી, કેટલાક રાજાઓ, મંત્રીઓ, સામંતો, પ્રભુના પુત્રો દીક્ષા માર્ગ વળ્યા અને આધ્યાત્મિક પ્રગતિ સાધી તેની પરાકાષ્ઠાને પ્રાપ્ત કરી. પ્રભુએ બતાવેલ માર્ગ પર ગતિ કરતા અનેક જીવો મોક્ષે ગયા. આ

BEST COMPLIMENTS

ANDREW BOSE

Certified Public Accountant

ACCOUNTING • TAXES FINANCIAL SERVICES

At Prices You Love!!

tel: 718.793.8411 fax: 718.793.8412

શ્રી ૠષભદેવ પરમાત્માની સિદ્ધિઓ :૨

-છાયા શાહ, અમદાવાદ.

ૠષભદેવ ભગવાનની અણમોલ સિદ્ધિ હતી. પ્રભુ ૠષભદેવના અહાણુ પુત્રો જેમને તેમના ભાગનું રાજય પ્રભુએ આપ્યું હતું તેનાથી તેઓ સંતુષ્ટ હતા, પરંતુ ભરતરાજા ચક્રવર્તી થયા ત્યારે આ અહાણુ ભાઈઓને રાજય છોડી દેવાની અથવા ભરત રાજાની સેવા કરવાનું કહ્યું ત્યારે અદ્ભાશુ પુત્રો પ્રભુ પાસે ગયા ને ફરિયાદ કરી ત્યારે પુત્રોની વિજ્ઞપ્તિ સાંભળી પ્રભુએ આ પ્રમાણે આજ્ઞા કરી કે અનંતીવાર સ્વર્ગના સુખોથી પણ નહી છિલ્લ થયેલી તૃષ્ણા રાજલક્ષ્મી મળશે તો પણ છેદાવાની નથી માટે તમોએ આ રાજય છોડી દઈ આનંદના ઝરારૂપ મોક્ષપ્રાપ્તિના કારણરૂપ એવું સંયમ ગ્રહ્શ કરવું જોઈએ.

પ્રભુંએ સ્વજનોની સામે યુધ્ધ કરવાને બદલે ક્ષણિક એવા રાજયસુખને છોડી દેવાની દેષ્ટિ આપી જગતને આધ્યાત્મિક જગતની પરાકાષ્ક્રા સમજાવી.

પ્રભુની એક નોંધપાત્ર સિદ્ધિ હતી પ્રભુનું શત્રુંજય પવેત પર આગમન.વિહાર કરતા કરતા ૠષભદેવ શત્રુંજયગિરિ પર પધાયો, ૠષભદેવના આગમનથી આ પર્વત પુન: સંચારિત થયો. ૠષભદેવે શત્રુંજય પર આરૂઢ થઈ દેશના આપી ને ત્યાર પછી આ સ્થળ જ્ઞાત થતા, તેનું મહત્વ સમજાતા અનેક જીવો આ પર્વતની સ્પર્શના પામી આરાધના કરી મોક્ષગતીને પામ્યા. વીરવિજયજીની નવાણું પ્રકારની પૂજામાં અને લઘુ શત્રુંજય કલ્પમાં કેટલા જીવો અહીંથી મોક્ષગતિને પામ્યા તેનું વર્ણન છે. પ્રભુના પ્રથમ ગણધર પુંડરીક સ્વામી અહીં કરોડ મુનિ સાથે મોક્ષ ગયા. પ્રભુના પૌત્રો દ્રવિડ અને વારિખિલ ૧૦ કરોડ મુની સાથે મોક્ષે ગયા. પાંચ પાંડવો ૨૦ કરોડ મુની સાથે મોક્ષે ગયા. શામ પ્રદ્યુમ સાડા આઠ કરોડ મુની સાથે મોક્ષે ગયા. રામ-ભરત ૩ કરોડ મુની ભગવતો સાથે નારદજી ૯૧ લાખ મુનિભગવતો સાથે અને થાવચ્યા પુત્ર ૧૦૦૦ મુનિ ભગવંતો સાથે મોક્ષે ગયા. ત્યાર પછી પણ અનેક જીવો સિદ્ધિ ગતીને પામ્યા અને વર્તમાનમાં પણ એ પર્વતની યાત્રા કરી અનેક જીવો કર્મમળથી રહિત બની રહ્યા છે. આમ શત્રુંજય પર્વત પર ૠષભદેવનું સૌથી પ્રથમ આગમન અનેક જીવોના કલ્યાણનું કારણ બન્યું તેથી આ તેમની અલૌકિક સિદ્ધિ કહેવાય,

 ${f FUP}{f UP}{f UP$

કાળચક્રની ગતિના ખાસ તબક્કા પર પ્રભુ ઉત્પત્ર થયા તેથી પણ સહજ રીતે અમુક સિદ્ધિઓ પ્રભુના પ્રભુત્વની અસર નીચે આવી.

જેમ કે પ્રભુ ત્રીજા આરાના કંઈક સમય બાકી હતો ને ઉત્પન્ન થયા તેથી તેઓ આઘ તીર્થંકર કહેવાયા. આ અવસપીણીના પ્રથમ તીર્થકર થવાનું શ્રેય તેમને પ્રાપ્ત થયું.

પ્રભુત્તા સમય સુધી યુંગલિકો ભાઈ-બહેને એક બીજાને પરણી જતાં. પ્રભુએ પોતાના યુગલિકથી છૂટી પડી ગયેલી સુનંદા સાથે પાણિગ્રહણ કરી યુગલિક ધર્મનું હરણ કર્યું ને લગ્નપ્રથા સ્થાપી. અપ્ટાપદજીની બીજી પૂજામાં દીપવિજયજીએ લખ્યું કે 'ભાઈ બહેનના સંભોગને નિવારી યુગલાધર્મને હરાય છે રે.' પ્રભુએ સ્થાપેલી આ લગ્નપ્રથા સમાજની સુવ્યવસ્થા જાળવવા મહાન આશીર્વાદ રૂપ બની.

વળી ઋષભદેવે પોતાની પુત્રીને બ્રાહ્મી લીપી શીખવી

જે આજે વિકસ્વર થયેલી દરેલ લીપીની માતા છે. આથી એમ પણ કહેવાય કે આજ સુધી સાહિત્ય સર્જનની સફરના પ્રારંભક પ્રભુ ૠષભદેવ હતા.

પ્રભુને દિક્ષા લીધા પછી પારણાના દિવસે યોગ્ય આહાર ન મળતા પ્રભુને એક વર્ષના ઉપવાસ થયા. એક વર્ષ પછી શ્રેયાંસકુમારના હાથે પ્રભુનું પારણું થયું. પ્રભુ દ્વારા પ્રગટાવાયેલી આ તપની મશાલ આજ સુધી પ્રકાશીત છે. તેનું અનુગમન કરી અનેક જીવો કર્મોની નિર્જરા કરી રહ્યા છે; આ પણ એક નોંધપાત્ર સિદ્ધિ છે.

ને અંતમાં કવિની કલ્પનાએ વિચારીએ તો પ્રભુ એવા પનોતા પુત્ર હતા કે જેમને પોતાની માતા મરૂદેવાના ચરણમાં મોક્ષરૂપી રત્નની ભેટ ધરી જે ભેટ પુત્ર તરીકે અણમોલ હતી, અદ્ભુત હતી, અલૌકિક હતી.

ઋષભદેવની આ અનેક સિદ્ધિઓને અંત:કરણથી અનુમોદતા હોય તેમ તેમના જેષ્ઠ પુત્ર ભરતે ઋષભદેવના નિર્વાણ પછી અષ્ટાપદ પર્વત પર સિહનિસદ્યા નામે પ્રાસાદ બનાવ્યો. તેમાં આ ચોવીશીના પોતપોતાના દેહના માન જેવડી પોતપોતાના દેહના વર્શને ધારણ કરનારી ચોવીશ અર્હતોની રત્નમય પ્રતિમાઓ રચી. તેની રક્ષા માટે યંત્રમય આરક્ષક પુરુષો ઉભા રાખ્યા અને પર્વતની કરતે એક એક યોજનને અંતે જે મનુષ્ય ઉલ્લંઘી ન શકે એવા આઠ પગથિયા બતાવ્યા ત્યારથી તે પર્વતનું નામ અષ્ટાપદ પડ્યું. તે પર્વત હરાદ્રિ, કૈલાસ અને સ્ફટિકાદ્રિ વગેરે નામોથી પણ ઓળખાય છે.

૪૦૦ વર્ષ પહેલા જ્ઞાન વિમળ સૂરિએ નવકારશી કરતા પહેલા રોજ ૠષભદેવ ભગવાનનું એક સ્તવન લખવું તેવો નિર્ણય કરી ૭૦૦ સ્તવનો રચ્યા જેમાંના ઘણા આજે ઉપલબ્ધ છે. તેમાં પ્રભૂ ૠષભદેવની અલભ્ય સિદ્ધિઓનું વર્શન છે.

શ્રી ૠષભદેવની સિદ્ધિઓ વિષેની સર્વ સામગ્રી આ શોધ નિબંધમાં વ્યક્ત કરવાનો પ્રયત્ન કર્યો છે. છતાંય આપણી અનુભૂતિઓ, કલ્પનાઓ, વિચારો, હ્રદયના ભાવો વ્યક્ત કરવા જે વાણીના માધ્યમનો આશરો લઈએ છીએ તે વાણીના માધ્યમની સ્વભાવગત મર્યાદાઓ છે, વાણી આપણા વિચારો, ભાવ કે અનુભવને પૂરેપૂરી વાચા આપી શકતી નથી તેથી કોઈ પાસુ કે અંશ અનિરૂપતિ રહી જાય છે.

વળી આ વ્યક્તિત્વ જ એવું વિશાળ છે કે એના કેટલાંક અંશો અવ્યક્ત રહ્યા પણ હોય. સંદર્ભ ગ્રંથો

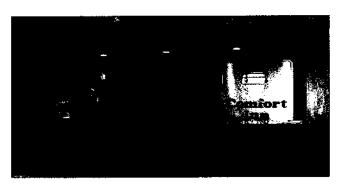
- ૧. શ્રી ત્રિપષ્ટિ શલાકાપુરૂષ ચરિત્ર ભાષાંતર.
- ર. શ્રી જૈન રત્ન ચિંતામણી ડૉ. સ્વર્શકમલ અને ડૉ. મુદ્રિકાબેન જાનીનો લેખ.
- ૩. વિવિધ પૂજા સંગ્રહ
- ૪. પરમતેજ પૂ. ભુવનભાનુસૂરી મહારાજ સાહેબ.
- ઋધભદેવ સ્તવના પદ્યાનુવાદ મુનિરાજ શ્રી ધુરંધરવિજયજી મહારાજ.

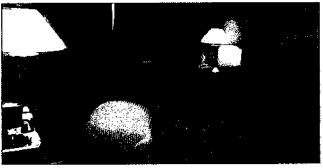

GUESS WHAT'S POPPED UP IN BROOKLYN??

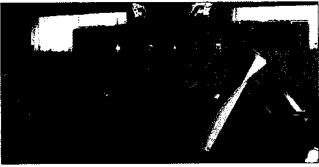
Comfort Inn BROOKLYN

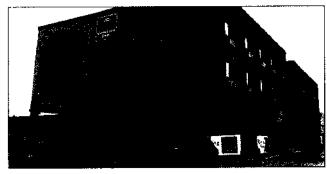
YOUR CHOICE IN THE BROOKLYN, NEW YORK AREA FOR COMFORTABLE, CLEAN AND CONVENIENT OVERNIGHT ACCOMMODATIONS

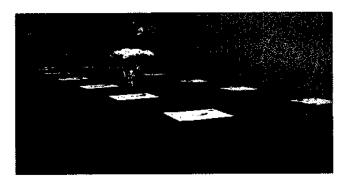

3218 Emmons Avenue • Brooklyn, NY 11235 (718) 368-3334 Fax: (718) 368-3963 email: GM.NY275@choicehotels.com

- Guest rooms and Suites include a coffeemaker, data ports, hair dryer, iron/ironing board, radio alarm clock and comfortable business desk and chair.
- Complimentary Deluxe Continental Breakfast served in our comfortable Breakfast Room.
- Secure, well-lighted outdoor parking and close to many fine national restaurants and local night spots.
- Non-smoking and accessible guest rooms. Electronic locks, peepholes and bolt locks.
- Free USA today (Mon-Fri). Close to all THE BIG APPLE and Metro-New York has to offer!
- 100% Satisfaction Guarantee and Choice Privileges Frequent Guest Programs.
- 27-inch color TV with over 27 channels including CNN, HBO, ESPN, and many others.

- Whirlpool rooms, business services, Fitness Center and much more!
- Meeting rooms to accommodate small meetings and banquets for up to 16 people.
- Close to Brooklyn Bridge, Brooklyn Aquarium, Brooklyn Botanical Gardens, Coney Island Park and Beaches, Keyspan Park, Fishing, Boating, Horseback Riding, JFK Airport, Outlets and more!

अस्माटन के अनामर पर

भगवावा

अस्य (**४**00) वर्ष से भी एवं देशांजी क शांचय कड़ क्यर में प्रभ महावीर को अंबनरण हुआ। । वह सीभाग्यक्राती दिन था सर्वोत्रद्धा चेत्र शाहि च्यादकी का । महाकीर के दुशासक रिका धी सिद्धाध अफ्रिय-क्रमप्ट क राज्ये थे । यात्रश्री विश्वाना धभारतव्या नतंत्र की 🧸

वैद्याली बरुवार्यन्त्र विश्वदक्षा ज्ञान क अंत्रियों का आंद्रतीय वेभव साधान स्व कीरबरमर्ला जन-तस्य या 🕆 स्वतस्त्रमा का प्रथम सब जनन-व ही है। स्रोक एक का अवनरण स्वतन्त्र धन पर हुआ अभाग्य प्रकृतन मार्गवीर "स्वतंत्रता को ही धम का शास्त्रका तेत्व सर्वोक्टर करन 🐉 🥫

पर्ण स्वयंद्रता का नात्रका है। किया भी व्यक्ति के दारा किसी अन्य प्राची कर टबन मोधण, सपीदन एवं दासत्य नर्म हाना अधिकाः 💛 दसर शस्त्रा में कहता चाहिता. अपने अपर अपरा टन्फ (शासन) असंस्

महाबीर ने ज्यां ही श्रीशवकाल का नगण उन्हें बहु और शंध्यक जनगरन कन्द्रन पन अध्यक्षर ही अध्यक्षर परिभक्षित हुआ । दाराका की करीर इतनी प्रणात हो बखी में एक ह वीवन्य सहस्र क्यार्थ न या । महाबीर की अध्या नारी जाति ये दसन, अत्यानार एवं शायण का देस कर तो बीतकार कर उठी की ।

उन्होंने पन की यन सकता कर नेहता है। ऐसी धिनौती एवं अकृत्यमधी अध्यक्षाचा की मुख्य अस्मूलन करके ही शाय लाग ।

ब्राइक्ष्मी विकास का एक अध्यार हो तो उस सहजतया मसना जा सकता है किया महायोग को जिधर रखन उपा ही जिए जनाए विधनन भी । दिशास्दिन बगाइका का तक्या बांद्रका हा रहर था और संभावीर के अन्या करतन कर रही

महाबीर ने ज्यां की वीवनावश्या संभा किया, उनकी अन्तरान्या ए बेरास्य प्रदूधरचक बर्गने लगा । माइ-बद्राना का माद-घमन्त्र एक **राज-ताक क** साम अपने असे संभाग पाक और व 30 वर्ष से भरे-परे गौतन व प्रशासीक्रकाण कर सए जसको की और । यार 🗅 दय बन्ध क रह कर प्रभू ने घोर तपश्चयां की तथा ऋबन्य मोर्ति की प्राप्त किया ।

सम्बोधि की सम्बर्धन के अनन्तर है। उनका करण हुदय समाप्त व सम्बद्धान ४ % व द्वीतार हो उठा और वे राम-राम अगर नगर म उदशीय करने अये भा हमा क हजा। प्रदान किमी भी बीच की हिमा मन करों ।

प्रभू के मुख्यारीयन्द्र में पूर्ण आहमान्यरी मन्दर्रकनी बर निकली । बर्ड बर राज्य और र प्राप्त भी भित्र एक्का से आहिया, मन्य आदि क बने प्रत्य किए तथा अभिक्र राष्ट्रकस्थाने ने किशोर बस में परोपकाराथ प्रवासी प्राप्त

महाबीर के उपदेशों ने लागी-प्रतंत के हहवा तो भीतर सक झकड़ार दिशा । अनकी

अग- आर्थिक स्थाप अस्ता गया सहाबीर त्यां-त्या नारी जानि की अपने दूरध में प्रकृतिन करने गई पन्द बन्याम इन एयं और महाकीर जलकार कर कहत गए कि नारे भी मंदित के लिये मंत्रेये कर स्थली है। बहा किसी भी अबाम परण से कथ

अप्रतब्ध है कि एम दल में गारी- जाति को पैर की क्ली है भी एक समया जाना था। अस्मीनी के अध्य से तमा जादा भा । यर बाजार करिया नारी जॉनि में पाण फुळे थे किल्लू महाबीर के रांग में जारी की दक्षा अन्यतन शर्मवंतीय हो सुकी ं इसीलिये भहातमा ब्रह्म । हा बहाबीर के सम्बद्धानीय ही यें) अतिह दय तक (भ्रश्न स्था स रागी-क्रांति के प्रवेश का स्थित करने रहे ।

किन्त महाकीर ने नारी-अग्रंत की मॉक्स के

कुछ अधिक बेन मान है ना बड़ी 7(00) व आ श्रीधक साध्यक्त है।

प्टा सहाकीर का सारंप-**जा**रेस के **प्रति** कर ता का नैस्पाय अहानाथ हो यहां हो सकता है अयोग प्रभावः नाम ही महाबीर था अलान फिन्ट महाक्षेप ने नारी-जर्मन की मिलन के भेदन बादा ४१४वीर कहादय जनाजा । हा इसर अनावन कर दिए तरेन दिए सदा-सदा जं निर्देश की की बहुत ५५ सह बार ५०० बादाओं के

महावीर तो उबार हबय बाले थे, उन्होंने सर्वप्रथम राजकमारी चन्दन बाला को प्रवृजित करके तत्कालीन समाज भीरूओं एवं नारी को खरीद-फरोड़त का माल समझने वाले अहंकारी राजाओं, सेठ, साहकारों पर करारी चोट की । सभी महाबीर के विरोध में उठ खड़े हुए ।

नियं । यह आश्रवयंजनक सत्य है कि महाकीर ें अपने गुण में १**०(६K) लॉरिसों को संस्थाम के** उथ पर अंग्रमर किया जिनकी प्रमुखा मार्थी वरत बाला थी । यह उस युग वरि महती महायात् कानि कही जा सकती है । सबसे बडी कार्य : समाज में आसत-पान परिवर्तनकारी कर्मन आज भी महाबीर के सब में नहीं। जाति का बरहान्य है । यदि भारतयार्थ में आज 2500 में

में असने रह । इसस्ये बहा जा शहरा है कि महाबीर तीर्मकर अच्छा पैगम्बर वे रूप में ही नहीं अधिक समाज समुद्धारक तथा बहत बढ़ें अमिकानि वे और नारी जानि के में मनीया ।

किरुद्ध नदम् यहे उसे ही महरवेर कर वक्त

नारी-उत्क्रान्ति के **म**सीहा

संबद्धारिया महावीर के कठिन भागना वय की भवीकार करने को समृद्युत हो गई।

महाबीर तो उदार हड़य काल थे, उन्होंने मर्वप्रचय समकुषारी खंदन बाना को प्रवासित करक तत्कालीन मनाज बीचओ एवं नारी को सरीट-फरोक्स का माल समझन वाले अहकारी राजाओ, सेठ, माङ्कारो पर करारी चार की । संबंधि महाबीर के विरोध में उठ रूपे हुये ।

बिकर्त दी। उनक भाव अगते वे कालिया अस्ती की । पश्चिम में भी भागे कर को तारिका

यह ही क्रानव्य है कि जिल्लाक के मेर वे मान टाम-दास्या अंधक राती पुरा पुरुती ही मामाहिक परिच्य पित्रकी । जनएक हो र वर्गा हर्द की कि शीन आधिक दास-दर्शसया सरीद ।

यह भी सन्छ है कि वैदिक कान भ राजी और मैंकेरी जैसी नर्गरमा न धन्यद्य सहस्र करन

गुरूदेव डा॰ घोमीश क्मार जी महाराज

CONGRATULATIONS TO JAIN CENTER OF AMERICA

FROM

Tony Thackurdeen

D&T President CABINET INC.

CUSTOM DESIGNS

KITCHEN CABINETS

WALL UNITS

BATH VANITIES

BEDROOM SUITES

COUNTER TOPS

WET & DRY BARS

111 MADISON AVENUE • HEMPSTEAD, NY 11550

tel: 516.481.4200 fax: 516.481.0062

email: DandTcabinets@yahoo.com

AANGI

By: Raksha Shah

What is it that has always absorbed the interest of the young and the old, the rich and the poor in a Jain temple, at all times, all places in one's hometown or abroad? The Aangi, of course! What does the word 'Aangi' mean and what is its significance to the aspirant? What is the reason behind such fascination? Does it help an aspirant to rise spiritually? Many such questions crop up into our minds.

The word 'Aang' means 'the body', and decorating the body is 'AANGI'. To prepare the Aangi is an art and even kids at times prepare stunning Aangis. One may wonder, can an idol be an ideal mode of showing one's devotion to the Almighty? Several have criticized the worship of the inanimate lifeless icons- be they in the form of an idol, signs and symbols, the Yantras or the Mantras.

Man's search for God has resulted in many pathways, each embedded with a range of rituals. A true aspirant, who desires to progress spiritually, opts for one of the paths. Though some prefer the Gyana yoga or the path of wisdom, many a men prefer the Bhakti yoga- the path of devotion. Two types of bhakti yogas are popular amongst the Murtipujak sect of the Jains and the Hindus viz: the bhava-pooja and the dravya-pooja. The dravya –pooja or saguna yoga involves worship of the-Roopi or material form. The nirguna bhakti nevertheless is worship of the formless-Aroopi, for the same goal. Whilst the path of the nirguna bhakti is very hard and arduous, most find the Roopi worship more comfortable and satisfactory.

Worship of the icons fills the heart of the aspirant with vatsalya-bhava that makes the path of worship easy, safe and peaceful. Ask the devotees why they spend several hours decorating the idols with flowers and colored powders, jeweled crowns and the Kalgi placed atop the Jina images' heads? The answer is, "I simply love to devote my time to perform the AANGI, for it is my way of expressing my feelings towards the Tirthankara who is all-adorable, the possessor of 'n' number of attributes", says Jigish. "Why do you love to decorate the idol?" I asked Maneklalbhai, a seventy-four year old, ardent devotee. Said he, "I prefer the Bhakti-yoga instead of Meditation and Svadhyay."

Some scholars have compared rituals of religion to the husk of a seed that preserves its life and makes it germinate, for mere philosophy without rituals in religion at times, becomes dry and insignificant, and a religion bereft of rites and rituals would become insipid It is truly said that it is not difficult to push a boat in the water; but how hard would it be to drag the same boat on land? The presence of the aqueous medium enables the smooth traversal of the boat without exertion. Likewise bhakti, helps to cross the ocean of life without hurdles. Rituals thus play a vital role in molding our spiritual lives and are regarded as the Nectar, which gives immediate fulfillment and elation to the mind. It is only when they are devoid of faith, that they become mechanical and lifeless and meet with criticism.

CONGRATULATIONS TO JAIN CENTER of AMERICA ON IT'S AUSPICIOUS DAY OF PRATISHTHA MAHOTSAV

VASANTBHAI MEHTA

JAYANABEN MEHTA

NIMISHA and ANAND ASTHAGIRI and son ARUN

PURVI and KRUPESH

ARCH STORE

718.639.8860

GLOBAL MORTGAGE (KRUPESH)

347.531.5240

The Sky-clad Digambaras and the Murtipujak Shvetambaras worship the Jina idols in their own way. Both of them differ in their attitudes towards ornamentation of the Jina images and preparing the Aangi. The Digambar images are plain, simple, bare, unpainted and unadorned, the Shvetambar idols have an altogether different look, with eyes painted with different colors or glass eyes affixed permanently. Several other images have permanent forchead ornaments of gold, silver, and precious stones. After the Ashtaprakari Pooja is done with, the shravak enjoys decorating the idol with bits of precious colored stones, flowers, cotton, woolen strings, golden strings, gold and silver foils etc. to give it the real Royal gaze. On festivals and special occasions the images are a wonderful sight to behold - sparkling with the rare, scintillating brilliance of glitter and jewels, adorned with metal breastplates and the tilak. Whatever be the mode of worship, .it is the shuddha- bhava that really matters.

Worshipping the formless reality by unthought thought is considered to be the best kind of worship. Even the erudite ganadharas performed the bhaav pooja of the tirthankaras by reciting the Loggassa sutra-Chatur-vinshati-stava sutra with great devotion But when one finds it difficult to concentrate on the abstract, worship of form alone is appropriate, as human beings of the 5th Ara have not yet reached those great spir-itual heights where they can dispense with all sorts of symbols and rituals and devote themselves to purely abstract principles of bhava-pooja.

One may wonder, can the worshipping of an idol or decorating it be an ideal mode of showing one's devotion to the Almighty? Why should one pray to a God, who is incapable of giving anything or being helpful in any manner? Well, the Tirthankaras are adored, anointed, ornamented, bejeweled and venerated from a different viewpoint altogether. They are worshipped whole-heartedly for the innumerable attributes — gunas that they possess Moreover, decorating the anointed idols serves a dual purpose. Firstly it keeps one away from other worldly matters and thereby keeps a check on the asrava and binding of new karmas. Secondly, it facilitates the shedding off of the past karmas. Shubha activity in all forms, be it performance of the Ashtaprakari pooja or decorating the idol with dazzling Aangis, surely helps to subside the inner passions, keeps the otherwise ever-wandering mind calm and cool which in turn leads to the inflow of meritorious karma. Thus all thoughts, words and deeds that lead to meritorious karmas ultimately helps the soul reach great heights and is therefore considered to be important in the path of ultimate liberation.

MUKHADA NI MAYA LAGI, ANTAR MA PRIT RE JAGI BHAV-BHAV NI PEED JO NE, PAL EK MA RE BHAGI

NEHAL M. TRIVEDI ATTORNEY AT LAW

PURCHASE, SALE & LEASE OF

CONVENIENCE STORES, GAS STATIONS, PROPERTIES,

FRANCHISES AND OTHER BUSINESSES

COMMERCIAL DISPUTES & LITIGATION

AGAINST MAJOR CORPORATIONS AND BUSINESSES

RESIDENTIAL & COMMERCIAL CLOSING

CORPORATE LAW - CORPORATION & LLC SET -UP

IN-HOUSE COUNSEL TO CORPORATIONS AS WELL AS TO INDIVIDUALS

CALL FOR A CONFIDENTIAL CONSULTATION

516.581.8456

UNITED MANAGEMENT AND CONSULTING GROUP, INC. A Property Management Company

A Property Manager, An Accountant & An Attorney

(All Three Under One Roof For Your Convenience)

You worked very hard to obtain the property and the business, let us help you manage with our management, accounting and legal services. We are a full-service management, accounting and legal service company. A property manager, an accountant and an attorney working together effectively and efficiently, to provide you with each aspect of their specialty for your growing business & property. It is cost and time effective to you. We guarantee that we will get the most income out of your business & property.

Management Services: (Jignesh Shah): Managing Properties: Collecting Rents: Making Landlord's Monthly Mortgage Payment; Property Taxes & Insurance; Arranging and Making Payments for Needed Repairs; Issuing Itemized, Computerized Monthly Reports; Preparing YearEnd Account Statement to Landlord; Tenant Relations.

Accounting & Tax Services (Rajesh Shah - CPA): Corporate Tax, Sales Tax, Payroll Tax and Real Estate Tax Service: Individual Income Tax Preperation; Business and Financial Strategy and Management; Business and Individual Tax Consultation,

Legal Service (Nehal Trivedi, Esq.): Detail Review and Analysis of Contract, Leases and Sub-Leases; Administration and Negotiations of Leases, Sub-Leases and Contract with Tenants; Preparing and Drafting Documents Relating to Residential and Business Closings; Handle Business Disputes and Collection Issues; Notices and Eviction Proceedings; General Consulting and Protect You and Your From Liability.

PLEASE CALL: 516.581.8456

केवलज्ञान प्रसूत जैन धर्मः शोध की आवश्यकताः १

- Dr. Virendra Kumar Nahar

यद्यपि जैन धर्म का दर्शन पूर्णरूपेण तर्कसंगत तथा अकाट्य है, तथापि जैन दर्शन के कुछ सिद्धांती को वैज्ञानिक दृष्टि से समझने एवं समझाने में हमारी मर्यादा यह है कि हम सिद्धांतो के स्पष्टीकरण को बदलने का साहस एवं वर्तमान परिवेश में उनका युक्तियुक्तकरण कर सके ऐसी चेष्टा नहीं कर सकते । अमुमन होता यह है कि काल के परिवर्तन के साथ सिद्धांत एवं सूत्रादि तथा उनका स्पष्टिकरण बदल जाता है । विज्ञान में तो हर घटना और प्रत्येक पुद्गल (Matter) एवं ऊर्जा (Energy) के स्वरूप को समझाने के लिये भिन्न-भिन्न और नये-नये प्रकार के स्पष्टिकरण तथा थ्योरी बनती है. उसकी कमजोरियां माल्म हो जाने पर, अथवा काल के अनुसार प्रेक्षण बदल जाने पर, दूसरी थ्योरी बनाता है । जब प्रगति बढ़ती है अथवा नवहश्य सामने आते हैं तब दूसरी को बदलकर तीसरी थ्योरी बनाना पडती है । उदाहरणार्थ न्यूटन ने पदार्थ कण के द्रव्यमान को नियत - स्थिर माना था, लेकिन आइन्स्टीन ने द्रव्यमान को वेग-निर्भर मानकर उसे सापेक्ष बतलाया । न्युटन ने प्रकाश की प्रकृति समझाने हेतु कणिका सिद्धांत (Corpuscular theory) बनाया तो हाईगन नाम के वैज्ञानिक ने तरंग सिद्धांत प्रतिपादित किया । फिर भी प्रकाश का स्वरूप पूर्णरूप से नहीं समझ सके तो प्लांक ने क्वांटम सिद्धांत बनाया । पहले पदार्थ का सबसे छोटा अविभाज्य अंश ' 'परमाण्' समझा जाता था किसे अखंड माना जाता था । कालान्तर में परमाणु के भी खंड होते हैं ऐसा माना जाने लगा । इलेक्ट्रान की कल्पना की गई, फ़िर नाभिक में न्यूट्रान होने की बात चली, फिर क्वार्क (Quarks) का सिद्धांत आया । इस प्रकार सिद्धांतो तथा प्रकृति के नियमों के स्पष्टीकरणों को बदलने से ही हम सत्यान्वेष के निकट पहुंचते हैं।

लेकिन धर्म के दर्शन, सिद्धांत तथा उसके स्पष्टीकरण के साथ मुश्किल यह है कि हम कोई थ्योरी बदल नहीं सकते । देश और काल के साथ उसमें परिवर्तन अनुमत नहीं है । जैन धर्म का दर्शन-सिद्धांत तो केवलज्ञानियों द्वारा प्रसूत माना जाता है इसलिये उसमें किसी परिवर्तन अथवा संशोधन की अनुमित नहीं होती । लेकिन प्रश्न उठता है के केवलज्ञान क्या है ?

केवलज्ञान, अतीन्द्रिय ज्ञान है। केवल का तात्पर्य है शुद्धात्मा, सिद्धात्मा, सर्वज्ञ-ज्ञान । इस प्रकार केवल ज्ञान आत्मीय ज्ञान है। वह हमारे कर्ण, चक्षु, स्पर्श घ्राण, आदि किसी द्रव्येन्द्रिय से अनुभूत नहीं है। वह आत्मा-अनुभूत

है । चैतन्यस्वरूप आत्मा का संचेतन करना ही केवलज्ञान है । प्रवचनसार (गाथा २७) में आत्मा ही ज्ञान है तथा ज्ञान ही आत्मा है ऐसा बताया गया है । और आत्मा का जब शुद्ध ज्ञान प्रकट होता है तब यही शुद्धज्ञान, जो इन्द्रियों से परे है, केवलज्ञान कहलाता है । इसलिये केवलज्ञान को 'सकल प्रत्यक्ष ज्ञान' कहा गया है (तत्वार्थसूत्र, अध्याय १, सूत्र १२) । आचार्य कृन्दकृन्द कृत समयसार के पूर्वरंग अधिकार की गाथा १६ के अनुसार 'दर्शन, ज्ञान, चरित्र, तीनों आत्मा की ही पर्याये हैं !' स्पष्ट है कि जब कर्म-पदार्थ का समुचा बन्धन समाप्त करके आत्मा, शुद्धात्मा हो जाती है तब वही ज्ञान, केवलज्ञान बन जाता है । समयसार की गाथा १११ एवं ११२ की टीका में कहा गया है, 'जब तक सम्यग्दृष्टि छद्मस्थ है तब तक ज्ञानज्योति केवलज्ञान के साथ शुद्धनय के बल से परोक्ष क्रीड़ा करती है; केवलज्ञान होने पर साक्षातु होती है । ज्ञानकला सहजरूप से विकास को प्राप्त होती जाती है और अन्त में वह केवलज्ञान रूपी परमकला बन जाती है। ' उसी प्रकार गाथा २०६ की टीकानुसार, 'ज्ञानमात्र आत्मा में लीन होना, उसी से तुप्त होना परमध्यान है और इस परमध्यान से ज्ञानानन्दस्वरूप केवलज्ञान की प्राप्ति होती है। गाथा २०५ के कलशकाव्य में लिखा है, 'जब तक केवलज्ञान (संपूर्ण ज्ञानकला) प्रगट न हो तब तक ज्ञान हीनरूप ही है क्योंकि वह मितज्ञानादि रूप इन्द्रिय ज्ञान है।

केवलज्ञानी तो साक्षात् शुद्ध आत्मा ही है। जब तक केवलज्ञान उत्पन्न नहीं हो तब तक (अर्थात् बारहवें गुणस्थानक तक) अज्ञान भाव ही बना रहता है । इसलिये प्रवचनसार की गाथा १९-२० में कहा है, 'आत्मा को पूर्ण ज्ञानमय और पूर्ण सुखमय होने में इन्द्रियों के निमित्त की आवश्यकता नहीं होती । अतीन्द्रिय द्वारा अनुभूत ज्ञान ही परमज्ञान है । और परमज्ञानियों (केवलज्ञानियों) के शरीर समबन्धी सुख या दुख नहीं है क्योंकि उनमें अतीन्द्रियता उत्पन्न हुई है । आगे गाथा २१-२२ में लिखा है. 'वास्तव में केवलज्ञान रूप से परिणामित होते हुए केवली भगवंतो को सभी द्रव्य-पर्यायें प्रत्यक्ष होती है; वे उन्हें अवग्रहादि क्रियाओं से नहीं जानते । इन्द्रिय गुण तो स्पर्शादिक एक-एक गुण को ही जानता है (जैसे चक्ष का गुण रूप को जानना मात्र है)' अर्थात इन्द्रियज्ञान क्रमिक है। लेकिन केवली भगवान इन्द्रियों के निमित्त के बिना समस्त आत्मप्रदेशों से स्पर्शादि सर्व विषयों को जानते हैं एवं समस्त द्रव्य, क्षेत्र, काल तथा भाव को क्रमरहित (अर्थात एकदेश, एकसाथ) इसलिये केवलज्ञानियों को

and

BEST WISHES

to

JAIN CENTER OF AMERICA

on their auspicious day of

PRATISHTHA MAHOTSAV

on

SATURDAY, JUNE 18, 2005

from the

केवलज्ञान प्रमृत जैन धर्मः शोध की आवश्यकताः २

परोक्ष (इन्द्रियरूप) नहीं है । आगे गाथा ३३ में लिखा है, 'भगवान समस्त पदार्थों को जानते हैं, मात्र इसलिये ही वे ' केवली' नहीं कहलाते, अपितु केवल अर्थात् शुद्ध आत्मा को जानने और अनुभव करने के कारण से वे 'केवली' कहलाते हैं। अधिक जानने की इच्छा का क्षोभ छोड़कर स्वरूप में ही निश्चल रहना, यही केवलज्ञान की प्राप्ति का उपाय है।'

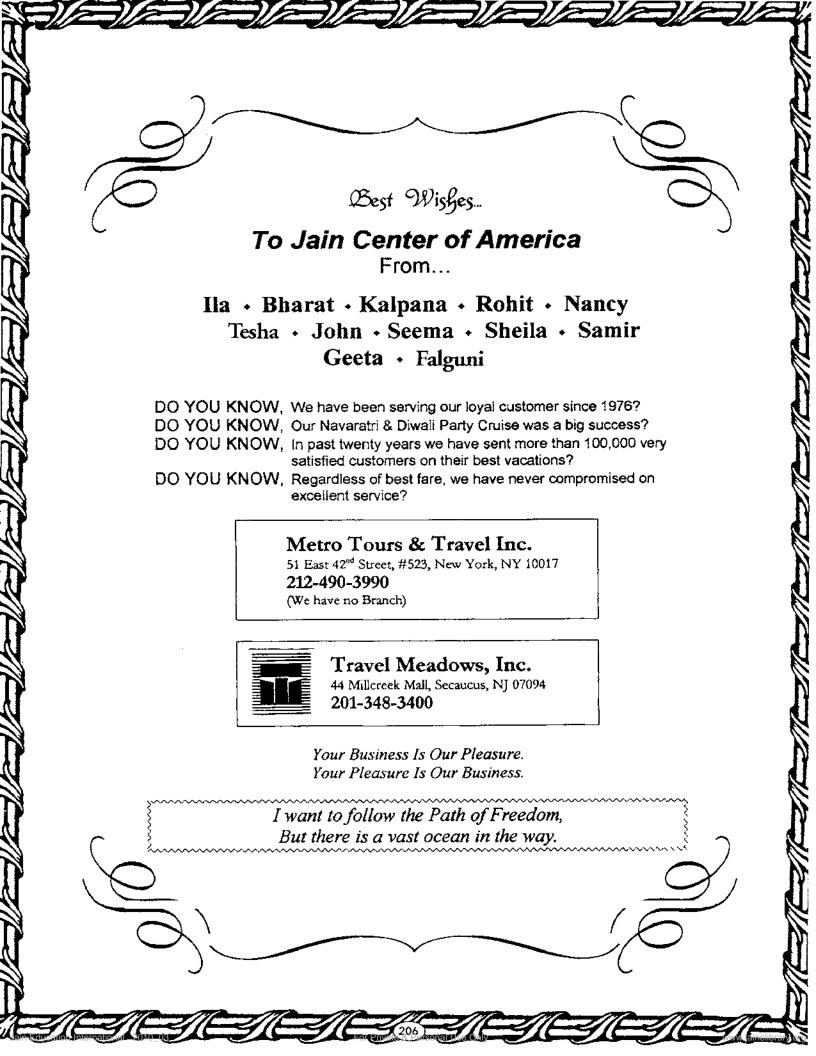
यद्यपि तत्वार्थ सूत्र (अध्याय १, सूत्र २९) के अनुसार, समस्त द्रव्य और उसकी समस्त पर्यायों को एक साथ प्रत्यक्ष रूप में जानने वाला ज्ञान ही केवलज्ञान है। इस प्रकार केवलज्ञान धारकों को, जानने-समझने की वांछा से अधिक आत्मा में वर्तना ज्यादा रुचिकर, सुखकर होता है।

ज्ञान तथा केवलज्ञान के इस स्वरूप के वर्णन के पश्चात यह बात अवश्य सामने आती है कि यदिप जान सत्तारूप है और सतारूप वस्तु का कभी नाश नहीं होता इसलिये अन्य ज्ञानों की भांति केवलज्ञान भी अविनाशी है; तथापि चुंकि ज्ञान, आत्मा की परम गुप्ति है और केवलज्ञान तो शुद्ध आत्मज्ञान है, इसलिये केवलज्ञान को तो स्वयं निरन्तर नि:शंक वर्तते हुए (प्रवाह में) रहना चाहिए । फ़िर, ज्ञान नाम ही अनंत-अथाह है । कोई ज्ञानी, परमज्ञानी कैसे हो सकता है ? केवलज्ञानी को कर्मबंध के समाप्त हो जाने से शुद्ध आत्मज्ञान - परमज्ञान अवश्य होता है लेकिन ज्ञान चाहे अतीन्द्रिय हो या इन्द्रिय, ज्ञानी की सीमा तो अवश्य होती ही है । साथ ही, जिसे पूर्ण ज्ञान (समस्त सुष्टि के समस्त द्रव्य तथा उनकी पर्यायों का ज्ञान) हो गया हो वही केवलज्ञानी है तथा केवलज्ञानी को लोकज्ञान जानने से अधिक शुद्ध आत्मत्व का अनुभव करने में ज्यादा रुचि और सुख होता है, इसलिये कहा जा सकता है कि पूर्णज्ञान से तात्पर्य 'तात्कालिक और समकालिक पूर्णता' से ही होता है। तात्कालिक परिस्थितियों, तात्कालिक दर्शन और तात्कालिक अनुभव आदि से जो पूर्ण तत्वज्ञान हो वह केवलज्ञान है। तो, केवलज्ञान भी 'तात्कालिक' शब्द के वशीभृत है। जिस काल में केवलज्ञान प्राप्त हुआ उस काल के प्रेक्षणों और दर्शनों की पूर्णता तो केवलज्ञानी में हो सकती है, लेकिन अतीन्द्रिय ज्ञान होने के बावजूद, पूर्णता के सापेक्षरूप होने के कारण, भविष्य की पर्यायों का भेद और भविष्य के सत्य का अन्वेषण केवलज्ञानी के स्वरूप में नहीं हो सकता क्योंकि ऐसा होने पर केवलज्ञानी के लिये 'काल' नाम के द्रव्य का अस्तित्व समाप्त हो जावेगा और तब केवलज्ञानी को षट्द्रव्य सुष्टि के बजाय 'पंचद्रव्य सुष्टि' पर विचार करना होगा जो धर्मसंगत नहीं होगा । काल के अनुसार प्रेक्षण बदलता है, अन्वेषण बदलता है, विधि-विधाएं बदलती हैं. पर्यायें बदलती है; विज्ञान के अनुसार तो संपूर्ण सुष्टि ही हर पल

अनन्त की ओर अग्रेषित-विस्तारित हो रही है, और इस तारतम्य में प्रकृति के सत्य को सापेक्ष ही माना जा सकता है, तो फ़िर केवलज्ञानी द्वारा प्रसूत भेद को ब्रह्मसत्य या निरपेक्ष सत्य कैसे माना जाता है?

दूसरी ओर, केवलज्ञानी प्रभू भगवंतो ने जो प्रसूत किया वह श्रुतेन्द्रिय द्वारा ग्रहण किया गया । उस ज्ञान का प्रवाह आज के काल तक शब्दश: शुद्धत: ज्यों का त्यों बना हुआ है यह कैसे हो सकता है ? हमारे समस्त वंदनीय आचार्य, जिनके साहित्य पर वर्तमान जिन दर्शन टीका हुआ है, ईसा की पहली से दसवीं सदी के मध्य हुए तथा इसी काल में उन्हों ने जिनदर्शन को पुस्तकबद्ध किया । केवली भगवंत महावीर स्वामी आज से पच्चीस सौ वर्ष पूर्व हुए । पूर्वोत्तर तीर्थंकर और भी पहले हुए। क्या उनके द्वारा उद्धत ज्ञान-दर्शन पूर्ण, अविकल, शुद्ध और अविकृत रूप में आज विद्यमान है ? लेखक का तात्पर्य इतना मात्र है कि एक तरफ़ तो हम जैन दर्शन के सिद्धांतो को वैज्ञानिक कसौटी पर तोलना चाहते हैं, वहीं दुसरी तरफ विज्ञान सम्मत् अनुशीलन से कतराना भी चाहते हैं । इसलिये हम असत्य, अतर्क तथा अविवेकपूर्ण मार्ग में विज्ञान का थोथा आलम्ब लेकर केवल अंधेरे में भटक रहे हैं। यदि हमें जैन दर्शन का सही अनुशीलन करना है और उसे जन-जन तक पहुंचाता है तथा विशेषत: आज की पीढ़ी को जैन धर्म के सिद्धांत समझाना है, तो धर्म को आज की परिस्थितियों (आज का विज्ञान, आज का तर्क) के अनुसार विश्लेषित करना होगा ! हमारे मूल नियम, मूल दर्शन तथा मूल आचार नहीं बदलना है अपितु उनके स्पष्टीकरण का तरीका और उन्हें समझने-समझाने की थ्योरी बदलना होगी।

जीव के साथ अनादिकाल से संलग्न कर्मबंध का हमारा सिद्धांत समूची पृथ्वी के साहित्य में बेमिसाल है। हम आत्मा को चैतन्य ऊर्जा मानते हैं तथा उसके साथ कर्म परमाणुओं का बंधन भी स्वीकार करते हैं। इस अद्वितीय सिद्धांत पर जितने खोज और शोध किये जाएं उतने कम हैं। तब हमने जैन धर्म-दर्शन पर ज्यादा से ज्यासा शोध केन्द्र खोलने और उन्हें पल्लिवत करने पर जोर क्यों नहीं दिया? हम मंदिरों की भव्यता में जितना पैसा बहाते रहे, उसका चन्द प्रतिशत ही शोध कार्यों में व्यय करते तो हमारा दर्शन आज के विज्ञान की बराबरी में आकर खड़ा हो जाता। हमें इस त्रुटि की स्वीकारोक्ति कर लेना चाहिए और हमारे प्रत्येक धार्मिक स्थल पर एक-एक शोध विकास केन्द्र स्थापित करने की बात पर गंभीरतापूर्वक विचार करना चाहिए।

KSHAMAVANI PARV

Mahavir Prasad Jain

New Delhi

The members of Jain Community all over the world and particularly in India celebrate a Day of Universal Forgiveness. 'Kashamavani Parv' once every year on the 1st day of the Lunar Month following the month of "Bhadrapada" (Bhadon) falling in August-September every year. This is observed after a period of self-purification through fasting, prayers and self-restraint in all walks of life, in this pious month of Bhadrapada. This KSHAMAVANI PARVA is preceded by 10 days of 'Dashlakshan Dharma', which signify 10 lofty ideals of human behavior. Viz (i) Uttam Kshama (Forgiveness), (ii) Uttam Mardava (Control of Ego and Sense of Superiority over others), (iii) Uttam Arjava (Absence of Deceipt), (iv) Uttam Satya (Truthfullness), (v) Uttam Sauch (Cleansing of mind of all negative inclinations), (vi) Uttam Sanyam (Self Restraint), (vii) Uttam Tapa (Austerity), (viii) Uttam Tiyaga (Renunciation), (ix) Uttam Akinchan (Non-Possessiveness) and (x) Uttam Brahmacharya (Celebacy-purity of mind and heart). It is the time honored practice among the Jains to shed off all prejudices of mind and heart through this self-purification process and ask forgiveness of each other on this day with a solemn resolve to start the New Year with a clean slate. This practice goes a long way in promoting friendly relations among the people as also promoting peace and tranquility in social life.

The forgiveness envisaged in this postulate is of extreme excellence as it is self-generating and all blissful. Every believer in this concept resolves in his mind and heart that "I forgive all those who might have caused harm, injury or any type of loss to me willingly or un-knowingly during the preceding year and I hold no malice or ill-will against them. I also seek forgiveness of all those to whom I might have hurt, harmed or caused injury during the year. May they forgive me in the like manner. May we all be blessed with rightcous thoughts and temperament and start the New Year with love for all and malice for none.

<u><u>Walling Walling and Market and Andaron a</u></u>

This principle of forgiveness, if followed in the right spirit, cools the mind, normalizes the functioning of the body organs thereby making them receptive to treatment (medical-psychological) and increasing the possibility of cure by several folds. On the socio-political level it is highly instrumental in promoting National and International Peace and brotherhood among the people of the world.

In the turmoiled world of today it is of paramount necessity that such functions are organized at National and International level to save the humanity from the torment and fear it finds itself involved headlong today.

May we all learn the golden principles of Forget and Forgive, Live and Let Live. Love thy neighbor as thyself and many more like these as only through this practice that we can usher in an Era of peace in the World – so help us the Almighty – Amen.

With Best Wishes

from...

Pratibha & Dinesh Shah SACHI & SONNA

Remember God in good times and bad times, day and night, in your daily living and at the death bed.

માનામિકા **ાળના યુગ પ્રવર્તક સત્પુરૂષ** શ્રીમદ્ રાજચંદ્ર

11 30 11

॥ શ્રી સદ્ગુરુદેવાય નમ: ॥ લેખક : શ્રી નલીન કોઠારી, શ્રી રાજ સોભાગ સત્સંગ મંડળ, સાયલા.

અનેક જન્મોમા આરાધેલો જેનો યોગ હતો... જન્મથી જ યોગીશ્વર જેવી નિરપરાધી વૈરાગ્યમય દશા હતી. સમર્થ આત્મજ્ઞાની પુરૂષ, આત્મધર્મનો પરમ ઉદ્યોત કરનાર, પરમ જ્ઞાનાવતાર શ્રીમદ્દ રાજચંદ્રજીનો જમ સૌરાષ્ટ્રનાં વવાક્ષિયા નામના ગામમાં વિ. સં. ૧૯૨૪ની કાર્તિક પૂર્ણિમાના ધન્ય દિવસે તા. ૯-૧૧-૧૮૬૭ના રોજ થયો હતો.

અપૂર્વ સ્મરસશક્તિના ધારક, જાતિસ્મૃતિજ્ઞાન ધરાવનાર, શતાવધાન દારા અલોકિક આત્મશક્તિ દર્શાવનાર, જયોતિષવિજ્ઞાનના અભ્યાસી, આજન્મ કવિ એવા શ્રીમદ્ રાજચંદ્રજી કીર્તિની ટોચે પહોંચ્યા હતા ત્યારે તેમણે આ બધી બાબતને પરમાર્થબાધક ગણીને, જગતને આંજી દેનારા બાહ્ય પ્રદર્શનોને તૃણવત્ ગણીને સહજતાથી ત્યાગ કર્યો. સોળ વર્ષ અને પાંચ માસની ઉંમરે શ્રીમદ્જીએ ત્રણ દિવસમાં જૈનધર્મના સિદ્ધાંતોને સમજાવતો, એકસો આઠ પાઠરૂપે લખાયેલા 'મોશ્યમાળા' નામના શ્રંથનું મંગલ સર્જન કર્યું.

તીવ્ર વૈરાગી શ્રીમદ્જીને સર્વસંગપરિત્યાગી થઈ દિશ્વા લેવી હતી પણ માતાની આજ્ઞા ન મળતાં નિ:સ્યૃહભાવે નિર્લેપપણે પોતાનો ઉદય જાણી સંસારમાં રહ્યા. શ્રી રેવાશંકર જગજીવનદાસના મોટાભાઈ શ્રી પોપટભાઈ ઝવેરીનાં સુપુત્રી ઝબકબા સાથે મોરબીમાં લગ્નગ્રાથથી જોડાયા. પ્રમાણિકતા અને નીતિમત્તાનું ઉચ્ચ ધોરણ ધરાવતા શ્રીમદ્જીને ઝવેરાત અને આડતનો વેપાર હતો. દુકાને બેઠા છતાં સત્યાન્વેષક શ્રીમદ્જીનો ધર્મપુરૂષાર્થ મંદ ન થતા દિન-પ્રતિદિન વેગવંતો બન્યો.

પૂર્વભવના યોગસંસ્કાર સાથે આ ભવનું સત્યનિષ્ઠ જીવન હતું. શ્રી સૌભાગભાઈના મિલનથી શ્રીમદ્દજીને મોક્ષમાર્ગના આરાધનની ખૂટતી કડીનું સ્મરણ થઈ આવ્યું, તેઓશ્રી આત્મલીન બન્યા. શ્રી સૌભાગભાઈને શ્રીમદ્દજીમાં સાચા ગુરૂના દર્શન થયાં. શ્રીમદ્દજીને રાત્રિ-દિવસ માત્ર એક પરમાર્થનું મનન રહેતું અને સંવત ૧૯૪૭માં તેઓશ્રીને સિદ્ધ સમ્યગૃદર્શનની પ્રાપ્તિ થઈ. વ્યવહારમાં હોવા છતાં શ્રીમદ્દજી પ્રત્યેક વર્ષે મુંબઈ છોડી અમુક મહિનાઓ માટે ઈડર, કાવિઠા, ઉત્તરસંડા, રાળજ, વડવા, વસો આદિ એકાંત સ્થળોમાં વખત ગાળતા. લોકસમુહથી દૂર જંગલોમાં ને પહાડોમાં, નિર્જન સ્થળમાં કે વૃક્ષની નીચે ધ્યાન, સ્વાધ્યાય, મનન, ચિંતન કરતા. જીવનમાં સંયમ, આહારમાં સાદાઈ તથા તેઓની સર્વાંગી નિ:સ્યૃહતા તેમના પરિચયમાં આવનાર સર્વેને સ્પર્શી જતી.

લંડનથી બેરિસ્ટર થઈને આવેલા મહાત્મા ગાંધીજીને પ્રથમ દિવસે જ શ્રીમદ્દને મુંબઈમાં મળવાનો સુયોગ પ્રાપ્ત થયો. લગભગ બે વર્ષના ગાઢ પરિચયમાં ગાંધીજીએ તેમની પાસેથી 'અહિંસા ધર્મ'નું ફુંડા ભરીને પાન કર્યું. ગાંધીજી શ્રીમદ્દને તે સમયના સર્વશ્રેષ્ઠ આધ્યાત્મિક પુરૂષ તરીકે ઓળખાવતા.

શ્રીમદ્જીના સત્સંગથી કેટલીયે વ્યક્તિઓની સંસારદેષ્ટિ બદલાઈ જતી. એમના એકાદ વાકયના પ્રભાવથી કે એમની સાથેના થોડીક ક્ષણોના મેળાપથી વ્યક્તિનું હ્રદયપરિવર્તન થઈ જતું. પૂ. સૌભાગભાઈ, પૂ. મુનિશ્રી લલ્લુજી મહારાજ, પૂ. જુઠાલાલભાઈ, પૂ. અંબાલાલભાઈ તથા અન્ય વિશિષ્ટ આત્માર્થી પુરૂષોએ જ્ઞાન દિવાકર શ્રીમદ્ના દિવ્ય જ્ઞાનના પ્રકાશને આત્મસાત કર્યો.

એમના વૈરાગ્યની તીવ્રતા, બોધબીજનું અપૂર્વપર્ણુ, નિદોષ ચારિત્ર તથા સાહજિક વીતરાગવૃત્તિથી તેઓ ભગવાન મહાવીરના મૂળમાર્ગના પ્રદર્શક બની રહ્યા. તેઓએ ધર્મના ગૃઢ રહસ્યોને સરળ વાજ્ઞીમાં સાચા સ્વરૂપે પ્રગટ કર્યા. એમનાં કાવ્યો, પત્રો અને ગદાગ્રંથોનો સ્વાધ્યાય કરી આજે પણ હજારો મુમુક્ષુઓ આત્મશુદ્ધિ અને આત્મશાંતિ પ્રાપ્ત કરી રહ્યા છે. 'આત્મસિદ્ધિશાસ્ત્ર'ની માત્ર દોઢ કલાકમાં પદારચના કરીને શ્રીમદ્જીએ આત્માના ષડ્ડ પદ તથા ષડ્ડશેનને સમજાવી ચોદ પૂર્વનો સાર વિશ્વને ઓપ્યો. એ ઉપરાંત ગુક્ષસ્થાનક આરોહક્ષ ક્રમને સૂચિત કરતી 'અપૂર્વ અવસર એવો ક્યારે આવશે ?...'. સમ્યગુદર્શન-જ્ઞાન-ચરિત્રની વ્યાખ્યા આપી વીતરાગના મૂળ માર્ગને પ્રદર્શન કરતી 'મૂળ મારગ સાંભળો જીનનો રે...'. અમૂલ્ય તત્વ વિચારને જગાવતી 'બહુ પુશ્યકેરા પુંજથી શુભ દેહ માનવનો મળ્યો...', દોષોનો એકરાર કરાવતી 'હે પ્રભુ ! હે પ્રભુ ! શું કહું....', તથા કેવળજ્ઞાનના બીજનું નીરૂપસ કરતી 'યમ નિયમ સંજમ આપ કિયો...' આવી અનેક અધ્યાત્મ કાવ્યકૃતિઓ દ્વારા શ્રીમદ્દજીએ આત્માનો આલેખ અગાડયો.

માત્ર ૩૩ વર્ષની ભર યુવાનવયે 'કેવળ લગભગ ભૂમિકા' સાધ્ય કરી શ્રીમદ્ સં. ૧૯૫૭ના ચૈત્ર વદ ૫ ના દિવસે બે વાગે રાજકોટમાં આ નશ્વર દેહનો ત્યાગ કરી અદ્ભુત સમાધિમરજ્ઞ સાધી આત્મસ્વરૂપમાં સમાઈ ગયા. કેટલાય યુગમાં ન થાય તેટલું કામ તેઓ ૩૩ વર્ષમાં કરી ગયા. શ્રીમદ્જીનું જીવન સ્વયં એક સંદેશ બની ગયું. એમણે ગૃહસ્થાશ્રમમાં રહીને આત્મકલ્યાલના ઊર્ધ્વ શિખરનો સાધના પંચ બતાવી મૂળમાર્ગનું અમૃતને પામી પોતે ઋધ્યાત્મનું શિખર બની ગયા.

CONGRATULATIONS AND BEST WISHES

To All The Members of

JAIN CENTER OF AMERICA

NEW YORK

For Fulfilling the Cherished Dream

from

C.R.S. INSURANCE AGENCY, INC.

63-62 SAUNDERS ST. #203 • REGO PARK, NY 11374 718.275.9100

Chandrakant & Ila Shah & Family

In Prayer it is Better to Have a Heart without Words, Than Words Without a Heart

P.P. Shree Dr. Rakeshbhai Zaveri

પ્રાર્થના

દુ:ખથી મુક્ત થવા તો સર્વ ઇચ્છે છે. એમાં ધાર્મિકતા નથી. પગમાં કાંટો વાગે તો કોશ તેનાથી મુક્ત થવા ન ઇચ્છે? પશ જે ફૂલથી પશ મુક્ત થવા ઇચ્છતો હોય, તત્પર હોય તેના અંતરમાં પ્રાર્થના ઊઠે છે. અને આ પ્રાર્થનામાં રુદન નહીં હોય, સુખની માંગ નહીં હોય. આ પ્રાર્થના ભિખારીની પ્રાર્થના નહીં હોય પશ સમાટની પ્રાર્થના હશે. જેને સુખની આકાંક્ષા રહી ન હોય તે સમાટ છે.

પરમાત્માનાં દ્વાર પર જે સમાટની જેમ હોય છે, અર્થાત્ માંગરહિત ઘઈને જે પ્રભુનાં દ્વારે જાય છે તેને તો ત્યાં પ્રવેશ મળે છે, પણ જે ત્યાં ભિખારીની જેમ ઊભો રહે છે તેને પ્રવેશ નથી મળતો. કોઈ વાર રોટલીના બે ટુકડા મળી જાય પણ તેને પ્રભુ નથી મળતા. પ્રભુના રાજ્યમાં માત્ર સમાટોને જ પ્રવેશ મળે છે. ત્યાં ભિખારીઓને પ્રવેશ મળતો નથી.

દુ:ખી વ્યક્તિ જ્યારે પ્રાર્થના કરે છે તો તે પ્રાર્થના કરતો હોતો નથી પણ ભીખ માંગતો હોય છે. તેની પ્રાર્થના એ પ્રભુ સાથેનું અનુસંધાન નહીં; માત્ર સુખની ભીખ, સુખની આકાંક્ષા, સુખની માંગણી હોય છે. સુખની આકાંક્ષા હોવાથી, દુ:ખી જીવ પ્રાર્થનામાં પણ સુખની ભીખ, સુખની માંગણી જ કરતો હોય છે. આમ, દુ:ખી વ્યક્તિ પ્રાર્થના કરી જ ન શકે. તે ભીખ જ માંગી શકે. તે ભીખ જ માંગતો હોય છે. ફરક એટલો કે તે પ્રભુ પાસે ભીખ માંગે છે. તે પ્રભુને નથી ઇચ્છતો, પ્રભુ પાસે સુખ ઇચ્છે છે.

સુખી વ્યક્તિ જ્યારે પ્રાર્થના કરે છે ત્યારે તે ભીખ નથી માંગતો કારણ કે તેને સુખની આકાંક્ષા નથી. સુખ તો તેની પાસે છે છતાં તેને એ વ્યર્થ ભાસે છે. તેથી જ્યારે સુખી પોકારે છે ત્યારે તે પ્રાર્થના હોય છે અને દુઃખી પોકારે છે ત્યારે તે પ્રાર્થના હોય છે અને દુઃખી પોકારે છે ત્યારે તે ભીખ હોય છે. જીવ ચૂકે છે કારણ કે તેને પ્રભુનું સ્મરણ માત્ર દુઃખમાં થાય છે, સુખમાં નહીં. તેનો અર્થ એટલો જ કે તેને પ્રભુ સાથે તન્મય થવું નથી. તેને પ્રભુમિલનની આકાંક્ષા જાગી નથી. તેને હજી માત્ર દુઃખથી મુક્ત થઈ સુખની પ્રાપ્તિ થાય એની જ આકાંક્ષા વર્તે છે. અને તેથી પ્રભુનું સ્મરણ કરવા છતાં તે ચૂકે છે, ચૂકતો જાય છે. તેને પ્રભુની પ્રાપ્તિ થતી નથી.

દુ:ખમાં પ્રાર્થના થતી નથી, માંગણી થાય છે. તેથી જ્યારે દુ:ખમાં પ્રભુનું સ્મરણ થાય અને સુખમાં વિસ્મરણ થાય ત્યારે માનજો કે દુ:ખમાં પણ પ્રભુનું સ્મરણ નહોતું. જે હતું તે પ્રભુનું સ્મરણ નહોતું, સુખનું સ્મરણ હતું. સુખની માંગ હતી પ્રભુ પાસે..... એક મા એના દીકરાને પૂછે છે કે હું જોઉ છું કે તું ત્રણ-ચાર દિવસથી પ્રાર્થના કરતો નથી. કેમ? તો દીકરો કહે છે, 'પરીક્ષા તો પૂરી થઈ ગઈ! હવે પ્રાર્થના શા માટે કરું....?'

આવું બને તો કહી શકાય કે પરીક્ષા વખતે પણ તેણે પ્રભુનું સ્મરણ કર્યું નહોતું. બાળકો તો નિર્દોષ હોય છે. તેઓ આજુબાજુ જે જુએ તે પ્રમાણે શીખે. માબાપને માત્ર કષ્ટ વખતે પ્રાર્થના કરતા જોયા હોય, તેથી પ્રાર્થનાનો આવો અર્થ તેમને બેઠો હોય!

જીવને સુખમાં પ્રાર્થનાની જરૂર નથી લાગતી, દુઃખમાં લાગે છે. રોટી

JAIN CENTER OF AMERICA

On It's Auspicious Occasion Of

PRATISHTHA MAHOTSAV

From

Dr. Chandra and Sharada Bhansali Cofounders

ACCOUNTANTS World"

AccountantsWorld.com (888) 999-1366 140 Fell Court, Hauppauge, NY 11788 Dr. Chandra Bhansali President

Shri Padmavati Shaktipeeth Trust

AccountantsWorld is the largest community of accountants dedicated solely to the practice development of independent accountants. We offer the widest range of practical and innovative resources, products, services and training to help accountants advance their practices and become more successful.

One of its major services is to help businesses receive highly personalized professional payroll services through their accountants. Ask your accountant about it.

નહીં મળતી હોય તો પ્રાર્થનાની જરૂર લાગે છે પણ રોટી મળતી હોય તો પ્રાર્થનાની જરૂર નથી લાગતી! જરૂર રોટીની હતી, પ્રભુની નહીં માટે સુખના સમયે જીવ પ્રાર્થના ભૂલી જાય છે.

પ્રાર્થના એ તો પ્રભુ સાથેનું અનુસંધાન છે. આ અનુસંધાન વિના જીવવું ન ગમે, ન ફાવે ત્યારે માનવું કે પ્રભુભક્તિ છે. અને આવી ભક્તિ હોય તો સુખમાં પણ વિસ્મરણ નહીં થાય. વિસ્મરણનો પ્રશ્ન જ ઊઠતો નથી. કારણ કે તેને જોઈએ છે માત્ર અનુસંધાન - સુખ હોય કે દુઃખ! પણ દુઃખમાં પ્રભુ જોઈએ અને સુખમાં ભૂલી જાય તેને પ્રભુપ્રાપ્તિમાં રસ નથી. તેને તો પ્રભુ હારા સુખપ્રાપ્તિમાં રસ છે, એમ સિદ્ધ થાય છે.

તમારી દશા કેવી છે! પ્રાર્થના માટે તમારી પાસે દિવસમાં સમય નથી. રાત્રે ઝોકાં ખાતાં ખાતાં ક્રમ પૂરો કરો છો. પશ જો ક્યારેક દિવસમાં કોઈ આફત આવી ગઈ તો તમને ગમે ત્યાંથી પ્રાર્થના માટે સમય મળી જાય છે! તમે કહો છો કે જુવાનીમાં સમય નથી, આવું બધું તો વૃદ્ધાવસ્થામાં થાય - કરીશું. પશ જો જુવાનીમાં કોઈ બીમારી આવી જાય, આફત આવે તો તુરંત સમય મળી જાય છે. અચાનક આવશ્યક્તા ભાસવા લાગે છે. સ્વસ્થ હો છો ત્યારે જરૂરી નથી લાગતી, અસ્વસ્થ હો છો ત્યારે જરૂરી લાગે છે! તો આમાં જરૂરી શું છે - પ્રભુ કે પરિસ્થિતિ? સુખદ પરિસ્થિતિની માંગ છે કે પ્રભુ સાથેના અનુસંધાનનો પોકાર છે?

પરમાત્મા પાસે સમાટ થઈને જવું એટલે કોઈ ભૌતિક માંગ વિના, આકાંશા વિના જવું. માંગ જ તમને ભિખારી બનાવે છે. આવી પ્રાર્થના ભીખ બની જાય છે. જેની પ્રાર્થનામાં કોઈ માંગ નથી, જેને માંગની વ્યર્થતાનો બોધ થયો છે, પ્રાપ્ત કરીને પણ દુઃખ અને પ્રાપ્ત ન કરીને પણ દુઃખ....આ બોધ જેને થઈ ગયો છે તેને કંઈ માંગવાનું રહેતું નથી. મનની આ અવળચંડાઈથી જે પરિચિત થયો તેની કોઈ માંગ રહેતી નથી. માંગ ખોવાઈ ગઈ તો સમાટ બની ગયો.

જેને ઇચ્છવું વ્યર્થ લાગ્યું હોય, અપેક્ષા રાખવી એ જ વ્યર્થ ભાસ્યું હોય તે પરમાત્મા વરદાન આપશે તોપશ નહીં માંગે. તે જાશે છે કે માંગ એ જ સંસાર છે. ધાર્મિક માંગ કે સાંસારિક માંગ – આપશી બધી માંગોને જો સૂક્ષ્મતાથી તપાસીએ તો બધી માંગ સાંસારિક જ સિદ્ધ થશે કારણ કે માંગ કદી ધાર્મિક હોઈ જ ન શકે. માંગ એ જ સંસાર છે. અસંતોષ, વર્તમાનનો અસ્વીકાર એ જ માંગ છે અને એ જ અધર્મ છે. આપશે મોક્ષ માંગીએ છીએ એ પશ પરિ- સ્થિતિનો થાક હોય છે. આપશે માત્ર નામ બદલ્યું પણ ચાહત તો એ જ રાખી. માટે જેને માંગવું જ વ્યર્થ લાગ્યું છે તેનું ચિત્ત સમાટ જેવું બની જાય છે. જે સમાટ બનીને પરમાત્મા પાસે જાય છે, તે જ પરમાત્મમય થઈ શકે છે.

જ્યારે સંતો કહે છે કે પરમાત્મા પાસે ભિખારી થઈને જવું ત્યારે તેનો અર્થ થાય છે - શૂન્ય થઈને જાઓ. દીન થઈને જાઓ. અહંકારરહિત થઈને જાઓ. અક્કડતા છોડીને જાઓ. ઝોળી ફેલાય પણ ઝોળી કઈ ચીજથી ભરાય તેની કોઈchoice(પસંદગી) નહીં. ફદયનાં દાર ખુલ્લા. કોઈ અક્કડતા નહીં.

"Compassionate & Comprehensive Health Care"

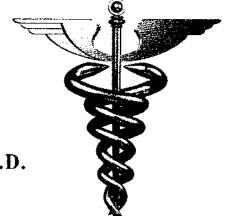
BEST WISHES

TO

JAIN CENTER OF AMERICA

AJAY K. LODHA, M.D.

Internal Medicine

N.C. SHAH, M.D.

Internal Medicine

SMITA LODHA, M.D.

Family Practice

Office Locations

33-04 93rd Street • Apt 1W Jackson Heights, NY 11372 718.335,4747 45-62 Parsons Blvd Flushing, NY 11355 718.886.4848 83-87 Woodhaven Blvd Woodhaven , NY 11421 718.441.5454 'હું'ભાવથી રહિત થઈને જવું, દૃદયને ખાલી કરીને જવું એટલે ભિખારી થઈને જવું. હું કાંઈ જાણતો નથી, હું કાંઈ નથી.....એવા બોધ સાથે જવું.

સદ્ગુરુનું પરમ માહાત્મ્ય ભાસ્યું હોય તો તેની તુલનામાં પોતાની અશુદ્ધતા, અપૂર્શતા દેખાય. તેથી લઘુતા અને દૈન્યતાનો ભાવ પ્રગટે છે. જો તે ન પ્રગટે તો સદ્ગુરુની આશાના આરાધનમાં સંદેહ, પ્રમાદ આદિ થાય અને પરિશામે કલ્યાણ ન થાય.

તેથી કહ્યું કે ભિખારી થઈને જાઓ. 'શાન ગરીબી ગુરુવચન....' અંતરમાં શાનગરીબી હોય તો શાની પાસે જવું કાર્યકારી થાય. આમ, એક તરફથી ભિખારી કારણ કે 'હું' બચતો નથી અને એક તરફથી સમાટ કારણ કે માંગ બચતી નથી..... તેથી જ તો ભારતીય સંસ્કૃતિમાં સંન્યાસીને કાં તો ભિક્ષુ કહેવાય છે કાં તો સ્વામી. જે પંથે માંગરહિતતા ઉપર ભાર મૂક્યો તેણે પોતાના સંન્યાસીઓને સ્વામી સંબોધન કર્યું અને જે પંથમાં નિરહંકાર તથા નિષ્પરિમહ ઉપર ભાર મુકાયો ત્યાં સંન્યાસીઓ ભિક્ષુ તરીકે સંબોધાયા. વાસ્તવમાં જે ભિક્ષુ છે તે સ્વામી છે અને જે સ્વામી છે તે ભિક્ષુ છે.

આમ, સમાટ થઈને જવું એટલે વાસનારહિત થઈને જવું અને ભિખારી થઈને જવું એટલે ખાલી થઈને જવું. ખાલી ઝોળી કે જેથી પરમાત્મા ભરાય. શબ્દકોષમાં 'સમાટ' અને 'ભિખારી' આ બન્ને શબ્દો વિરુદ્ધ અર્થવાળા છે પરંતુ અધ્યાત્મકોષમાં એ બન્ને એક દશા છે. માત્ર જુદી પરિભાષા! જો આ બન્ને યથાર્થપણે સધાય તો જીવનની પરમ ધન્ય ક્ષણ પ્રાપ્ત થઈ એમ સમજવું. ન વાસના, ન અહંકાર, માત્ર શુદ્ધતા....

કેમ પ્રાર્થના કરવા છતાં લોકો એવા ને એવા જ રહે છે? શાંત ચિત્તદશા એ પ્રાર્થના એમ સમજવાને બદલે લોકો એમ સમજે છે કે અમુક આકાંશાથી કરેલ અમુક પાઠ કે મંત્ર તે પ્રાર્થના છે. શ્રદ્ધાપૂર્વક માંગવાથી પ્રાપ્ત થાય છે એમ માની તેઓ પ્રાર્થના કરે છે. ભીખ માંગવી એને પ્રાર્થના માને છે.

સંતો કહે છે કે આ મળે, આ ન મળે, આમ થાય, આમ ન થાય.....આવા કોઈ પણ ભાવ હોય તો તે પ્રાર્થના નથી. ભલે શબ્દો સારા હોય પણ એ સાચા નથી. જેવી પ્રાર્થનામાં વાસના જોડાય છે કે ઉપાસનાની પાંખ તરત જ કપાઈ જાય છે. ગળે પથ્થર બંધાઈ જાય છે. હવે એ પક્ષી ઊડી શકશે નહીં. અહીં જ તરફડી તરફડીને મરશે.

દુ:ખની વાત તો એ છે કે 'પ્રાર્થના' શબ્દનો અર્થ જ માંગવું બની ગયો છે. શ્રદ્ધાપૂર્વક કંઈ પણ માંગ્યું એટલે જાશે તે પ્રાર્થના બની ગઈ..... માંગવાવાળાને પ્રાર્થી કહીએ છીએ તો ભિખારી કોને કહેવો? સદીઓથી પ્રાર્થનાના નામે માંગવાનું થાય છે માટે પ્રાર્થનાનો અર્થ વિકૃત થઈ ગયો છે. અને તેથી પ્રાર્થના અંતરમાં ખીલતી નથી. પ્રાર્થના તો એક પ્રકારનો આંતરિક નાચ છે, આનંદની અભિવ્યક્તિ છે. પ્રાર્થના એ તો સંતોષપૂર્ણ ચિત્તદશાનું નામ છે.

કેવી રીતે પ્રાર્થના કરવી? - કેવી રીતે એ શબ્દોને વિદાય આપવી? સંતો કહે છે કે નિષ્ક્રિયતામાં ગતિ કરો. પક્ષીનું ગીત સાંભળો, સૂર્ય પ્રકાશે છે તે જુઓ, હવાનું નાચવું અનુભવો. પ્રયોજન વિના, સંકલ્પ-વિકલ્પ વિના, બસ!

TO

JAIN CENTER OF AMERICA

ON IT'S

PRATISHTHA MAHOTSAV

FROM

NAHAR FAMILY

શાંત બેસો.....અને પ્રાર્થના પ્રગટશે ભીતર.

જો તમે પ્રાર્થનાનો સાચો અર્થ નહીં સમજો તો તમે માત્ર કોઈ ફિયાકાંડ આચરશો કે કોઈ પાઠનું ઉચ્ચારણ કરશો અને પછી પૂછશો કે પ્રાર્થનામાં એકાઅતા કેમ આવતી નથી? મન કેમ ભટકે છે? શું કરું કે જેથી મન સ્થિર રહે? પ્રાર્થના માટે કંઈ પણ કરવું એ તો પાગલપશું છે. પરનું મહત્ત્વ છે, આશ્ચર્ય છે, મહિમા છે અને શાંતતા જોઈએ છે! પરનું અવલંબન લેવું છે અને બંધન નથી જોઈતું, અસ્થિરતા નથી જોઈતી.....

પ્રાર્થના એટલે 'હું' વિનાની ચૈતન્યદશા. જ્યાં માંગ હોય ત્યાં 'હું' હોય, 'મારી' હોય. 'હું' ન હોય તો માંગે કોશ? 'મારી' ન હોય તો માંગ કોની? 'હું' ભિખારી છે, માંગે છે. માંગનો અંત નથી. મળતું જાય અને મંગાતું જાય. જ્યાં 'હું' નથી, 'મારી' નથી ત્યાં માંગ નથી. પ્રાર્થના સમાટના દૃદયથી ઊઠેલો સ્વર છે. મૌનનો સ્વર. પ્રાર્થના એક લયબદ્ધતા છે, જે તમારી ભીતર ઘટે છે. એ લયબદ્ધતામાં 'હું' ઝૂકી જાય છે અને વિરાટ સાથે એકતા થાય છે. તમારી વીશા વિરાટની સાથે સુમેળ સાથે છે - જુગલબંધી, 'તાલસે તાલ'..... તમારી વીશા અને વિરાટની વીશા તાલબદ્ધ બને છે. ભેદ નહીં, અંતરાલ નહીં, તમારાં પગલાં પરમાત્માનાં પગલાં સાથે..... એની સાથે નાચો, એની સાથે મસ્ત થાઓ, એના રસમાં ડૂબેલા રહો.....આ છે પ્રાર્થના.

જેને તમે પ્રાર્થના કહો છો, જે શીખવવામાં આવે છે,

તેને શું ખરેખર પ્રાર્થના કહી શકાય? તેમાં માંગણી હોય છે. તેમાં 'હું' મજબૂત થાય છે. તમારી પ્રાર્થના સાંભળે તો કોઈને થાય કે તમે જૈન છો કે હિંદુ છો કે મુસલમાન છો કે ઈસાઈ છો. સાચી પ્રાર્થના મૌન હોય, માંગ-રહિત હોય, 'હું'રહિત હોય. અવાક્ હોય ત્યાં કોશ હિંદુ, કોશ મુસલમાન?

કોઈ વિકલ્પ નહીં, કોઈ આકાંક્ષા નહીં. કોઈ દોડ નહીં. કર્તૃત્વભોક્તૃત્વની ઉત્તેજના નહીં. માત્ર દ્રષ્ટા, માત્ર સાક્ષી, અક્તિભાવ. અને આ અવસ્થામાં ક્યાંક અજ્ઞાતમાંથી શાંતિ અને આનંદનાં પૂર આવતાં હોય એવી અનુભૂતિ તે છે પ્રાર્થના. એવાં પૂર કે તેમાં તમે ડૂબી જાઓ. દેહને ભૂલી જાઓ, દુનિયાને ભૂલી જાઓ, પોતાને ભૂલી જાઓ…..આ છે પ્રાર્થના.

3181 Hud214 ANTON! कि अ प्रमाध्याय ह्याय ना ना ना 2/2my 2994 424032: अभित्र भारात्रम् भानवामां भावे, में थायत योग्य क मामवामां भाव 42 of ETH maini of during of MINIMI HOLD CLEANER AGOLSTAIN भाषेता है आ अंभार मं रहेषु योग छी May 27 में नरी. (Permiss) our fer of of an Thy G2114-21M4 218 अस्प्रिना- भोती औह. यम पुरमे नु योग जल नगतन् द्रत्याणु हरी.

थिनप्रतिमा

P.P. Shree Dr. Rakeshbhai Zaveri

કોઈ લક્ષ્યને આંબવું હોય તો તેનો સહેલો રસ્તો એ છે કે જેણે એ લક્ષ્યને સિદ્ધ કર્યું હોય એવી વ્યક્તિને આદર્શ બનાવી એનું અનુસરણ કરવામાં આવે. અનુસરણ આદર્શ ધ્યેયને દષ્ટિ સમક્ષ રાખવાની ફરજ પાડે છે, કારણ કે જેનું અનુસરણ કરવું હોય તેને નજર સામે રાખ્યા વગર તેમ થઈ શકતું નથી. કુશળ શિલ્પી જેમ આદર્શને નિરંતર દષ્ટિ સન્મુખ રાખી પોતાની કલાકૃતિને ઘડે છે, તેમ સાધક પણ આદર્શરૂપ પ્રભુને નિરંતર દષ્ટિ સન્મુખ રાખી નિજા-ત્મસ્વરૂપની પૂર્ણ કલાકૃતિ ઘડે છે.

સ્વરૂપસ્થિત પ્રભુનાં દર્શનથી જીવને પોતાના વિસ્મૃત થયેલા સ્વરૂપનું ભાન થાય છે. તેમના ચિંતનથી પોતાના સ્વરૂપની જીવને ઓળખાશ થાય છે. તેમનાં સ્મરશ-ધ્યાનથી પોતાના સ્વરૂપને પ્રગટ કરવાની ઇચ્છા તેનામાં જાગે છે. આવી તીવ્ર ઇચ્છાના કારશે તે પરપરિશતિમાં ઉદાસીન બની આત્મ-પરિશતિ તરફ વળે છે.

જિનદશાનું ભાવપૂર્વક ચિંતન કરવાથી 'હું આ જિન ભગવાન જેવો જ અનંતગુશસંપન્ન આત્મા છું' એમ જિન સમાન પોતાની સ્વરૂપસત્તાને જીવ ઓળખે છે અને તે જિનદશાનો અધિકારી બને છે.

આમ, ભગવાન પ્રત્યે દૃષ્ટિ કરવાથી ભક્ત થવાય છે અને ભગવાન જેના પ્રત્યે દૃષ્ટિ કરે છે તેના પ્રત્યે દૃષ્ટિ કરવાથી ભગવાન થવાય છે, અર્થાત્ ભગવાન પ્રત્યે દૃષ્ટિ કરવાથી ભક્તિ જાગે છે, ભક્તપશું પ્રગટે છે અને ભગવાન જેના પ્રત્યે અખંડ દૃષ્ટિ રાખે છે તે પ્રત્યે એટલે કે શુદ્ધાત્મા પ્રત્યે દૃષ્ટિ કરતાં ભગવાન થવાય છે.

જિનપ્રતિમા એ સાકાર ભગવાન છે, અનુસંધાન અર્થે પુષ્ટ નિમિત્ત છે, સમ્યગ્દર્શનનું પરમ નિમિત્ત છે, સાકાર ઉપાસનાની શ્રેશીમાંથી પસાર થયા પછી નિરાકાર શ્રેશીમાં ટકી શકાય છે. માટે સાધનામાં જિનપ્રતિમાનું અત્યંત મહત્ત્વનું સ્થાન છે.

જીવની પાસે જે જે અનુભવો છે તે તે સર્વ મૂર્તના અનુભવ છે; અમૂર્તનો કોઈ અનુભવ તેને નથી. જેનો કોઈ અનુભવ નથી એ સંબંધમાં કોઈ પણ શબ્દ જીવને કોઈ સ્મરણ આપી નહીં શકે. અમૂર્તની વાતો તે કરતો રહેશે અને મૂર્તમાં જીવતો રહેશે. માટે અમૂર્ત સાથે સંબંધ બાંધવો હોય તો કોઈ એવી ચીજ જોઈશે કે જે એક તરફથી આકારવાળી હોય અને બીજી તરફથી આકાર વગરની - નિરાકાર હોય; એક તરફથી મૂર્ત હોય તો બીજી તરફથી અમૂર્ત..... મૂર્તિનું રહસ્ય આ છે.

કોઈ એવો સેતુ બનાવવો પડશે કે જે આપણી તરફ આકારવાળો હોય અને પરમાત્માની તરફ નિરાકાર હોય. એક કિનારે મૂર્ત હોય અને બીજા કિનારે અમૂર્ત હોય, એવો સેતુ જ આપશને પરમાત્મા સાથે જોડી શકે છે. એવો સેતુ નિર્મિત થઈ શકે છે. એના નિર્માણનો પ્રયોગ જ મૂર્તિ છે. મૂર્તિમાં આ વિશેષતા છે. તે બે કાર્ય કરે છે - જ્યાં આપશે ઊભા છીએ ત્યાં એનો છેડો દેખાય છે અને જ્યાં પરમાત્મા છે ત્યાં એ નિરાકારમાં ખોવાઈ જાય છે.

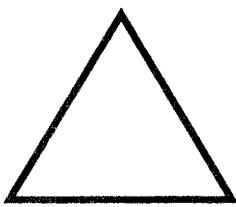

TRINITY DIAMOND DESIGNS

FIRST IN FASHION...FIRST IN QUALITY...FIRST IN SERVICE

15 W 47th Street • Suite 1102 • New York, NY 10036 tel: 212.944.8200 fax: 212.944.8008 મૂર્તિ એટલે મૂર્ત અને અમૂર્તનું અનોખું સંયોજન. તે સાકાર પણ છે અને નિરાકાર પણ છે. મનુષ્યની તરફ તેનો આકાર છે અને એ આકારમાંથી એક દ્વાર ખૂલે છે કે જે નિરાકારમાં લઈ જાય છે, અમૂર્તમાં સ્થિત કરે છે. જેમકે ઘરમાં બારી હોય. તે તો આકારવાળી હોય. જ્યારે ઘર જ આકારવાળું હોય છે તો બારી નિરાકાર ન હોઈ શકે. પરંતુ જ્યાં તે સાકાર બારી ખોલીને આકાશ તરફ જોવામાં આવે છે ત્યાં નિરાકારમાં પ્રવેશ થાય છે.

જિનપ્રતિમા એક એવી બારી છે કે જેના દ્વારા અમૂર્ત આકાશ દેખાઈ શકે છે. વર્તમાનમાં આત્માની અવસ્થા શુદ્ધ ન હોવાથી અમૂર્તનું સીધું દર્શન શક્ય નથી, અમૂર્તને જોવાની શ્વમતા અને પાત્રતા નથી. તેથી અમૂર્તને પણ મૂર્તમાં બાંધી તે દ્વારા અમૂર્તને જોવાનો - અમૂર્તમાં જવાનો પ્રયત્ન કરવો પડે છે. અમૂર્ત સાથે સીધો સંબંધ સધાતો નથી તેથી પહેલાં એવા મૂર્ત સાથે સંબંધ જોડવો પડે છે કે જેના દ્વારા અમૂર્તનાં દર્શન થઈ શકે. એ પહેલાં તે અમૂર્તની પ્રતીતિ કોઈ મૂર્તમાં કરવી રહી. પછી એ મૂર્ત દ્વારા ઘડી ઘડી અમૂર્તમાં ઊતરવું જોઈએ. અને એ સરળ પણ પડશે. જિનપ્રતિમાનાં દર્શન કરતાં થોડી જ શાણોમાં પ્રતિમા ભૂલાઈ જાય છે અને જિન જીવંત થઈ ઉત્કે છે. જેનો પ્રેમ સાચો છે તેને વધારે સમય નહીં લાગે. તેના માટે પથ્થરની પ્રતિમા વિલીન થઈ જાય છે અને સજીવન વ્યક્તિત્વ સ્થાપિત થાય છે.

આમ, મૂર્તિ એક એવી વ્યવસ્થા છે કે જે દ્વારા આપણે મૂર્તમાંથી અમૂર્તમાં સ્થાપિત થઈ શકીએ છીએ. જિનપ્રતિમાનાં દર્શન કરવાથી આપશને એક અનુભવ અવશ્ય થશે કે તે વ્યક્તિનું ઓછું અને કોઈ ભાવદશાનું સ્મરણ વધારે કરાવે છે. તેના અવલંબને આત્માની દશાનું દર્શન વધારે થાય છે. તેનાં દર્શનથી થોડી ક્ષણો માટે તો વ્યક્તિ દેખાય પણ પછી તરત જ એ શાંત વીતરાગદશા, એ નિષ્કારણ કરુણાની ભાવદશાનો અનુભવ થાય, અંતરમાં તેનું પ્રતિલિંબ ઝિલાય. મૂર્તિની આ વ્યવસ્થા, તેનાં દર્શન-પૂજન એ આપણી ભીતર રહેલા તથારૂપ ભાવો સાથે સંબંધ જોડવાનો ઉપાય છે.

પ્રભુની પ્રતિમાનાં દર્શન કરતાં તેમની શાંતતા, વીતરાગતા, કરુશા આદિ ગુણોનાં દર્શન થાય છે; એ શુદ્ધ દશાનું ધ્યાન કરતાં ધ્યાતાના અંતરમાં પ્રતિધ્વનિ ઉત્પન્ન થાય છે અને તે પણ એક શાંતતાનો અનુભવ કરવા લાગે છે. ધીરે ધીરે તે સંસારભાવથી પર થતો જાય છે અને મોક્ષભાવમાં સ્થિર થતો જાય છે.

હ્યુયોર્ક માં જે નવું જૈન સેન્ટર બની રહ્યું છે એમાં વધુ ને વધુ ભાવીકો લાભ લે અને શુક્ધ ધર્મ ની પ્રાપ્તી તથા પરમાત્મા ની ભક્તિ ધ્વારા આત્મનિર્મળતા પ્રાપ્ત કરે અને દેહથી ભિન્ન આત્મ સ્વરૂપની અનુભુતી રૂપ સમ્યગદર્શન પ્રાપ્ત કરી પરમાત્માપદ ને સહુ પામે એવી મંગળકામના.

પૂજ્ય જીનચંદ્રવીજયમુનીશ્રી (બંધુ ત્રીપુટિ) ના ધર્મલાભ

आ शुम प्रसंगे प्रधारेसा हरेड मुमुक्षु मार्घ-जहेनो अने ज्ञानीओने सविनय वंहन

પ્રાચી, હેમાલી, દીના અને મુકેશ અજમેરા

CONGRATULATIONS AND BEST WISHES TO ALL OF YOU AND CONTINUED SUCCESS

FROM

LIBBYAND MIKE ANGELLADES

M.A. ANGELIADES INC. MAGNETIC CONSTRUCTION CORP.

5-44 47TH AVENUE . LONG ISLAND CITY, NY 11101

TEL: 718-786-5555 FAX: 718-786-4700

